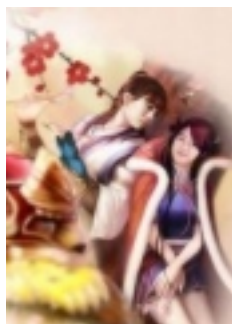

Hiệp Khách Phò Mã

Contents

Hiệp Khách Phò Mã	1
1. Giới Thiệu Nhân Vật	2
2. Chap 1	2
3. Chap 2	6
4. Chap 3	10
5. Chap 4	14
6. Chap 5	18
7. Chap 6	23
8. Chap 7	27
9. Chap 8	31
10. Chap 9	35
11. Chap 10	40
12. Chap 11	44
13. Chap 12	49
14. Chap 13	53
15. Chap 14	58
16. Chap 15	62
17. Chap 16	66
18. Chap 17	71
19. Chap 18	76
20. Chap 19	81
21. Chap 20	87
22. Chap 21.1	92
23. Chap 21.2	96
24. Chap 22	101
25. Chap 23	106
26. Chap 24	111
27. Chap 25.1	116
28. Chap 25.2	121
29. Chap 26	125
30. Chap 27.1	130
31. Chap 27.2 - End	136

Hiệp Khách Phò Mã

Giới thiệu

Author : Natinla (Natin) Thể loại : Tình cảm, Cổ trang Hàn Quốc , Nữ cải nam trang Couples: TaeNy

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/hiep-khach-pho-ma>

1. Giới Thiệu Nhân Vật

Author : Natinla (Natin)

Thể loại : Tình cảm, Cổ trang Hàn Quốc , Nữ cải nam trang

Couples: TaeNy (main) , YulSic

Rating : PG-15

Tình trạng : END

Au's Note : Vì đây là fic đầu tay của mình , mà lại là cổ trang nữa nên nếu dùng từ ngữ có hơi hiện đại quá thì mong các bạn bỏ qua cho ^^

GIỚI THIỆU NHÂN VẬT

Kim Taeyeon : Khi sinh ra chưa được bao lâu thì phụ mẫu của nàng bị kẻ thù hãm hại . Họ đã cố gắng bảo vệ cho nàng đến hơi thở cuối cùng. Thật may mắn là lúc đó bằng hữu của phụ thân nàng, Jung Ji Hoo, cũng chính là sư phụ hiện giờ của nàng, đã đến kịp lúc và đã cứu nàng ra khỏi tình huống nguy kịch đó. Để đảm bảo an toàn cho nàng và để tiện bề trả thù, từ nhỏ nàng đã được Jung sư phụ nuôi dạy và cải trang như một nam tử.

Hwang Miyoung : Công chúa của Soshi quốc, nàng sinh ra và lớn lên trong sự nuông chiều của Phụ hoàng. Nàng mất Mẫu hậu khi bà vừa mới sinh hạ Hoàng tử. Chính vì nước không thể không có Hậu nên Hoàng thượng đã lập Park quý phi lên làm Hoàng hậu.

Jung Sooyeon : Nhi nữ của Jung Ji Hoo, từ nhỏ cùng lớn lên với Taeyeon . Là người am hiểu về y thuật. Tính tình trầm lặng, nên mọi người thường tưởng nàng có tính cách khó gần.

Kwon Yuri : Cách nói chuyện không giống mọi người . Người theo đuổi Sooyeon.

2. Chap 1

CHAP 1

Vào năm 99 vương triều Soshi, tham quan ô lại không thời nào là không có. Bên cạnh đó Hoàng thượng chỉ có hai Hoàng tử và một Công chúa nên các thế lực vương gia xung quanh vẫn đang lăm le ngôi vị đó.

Hoàng thượng nghi ngờ Taeyeon chính là hài tử của Tướng quân Kim Taeyoung lúc xưa, bởi vì người cảm thấy tồn tại dấu đó đáng vóc của hắn trong dáng vẻ Taeyeon. Vì vậy ngay ngày đầu Taeyeon bắt đầu nhậm chức làm quan, Hoàng thượng đã đặt biệt ưu ái chiếu cố và bí mật chỉ định Taeyeon làm cánh tay phải đắc lực ỳnh. Để tránh mọi người xung quanh nghi ngờ thân phận nên Taeyeon thường thể hiện mình là một tên quan bất tài vô dụng, đam mê tửu sắc. Chính vì điều đó nên các quan lại trong triều không nghi ngờ về thân phận của Taeyeon ngoại trừ Tam vương gia Hwang Suk Min.

Taeyeon ban ngày làm mệnh quan triều đình, còn đêm về thì làm bí ần làm đại hiệp cướp tài sản của bọn tham quan chia lại cho dân nghèo và Taeyeon cũng âm thầm điều tra về cái chết của phụ mẫu mình. Dân chúng đều rất quý Taeyeon và đặt cho Taeyeon cái tên khá dễ thương đó là Dukong vì mỗi nơi mà Taeyeon cướp đều để lại 9 hạt đậu. Đến bây giờ triều đình vẫn đang gắt gao truy bắt Taeyeon. Danh tiếng đại hiệp của Taeyeon có thể nói cả kinh thành ai ai cũng biết và Công chúa Miyoung cũng không ngoại lệ. Nàng rất ngưỡng mộ khí phách và tích cách của vị đại hiệp Dukong này nên nàng thường năn nỉ Hoàng thượng cho nàng ra khỏi cung trước là để vui chơi, sau là để tìm gặp Dukong nhưng Hoàng thượng buộc nàng phải phần nam trang nếu nàng muốn ra khỏi cung. Có thể nói Miyoung gặp Dukong cũng được vài lần nhưng chỉ toàn thấy được dáng người nhanh nhẹn và nàng chưa bao giờ trực tiếp đối mặt với Dukong.

Một hôm chiều tà, trong lúc Miyoung đang đi dạo cùng với tỳ nữ Soonkyu thì vô tình chạm trán với Taeyeon. Lúc này Taeyeon mới vừa ra khỏi kỹ viện SooHoo và đang ngà ngà say, còn Miyoung thì rất căm ghét những tên nam nhân háo sắc. Đúng lúc ấy có một chiếc xe ngựa chạy ngang qua tốc độ rất là nhanh và phía trước có một tiểu cô nương đang lạc mẫu thân đứng ở đó. Miyoung thấy vậy liền chạy lại kéo tiểu cô nương đó qua một bên, sau khi mọi thứ đã ổn định thì nàng xoay bước đi và vô tình nàng vấp phải y phục của chính mình nên mất đà chúi ngã thẳng về trước. Đúng lúc đó Taeyeon đang hướng đi tới nên thấy vậy liền thuận thế chống thẳng tay mình ra đỡ lấy để phòng khả năng Miyoung sẽ đổ ập cả cơ thể vào người mình. Và tình thế lúc này thật ngỡ ngàng, tay Taeyeon để thẳng trực tiếp trên ngực Miyoung. Một, hai, ba ... đến chín giây sau, cả hai mới lấy lại được ý thức.

-TÊN DÂM TẶC – Miyoung thẳng tay tát vào mặt của Taeyeon.

-Yahhh. Ta không phải dâm tặc – Taeyeon vừa ôm một bên má vừa ủy khuất nói.

-Chứ tay của ngươi vừa rồi đặt ở đâu trên người ta ?! – Mặt Miyoung lúc này đang đỏ bừng lên vì tức giận và ngại ngùng.

-Đầu óc ngươi có vấn đề sao ? Chúng ta đều là nam tử hán đại trượng phu với nhau cả mà – Taeyeon vừa nói vừa choàng tay lên vai Miyoung nhưng lại bị Miyoung nhanh chóng gạt xuống và trừng mắt về phía mình ám chỉ mình phải trả lời – Thôi được để ta trả lời, thì lúc ấy tay... ta... đặt... trên ... khoan đã – Taeyeon bắt đầu hồi tưởng lại tình hình lúc đó và đôi tay vô thức chuyển động như thể để cảm giác là mình đã đụng trúng cái gì.

- Ngươi là nữ nhân ? – Taeyeon ngây ngô hỏi.

Miyoung vừa nghe vừa trừng mở to mắt về phía đôi tay của Taeyeon và thuận thế tát luôn vào má còn lại của Taeyeon – VÔ LIÊM SĨ.

Taeyeon sau một lúc bị ăn hai cái tát thì thần trí lúc này đã kịp phục hồi, liền đối đáp lại – Yahhh. Nhà ngươi có biết thế nào là ân nhân không vậy ? Do ngươi sắp ngã vào người ta nên ta mới đưa tay ra chống đỡ. Nếu biết như vậy thì ta đã né sang một bên để cho ngươi làm hồi thăm thổ địa đại nhân rồi.

-Còn nữa, cái tát thứ hai, ta thật không hiểu vì sao ngươi tát ta ? Ta có đụng trúng người của ngươi nữa đâu ? – Taeyeon bất bình phản kháng lại.

-Ngươi không đụng nhưng hành vi vô lại của ngươi làm ta chướng mắt.

Sau đó Miyoung phát hiện mọi người xung quanh đều đang nhìn nàng và Taeyeon nên nàng vô cùng xấu hổ vì thấy nàng hiện giờ là trung điểm của sự chú ý. Taeyeon lúc này cũng hiểu chuyện mà im lặng không đấu khẩu nữa. Vì hiện tại Taeyeon đang là một nam tử hán thì làm sao có thể so đo với nữ nhân cho được. Do đó Taeyeon liền nhanh trí xin lỗi Miyoung và đồng thời giải tán đám đông. Sau khi mọi người đã tản ra bớt và mọi thứ trở lại bình thường, lúc này cơn giận của Miyoung cũng phần nào giảm bớt và nói chuyện cũng nhỏ nhẹ lại không còn cáu gắt như lúc đầu.

-Tiểu thư không sao chứ ạ ? – Tỷ nữ Soonkyu lúc này mới dám rụt rè lên tiếng hỏi thăm.

-Ta không sao – Miyoung liền đáp lại nhưng cũng không quên liếc xéo Taeyeon.

Soonkyu xoay người nhìn thẳng vào Taeyeon mà mắng – Người thật hỗn láo, người có biết tội của người vừa gây ra có thể bị xử tử không ?

-Thôi được rồi, bỏ qua cho hần ta đi, ta không muốn gây thêm rắc rối nữa – Miyoung lên tiếng.

Taeyeon nghe vậy liền nhìn kỹ người đứng trước mặt mình, khuôn mặt xinh xắn có phần tinh nghịch, chiếc mũi thon dài, đôi môi chúm chím, đặc biệt đôi mắt vô cùng cuốn hút, chính điều đó đã làm cho trái tim của Taeyeon vô tình trật đi một nhịp, cơ hồ ngay cả bản thân Taeyeon cũng không hay biết. Taeyeon tự hỏi nếu đôi mắt này mà cười lên, có lẽ đó sẽ là điều đẹp nhất thế gian và Taeyeon muốn được nhìn thấy đôi mắt đó mỗi ngày.

-Ai cho phép người nhìn chằm chằm vào tiểu thư của ta ? – Soonkyu đứng chắn trước Miyoung nói.

-A...ừ, ta hơi thất lễ nhĩ !!!

-Nhìn y phục của người cũng thuộc loại tơ tằm hảo hạng, chắc người cũng là nhi nữ nhà quyền quý nên ta cũng không muốn liên quan gì nhiều. Cho nên ta xin lỗi vì đã vô tình đặt tay mình không đúng chỗ và mọi chuyện coi như là lỗi của ta được chưa đại tiểu thư – Taeyeon có phần hơi không phục đáp.

-Tốt, phải chi người biết điều sớm hơn thì đâu có nhiều rắc rối xảy ra như vậy chứ. Soonkyu chúng ta đi thôi.

Sau khi Miyoung rời khỏi Taeyeon có cảm giác có người đang theo dõi mình nên giả vờ mình vẫn còn đang say rồi tiến thẳng về phủ. Bọn người của Tam vương gia luôn theo dõi hành tung của Taeyeon. Có lẽ chúng đã bắt đầu nghi ngờ năng lực quân bài chủ chốt của Hoàng thượng.

Lần này sau khi trộm được sổ sách chứng minh Lee đại nhân có nhận hối lộ của các thương nhân. Taeyeon đang trên đường trở về phủ thì bất ngờ gặp phải Miyoung. Taeyeon ban đầu khá sững sốt, có hơi lùi lại đôi chút nhưng chợt nhớ mình còn chưa biết rõ danh tính của Miyoung nên Taeyeon cũng thủ vô phòng ngừa. Nhưng điều mà Taeyeon không ngờ đến chính là Miyoung lại nở một nụ cười thật tỏa sáng, ánh mắt Miyoung cong lên thành hình bán nguyệt và cũng một phần vì lúc này Miyoung đã mặc y phục nữ tử nên điều đó làm cho Taeyeon nhất thời bất động, cảm giác không gian xung quanh như ngừng lại, chỉ còn mình và Miyoung mà thôi.

-Tiểu nữ ngưỡng mộ tài năng của đại hiệp đã lâu nay được diện kiến thật là cao hứng – Miyoung vừa nói vừa quan sát dáng vẻ của Taeyeon. Gương mặt đã bị mặt nạ che mất nửa trên khuôn mặt. Nàng có hơi thất vọng một chút là dáng người của Taeyeon không to lớn và vững chắc như nàng đã tưởng bấy lâu nay. Tuy nhiên nàng nhanh chóng gạt ý nghĩ đó sang một bên khác vì nàng biết lúc này Taeyeon đang nhìn nàng với đôi mắt mất mát hồn và nàng biết chắc một điều là Taeyeon cũng đã đổ trước tuyệt chiêu ánh mắt biết cười của mình.

Cảm giác mình đã đứng nhìn Miyoung khá lâu, Taeyeon mới sực tỉnh và nhận ra là mình đang làm nhiệm vụ liền nhanh chóng tẩu thoát. Tuy nhiên điều mà Taeyeon không ngờ tới là Miyoung đang cố gắng đuổi theo mình. Khi hai người họ chạy qua đoạn gần sát bờ sông Miyoung vô tình trượt chân vấp ngã và la lên thì Taeyeon lập tức xoay người lại, đưa tay đỡ lấy người Miyoung, kéo nàng vào lòng mình ôm thật chặt như thể chỉ cần nhẹ buông tay là nàng có thể ngã xuống nước.

Lúc này Taeyeon mới phát hiện là mình đang ôm Miyoung rất chặt và cảm giác gương mặt mình cũng đang đỏ ửng lên, Taeyeon nhanh chóng húng hắng vài tiếng rồi nói lỏng tay để Miyoung rời khỏi người mình.

-Thật hậu đậu. Tại sao người người hay bắt cấn dễ té như vậy ? – Taeyeon nhún mày nói.

-Hả, người nói cái gì ? – Miyoung không hiểu câu nói của Taeyeon nên hỏi lại.

Thấy biểu tình của Miyoung có vẻ ngạc nhiên, lại biết mình nói hớ nên Taeyeon giả vờ ho khan rồi trả lời với gương mặt không quan tâm.

-Ta nói người không sao chứ ?

-Ta không sao, cảm ơn người – Miyoung ngại ngừng nói.

Taeyeon thở phào nhẹ nhõm : “VẬY ta đi đây”.

Miyoung định đi theo nhưng nàng “A” một tiếng và ngồi thụp xuống. Taeyeon nghe vậy xoay người lại, nhìn vào gương mặt như muốn rơi lệ của Miyoung mà không nỡ rời đi nên thở dài lên tiếng : “Chắc người bị trật chân rồi”.

Trong phong cảnh yên bình buổi tối, cạnh dòng sông So Nyuh thơ mộng, Taeyeon và Miyoung cứ ngồi yên trên tảng đá, lâu lâu Miyoung xoay nhìn sang Taeyeon mỉm cười rồi lại ngoảnh mặt nhìn về phía trước, Taeyeon có chút khó chịu nên lên tiếng để phá vỡ không khí im lặng và có phần ngại ngừng này.

-Người có thật là ngưỡng mộ ta ?

-Đúng vậy. Danh tiếng của người cả kinh thành này ai mà không biết. Chính vì vậy ta rất muốn được một lần diện kiến – Miyoung tiếp tục dùng ánh mắt của mình để câu dẫn Taeyeon.

-Ha ha ha ... Ta chỉ là một tên trộm cắp thì có gì mà đáng ngưỡng mộ chứ ?

-Nhưng người là một tên trộm tốt bụng, chuyên cứu giúp bá tánh – Miyoung nhanh chóng đáp.

-Đây là lần đầu tiên ta nghe trộm mà tốt bụng đó... ha ha ha... cô nương thật là ngây thơ.

-Nhưng mà người yên tâm đi, ta không phải là người của quan phủ muốn bắt người, ta chỉ là muốn làm bằng hữu với người thôi, như vậy có được không ? – Những từ cuối Miyoung có hơi rụt rè hỏi.

Mặc dù rất muốn liền nói đồng ý nhưng vì thể diện nên Taeyeon chỉ có thể im lặng ậm ờ vài tiếng. Miyoung thấy vậy lại liền cười tươi lần nữa.

-Miyoung là tên của ta – Miyoung phấn khích nói tên của mình.

-Có phải hay không người là Công chúa của Soshi ? – Taeyeon e dè hỏi.

-Người biết tên của Công chúa sao ?

-Ta nghe mọi người đồn đại Công chúa là một tuyệt đại mỹ nhân, cầm kì thi họa cái nào cũng giỏi, duy chỉ duy nhất ta không ngờ là Công chúa sức lực cũng khá tốt.

-Tại sao người nghĩ như vậy ?

-Vì với sức của một nữ nhi như người mà đuổi theo kịp ta thì không phải là chuyện bình thường.

-Thật ra ta cũng chỉ biết được vài chiêu để phòng thân mà thôi. Bởi Phụ hoàng thấy ta hay ra ngoài chơi nên bắt ta học nhưng mà ta học chưa tới nơi nên chỉ được có như vậy thôi – Miyoung bĩu môi.

Nhìn thấy gương mặt phụng phịu của Miyoung, trong lòng Taeyeon lại bồn chồn không yên, Taeyeon thật khó có thể bình tĩnh khi đối mặt với Miyoung như vậy. Cảm thấy mình có chút lúng túng, Taeyeon lên tiếng : “Bây giờ trời cũng đã khuya, Công chúa hãy hồi cung đi”.

Miyoung chợt nhận ra là nàng đã đi ra ngoài cũng khá lâu, lại bỏ rơi Soonkyu trong lúc mãi đuổi theo Dukong, nên nàng biết lúc trở lại sẽ bị Soonkyu căn nhắc à xem. Chính vì vậy nàng miễn cưỡng gật đầu. Miyoung vừa đứng lên thì liền kêu đau. Taeyeon biết ý nên xoay sang hỏi thăm :

-Người có thể tự mình hồi cung được không ?

-Với cái chân bị trật như thế này ta e rằng ...

-Vậy bây giờ phải làm sao đây ? – Taeyeon đang tìm cách đưa Miyoung trở về.

-Người có thể công ta không ? – Miyoung ngại ngừng hỏi, hai gò má nàng cũng tự nhiên nhiễm một tầng hồng.

-Nếu người không ngại lễ tiết nam nữ thụ thụ bất thân thì ta sẽ công – Nói rồi Taeyeon quay lưng về hướng Miyoung.

-Ừ. Ta không ngại.

Trên đường đi Miyoung áp mặt mình trên lưng Taeyeon, nàng cảm giác lưng Taeyeon không có rộng lớn lắm nhưng mà cho nàng một cảm giác rất an toàn. Nàng cảm giác trên người Taeyeon có một mùi hương rất thơm, có lẽ là mùi đặc trưng trên cơ thể Taeyeon. Mà nàng thì cảm thấy mùi này rất dễ chịu nên làm cho nàng từ từ chìm vào giấc ngủ lúc nào không hay.

Còn Taeyeon thì đang bức rức khó chịu, cảm giác người mình như có hàng ngàn con kiến bò lên khi Miyoung lúc này đang ngủ mà đầu nàng thì vùi vào hõm cổ mình. Từng hơi nóng cứ liên tục phả ra, còn phía trước ngực cứ đụng chạm vào lưng Taeyeon làm Taeyeon cầu mong con đường đến hoàng cung càng nhanh càng tốt.

3. Chap 2

CHAP 2

Sáng ngày hôm sau, sau khi thượng triều xong, Hoàng thượng ra lệnh cho Taeyeon gặp riêng mình trong thư phòng. Có lẽ đây là lần đầu tiên Hoàng thượng gặp riêng Taeyeon trong hoàng cung vì từ trước đến nay đa số đều gặp ở ngoài cung. Điều này chẳng trách vì sao Taeyeon lại không hề biết mặt Công chúa Miyoung.

-Bẩm hoàng thượng, đây là chứng cứ mà thần đã tìm được về việc đại nhân Lee Hyun Shin nhận và trao đổi với các thương gia. Và thần cũng phát hiện một điều là hần ta gần đây thường xuyên bí mật gặp gỡ với đại nhân Song Goo Jae và một nhân vật bí mật mà thần vẫn chưa thấy rõ được mặt.

-Vậy là bọn chúng có thể đang có âm mưu gì đó. Trẫm cần người theo dõi chuyện này kỹ hơn. Trẫm nghĩ rằng chuyện lần này cũng có liên quan đến Tam hoàng đệ của trẫm. Vì hai kẻ đó là thân tính của hần.

Thấy Hoàng thượng còn có chuyện muốn nói với mình mà ngại mở lời nên Taeyeon đánh tiếng hỏi thăm trước.

-Hoàng thượng còn có gì dặn dò nữa sao ? Lần này người trực tiếp bảo thần diện kiến trong cung e rằng có chuyện quan trọng.

-Lần này trẫm có chuyện này muốn nói cho người biết. Chuyện này coi như là trẫm ép buộc người vậy – Hoàng thượng uy nghiêm nói.

-Có chuyện gì nghiêm trọng đã xảy ra sao thưa Hoàng thượng ? – Taeyeon không khỏi thắc mắc hỏi.

-Người đã biết, gần đây người thường xuyên bị người của Tam đệ trẫm theo dõi. Trẫm e rằng việc người là thân cận của trẫm bọn chúng đã bắt đầu để ý.

-Chuyện này thần hiểu thưa Hoàng thượng, nhưng nó có liên quan gì mà người phải ép buộc thần ? – Taeyeon nghi hoặc hỏi.

-Trẫm nghĩ rằng một mình người ở bên ngoài sẽ rất là nguy hiểm và chức vị của người trong triều còn khá thấp, rất dễ bị các tên quan lớn chèn ép. Thêm vào đó sức khỏe của trẫm đang ngày càng yếu . Chính vì vậy trẫm có một quyết định vô cùng vẹn toàn đó là gả công chúa Miyoung cho người.

Taeyeon hoàn toàn bất động, khi vừa nghe chữ “gả” thì đầu óc Taeyeon như đóng băng lại. Không biết chuyện gì đang xảy ra cho đến khi Hoàng thượng lặp lại lần nữa thì Taeyeon mới sực tỉnh.

-Thần ... hạ thần ... hạ thần nghĩ ... – Taeyeon lắp bắp nói không thành lời.

-Trẫm không cho phép người từ chối nên đừng hòng viện lý do – Hoàng thượng dùng uy quyền để uy hiếp Taeyeon.

-Người cũng biết trẫm chỉ có một Công chúa duy nhất và trẫm rất là yêu thương nàng, vì vậy người phải biết rằng trẫm rất quý người nên mới gả Công chúa cho người. Bên cạnh đó trẫm không muốn nàng ấy rời xa trẫm bởi vì cách đây không lâu Hoàng đế Suju đã cử sứ giả đến để cầu thân cho nam tử của hần, Lee

Dong Hae. Mà người cũng biết nam tử của hắn là một người đam mê tử sắc, chuyên đi cưỡng hiếp nhiều cung nữ lẫn dân nữ ngoài cung. Một người như vậy thì làm sao trẫm dám gả nữ nhi cho hắn chứ. Nhưng Suju quốc là một nước mạnh, trẫm không muốn làm mất hòa khí vì vậy cách giải quyết vẹn toàn là trẫm phải hành động trước một bước, mà trong cung thì người mà trẫm xem trọng nhất chỉ có mình người.

Nói xong thì Hoàng thượng liên tục ho một tràng dài, chờ đợi Taeyeon trả lời. Mà Taeyeon thì lại đang đuối lý. Nửa muốn từ chối nửa lại không. Muốn từ chối vì biết bản thân mình không xứng đáng với Miyoung, Taeyeon biết mình chỉ là nữ nhi thì làm sao cả đời có thể che chở tốt cho Miyoung được, không thể đem cái là gọi là gia đình cho Miyoung nhưng nhìn tình hình hiện tại của Hoàng thượng nếu không đồng ý e rằng Hoàng thượng càng dễ phát bệnh thêm và cảm xúc trái tim Taeyeon lại đang thúc ép Taeyeon đồng ý. Cuối cùng cảm xúc đã đánh bại lý trí. Taeyeon gật đồng ý với ánh mắt vui mừng của Hoàng thượng.

Đang mãi suy nghĩ nên khi ra khỏi cửa phòng Taeyeon không để ý mà đâm sầm vào người Miyoung. Vì quá bất ngờ không kịp phản ứng nên cả hai đều bị ôm trán vì đau. Taeyeon giật mình khi người mình đâm phải lại là Miyoung, còn Miyoung thì ngạc nhiên, không nghĩ rằng lại gặp Taeyeon ở chỗ này.

-Là người – Cả hai đồng thanh.

-Vô lễ, gặp công chúa tại sao không hành lễ ? – Soonkyu lên tiếng nhắc.

Taeyeon giật mình méo mặt và lập tức quỳ xuống cung kính chào hỏi công chúa – Thần xin lỗi, thần không cố ý, vì mãi suy nghĩ nên đã đụng phải người. Xin công chúa thứ tội.

-Người cũng là mệnh quan triều đình sao ? – Miyoung ban đầu là ngạc nhiên nhưng nhớ lại chuyện lần trước nên sau đó nàng chỉ hừ lạnh một tiếng và ra giọng chế giễu – Đường đường là một mệnh quan vậy mà không chăm lo cho dân, lại đi lêu lổng trong kỹ viện. Thật chẳng ra làm sao.

-Là nam nhân chẳng ai lại không mê tử sắc thừa Công chúa.

-Nhưng người thân là mệnh quan triều đình thì phải biết làm gương chứ !!!

-Thần chưa có thê tử thì thần vẫn có thể vào đó a

--Nhưng như vậy cũng không được.

-Người không phải là mẫu thân của thần, càng không phải là thê tử của thần thì người lấy quyền gì mà cấm thần.

Taeyeon đưa gương mặt đắc ý vì thắng thế của mình ra, còn kèm theo một cái nhếch môi khá là gian tà – Vậy người muốn làm thê tử của thần à ?

-Người...

-Người tốt nhất là đừng để ta gặp lại người lần nữa. Nhìn bản mặt háo sắc của người ta thật không chịu nổi.

-Haha... Vậy hạ thần xin cáo lui. Và người yên tâm là chúng ta sẽ còn gặp nhau dài dài – Taeyeon lại trưng ra bản mặt khó ưa của mình nói chuyện với Miyoung. Không hiểu sao, Taeyeon rất thích chọc tức vị Công chúa bướng bỉnh này.

Miyoung cũng không hiểu vì sao mình lại có thể không lời Taeyeon ra ngoài tát cho vài cái mà lại để cho Taeyeon có thể cáo lui một cách thích thú như vậy. Đợi sau khi Taeyeon khuất bóng hắn thì Miyoung mới vào diện kiến Hoàng thượng.

Như mọi hôm, Taeyeon lại ghé vào kỹ viện SooHoo, nhưng mấy ai biết được kỹ viện này chủ nhân chính là Jung Ji Hoo, sư phụ của nàng. Vì thế mọi việc Taeyeon làm để qua mặt kẻ khác đều rất thuận lợi. Bình thường Taeyeon đến nếu không nói chuyện với sư phụ thì cũng là nói chuyện với Sooyeon. Còn ngoài ra thì Taeyeon sẽ tiếp xúc với các kỹ nữ khác để nghe họ kể về những chuyện quan lại bàn bạc với nhau mà họ nghe được.

Sau khi biết được tin Hoàng thượng sẽ gả công chúa cho Taeyeon, Jung Ji Hoo vô cùng lo lắng nói : “Tại sao không bàn trước với ta mà đã đồng ý với Hoàng thượng rồi chứ ? Con có biết là chuyện này là một việc vô cùng hệ trọng không ? Nó liên quan đến hạnh phúc cả đời của con và cả Công chúa điện hạ nữa. Chưa kể là thân phận của con sẽ bị bại lộ”.

-Sư phụ yên tâm, đối với thân phận Kim Taeyeon thì hiện giờ Công chúa thật sự rất chán ghét con, thậm chí ngay cả chạm mặt nàng còn không muốn nên con nghĩ chuyện này có thể sẽ không dễ dàng bị Công chúa phát hiện.

-Nhưng con có biết rằng chuyện hai nữ tử cùng thành thân với nhau là chuyện hoang đường nhất từ đó đến giờ không ? Từ thuở khai sinh lập địa đến giờ, ở vương triều này chưa hề xảy ra chuyện như thế này – Jung Ji Hoo cao giọng.

-Nhưng hiện giờ tất cả mọi người trừ sư phụ và Sooyeon ra thì đều nghĩ con là nam nhân.

-Ta thật sai lầm, đáng lẽ lúc xưa ta không nên để con cải nam trang. Đáng lẽ việc điều tra cái chết của phụ mẫu con chỉ nên để một mình ta làm, không nên kéo con vào chuyện này. Đáng lẽ ta chỉ nên dạy cho con những thứ mà nữ nhân hay làm chứ không phải học võ, học văn thơ để làm quan.

Dừng lại một chút Jung Ji Hoo lại nói tiếp : “Việc cho con làm quan là sai lầm lớn nhất của ta. Ta khuyên con nên xin Hoàng thượng thu hồi lại ý chỉ”.

-Con xin lỗi sư phụ. Từ trước đến nay con chưa từng cãi lời người bao giờ nhưng việc này con đã đồng ý hứa với Hoàng thượng nên con sẽ không rút lời – Taeyeon kiên định lắc đầu.

-Con và phụ thân con thật giống nhau, lúc nào cũng tận trung vì Hoàng thượng. Nhưng con có biết ở gần vua như gần miệng cọp không ? – Jung Ji Hoo thở dài.

-Con tin tưởng Hoàng thượng thừa sư phụ. Nếu người nhìn được gương mặt Hoàng thượng lúc đó con e rằng người cũng phải mềm lòng. Con thật không nhẫn tâm mà từ chối. Con biết rằng Hoàng thượng thực sự là một phụ thân hết mực thương yêu hải tử của mình.

-Con ... con – Jung Ji Hoo tiếp tục thở dài – Coi như ta không đầu khẩu lại con. Lúc nào cũng vậy, chuyện này coi như là ta để cho con hoang đường một lần vậy.

Thư phòng Hoàng thượng

-Bẩm Phụ hoàng cho gọi con – Miyoung ngoan ngoãn nói.

-Con tối rồi à, ta có chuyện muốn nói với con – Hoàng thượng ôn tồn đáp.

-Như con đã biết, gần đây các nước chư hầu xung quanh thường xuyên đưa sứ giả sang để được cầu thân với con. Mà ta chỉ có con là công chúa duy nhất nên ta rất là thương con, không muốn con bị gả đi tới những nơi xa mà ta không thể nào thăm con được.

-Vâng, về việc này con cũng có nghe nói đến. Vậy thì Phụ hoàng tính làm sao ?

-Chính vì vậy ta muốn gả con cho quan lại trong triều để ta còn có thể ở gần và quan tâm chăm sóc con. Và cũng có thể gặp con nếu ta nhớ – Hoàng thượng ngừng lại đôi chút để quan sát biểu hiện của Miyoung.

-Phụ hoàng, người đừng nhắc đến chuyện này được không ? – Biết mình không thoát khỏi việc gả đi nhưng Miyoung vẫn đưa ra bộ mặt đáng thương để mong cầu cạnh được Hoàng thượng.

-Con không được dùng bộ mặt đó nhìn ta, lần này ta đã quyết tâm rồi, con đừng mong ta sẽ thay đổi ý định như những lần trước. Ta đã quyết định mùa xuân năm sau sẽ gả con cho Kim Taeyeon. Hắn là một người có thể thương yêu và bảo vệ cho con sau này.

-Đây là lý do vì sao mấy hôm nay, người cho binh lính canh chừng con nghiêm ngặt, không cho con trốn ra ngoài cung đúng không ? – Miyoung ầm ức nói.

-Ta cũng chỉ vì muốn tốt cho con thôi. Đường đường là một vị Công chúa mà lúc nào cũng trốn ra khỏi cung và tới tận tối khuya mới về, như vậy còn ra thể thống gì nữa ? – Hoàng thượng lắc đầu tỏ vẻ không hài lòng.

Thấy Miyoung có vẻ không phục và muốn phản kháng lại nên Hoàng thượng lên tiếng chặt đứt ý niệm đó của Miyoung.

-Con đừng có lên tiếng gì nữa, việc ta đã quyết rồi. Từ giờ đến lúc thành thân ta cấm không cho con ra ngoài cung dù chỉ nửa bước. Ta việc gì cũng có thể chiều ý con nhưng việc này có mệnh hệ rất lớn đến sau này nên ta tuyệt đối sẽ không cho con quyết định.

Lâu lắm rồi nàng mới thấy Phụ hoàng cương quyết như vậy, biết mình không thể xin được gì nên bĩu môi cáo lui. Tính tình của Miyoung còn muốn ham chơi nhưng giờ sắp bị bó buộc một chỗ thì làm sao nàng chịu được. Chính vì vậy khi về tới phòng mình, Miyoung bí mật cải trang trốn ra khỏi cung. Nàng còn viết lại lá thư là nếu Hoàng thượng muốn nàng quay về thì hãy hủy hôn sự đó đi.

Ngày hôm sau đúng như dự đoán, tin tức Taeyeon lấy Công chúa làm cho nhiều bá quan văn võ ngạc nhiên. Mọi người đều nghĩ Hoàng thượng đã già, không đủ minh mẫn mà gả công chúa – người mà cả nước ai cũng biết Hoàng thượng vô cùng yêu quý, cho Kim Taeyeon – một tên quan tâm thường cũng như không có nhiều tiếng tăm trong triều đình.

Sau khi phát hiện Công chúa mất tích, Hoàng thượng ra lệnh cấm những cung nữ và thái giám trong cung mà cận kề Công chúa tiết lộ ra ngoài. Việc này nếu bị truyền ra ngoài sẽ không hay. Mọi người sẽ cho rằng Công chúa bị ép bức đến độ phải bỏ trốn cho nên Hoàng thượng chỉ bí mật ra lệnh cho những người thân cận mình tìm kiếm Công chúa và Kim Taeyeon cũng nhận được tin báo này vì dù sao Taeyeon cũng là phò mã tương lai.

Vừa nhận được tin, Taeyeon bắt đầu cảm thấy trong người không yên, dự cảm sẽ xảy ra chuyện bất lành. Vội vàng lên ngựa ra ngoài thành tìm kiếm Công chúa.

Đi vòng vòng khắp kinh thành Taeyeon vẫn không tìm ra được dấu vết của Công chúa. Trong lúc nghĩ ngợi Taeyeon nghĩ đến Công chúa rất có thiện cảm với Dukong cho nên Taeyeon quyết định đi tới ngôi làng mà Dukong hay xuất hiện xem thử. Nghĩ vậy Taeyeon liền thúc ngựa nhắm hướng đó mà đi. Đi được tới bìa rừng, Taeyeon phát hiện một mảnh ngọc bội có khắc chữ Hwang, Taeyeon thầm nghĩ có thể đây là của Công chúa và một mảnh y phục bị rách bám trên nhánh cây đó.

Lo lắng.

Nơi này theo Taeyeon biết thì không có thú hoang nên khả năng Miyoung bị bắt cóc rất cao. Biết nơi này có nhiều sơn tặc hoành hành vì vậy Taeyeon thúc ngựa hướng đến sơn trại của bọn chúng.

Sơn trại

-Mấy người thả ta ra – Miyoung đang bị trói trên ghế nên đang ra sức kêu cứu.

-Đại ca, nha đầu này cũng được đó. Hay là đại ca bỏ sung nó vào danh sách thê thiếp của đại ca đi – Một tên cướp tiểu tốt nói.

-Nhìn nàng thật là xinh đẹp a, các người bắt hay lắm. Các người mau chuẩn bị đi, tối nay ta sẽ làm lễ nạp thiếp. Ha ha ha – Tên đại ca với gương mặt râu mép bậm trợn, giọng nói sỗ sàng lên tiếng.

-Mấy người không được làm điều bậy, mau thả ta ra – Miyoung hoảng hốt.

-Nha đầu này lớn hòng quá. Người đầu nhét vải vào miệng nó cho ta.

Lúc Taeyeon tới nơi thì trời đã tối và Taeyeon thấy bọn cướp đang bận rộn chuẩn bị gì đó. Taeyeon bí mật theo dõi tìm kiếm thì phát hiện một căn phòng có rất nhiều người canh giữ nên Taeyeon đoán Công chúa bị giam ở đó. Mà Hoàng thượng đã cấm việc Công chúa trốn ra khỏi cung không được cho ai biết. Chưa kể là bị bắt cóc như thế này càng không nên để nhiều người biết. Thêm vào đó việc này rất là nguy hiểm

đến tính mạng của Miyoung. Cũng như Taeyeon chỉ hành động một mình nên Taeyeon không thể liên lạc được với những người khác. Do đó Taeyeon chỉ còn biết tự lực cánh sinh. Biết với sức của một mình mình mà đấu với bọn chúng thì cũng không dễ dàng gì nên Taeyeon đành đợi tới lúc bọn chúng nhập tiệc say xỉn rồi mới ra tay.

Quả nhiên đúng theo Taeyeon dự đoán, bọn chúng hiện giờ trông cực không tỉnh táo vì thế Taeyeon dễ dàng đánh bất tỉnh hai tên canh cửa rồi đột nhập vào bên trong.

-Là người. Sao người biết ta ở đây mà cứu ? Bên ngoài người của Phụ hoàng ta đã tới rồi sao ? – Miyoung mừng rỡ nói trong khi Taeyeon đang cúi trối ình.

-Người có thể giữ im lặng một chút được không ? Chúng ta phải thoát ra khỏi đây – Taeyeon thì thầm.

Miyoung nghe vậy cũng im lặng để cho Taeyeon cứu mình ra. Không may khi mới vừa thoát ra khỏi cửa liền bị phát hiện, bọn sơn tặc nhanh chóng kêu hô thêm đồng bọn. Taeyeon nhanh chóng nắm tay Miyoung chạy trốn. Chạy được một đoạn thấy tình hình không ổn, nếu có một mình mình thì Taeyeon có thể đối phó với bọn chúng nhưng bây giờ lại có thêm Miyoung nên khi bị dồn đến bờ sông. Taeyeon thấy có một cây lớn và bên trên còn có nguyên tổ ong lớn nên Taeyeon xoay người nhìn Miyoung ám chỉ chúng ta sẽ nhảy xuống. Rồi dùng viên đá lớn chọi thật mạnh vào tổ ong đó. Làm cho nó rơi xuống và bọn ong bay khắp nơi.

Miyoung chưa kịp hiểu chuyện gì xảy ra thì đã bị Taeyeon đã nắm tay kéo nhảy xuống dưới sông. Nhưng Taeyeon nào đâu biết rằng Công chúa của chúng ta không biết bơi cơ chứ. Còn bọn cướp thì thấy đàn ong vỡ tổ, bay vòng vo và tấn công bọn chúng nên bọn chúng chạy tán loạn, không thềm quan tâm đến hai kẻ đang ở dưới nước kia.

4. Chap 3

CHAP 3

Trước khi rơi xuống nước, Miyoung chỉ kịp nghe Taeyeon nói một câu “Cố gắng hít lấy nhiều khí”. Làm Miyoung không thể nào kịp nói là mình không biết bơi. Tuy đang ở dưới nước nhưng Taeyeon vẫn không quên mở mắt ngược lên trên quan sát tình hình. Nhận thấy rằng bọn cướp đã chạy hết nhưng đám ong đó vẫn bay khắp nơi. Vì vậy Taeyeon không thể kéo Miyoung cùng mình ngẩng đầu lên được nếu không muốn mặt mũi bị biến dạng.

Taeyeon quay người sang bảo Miyoung cùng mình bơi sang bờ bên kia thì Taeyeon mới phát hiện Miyoung nắm chặt lấy tay mình lắc đầu, ý bảo không biết bơi và đang có dấu hiệu hụt hơi. Nếu bây giờ mà đẩy Miyoung lên thì nàng sẽ bị đám ong đó tấn công mất. Tình huống vô cùng khẩn cấp nên Taeyeon bắt đắ dĩ đành dùng đến hạ sách áp môi mình vào môi Miyoung để truyền hơi qua giúp cho nàng hô hấp. Miyoung lập tức trợn mắt nhìn vào Taeyeon và cảm giác mặt của nàng đang nóng bừng dù đang ở dưới nước đi chẳng nữa. Tình trạng của Taeyeon cũng không khá hơn là bao, Taeyeon không biết mặt mình đang đỏ lên là vì thiếu hơi hay vì cái tình huống này nữa.

Qua một hồi lâu thấy đám ong đó đã bay đi, Taeyeon trôi lên rồi ôm lấy Miyoung cố gắng bơi sang bờ bên kia. Vừa lên tới bờ, Taeyeon liền thở dốc và quay sang nhìn Miyoung thì phát hiện nàng đã ngất xỉu từ lúc nào mất rồi.

-Công chúa, Công chúa điện hạ, người tỉnh lại đi – Taeyeon vừa nói vừa lấy tay vỗ nhẹ vào mặt Miyoung.

Taeyeon thầm nghĩ : “Ngày hôm nay là ngày gì thế này, bị đám sơn tặc đuổi bắt, nhảy xuống sông, vừa rồi lại hôn ...à không...truyền hơi cho công chúa. Chẳng lẽ bây giờ ta phải thổi ngạt nữa sao ?!!! Lão thiên gia đang trêu ngươi ta sao ? Nếu công chúa tỉnh lại, nhẹ thì ta bị ăn vài cái tát còn nặng thì bị đánh toi tả chắc về Hoàng thượng nhận không ra a ~”.

Nghĩ tới tình huống đó Taeyeon thật không dám tưởng tượng thêm. Vì mạng người là trên hết nên Taeyeon quyết định phải cứu Miyoung trước nhất, rồi sau này xin chịu tội sau.

Taeyeon hít một hơi thật sâu cố gắng đưa thật nhiều không khí vào miệng Miyoung. Taeyeon cứ làm như vậy liên tục mà không để ý thấy là Miyoung đã mở mắt ra và nhìn mình từ lúc nào. Đến khi cảm nhận được cái đau rất bên má, Taeyeon mới giật mình nhìn lại. Gương mặt Miyoung lúc này tuy còn hơi xanh xao do thiếu dưỡng khí nhưng mà có thể thấy được hai gò má nàng đang dần ửng đỏ và truyền tới tận mang tai.

-Đồ háo sắc, đồ sàm sỡ, đồ sở khanh ... đồ ... đồ ... – Miyoung lên tiếng chửi rửa sau khi tát Taeyeon một cái thật mạnh.

-Ta xin lỗi đã mạo phạm thân thể của Công chúa, ta không biết là người đã tỉnh. Chẳng qua vừa rồi vì quá gấp rút nên ta đành phải dùng cách này để cứu người. Nếu không thì người đã được diện kiến Diêm Vương rồi.

-Ta cảm ơn người nói chuyện người hôn ta...à không...chuyện người cứu ta dưới nước cho bất kỳ ai biết, kể cả Phụ hoàng, người hiểu không ? – Mặt Miyoung vẫn còn một tầng hồng.

-Ta hiểu rồi thưa Công chúa. Bây giờ chúng ta cần phải rời khỏi đây, nhanh chóng quay trở về hoàng cung vì trời có vẻ sắp có mưa to – Taeyeon gạt đầu chậm rãi nói.

Taeyeon vừa nói xong thì đột nhiên trời đổ cơn mưa thật lớn, sấm chớp liên hồi. Taeyeon ảo não : “Miệng ta thật là linh mà”.

Thấy tình hình không thể đi tiếp và Miyoung hình như đang sợ sấm chớp bởi vì nàng đang nắm chặt lấy cánh tay Taeyeon còn gương mặt đang cúi thấp xuống.

-Không sao đâu, có ta ở đây rồi – Taeyeon lên tiếng trấn an Miyoung.

-Người không được bỏ ta.

Nhìn Miyoung lúc này thật giống tiểu miêu mà Taeyeon thì rất muốn ôm tiểu miêu này vào lòng mà che chở.

-Người yên tâm, ta sẽ không rời bỏ người đâu.

Thấy đằng xa có một hang động nhỏ nên Taeyeon liền dẫn Miyoung vào đó trú tạm, đồng thời chờ cho cơn mưa này qua đi. Bây giờ trời cũng đã khuya và cơn mưa cứ xối xả trút nước xuống không có dấu hiệu dừng lại. Bên trong hang động, Taeyeon đang cố gắng xoa bóp, cuối cùng cũng nhóm được ngọn lửa để sưởi ấm. Taeyeon và Miyoung ngồi được một hồi lâu thì nghe được âm thanh phát ra từ bụng Miyoung bởi vì ngại ngừng nên Miyoung chỉ dám cúi đầu xuống tránh ánh nhìn của Taeyeon. Biết Miyoung đang đói nên Taeyeon lên tiếng phá vỡ bầu không khí ngưng ngừng này.

-Ta ra ngoài tìm gì đó để ăn, có lẽ người cũng đói rồi.

-Người đừng đi. Trời đang mưa to mà – Miyoung ngẩng đầu nhìn Taeyeon.

-Người yên tâm đi, ta sẽ rất nhanh quay lại. Trong thời gian ta đi thì người hãy cố y phục ra hong khô nó đi. Để cơ thể ướt như vậy rất dễ đổ bệnh – Nói rồi Taeyeon nhanh chóng rời đi.

Với khí trời như vậy Taeyeon thật khó có thể tìm được cái gì để bỏ bụng trong khi bản thân thì không thể nào đi xa được vì có Miyoung. Định lại con sông bắt cá nhưng trời thì mưa quá lớn nên đứng cả buổi Taeyeon cũng không bắt được con nào cả. Taeyeon đành ngậm ngùi đi về để tìm thứ khác và hình như lão thiên gia không nỡ bỏ đói cả hai cho nên Taeyeon đã gặp được một con gà rừng. Thấy vậy Taeyeon liền nhanh chóng bắt lấy nó đem về hang động.

Có vẻ vì Taeyeon đi khá lâu nên khi quay về thì y phục Miyoung đã khô từ lúc nào và khuôn mặt nàng có phần bớt an đang hướng mắt ra đầu hang để chờ đợi Taeyeon. Và khi thấy Taeyeon, gương mặt Miyoung không giấu được vẻ hạnh phúc, khóe miệng cũng vì điều đó mà cong lên và kèm theo đó là đôi mắt cười hút hồn.

-Người về rồi. Tại sao người lại đi lâu như vậy ? Làm ta cứ nghĩ người bỏ rơi ta hay là gặp phải chuyện gì bất trắc rồi chứ.

-Ta xin lỗi đã làm cho Công chúa lo lắng, chẳng qua là ta không tìm được thứ để ăn nên có phần đi hơi lâu. Người xem, ta đã bắt được gì này, người ngồi đó đợi ta một chút là sẽ có gà nướng ăn rồi – Taeyeon hí hửng đưa con gà lên khoe với Miyoung.

Trong lúc đang chờ gà được nướng chín Miyoung thấy người Taeyeon do ra ngoài tìm thức ăn đã ướm sững nên lên tiếng hỏi thăm.

-Y phục của người ướm hết rồi kìa.

-Hả... ừ ... vậy nếu công chúa không ngại thì ta cởi y phục trước mặt người nga – Taeyeon vừa nói vừa tiến tới Miyoung và đưa tay vào thắt lưng mình giả vờ cởi nó ra.

-Người... người làm gì đó – Miyoung vừa nói vừa lảng tránh nhìn sang nơi khác.

Taeyeon thấy gương mặt Miyoung đang chuyển sang hồng nên rất là khoái chí, không ngờ rất dễ làm cho Công chúa ngượng ngùng nên không ngần ngại mà chọc phá nàng thêm.

-Thì người nói y phục của ta ướm nên ta phải cởi nó ra mà phơi khô chứ !!!

Taeyeon vừa nói mà đôi mắt không ngừng dâng lên những tia háo sắc, làm cho Miyoung cảm thấy mình đã gặp phải sói lang nên ngày càng rút người về sau đồng thời cũng không quên lấy hai tay bắt chéo lại đặt phía trước cơ thể mình để che chắn.

-Người...người...người không được lại gần đây.

Lúc này mặt Miyoung đã chuyển từ hồng sang xanh và trắng bệch hẳn ra. Taeyeon thấy vậy biết mình đã đùa quá lố nên dừng động tác lại.

-Được rồi, ta không cởi ra thì được chứ gì – Taeyeon giả vờ bộ mặt không phục mà trả lời.

Thấy Taeyeon đã chịu yên phận nên Miyoung mới dám ngẩng đầu lên, trừng mắt về Taeyeon.

-Người mà dám làm bậy ta sẽ bấm Phụ hoàng chặt đầu người, phanh thây người.

-A... Công chúa đại nhân... người đừng kích động như vậy chứ ... ta sẽ không dám nữa đâu mà Ha ha ha.

-Người biết sợ là tốt – Miyoung lườm Taeyeon.

-Được rồi, ta xem chừng gà nướng này đã chín rồi nếu không ăn thì nó sẽ thành gà khét mất – Taeyeon vừa nói vừa nhanh tay gỡ con gà đang được nướng xuống. Động tác mau lẹ nhanh chóng đưa một cái đùi sang phía Miyoung.

Sau khi cả hai cùng nhau xử sạch con gà đó thì cơn mưa cũng đã dứt hẳn nhưng trời đã tối mù nên Taeyeon đề nghị cả hai ở lại đây một đêm rồi sáng mai hồi cung sau.

-Công chúa, người nên nghỉ ngơi một chút đi. Khi nào trời sáng chúng ta sẽ lập tức hồi cung.

-Ta cấm người giở trò tiểu nhân nghe rõ chưa – Sau khi ăn no thì Miyoung lại bắt đầu cảnh giác Taeyeon.

-Người yên tâm, ta có ăn gan hùm, mật gấu thì cũng không dám làm gì người đâu.

Miyoung nhìn thấy vẻ mặt có phần nghiêm túc của Taeyeon nên cũng phần nào an tâm mà nằm xuống trên vách đá gần đó mà ngủ. Sau khi cảm nhận được hơi thở đều đều của Miyoung thì Taeyeon mới dám cởi y phục của mình ra hong khô.

Nửa đêm khi đang ngủ say Taeyeon giật mình khi nghe tiếng nói và phát hiện nó xuất phát từ Miyoung nên Taeyeon lại gần và đưa tay vào trán Miyoung thì phát hiện người nàng đang rất là nóng và thân thể nàng đang run lên từng hồi. Biết Miyoung đã cảm lạnh mê man nói sảng nên Taeyeon lấy y phục của mình đắp lên người Miyoung nhưng nàng vẫn còn không ngừng run nên Taeyeon đành phải dùng thân mình ôm lấy Miyoung mà sưởi ấm.

Taeyeon nằm xuống choàng tay ôm lấy người Miyoung, cố gắng truyền hơi ấm từ mình sang cho Miyoung càng nhiều càng tốt. Có lẽ cách này khá hiệu nghiệm vì Miyoung đã thôi không run nữa mà ngoan ngoan nằm yên một chỗ trong lòng Taeyeon và Taeyeon thì cũng quá mệt mỏi nên cũng đã ngủ thiếp đi theo.

Khi cảm nhận được ánh sáng đang chiếu rọi vào mặt mình, Taeyeon mới chậm chậm mở mắt và biết trời đã sáng. Nhìn sang thấy Miyoung vẫn còn đang say ngủ Taeyeon thở phào nhẹ nhõm vì ít ra Taeyeon biết mình tỉnh dậy trước nàng nếu Miyoung mà tỉnh trước thì có lẽ Taeyeon sẽ bị tát thêm vài cái nữa rồi. Taeyeon nhanh chóng mặc lại y phục rồi nhẹ nhàng lay Miyoung dậy. Thấy Miyoung cũng đã bớt sốt so với đêm qua nhưng cơ thể vẫn còn quá yếu không bước đi nổi nên Taeyeon đành phải đưa người Miyoung lên lưng mình rồi công nàng hồi cung.

Về đến hoàng cung, Hoàng thượng vui mừng khi thấy Miyoung trở về an toàn nhưng thấy sắc mặt trắng bệch của nàng thì Hoàng thượng nhanh chóng cho gọi thái y để chữa trị cho Miyoung. Còn Taeyeon thì được Hoàng thượng truyền vào thư phòng để hỏi chuyện. Taeyeon thuật lại toàn bộ sự việc cho Hoàng thượng trừ việc mà Miyoung cấm mình tiết lộ.

Ngày hôm sau ở Cung Công chúa

Miyoung sau khi uống thuốc tinh thần đã khá hơn rất nhiều. Nàng không biết mình đã về Hoàng cung bằng cách nào. Mà nghĩ lại lúc đó chỉ có nàng và Taeyeon nếu hắn không đưa nàng về thì còn ai nữa. Tối chiều Miyoung cảm thấy nàng đã khỏe hơn nên quyết định đi gặp Hoàng thượng để xin lỗi.

-Thần nhi kính an Phụ hoàng – Miyoung ngoan ngoãn nói.

-Sức khỏe con còn yếu, sao không ở trong cung tịnh dưỡng thêm mà đến đây làm gì ? – Hoàng thượng mặc dù giọng nói có vẻ ân cần hỏi thăm nhưng trong đó cũng hàm chứa ý giận.

-Thật ra thần nhi đến để xin lỗi Phụ hoàng.

-Con có biết vì con mà nguyên ngày hôm qua ta đứng ngồi không yên không. Thật là làm ta lo lắng mà.

-Phụ hoàng à, người đừng giận mà, giận mau già đó – Miyoung chu chu môi, chớp chớp mắt để mong có được sự khoan hồng.

-Ta quyết định rồi, hôn sự của con sẽ được tiến hành nhanh hơn dự định, nhất là sau ngày hôm kia con đã dám bỏ trốn.

-Nhưng Phụ hoàng, con không muốn rời xa người, con muốn được ngày ngày hầu hạ, nói chuyện cùng với người à.

-Con biết ta yêu thương con mà nên người ta đã chọn tuyệt đối sẽ đối xử thương yêu con không kém gì ta đâu – Hoàng thượng dùng ánh mắt kiên định nói để khẳng định quyết định của mình với Miyoung.

-Vì mọi chuyện có chút thay đổi nên con và Taeyeon sẽ sống trong cung một thời gian chờ đến khi phò mã được xây dựng xong. Như vậy cũng giúp con làm quen từ từ việc không có phụ hoàng bên cạnh.

-Phụ hoàng, người có phải có gì đó đang giấu con không ? Tại sao người nhất quyết muốn con phải thành thân sớm như vậy chứ ?

-Ta chỉ là muốn tranh thủ lúc thần trí còn minh mẫn để chăm lo hôn sự thật tốt cho con thôi.

1 tháng sau

Ngày thành thân của Công chúa và Phò mã đã đến nên dân chúng được dịp ăn uống no say vì Hoàng thượng đã mở tiệc mừng trên toàn nước. Vào đêm trước đó Miyoung đã dựa người vào Hoàng thượng mà khóc rất nhiều, đến thời khắc này nàng còn chưa biết được tương mạo của cái người tên Taeyeon là như thế nào nữa kia. Nàng nhiều lần hỏi Hoàng thượng về người đó nhưng Hoàng thượng đều chỉ cười nói người này nàng đã từng gặp qua. Một câu nói cũng như không nói vì nàng gặp không biết bao nhiêu người rồi cơ chứ.

Hôm nay Miyoung được trang điểm kĩ lưỡng, nàng vận một bộ y phục màu đỏ thắm trên đó đính các hạt lấp lánh khác nhau, đầu tóc đều được chăm chút gọn gàng. Còn Taeyeon thì mặc y phục dành cho phò mã và nó càng làm cho Taeyeon toát lên vẻ khôi ngô tuấn tú, anh tuấn siêu phàm. Trên đường Taeyeon đến cung không biết bao lời xì xầm khen thưởng, tán dương về diện mạo của mình.

Giờ lành đã đến, Taeyeon và Miyoung cùng sánh bước vào thánh điện để tiến hành hôn sự. Nhiều lần Miyoung cố gắng nhìn xem Taeyeon là người như thế nào nhưng tất cả đều thất bại. Nàng thầm nguyện rửa cái khăn đội đầu của mình quá dày và quá dài nhưng nàng nhận ra là tiếng nói của người này rất là quen thuộc khi Taeyeon kính dâng trà cho Hoàng thượng và Hoàng hậu. Miyoung có thể khẳng định một điều chắc chắn rằng nàng không hề ưa cái giọng nói này một chút nào cả.

Sau khi thủ tục hoàn tất, Miyoung được dẫn vào trong phòng hoa chúc chờ đợi. Đúng như Taeyeon dự đoán, Taeyeon bị hết người này đến người khác chúc rượu vào người. Còn có những vị quan mà Taeyeon chưa từng nói chuyện lần nào cũng đều đến chúc mừng và ra sức làm quen. Họ nói những câu mà Taeyeon thừa biết họ chỉ muốn được tạo được chỗ đứng trong triều từ Taeyeon nên ra sức nịnh nọt. Mặc dù từ lượng của Taeyeon cũng khá nhưng hôm nay thật sự Taeyeon đã uống rất nhiều nên hiện giờ Taeyeon đang được các cung nữ và thái giám dẫn vào tân phòng.

Khi nghe tiếng cửa mở, tâm trạng Miyoung hồi hộp, bồn chồn lo lắng. Đến thời khắc này nàng thật không hề mong đợi cái hôn lễ này tí nào. Biết Taeyeon đã vào trong phòng và hiện tại mọi người đều đã lui ra hết nhưng trong phòng hiện giờ lại khá im lặng, Miyoung không biết Taeyeon đang làm gì mà chưa chịu kéo khăn trên đầu nàng xuống.

-Người đang làm gì mà còn chưa đến mở khăn cho ta ? – Sau một hồi yên lặng Miyoung quyết định lên tiếng trước.

Vẫn là yên lặng, không có dấu hiệu cho thấy người kia có động tĩnh gì nên Miyoung lặp lại câu nói đó với âm lượng lớn hơn. Và điều này có vẻ là khá hiệu quả vì nó đã làm Taeyeon, người đang nằm ngủ trên bàn giặt mình tỉnh giấc.

-Ta xin lỗi, vì uống quá nhiều nên ta ngủ quên – Sau một hồi dụi mắt, lắc đầu vài cái Taeyeon rót một chén trà gần đó uống nên đã khá tỉnh hơn mới lên tiếng đáp.

-Người là Kim Taeyeon sao ? – Miyoung nghi hoặc hỏi.

-Ừ, trong tân phòng này chỉ có phò mã mới được vào nếu không phải là Kim Taeyeon thì làm sao ta ở nơi này chứ.

Nói xong Taeyeon bước lại gần Miyoung và ngồi xuống giường bên cạnh nàng, nhẹ nhàng từ tốn vén khăn mặt lên. Taeyeon nhìn vào gương mặt Miyoung thật chậm theo từng động tác tay của mình cho đến khi chiếc khăn được mở lên hoàn toàn. Còn Miyoung như nín thở khi khăn đội đầu của nàng được gỡ xuống và nàng có thể trông thấy diện mạo của người đối diện tên Kim Taeyeon.

5. Chap 4

CHAP 4

Im lặng. Tựa hồ như hai người nhìn nhau thật lâu thật lâu, cảm giác như không gian xung quanh ngừng chuyển động. Taeyeon bị ngất ngây trước vẻ đẹp kiều sa kiều diễm của Miyoung nên bất giác miệng mở to ra như thể còn trùng có thể bay vào được. Taeyeon quan sát Miyoung thật kỹ thật kỹ từng chi tiết trên gương mặt thanh tú ấy từ đôi môi chúm chím, chiếc mũi xinh xắn, đôi má phần hồng đến đôi mắt kinh ngạc và đôi lông mày đang nhíu chặt vào nhau. Mà không để ý ra rằng ánh mắt ấy đang chuyển từ ngạc nhiên sang đằm đằm sát khí.

Khi Taeyeon lấy lại ý thức cũng là lúc mà Miyoung ủy khuất hét lên. Taeyeon khẩn trương lập tức lấy tay che miệng Miyoung lại vì không muốn làm mọi người bên ngoài nghi ngờ.

-Công chúa à, nếu nàng mà còn la nữa thì sẽ làm người khác hiểu lầm đó – Taeyeon giả hoạt nói.

Mặt Miyoung lúc này vẫn còn ngơ ra, không hiểu Taeyeon đang muốn nói về cái gì. Tuy nhiên thì lúc này Miyoung đã ngừng hét và tay Taeyeon vẫn còn trên miệng Miyoung. Thấy biểu tình Miyoung như vậy nên

Taeyeon lên tiếng giải thích tiếp.

-Vì người ta sẽ nghĩ rằng phu thê chúng ta đang động phòng rất là ân ái nga

~Miyoung nghe xong không khỏi cả kinh, hai má lập tức đỏ ửng lên tới tận mang tai. Tức giận Miyoung thuận thể cắn ngay bàn tay Taeyeon đang ở trên miệng mình làm Taeyeon cũng không kiềm được đau đớn nhưng không dám la hét lên theo. Miyoung thấy Taeyeon không thét lên mà khóe mắt đang dần ngấn lệ nên mới chịu ngừng cắn lại. Taeyeon lúc này mới có thể rút tay mình về nhìn vết cắn ấy đang từ từ rướm máu.

-Yahhh. Sao nàng lại cắn ta chứ ? – Taeyeon bắt mồm lên tiếng.

-Người tiểu nhân – Miyoung tức giận phản ứng.

-Chuyện phu thê tương ái nhau trong lúc động phòng thì có gì mà tiểu nhân chứ ? – Taeyeon cũng không quên kèm theo một giọng cười đích thực của một tên háo sắc.

-Người ... người.

Miyoung tức đến nghẹn lời và mặt tiếp tục càng đỏ hơn. Miyoung thuận tay đưa lên định tát vào mặt Taeyeon nhưng Taeyeon đã phản xạ kịp và chụp lấy cánh tay Miyoung.

-Lần này ta không cho nàng đánh trúng lần nữa đâu. Dù sao bây giờ ta là phò mã của nàng đó nga – Taeyeon khoái chí đáp.

Dùng tay không được nên Miyoung tức giận lấy chân đạp thẳng Taeyeon té xuống giường. Không nghĩ đến trường hợp này nên Taeyeon không kịp phản ứng và đã đáp xuống giường cũng không hề nhẹ chút nào. Đứng dậy Taeyeon lấy tay xoa xoa mông mình thầm nghĩ : “Thôi rồi mông của ta, nhìn nàng như vậy mà không biết thương hoa tiếc ngọc gì hết a”.

-Công chúa à, giờ không còn sớm nữa chúng ta nhanh chóng động phòng thôi – Taeyeon tiến lại phía giường và tay cũng không quên đưa lên thắt lưng mình giả vờ cởi ra.

Miyoung hoảng hốt, rút con dao nhỏ giấu trong người mình ra uy hiếp Taeyeon. Nhìn trừng trừng vào Taeyeon mà lên tiếng cảnh cáo.

-Nếu người mà còn qua đây thì đừng trách ta sẽ biến người thành thái giám.

Taeyeon ngừng bước, trong lòng cũng không khỏi thầm cười : “Dù nàng muốn, ta đồng ý đi chẳng nữa thì cũng không có khả năng vì cơ bản ta có phải là nam nhân đâu a”.

-Được rồi, được rồi. Ta không qua nữa là được chứ gì. Bây giờ ta thật buồn ngủ nếu nàng không cho ta lên giường thì hỏi ta làm sao ngủ được đây ? – Taeyeon đưa gương mặt khốn khổ hỏi.

-Người lên trường kỷ bên kia mà ngủ, ta cấm người tối nay tuyệt đối không được giở trò với ta – Miyoung vừa nói vừa không quên tiện tay ném cho Taeyeon cái gối cùng với một tấm chăn.

Taeyeon chụp lấy chúng và ra vẻ là mình không phục, uất ức bước lại đó nằm xuống. Miyoung ngồi trên giường nhìn Taeyeon chăm chăm, Taeyeon sau khi nằm lên xoay lưng lại với Miyoung nhắm mắt, biết nàng vẫn còn đang nhìn mình chưa dám ngủ nên giả vờ phát ra vài tiếng ngái ngủ. Miyoung sau khi thấy Taeyeon hình như đã bắt đầu ngủ say rồi mới yên tâm nằm xuống chợp mắt.

Không biết phải do mệt mỏi quá không mà cả hai đều ngủ một giấc tới tận sáng, cho đến khi Soonkyu phải gõ cửa phòng, gọi hai người dậy để đi bái kiến Hoàng thượng cùng Hoàng hậu. Taeyeon mơ màng tỉnh giấc, cảm giác đầu mình cực nhức, chính vì đêm qua uống khá nhiều rượu. Tình trạng Miyoung cũng không khá hơn, đêm qua vì canh chừng Taeyeon nên nàng chỉ dám ngủ chập chờn không ngủ sâu được. Taeyeon định đi ra mở cửa cho Soonkyu để nàng ấy đem chậu rửa mặt vào nhưng Miyoung lên tiếng bảo Taeyeon đừng bước. Có lẽ do mới tỉnh dậy nên đầu óc Taeyeon chưa hiểu ý đồ của Miyoung là gì khi nàng cứ liên tục chỉ tay lên tấm vải trắng ở trên giường và mặt thì cũng đang đỏ bừng lên vì ngại. Thấy Taeyeon cứ đứng yên một chỗ nhìn mình bằng ánh mắt ngây ngốc, biết ngay là Taeyeon không hiểu nên Miyoung đành hắng giọng lên tiếng.

-Ta cần máu của người.

-Hả ? Chuyện gì nữa vậy ? Ta làm gì sai mà nàng muốn lấy máu của ta chứ ? – Taeyeon trợn mắt ngạc nhiên.

-Yahhh, người ... người không biết hay là giả vờ chọc tức ta vậy ? – Miyoung ngượng ngùng hỏi.

-À... à ra là vậy, ta hiểu rồi. Mà tại sao không lấy máu của nàng mà lấy máu của ta ? Đáng lẽ vết đó phải là máu của nàng mới hợp tình hợp lý nga – Lúc này Taeyeon mới khai thông được đầu óc.

Miyoung trợn tròn mắt nhìn Taeyeon : “Người nghĩ người là ai, ta là ai cơ chứ, đường đường là một Công chúa sao ta có thể tự mình làm bị thương được chứ ?” Dừng một chút rồi Miyoung nói tiếp : “Được rồi, nếu người không chịu lấy máu của người vậy thì để ta tự lấy máu của ta. Chút nữa Phụ hoàng mà hỏi tới vết thương này thì người tự hiểu lấy mình đi”.

-Á à, được rồi Công chúa, ta sẽ lấy máu của ta là được chứ gì – Taeyeon vẻ mặt không cam chịu nhưng vẫn tiến lại giường đưa tay lên miệng mình cắn nhẹ rồi để nó chảy vài giọt xuống dưới tấm khăn trắng ấy mà các cung nữ đã cố tình đặt lên.

-Như vậy là được rồi chứ gì, ta ra ngoài mở cửa phòng đây.

Soonkyu tiến vào trong đặt chậu nước lên bàn rồi mời cả hai lại, sau khi rửa mặt xong Soonkyu trang điểm và làm tóc lại cho Miyoung còn Taeyeon lúc này đã đi ra ngoài để thay y phục khác. Trong lúc chờ đợi người bên trong, Taeyeon mới có dịp quan sát phong cảnh xung quanh cung Công chúa. Phía trước mặt Taeyeon là một cái nguyệt đình lớn dành để thưởng thức trà, bên cạnh đó là một cái hồ nước nhỏ, ngoài ra xung quanh là những bông hoa ngào ngạt hương thơm. Tuy chỗ này không rộng lắm nhưng chung quy vẫn rất là thơ mộng, trữ tình.

-Đi thôi – Thanh âm nhẹ nhàng phát ra từ phía sau, Taeyeon xoay lại ngăn người nhìn ngắm Miyoung từ trên xuống dưới.

Bộ y phục màu hồng nhạt, trên đó là những đóa hoa mẫu đơn cùng với những con bướm được thêu kỹ lưỡng. Váy dài tới chân, trên đầu nàng bây giờ tóc đã được búi gọn gàng lên. Điểm thêm cây trâm ngọc bích xuyên qua đó. Toàn bộ người Miyoung như phát ra hào quang làm Taeyeon nhìn không chớp mắt và miệng cũng vì thế mà há ra.

-Phò mã gia đi nhanh thôi ạ, bây giờ cũng không còn sớm nữa – Soonkyu thấy Taeyeon cứ ngây ngốc nhìn Miyoung nên lên tiếng nói khéo.

-Ồ...ừ, ta quên mất, chúng ta đi thôi – Biết mình có phần thất thố nên Taeyeon nhanh chóng ngậm miệng mình lại rồi xoay người rời đi.

Sau khi cả hai dâng trà cho Hoàng thượng cùng Hoàng hậu xong thì Miyoung cứ thấy Hoàng thượng ngẫm cười cười. Nhứu mày khó chịu không hiểu vì lẽ gì mà người lại nhìn cả hai rồi cười chứ. Miyoung xoay người nhìn Taeyeon, rõ ràng trên mặt Taeyeon không hề có dính cái gì cả nên Miyoung đưa miệng vào tai Taeyeon thì thầm : “Trên mặt ta có dính gì không ?”

Taeyeon nghe vậy xoay qua nhìn chăm chú khắp mặt Miyoung rồi nhẹ nhàng lắc đầu. Cuối cùng nghĩ không thông vì cái gì mà Phụ hoàng cứ cười ha hả còn Hoàng hậu cũng ửng đỏ mặt và lộ ý cười trong đó nên Miyoung lên tiếng hỏi.

-Phụ hoàng có chuyện gì vui mà cười nhiều vậy, mặt chúng con có dính gì sao ?

-Ha ha ha – Lúc này Hoàng thượng còn cười lớn hơn nữa và hoàng hậu thì cũng đã cười thành tiếng theo. Thấy Taeyeon và Miyoung vẫn còn đang ngây ngốc nhìn mình, tỏ vẻ không hiểu nên Hoàng thượng mới lên tiếng nói :

-Hai con đêm qua thức khuya lắm phải không ? – Hoàng thượng vẫn chưa dứt cười.

Taeyeon và Miyoung nhìn nhau rồi đều gật đầu vì rõ ràng tối hôm qua cả hai tranh cãi đến tận gần sáng mới chợp mắt. Rồi cùng nhau đồng thanh hỏi “Sao người biết ?”

-Vì cả hai mắt của tụi con đều thâm quầng hết rồi kìa.

Lúc này cả hai mới vỡ lẽ ra mà cười rồi cùng đồng thanh hỏi lẫn nữa “Dạ vâng nhưng tại sao người lại cười?”

-Vẫn chưa hiểu ý ta muốn nói gì à ?

Lắc lắc

-Có nghĩa là đêm hôm qua phu thê con ân ái đến sức cùng lực kiệt nha – Sợ rằng hai kẻ kia vẫn chưa hiểu nên Hoàng thượng chậm rãi nói từng từ từng chữ một cách rõ ràng.

Đến lúc này Taeyeon và Miyoung mới hiểu ra ý tứ của Hoàng thượng. Lập tức mặt cả hai liền đỏ bừng bừng lên. Hoàng thượng thấy vậy càng cười lớn hơn nữa.

-Với tình hình như vậy thì ta cũng sẽ mau mau có ngoại nhi a

~Miyoung mặt càng đỏ hơn nữa, luồng khí nóng vì ngại ấy tưởng chừng như muốn thoát ra cả hai bên tai nàng. Còn Taeyeon chỉ biết cười trừ. Vấn đề này Taeyeon làm sao đáp ứng được đây, trong lòng cũng vì thế mà dâng lên một tia buồn bã. Sau hai canh giờ trò chuyện vui vẻ, Hoàng thượng cảm thấy không khỏe nên cho Taeyeon cùng Miyoung lui xuống.

Trên đường trở về lại cung Công chúa cả hai không nói một tiếng nào với nhau. Cùng nhau ngồi tại nguyệt đình bên bờ hồ, lúc này Taeyeon nhìn thấy Miyoung có điểm buồn, biết nàng vì bệnh tình của Hoàng thượng mà lo âu nên tìm vấn đề khác để động viên tinh thần nàng.

-Nàng đã nghe Hoàng thượng nói rồi đó, chúng ta phải sớm sinh cho người ngoại tôn a

~Vẫn thấy Miyoung không đáp lại mình nên Taeyeon biết mình không thể làm cho nàng vui lên, chỉ bằng cùng nàng chia buồn.

-Nàng cũng đừng buồn, Hoàng thượng người sẽ không có việc gì đâu.

-Ta sao không thể không buồn được chứ. Thân là nhi nữ của Phụ hoàng mà không giúp ích gì được đã thế suốt ngày chỉ biết gây rối.

Trong cung hiện giờ ngoài Miyoung ra thì chỉ còn hai Hoàng tử, một là Hwang Suk Ho cũng chính là đệ đệ ruột của nàng đã bị bắt sang nước Suju. Hoàng đế Suju lấy cớ cho Hoàng tử sang đó học tập nhưng thật chất là dùng để ra oai, uy hiếp, bắt Soshi mỗi năm đều phải cống nạp sang đó. Vị hoàng tử còn lại Hwang Suk Hee là hoàng huynh của nàng, nam tử của Hoàng hậu hiện giờ.

-Nàng đừng tự trách mình như thế chứ, Hoàng thượng hết mực yêu thương nàng vì vậy nàng không nên buồn để tránh Hoàng thượng mất vui.

-Ta nhớ Hoàng đệ của mình quá. Không biết giờ đệ ấy ở bên đó sao rồi.

Miyoung lúc này nước mắt đã lưng tròng, Taeyeon thật rất muốn ôm nàng vào lòng mà che chở, Taeyeon định đưa cả hai tay lên ôm lấy nàng nhưng không dám nên chỉ nhẹ nhàng lấy ống tay áo mình lau từng giọt nước mắt cho Miyoung rồi lên tiếng an ủi.

-Nàng đừng lo, còn hơn một năm nữa thôi là hấn sẽ được hồi cung mà.

Hai người im lặng một hồi lâu, mỗi người đều rơi vào trạng thái của riêng mình mà suy nghĩ. Cuối cùng Miyoung mới lên tiếng.

-Ta thấy trong tất cả các lần nói chuyện với người thì hiện giờ người trông được nhất, ăn nói dễ nghe nhất.

Taeyeon nghe Miyoung nói vậy liền nhìn nàng, trong lòng cũng vì thế mà có một tia vui mừng. Taeyeon mong muốn sau này toàn tâm toàn ý bảo hộ Miyoung, Taeyeon muốn làm cho nàng yêu chính mình. Có lẽ Taeyeon sẽ thay đổi quan điểm, cố gắng tạo hình tượng tốt trong lòng Miyoung.

Dù biết mình yêu nữ nhi là một điều cấm kỵ, trái với luân lý thường tình nhưng Taeyeon vẫn không thể nào khống chế được trái tim mình. Taeyeon biết mỗi lần nhìn thấy Miyoung vui thì mình cũng vui mà nhìn thấy Miyoung buồn lòng mình càng buồn hơn nữa.

Mỗi ngày sau khi thượng triều xong, Taeyeon trở về cung của mình, ở trong thư phòng mà nghiên cứu binh thư, võ công. Lâu lâu buồn chán thì ra ngoài hóng gió thổi sáo, vẽ tranh. Ở trong cung tai mắt nhiều, cũng khó khăn trong việc ra vào nên Taeyeon tạm thời cho Dukong ở ẩn.

Miyoung thì buồn chán nên tập đánh đàn, thỉnh thoảng thì đánh cờ với Hoàng thượng. Dần dần sau một tháng Miyoung nhận ra Taeyeon đã không còn thô lỗ, dễ tiện như lúc xưa nữa. Taeyeon cũng rất yên phận, không làm những hành động quá thân mật với nàng.

Miyoung thích nghe tiếng sáo của Taeyeon, nàng chắc chắn trong lòng Taeyeon có điều gì đó nên tiếng sáo lúc nào cất lên cũng buồn man mát. Nghĩ đến vậy Miyoung thật sự muốn biết rõ con người của Taeyeon hơn. Không biết phải vì lý do đó không mà Miyoung bắt đầu để ý Taeyeon nhiều hơn nữa. Nàng muốn được một lần cùng làm tri âm với Taeyeon nên nàng quyết định chăm học đánh đàn hơn.

Tuy nhiên dạo gần đây sức khỏe của Hoàng thượng trở nên yếu hơn thấy rõ, Miyoung thì cũng buồn rất nhiều vì việc này nên một hôm Taeyeon gợi ý cho Miyoung việc ra khỏi cung vài ngày để nàng khuây khỏa.

-Chúng ta có nên đi chùa để cầu bình an cho Hoàng thượng không ?

-Người thật sự quan tâm Hoàng thượng đến như vậy ?

-Nàng xem ta là hạng người gì chứ, với lại lần này ta muốn cùng nàng ra ngoài thành để đổi không khí vì ta cảm thấy ở trong cung thật ngột ngạt.

-Vậy ngày mai chúng ta xin Hoàng thượng đi Chùa Shindok đi – Miyoung phấn khích đưa ra chủ kiến của mình.

-Chùa Shindok ? – Taeyeon bất ngờ vì không nghĩ Miyoung sẽ chọn một chùa xa như vậy.

-Ta biết nó khá xa kinh thành nhưng về độ linh thiêng của nó thì không thể chối cãi. Chính vì vậy ta muốn được đi tới đó một lần, cầu cho Phụ hoàng nhanh chóng khỏi bệnh.

-Thôi được rồi. Nếu Hoàng thượng đồng ý thì ta sẽ cùng đi với nàng đến đó.

Sáng hôm sau, Taeyeon cùng Miyoung đi diện kiến Hoàng thượng. Tuy lúc đầu Hoàng thượng nhất quyết từ chối vì Chùa Shindok cách xa kinh thành nhưng chính vì Miyoung cứ ra sức năn nỉ, làm nũng cộng thêm Taeyeon nói vào vài lời nên cuối cùng Hoàng thượng cũng siêu lòng mà đồng ý.

Vì lần này lấy danh nghĩa Công chúa đi cầu bình an nên Hoàng thượng đặc biệt cử rất nhiều binh lính và cung nữ đi theo hộ tống. Nên việc Taeyeon cùng Miyoung xuất cung làm cho cả kinh thành ai ai cũng biết. Dân chúng đều khen ngợi Công chúa có lòng hiếu thảo, còn những người của Hwang Suk Min cũng vì thế mà có dịp hội tụ lại. Chúng quyết định nhân dịp này làm cho Hoàng thượng đau lòng đến chết vì mất đi nữ nhi đáng yêu của mình.

6. Chap 5

CHAP 5

Từ kinh thành đi đến Chùa Shindok cũng phải mất hơn 3 ngày đi đường. Nếu chỉ đi với ít người thì thời gian sẽ được rút ngắn một chút nhưng lần này quả thật đoàn người đi rất đông lên tới hơn 100 cấm vệ quân tinh nhuệ nhất của Hoàng thượng và hơn 10 cung nữ cùng thái giám. Soonkyu mặc dù rất muốn đi cùng với Miyoung nhưng do bệnh cảm chưa hết nên Miyoung nhất quyết bắt nàng ở lại cung dưỡng bệnh mà không cho đi theo. Trên đường đi cả Taeyeon và Miyoung đều ở trong xe ngựa, lúc đầu Taeyeon cưỡi ngựa ở ngoài nhưng vì buồn chán cho nên Miyoung đã kêu Taeyeon vô trong cùng nói chuyện với mình.

Được Miyoung ra lệnh vào trong Taeyeon trong lòng vô cùng phấn khích. Ngày đầu tiên cả đoàn xe nghỉ chân ở một quán trọ ven đường, mọi thứ đều rất yên bình nhưng qua đêm thứ hai thì có bất ngờ với Miyoung.

Vì hai người là phu thê nên chuyện chung một phòng là điều hiển nhiên, tối đó Taeyeon lót chăn gối xuống sàn, còn Miyoung trên giường, rồi cả hai cùng nhau tiến vào giấc ngủ.

Sáng hôm sau, Miyoung đã tỉnh giấc nhưng vẫn còn lười biếng chưa chịu mở mắt. Nàng cảm thấy hôm nay ngủ thật ngon và thật ấm áp. Nàng định vươn người duỗi thẳng cơ thể thì phát hiện người mình đã bị ai đó ôm lấy, lập tức mở to mắt Miyoung giật mình khi thấy Taeyeon đang ôm trọn lấy mình và mặt Taeyeon thì lại đang dụi thẳng vào trong ngực nàng. Do đó Miyoung không thương tiếc đá Taeyeon lọt thẳng xuống giường và nàng cũng không quên xem xét lại y phục cả hai. Thấy mọi thứ vẫn ổn như lúc tối hôm qua nên nàng mới biết cả hai không phát sinh chuyện gì. Nhưng chuyện Taeyeon leo lên giường nàng lúc nào thì nàng thật sự không hiểu nổi.

-Ai cho phép người leo lên giường ta chứ ? – Miyoung vẫn còn đang xấu hổ về tư thái ám muội lúc nãy.

-Ta cũng không biết – Taeyeon ngơ ngơ ngáo ngáo ngồi dưới sàn nhìn lên Miyoung.

Có lẽ vì còn đang ngủ ngon lại bị một cước của Miyoung làm cho té xuống giường nên Taeyeon ê ẩm toàn thân. Và cũng thật sự không hiểu vì sao mặt Miyoung lại đỏ gay lên như vậy.

-Thân thể của người, mà sao người lại không biết chứ. Nếu người chỉ lên giường ta thôi thì ta cũng châm chước bỏ qua cho nhưng đằng này người lại ... người lại ...

-Ta như thế nào ?

-Người ... người dám sàm sỡ ta.

-Ta sàm sỡ nàng ? – Taeyeon như thể không tin vào điều mình nghe được.

-Mặt người kê vào chỗ... chỗ này của ta – Miyoung ngại ngùng lấy tay chỉ vào ngực mình.

Taeyeon mở to mắt : “A, ta ... ta... thực xin lỗi, ta không nhớ hôm qua tại sao ta lại leo lên giường nữa. Ta thật không cố ý mạo phạm nàng đâu”.

Nhìn mặt Taeyeon thật sự ăn năn biết lỗi nên Miyoung cũng thôi không nhắc tới nữa vì dù sao Taeyeon cũng là phò mã của nàng. Còn Taeyeon thì đang cố suy nghĩ và rồi như nhớ ra gì đó Taeyeon cũng xấu hổ không kém : “Thiên a, chắc có lẽ ta bị mộng du, việc này nếu để Miyoung biết thì thật xấu hổ”.

Sau khi ăn sáng xong tất cả mọi người cùng nhau khởi hành đi tiếp. Đường tới Chùa Shindok cũng không còn xa nữa. Chùa Shindok là một ngôi chùa nằm trên đỉnh một ngọn núi chính vì vậy nó rất yên tĩnh, không ồn ào, nó dường như cách ly với thế giới bên ngoài. Do đó, chỉ có Taeyeon và Miyoung vào chùa. Tất cả những người còn lại đều ở ngoài chờ để tránh gây phiền toái.

Xung quanh đây đều là cây cối um tùm, phía xa xa có một con thác nhỏ chảy cuộn cuộn. Chùa cũng khá rộng, Taeyeon và Miyoung xin phép chủ trì ỉnh có thể lưu lại ở đây một hai ngày. Vì lúc mọi người tới đây thì trời đã xế chiều cộng với việc cả hai đều khá mệt do đi đường xa nên khi dùng cơm tối xong cả hai đều trở về phòng ngủ.

Ngày thứ nhất, Miyoung vô cùng thành tâm cúng bái để phù hộ cho Hoàng thượng mau chóng hồi phục. Ban đầu Taeyeon cũng quỳ cùng với Miyoung nhưng do cảm giác buồn chán nên lấy cớ đầu gối mình chịu không nổi rồi dùng ánh mắt áy náy xin Miyoung ỉnh rời đi trước. Taeyeon thật ngưỡng mộ Miyoung quỳ lâu như vậy mà nàng vẫn chịu được.

Sang ngày thứ hai, cả buổi sáng Miyoung cùng niệm kinh với các vị sư tăng. Tối gần trưa thì mọi chuyện đã hoàn tất và nàng cũng có thời gian thanh thoi. Thấy vậy Taeyeon lên tiếng rủ Miyoung đi tham quan phong cảnh xung quanh ngôi chùa này.

-Chúng ta cùng nhau đi tới thác nước kia đi, nó cũng không xa lắm.

-Ở đây cũng có thác nước à ?

-Ừ, trong lúc nàng cúng bái ta đã đi dạo một vòng và phát hiện một thác nước khá đẹp. Nó cũng không xa lắm, ta sẽ dẫn nàng đến đó.

-Vậy chúng ta mau nhanh đi đến đó thôi – Miyoung vui vẻ phấn khích đi thật nhanh về hướng Taeyeon chỉ.

Tới thác nước Miyoung nhanh chóng cởi hài của mình ra rồi té nước đùa giỡn rất hào hứng. Taeyeon đứng trên bờ cũng vì thế mà cười tươi theo nụ cười của Miyoung. Taeyeon biết mình thật sự đã động lòng từ cái nhìn đầu tiên rồi, khi thấy nụ cười tươi như hoa cùng đôi mắt biết cười chết người của Miyoung. Bỗng Taeyeon có một suy nghĩ là không muốn ai được nhìn thấy đôi mắt cười đó cả, nó là của Taeyeon, chỉ một mình Taeyeon được nhìn ngắm mà thôi.

-Người còn đứng đó làm gì, xuống đây chơi đi. Nước ở đây thật là mát đó – Miyoung líu lo gọi Taeyeon xuống.

-Ta xuống liền đây.

Cả hai cùng nhau đùa giỡn vô cùng vui vẻ, trong lúc quá phấn khích nên Miyoung vô tình bị trượt chân và Taeyeon lập tức đỡ lấy người Miyoung. Do những viên đá ở đây lâu ngày đóng nhiều rong rêu nên Taeyeon cũng trượt chân theo nhưng Taeyeon nhanh chóng xoay người để lưng mình tiếp xúc xuống nước trước và Miyoung thì nằm đè lên trên người Taeyeon.

Đập người xuống nước, Taeyeon cảm thấy lưng mình khá đau nhưng Taeyeon có thể chịu đựng được nên quan tâm đến ý đến người phía trên mình. Miyoung đang úp mặt lên vai Taeyeon, cảm thấy người mình đều được Taeyeon chở che không đau đớn gì cả nên mới ngẩng đầu lên.

Lúc này gương mặt cả hai rất gần nhau, tựa hồ có thể cảm thấy hơi thở của nhau. Taeyeon cảm giác tim mình đập càng ngày càng nhanh đến nỗi Taeyeon sợ Miyoung có thể nghe thấy được. Không kiềm lòng được nữa khi thấy đôi môi kiều diễm kia Taeyeon rướn người lên cố gắng chạm vào đôi môi ấy. Miyoung thấy Taeyeon sắp hôn mình bối rối không biết làm gì nên nhắm mắt lại. Khi môi Taeyeon sắp chạm được vào Miyoung thì đột nhiên có một con cá nhỏ bơi vào giữa hai người làm Miyoung hốt hoảng nhảy dựng đứng thẳng người lên còn Taeyeon thì bị Miyoung đẩy xuống và đập người xuống nước một lần nữa.

Miyoung thấy Taeyeon nhắm mắt định đỡ Taeyeon đứng lên nhưng nhớ lại sự tình lúc nãy nên ngại ngần bước lên bờ trước. Còn Taeyeon thì luyến tiếc nụ hôn đó, tức giận lấy tay đập vào nước một cái rồi mới giật dỗi bước lên theo.

Cả hai cùng nhau ngồi hong khô quần áo trong bầu không khí yên lặng và ngượng ngùng. Vì không biết nên nói gì nên cả hai chỉ ngắm cảnh đẹp thơ mộng xung quanh. Đến khi hoàng hôn buông xuống cả hai mới quyết định trở về chùa. Có lẽ do ngồi quá lâu nên khi đứng dậy Miyoung đã không đứng vững nhưng may mắn thay Taeyeon đã kịp ôm chặt lấy nàng.

Cả người Miyoung nằm gọn trong lòng Taeyeon, nhìn gương mặt của người mình yêu thích gần kề như vậy cộng thêm quang cảnh lãng mạn xung quanh, ánh mắt Taeyeon di chuyển từ đôi mắt xuống chiếc mũi rồi dừng lại ở đôi môi xinh đẹp kia. Nhớ lại nụ hôn không thành ban nãy mà mình vô cùng luyến tiếc nên Taeyeon không kiềm được cảm xúc của mình mà từ từ nhẹ nhàng áp môi mình vào đôi môi có phần run rẩy của Miyoung. Miyoung biết Taeyeon muốn hôn mình lần nữa, nhớ lại lúc ở dưới suối mình cũng có cảm giác mong muốn nụ hôn đó nên lần này Miyoung nhắm mắt lại và hồi hộp chờ đợi.

Không như lần trước hơi ngạt ở bờ sông lần trước, nụ hôn chỉ toàn là nước với nước và trạng thái của Miyoung lúc đó cũng mơ màng không rõ ràng nhưng lần này nàng cảm nhận được tim mình đang đập rất rất nhanh trong lồng ngực. Miyoung cảm nhận được sự ôn nhu, từ tốn và đầy tình cảm từ cái hôn mà Taeyeon đang dành tình hiện giờ. Taeyeon cảm thấy được sự đồng ý từ Miyoung nên đẩy nụ hôn đi sâu hơn, đôi tay không nghe lời bắt đầu di chuyển từ eo xuống phía dưới đến nơi yêu thích của mình trên cơ thể Miyoung.

Miyoung cảm giác tay Taeyeon không yên phận một chỗ mà di chuyển lung tung, đang định tách khỏi nụ hôn thì diếng người bất động khi tay Taeyeon đang chạm vào mông nàng, làm Miyoung kinh ngạc định mở miệng lên tiếng mắng Taeyeon nhưng Taeyeon chỉ chờ có thể lập tức đưa lưỡi mình trượt vào trong miệng Miyoung ra sức khám phá làm cho nàng không thể nói ra một lời nào cả.

Một nụ hôn kéo dài thật lâu và khi cảm thấy Miyoung dường như không thở nổi nên Taeyeon mới luyến tiếc rời khỏi đôi môi ngọt ngào ấy. Tựa trán vào nhau Taeyeon ngắm nhìn gương mặt đang nhắm mắt thở hổn hển và cực kỳ ửng đỏ kia của Miyoung.

Những tưởng sau khi rời khỏi nộ hôn, mình sẽ bị Miyoung cho ăn một cái tát nữa nên Taeyeon đã chuẩn bị sẵn tâm lý chờ đợi nhưng Taeyeon không ngờ Miyoung không làm gì mình cả mà nàng chỉ nhanh chóng xoay người rời đi trước. Taeyeon thấy vậy vẫn còn ngây ngốc đứng nhìn Miyoung cho đến khi Miyoung phải lên tiếng thì Taeyeon mới sực tỉnh và vui vẻ chạy theo.

Có lẽ vì quá ngỡ ngàng nên Miyoung cứ nhìn về phía trước đi thật nhanh mà không để ý được nguy hiểm xung quanh. Taeyeon đang đi phía sau thì nghe tiếng Miyoung la lên rồi thấy nàng ngồi thụp xuống ôm lấy chân của mình. Taeyeon giật mình chạy lại thì phát hiện một con rắn đã trườn đi chỗ khác. Lập tức vén váy của Miyoung lên Taeyeon nhìn thấy hai vết răng nanh ở chân nàng đang bị rướm máu, không suy nghĩ Taeyeon liền đưa miệng vào hút hết chất độc ra. Sau khi cảm thấy chất độc đã được hút ra hết, Taeyeon mới ngẩng đầu nhìn Miyoung thì thấy gương mặt nàng vẫn còn khá sợ hãi nên nghiêng người ôm nàng vào lòng.

-Không sao rồi, không sao rồi. Ta đã hút hết chất độc ra rồi, sẽ không sao đâu. – Taeyeon vừa nói vừa lấy trong người mình ra một viên thuốc đưa cho Miyoung uống. Thấy Miyoung có vẻ chần chừ nên Taeyeon lên tiếng nói thêm : “Thuốc này chuyên dùng để giải độc rắn, nàng uống đi”.

-Ta sợ, thật sự sợ lắm – Miyoung uống xong thì thút thít khóc trên vai Taeyeon.

-Đừng lo gì nữa, có ta ở đây rồi, ngoan, chúng ta cùng nhau trở về nào.

Taeyeon đỡ Miyoung đứng dậy rồi cúi người xuống đưa lưng về phía Miyoung. Miyoung biết Taeyeon muốn làm gì nhưng ngại ngần không dám lên.

-Nàng lên đi, ta sẽ công nàng. Chân nàng khi này chơi với nước đã rất mỏi rồi với lại vừa rồi còn bị rắn cắn nữa. Tốt nhất là để ta công nàng sẽ an toàn hơn.

Nhắc đến chuyện lúc này làm Miyoung nhớ lại nộ hôn với Taeyeon, gương mặt vì thế mà đỏ ửng lần nữa. Sau khi yên vị trên lưng Taeyeon, Miyoung cảm thấy tấm lưng này thật sự rất quen thuộc nhưng rõ ràng đây là lần đầu Taeyeon công nàng cơ mà.

-Đây đâu phải lần đầu tiên ta công nàng nên cũng không cần ngại ngần quá đâu. Ta đã quen với trọng lượng của nàng rồi – Taeyeon lên tiếng đánh tan bầu không khí im lặng này.

-Không phải lần đầu sao ? – Miyoung sửng sốt ngạc nhiên, chẳng lẽ Taeyeon lại là Dukong người đã công nàng lần trước ?

-Thì lần ta công nàng trở về hoàng cung sau khi nàng bị sốt mê man đó, thật là một quãng đường xa mà.

-Lần đó là người công ta sao ?

-Chứ nàng nghĩ nàng về cung bằng cách nào chứ ?

Miyoung thở dài, có lẽ nàng đã suy nghĩ quá nhiều rồi. Làm sao Taeyeon mà là Dukong được chứ. Rõ ràng hai người họ khác nhau một trời một vực mà. Chỉ có duy nhất một điểm là đáng người của cả hai đều tương đương nhau thôi.

Dukong là đại hiệp đang bị triều đình truy bắt còn Taeyeon là một mệnh quan triều đình nhưng có một điểm nàng dám chắc Taeyeon không phải Dukong vì Taeyeon không biết võ công. Nàng chắc chắn như vậy vì nhớ lại lúc nàng cùng Taeyeon chạy trốn khỏi đám sơn tặc Taeyeon không hề dám đánh lại bọn chúng. Nghĩ tới đây Miyoung lại nhớ đến đại hiệp Dukong. Đã lâu rồi nàng không gặp hẳn kể từ lúc Phụ hoàng bắt nàng thành thân đến nay.

-Nàng đang nghĩ gì mà im lặng vậy. Chuyện ta công nàng lần trước chẳng lẽ bắt ngờ lắm sao ?

-Không phải. Ta chỉ đang nhớ lại một chút việc cũ thôi.

Khi quay về tới chùa trời cũng đã tối và bụng của cả hai đều đang kêu gào nên ngay khi cơm vừa dọn ra cả hai nhanh chóng ăn sạch sẽ. Điều mà Taeyeon ngạc nhiên nhất là tối hôm đó Miyoung lại cho phép mình lên giường ngủ cùng với nàng.

-Người dừng ngạc nhiên như vậy, ta thấy nơi này về đêm rất lạnh, ta sợ người ngủ dưới sàn sẽ bị cảm lạnh nên mới ưu ái cho người lên giường ngủ với ta nhưng ta cảm người tuyệt đối không được giở trò mạo phạm ta giống như lần trước.

-Ta sẽ ngoan ngoãn nằm yên ngủ mà, đảm bảo sẽ không tiếp xúc thân mật với nàng đâu – Taeyeon gật đầu chắc chắn.

Xoay người thối tắt nện, Taeyeon tiến về phía giường nằm xuống. Vì cả hai cách nhau một khoảng tương đối an toàn nên Miyoung cũng an tâm nhắm mắt ngủ. Còn Taeyeon vì cả một ngày mệt mỏi nên vừa đặt lưng xuống chẳng mấy chốc đã ngủ từ lúc nào.

Sáng hôm sau, Miyoung lại là người thức giấc trước. Nàng chậm chậm mở mắt ra thì thấy mình và Taeyeon đang cực kỳ thân mật. Taeyeon ôm nàng vào lòng còn nàng cũng đang ôm lại Taeyeon, mặt nàng đang áp vào vai Taeyeon. Ngượng ngùng, không nghĩ mình lại ôm Taeyeon như thế này nên Miyoung không biết phải làm sao. Cảm giác người đang ôm mình trở mình tỉnh giấc, Miyoung nhanh chóng giả vờ nhắm mắt ra vẻ mình vẫn còn đang say ngủ. Nàng cũng muốn biết Taeyeon sẽ làm gì trong tình thế hiện giờ của họ.

Taeyeon tỉnh dậy phát hiện Miyoung đang được mình ôm trong lòng thì không khỏi ngạc nhiên. Nhìn gương mặt vẫn còn đang say ngủ của Miyoung, Taeyeon không kiềm được mà cúi xuống đặt một nụ hôn lên trán nàng, sau đó nhẹ nhàng đứng dậy ly khai ra khỏi phòng.

Biết Taeyeon sẽ không ngoan ngoãn gì nhưng trong lòng Miyoung lại cảm thấy một trận thật ấm áp khi Taeyeon hôn vào trán nàng. Nàng cảm thấy thật luyến tiếc khi Taeyeon rời khỏi, cảm giác như trống vắng, thiếu một thứ gì đó.

Mãi đang suy nghĩ nên Miyoung không biết Taeyeon đã quay trở lại từ lúc nào và trên tay còn cầm một chậu rửa mặt cho nàng.

-Công chúa à, dậy thôi, trời sáng rồi đừng giả vờ ngủ nữa.

Biết mình bị phát hiện nên Miyoung ngạc nhiên lên tiếng hỏi : “Người biết ta dậy từ lúc nào ?”

-Từ lúc ta hôn trộm nàng – Taeyeon cười thành tiếng khi thấy gương mặt đang ửng đỏ của Miyoung.

-Người...sao người biết chứ ?

-Vì lúc đó ta nghe được tiếng tim đập ngày càng nhanh của nàng khi ta cúi xuống hôn cho nên ta đoán được lúc đó nàng đã tỉnh dậy.

Ngại ngần Miyoung đuổi Taeyeon ra khỏi phòng rồi nhanh chóng rửa mặt, chỉnh sửa lại đầu tóc cùng y phục. Một canh giờ sau Taeyeon và Miyoung tạm biệt chủ trì rồi cùng nhau xuống núi để quay về kinh thành.

Đi được nửa đường, Taeyeon cảm giác xung quanh yên ắng một cách kỳ lạ. Dự cảm có điều bất ổn, Taeyeon đưa tay vén màn xe ngựa ra để quan sát và phát hiện nơi này đồi núi hoang vu rất thuận tiện cho việc ám sát. Nghĩ như vậy Taeyeon không khỏi giật mình cả kinh, chẳng lẽ bọn chúng thật sự sẽ ra tay sao ? Nhớ lại lần bị răn cản, Taeyeon mới bình tĩnh phát hiện loại rắn đó bình thường không thể xuất hiện ở trên núi như thế được, nhất định có người cố tình thả nó vào trong đó để hạ sát Miyoung.

Thấy gương mặt Taeyeon có phần biến sắc nên Miyoung lên tiếng hỏi thăm.

-Người không khỏe ở chỗ nào sao ? Ta thấy mặt người có vẻ không tốt lắm.

-Ta không sao, Công chúa, nàng nhất định tuyệt đối phải ở yên trong xe ngựa, dù có chuyện gì xảy ra cũng không được ra ngoài.

-Tại sao ?

-Ta e rằng có mai phục.

Taeyeon vừa nói xong lập tức liền nghe tiếng cung tên bay tới và tiếng binh khí va chạm vào nhau ở bên ngoài. Tiếng của các cung nữ, thái giám hoảng loạn xung quanh. Sau khi bắn cung liên tục vào binh lính, bọn áo đen nhanh chóng chạy lại tấn công, giết hết mọi người.

Taeyeon biết lần này không thể giấu việc mình biết võ công được nữa rồi nên Taeyeon nhảy ra khỏi xe ngựa và nhặt lấy một thanh kiếm gần đó rồi đưa tay chém từng tên một nhưng mũi kiếm của Taeyeon cố tình không lấy mạng của bọn chúng mà chỉ khiến chúng bị thương và không còn khả năng chống trả lại được.

Miyoung ở trong xe ngựa bồn chồn lo lắng không yên nên len lén trông ra ngoài và thấy Taeyeon một tay mà hạ được rất nhiều tên thích khách. Điều này làm cho nàng vô cùng ngạc nhiên, giả thiết mà nàng chưa bao giờ nghĩ tới đó là Taeyeon cũng biết võ công mà còn là một tuyệt đại cao thủ.

Từng đường kiếm của Taeyeon vô cùng nhanh nhẹn, linh hoạt và dứt khoát. Nhìn nét mặt tập trung, mạnh mẽ và vô cùng cuốn hút của Taeyeon làm Miyoung có phần ngây ngốc. Taeyeon hầu như không đi quá xa nàng, chỉ đánh xung quanh xe ngựa để bảo vệ nàng. Tuy nhiên nhìn cảnh tượng chém giết, nhiều máu như thế này làm Miyoung vô cùng sợ hãi.

Từng tên đều bị hạ từ từ và Taeyeon ra lệnh cho binh lính nhất định phải bắt sống hết bọn chúng nhưng bọn thích khách biết đánh không lại nên khi bị bắt chúng đều cắn lưỡi tự vẫn. Taeyeon vô cùng tức giận vì không thể lấy được khẩu cung từ bọn chúng. Qua sự việc răn dục và lần hành thích này Taeyeon dám chắc rằng mục tiêu của bọn chúng là công chúa Miyoung.

Sau khi thấy tất cả bọn thích khách đều chết hết, Miyoung run rẩy mới dám mở cửa xe ngựa mà bước xuống. Mùi máu tanh xộc thẳng vào mũi khiến Miyoung nhăn mặt khó chịu. Số binh lính còn sống chỉ có thể đếm trên đầu ngón tay ngoài ra cung nữ và thái giám đều đã chết sạch hết.

Miyoung bàng hoàng sợ hãi, bật khóc nức nở. Taeyeon nhanh chóng ôm nàng vào lòng và ra lệnh cho những người còn lại mau chóng hồi cung. Vì xe ngựa đã bị cung tên găm vào tan nát nên Taeyeon nhắc Miyoung lên một con ngựa khác rồi tự mình leo vào phía sau nàng. Thúc ngựa chạy thẳng về kinh thành. Được Taeyeon ôm mình vào lòng như thế này khiến Miyoung cảm thấy vô cùng an toàn, chở che và nàng có thể cảm nhận được một cảm giác ấm áp len lỏi vào tận sâu trong trái tim mình.

7. Chap 6

27.7.2013 Happy TaeNy's Day

CHAP 6

Ngay khi Taeyeon và Miyoung vừa về đến hoàng cung, Hoàng thượng liền nghe tin có người muốn hành thích thì vô cùng tức giận, lập tức đi đến cung Công chúa để hỏi thăm.

-Công chúa của ta, con không sao chứ. Có bị thương chỗ nào không? – Hoàng thượng hấp tấp kiểm tra khắp người Miyoung.

-Con không sao, Phụ hoàng yên tâm, cũng may là có Taeyeon bảo hộ – Miyoung cười nói để làm dịu bớt Hoàng thượng.

-Khanh làm tốt lắm Taeyeon, không uổng công trăm tin tưởng giao Công chúa cho khanh – Hoàng thượng hài lòng gật đầu nhìn về phía Taeyeon.

-Bảo vệ công chúa là điều mà thần phải nên làm. Chỉ trách bọn chúng đều đã chết hết, thần không thể điều tra được gì – Taeyeon cau mày khó chịu khi nhớ tới bọn bị mặt đó.

-Nhưng mà bọn thích khách đó lại giết gần hết những cấm vệ quân của trăm chúng tỏ chúng không phải tầm thường và khanh cũng vậy nữa. Khanh biết võ công mà lại giấu trăm sao? – Hoàng thượng giả vờ tỏ vẻ giận dữ với Taeyeon.

-Bẩm, thần không dám. Tại vì người không hỏi và thần cũng không có dịp để triển khai chiêu thức cho nên...
- Taeyeon vội vàng thanh minh.

Nhìn vẻ mặt khẩn trương của Taeyeon Hoàng thượng trong lòng thầm cười. Thật ra người đã nghi ngờ Taeyeon biết võ công từ lâu nhưng nhân dịp này mới sáng tỏ suy nghĩ của mình là đúng. Nghĩ như vậy nên Hoàng thượng vô cùng an tâm về cuộc sống của Miyoung sau này, Hoàng thượng biết sức khỏe của mình càng ngày càng xấu đi một cách khó hiểu dù bản thân vẫn uống thuốc đầy đủ do thái y kê.

-Khanh đừng sợ, trẫm không làm gì khanh đâu. Biết võ công để bảo vệ mọi người là một điều tốt mà – Hoàng thượng nở một nụ cười hiền từ – Việc hành thích này trẫm sẽ giao cho Nghĩa Cẩm Phủ điều tra.

Sau khi hỏi thăm vài chuyện trong chuyến đi vừa rồi của Miyoung thì Hoàng thượng cũng hồi cung, lúc này chỉ còn Taeyeon và Miyoung trong phòng. Không khí vô cùng im lặng, cả hai dường như đều rơi vào suy nghĩ riêng của mình. Cuối cùng suy nghĩ không thông nên Miyoung lên tiếng.

-Taeyeon à, người biết võ công vậy tại sao lần người cứu ta từ sơn trại lại không dùng chứ ?

-Tại vì lúc đó bọn chúng quá đông mà chỉ có một mình ta với nàng, không giống như hôm nay là có Cẩm vệ quân tương trợ cho nên ta thật không dám xuất chiêu đánh với bọn chúng. Ta sợ trong lúc ta lơ là bọn chúng sẽ hại nàng. Vì vậy ta chỉ còn có cách cùng nàng bỏ chạy khỏi nơi đó – Taeyeon chân thành nói và nhìn thẳng vào mắt Miyoung.

Ánh mắt của Taeyeon ám chỉ cho Miyoung biết lời Taeyeon nói hoàn toàn sự thật, còn Miyoung thì đang bối rối bởi ánh mắt đó. Ánh mắt tràn ngập sự ấm áp tình cảm và chở che. Bỗng dưng Miyoung giật mình mới phát hiện cả hai đang nhìn nhau thật lâu không rời như muốn chìm đắm vào ánh mắt của đối phương. Ngại ngừng Miyoung nói qua chuyện khác.

-Ta đi ngủ trước, từ giờ trở đi người không cần ngủ trên trường kỷ nữa, cứ lên đây mà ngủ. Giường này đủ rộng cho cả hai ta.

Miyoung vừa nói vừa lấy tay chỉ vào chỗ Taeyeon sẽ nằm trên giường, nói xong nàng xoay người nằm xuống đưa lưng về phía Taeyeon. Được Miyoung đồng ý Taeyeon vô cùng mừng rỡ, lập tức leo lên giường nằm kế bên Miyoung. Tuy nhiên ở giữa cả hai vẫn còn một khoảng cách khá lớn. Taeyeon nằm miên man suy nghĩ về bọn thích khách rồi chẳng mấy chốc chìm vào giấc ngủ.

Cảm thấy người bên cạnh mình hơi thở trở nên đều đặn nên Miyoung xoay người lại để nhìn ngắm Taeyeon. Gương mặt tuy có nét tinh nghịch, hài tử nhưng cũng không kém phần chín chắn. Miyoung liếc nhìn vào đôi môi Taeyeon rồi bất giác đưa tay sờ vào môi mình và gương mặt trở nên đỏ ửng hơn.

Nhìn Taeyeon ngủ mà đôi mắt không khép chặt làm Miyoung có phần hơi giật mình đôi chút và khi thấy đôi chân mày đang nhíu chặt lại kia, Miyoung đưa tay chạm nhẹ vào chúng. Lập tức gương mặt Taeyeon trở nên dễ chịu hơn. Vô tình lúc đó Taeyeon đổi tư thế nghiêng người kéo Miyoung vào lòng mà ngủ. Vì quá bất ngờ nên Miyoung không kịp phản ứng nên cứ thế để mặc Taeyeon ôm với trái tim mình đang đập liên hồi. Khuôn mặt cũng vì thế mà nóng ran lên. Miyoung áp mặt vào ngực Taeyeon, lắng nghe nhịp tim đập chậm rãi của Taeyeon, thứ âm thanh ấy rất dễ chịu nên chẳng mấy chốc Miyoung đã ngủ say.

Phủ của Hwang Suk Min

-Song Goo Jae, người làm việc như thế đó hả ? Trừ khử một ả tiểu Công chúa vậy mà người làm cũng không xong – Hwang Suk Min tức giận hét lên.

-Chuyện này thần thật sơ suất thưa Vương gia. Thần đã bố trí những tên sát thủ giỏi nhất để ám sát Công chúa, những binh lính đó nghiêm nhiên không phải là đối thủ của bọn chúng. Bằng chứng là người thấy người của chúng ta đã giết sạch gần hết 100 cấm vệ quân mà Hoàng thượng phái theo. Tuy nhiên lại xảy ra một tình huống mà chúng ta không ngờ đến. Kim Taeyeon, hần quả là người không dễ đối phó, chúng ta đã quá xem thường hần. Hần vào làm quan đã hơn một năm nhưng không một ai biết hần có võ công, đã thế võ công của hần càng không phải là tầm thường.

-Xem ra tên Hoàng huynh vô dụng của ta không phải hồ đồ mà giả Công chúa cho hấn. Quả nhiên là đã tính toán đến những tình huống như thế này. Ta ra lệnh cho người tích cực điều tra thân thế của Kim Taeyeon. Lúc đầu chúng ta đã quá chủ quan khi không điều tra kỹ hấn – Hwang Suk Min suy nghĩ chậm rãi nói.

-Thần hiểu rõ thừa Vương gia. Tên Taeyeon này chúng ta phải thật cẩn thận, thần e rằng hấn cũng là một cái gai mà chúng ta cần phải nhổ bỏ trong sự nghiệp đảo chính của người.

Bàn bạc xong, Song Goo Jae cáo lui. Trong thư phòng chỉ còn lại Hwang Suk Min và cận vệ giỏi nhất của hấn Ok Taeyeon.

-Người thấy đó. Ta e lần này trong việc đánh bại Kim Taeyeon, người phải đích thân ra tay rồi.

-Người yên tâm, chuyện của người Taeyeon này không bao giờ làm người thất vọng.

-Tạm thời chúng ta cứ án binh bất động, đợi điều tra rõ hấn rồi hãy hành động sau.

1 tháng sau

Chuyện những tên thích khách đến nay vẫn không điều tra được gì với thêm thời gian gần đây cũng không phát sinh chuyện bất thường cho nên Hoàng thượng đã thôi không truy cứu việc đó nữa. Phủ phò mã cuối cùng cũng đã được xây dựng xong nên Taeyeon và Miyoung sẽ được dời ra khỏi cung.

Tuy nhiên phủ phò mã thật ra cũng khá gần với hoàng cung vì cơ bản Hoàng thượng không đành lòng xa Công chúa của mình. Phủ phò mã cũng được Hoàng thượng phái binh lính bảo vệ nghiêm ngặt, người còn ban cho Công chúa nhiều cung nữ và thái giám để tiện sai bảo.

Được ra khỏi cung như chim được sổ lồng, Taeyeon là người vui mừng nhất. Suốt mấy tháng qua ở trong cung, Taeyeon không thể đi ra ngoài được, cũng đã lâu Taeyeon chưa gặp sư phụ và Sooyeon. Nghĩ như vậy nên khi vừa hồi phủ, Taeyeon đã nhanh chóng đến kỹ viện SooHoo.

Mãi ngồi hàn huyên tâm sự nên Taeyeon chẳng để ý là trời đã tối muộn nên vội quay về phủ. Thấy phòng đã tắt đèn nên Taeyeon rón rén nhẹ nhàng bước vào phòng, cố gắng không gây tiếng động vì sợ Miyoung thức giấc.

Tuy nhiên Taeyeon chỉ vừa mới đóng cửa thì liền nghe âm thanh giận dữ từ phía sau truyền tới.

-Kim.Tae.Yeon.

-Á, nàng chưa ngủ sao ? – Taeyeon giật mình.

-Người có coi ta là thê tử của người không vậy ? Mới vừa được ra khỏi cung là người lập tức bỏ rơi ta – Không kiềm được uất ức nên mắt Miyoung cũng đỏ lên và giọng nói cũng run run.

-Ta xin lỗi, ta xin lỗi. Thực sự ta không cố ý, vì lâu ngày không gặp bằng hữu nên ta trò chuyện hơi lâu và không để ý đến trời đã khuya như thế này. Nàng đừng giận mà.

Khi thấy Miyoung rưng rưng nước mắt Taeyeon hoảng hốt chạy lại và có hơi chần chừ nhưng Taeyeon vẫn quyết định ôm lấy Miyoung rồi ra sức xin lỗi.

-Người đi gặp bằng hữu hay là đi gặp mấy vị cô nương trong kỹ viện mà người hay lui tới – Miyoung giương đôi mắt giận dữ nhìn chằm chằm vào Taeyeon.

-Erhhh, nàng yên tâm, ta đã có thê tử rồi thì còn làm sao dám trêu hoa ghẹo nguyệt như lúc xưa nữa chứ. Hiện giờ trong lòng ta, trong trái tim ta chỉ có duy nhất một mình nàng mà thôi – Taeyeon vừa nói vừa lấy tay lau đi hai hàng lệ trên mặt Miyoung.

-Người thật dẻo miệng, có phải câu này người cũng nói nhiều với các cô nương khác rồi đúng không ?

-Ta xin thề, đây là lần đầu tiên Kim Taeyeon này nói ra những lời như thế – Taeyeon đưa tay lên cao.

Taeyeon chăm chú nhìn gương mặt của Miyoung, không kiềm được mà đưa môi mình hôn vào trán nàng, đôi mắt cười xinh đẹp rồi xuống tới chiếc mũi nhỏ nhắn và cuối cùng dừng ở đôi môi như mời gọi kia.

Thấy Miyoung không phản ứng gì nên Taeyeon áp môi mình vào môi Miyoung. Nụ hôn lần này Miyoung không thụ động nữa mà cùng với Taeyeon hòa hợp. Cả hai hôn nhau thật say đắm, Miyoung nhẹ nhàng đưa tay choàng vào sau cổ Taeyeon để đẩy nụ hôn sâu hơn, còn Taeyeon đưa tay mình từ trên mặt Miyoung mà nhẹ nhàng trượt xuống vùng eo của nàng. Taeyeon cắn nhẹ môi dưới của Miyoung như để xin phép và Miyoung ngoan ngoãn hé miệng tạo điều kiện cho lưỡi Taeyeon trượt vào trong. Có lẽ vẫn chưa quen với nụ hôn này nên Miyoung để mặc cho Taeyeon dẫn dắt mình.

Cảm thấy Miyoung không thể thở tiếp được nên Taeyeon mới luyên tiết mà rời ra. Cũng may là trong phòng chưa thấp nên chỉ có ánh trăng chiếu rọi vào phòng nên Taeyeon không thể thấy rõ mặt Miyoung đỏ ửng gay gắt như thế nào. Taeyeon cọ mũi mình vào mũi Miyoung, cả hai đều nhắm mắt lại và yên lặng lắng nghe nhịp thở gấp rút của nhau.

-Taeyeon – Miyoung gọi nhẹ nhàng rất nhỏ tưởng chừng như cơn gió thoảng qua.

-Uhm.

-Người đừng gọi ta là Công chúa nữa.

-Ta không gọi nàng là Công chúa, vậy gọi nàng là gì ? – Taeyeon mở mắt tách mặt mình ra rồi nhìn thẳng vào Miyoung.

-Gọi ta là Miyoung đi, giống như Phụ hoàng vẫn hay gọi đó.

-À, ừ. Được thôi. Miyoung à ~ – Taeyeon mỉm cười, trêu mếu gọi.

Miyoung nghe thanh âm như thế trong lòng cảm nhận được một trận âm áp, đôi mắt cười cong lên làm cho Taeyeon bất động, say mê ngắm nhìn. Sau đó Miyoung lên tiếng.

-Chúng ta ngủ thôi, giờ cũng là quá nửa đêm rồi – Miyoung nhích người vào trong.

-Hả ? N.G.Ủ ?!!! – Taeyeon lấp bắp, tâm tình vẫn chưa dứt ra được đôi mắt cười chết người ấy.

-Yahhh, người đang nghĩ bậy gì đó. Ngủ ở đây là ngủ bình thường như mọi ngày chứ không phải là ... chuyện đó ... ta vẫn chưa sẵn sàng – Những câu cuối Miyoung chỉ dám thì thầm trong miệng.

-Ách ... Chúng ta ngủ thôi.

Taeyeon nói rồi liền nằm xuống bên cạnh Miyoung. Xấu hổ vì mình bị Miyoung biết đang nghĩ điều xấu nên nằm xuống Taeyeon liền xoay lưng về phía Miyoung, không dám đối mặt với nàng.

-Kim Taeyeon.

-Ừ – Taeyeon vẫn chưa chịu quay mặt lại.

-Người mà không quay qua đây là ta sẽ không cho người ngủ chung nữa.

Nghe vậy Taeyeon lập tức xoay người lại thì mặt Taeyeon và mặt Miyoung gần nhau trong gang tấc. Bối rối Taeyeon lùi người lại một khoảng, nếu cứ gần như vậy Taeyeon sợ mình sẽ làm chuyện xấu đối với Miyoung mất thôi.

-Người quên nhiệm vụ của mình rồi à – Miyoung mỉm cười vì thái độ bồn chồn của Taeyeon.

-À, xin lỗi. Ta quên mất – Taeyeon bừng tỉnh rồi đưa tay ôm Miyoung vào lòng mình, từ nụ hôn vừa rồi đến giờ đầu óc Taeyeon vẫn còn lâng lâng không tập trung được gì cả.

-Ngủ ngon Miyoung – Taeyeon hôn nhẹ vào trán Miyoung chậm rãi nói.

-Ngủ ngon TaeTae.

Miyoung rút sâu vào lòng Taeyeon nhắm mắt an tâm ngủ. Không biết tại sao, từ lúc được Taeyeon ôm ngủ Miyoung luôn cảm thấy vô cùng ấm áp và dễ chịu nên mấy tháng nay cả hai đều như thế mà ngủ tới sáng.

Ngạc nhiên với tên gọi mới của mình nên Taeyeon lên tiếng hỏi.

-Tại sao kêu ta là TaeTae chứ ? Nghe thật là giống hài tử mà.

-Ta thấy TaeTae dễ gọi hơn Taeyeon và đáng yêu nữa, với lại ta muốn người chỉ được làm hài tử của một mình ta mà thôi. Còn Taeyeon, cái tên đó ai cũng có thể gọi được nên ta không thích. Chính vì vậy người không được để ai gọi người là TaeTae nghe rõ chưa ? Nhất là mấy cô nương mà người hay đi gặp đó – Miyoung vừa nói vừa không quên ngắt nhéo vào hông Taeyeon.

-Á á, được rồi Miyoung đại nhân, đừng ngắt nữa, ta đau quá rồi – Taeyeon nhăn mặt.

Thấy gương mặt khổ sở của Taeyeon nên Miyoung mới thôi không nhéo nữa.

-Nhưng mà nàng chỉ nên gọi TaeTae khi chỉ có hai chúng ta thôi được không ? Nếu nàng mà gọi ta như vậy ở ngoài thì thật mất mặt ta đó a.

-Thôi được rồi, ta chỉ kêu TaeTae khi không có người lạ thôi. Nhưng mà gọi như vậy nghe dễ thương hơn nhiều đúng không ? – Miyoung tươi cười nói.

-Đúng đúng dễ thương lắm, “Tên của phụ mẫu đặt cho ta mà nàng cũng dám sửa” – Mấy từ cuối Taeyeon chỉ dám nói lí nhí trong họng mình.

-TaeTae, người nói cái gì đó ?

-He he, ta nói là chúng ta mau đi ngủ thôi a

~Yahhh, cảm giở trò đó nghe chưa.

-Ta bị nàng gọi là TaeTae nên cũng phải giở trò lại mới đồng đều chứ nhỉ ?!

-Kim .Tae .Yeon – Miyoung tiếp tục ngắt nhéo vào hông Taeyeon.

-Á á á, nàng đừng ngắt nữa mà, đau chết ta a

~Biết sợ chưa, đừng nghĩ ta dễ bị người ăn hiếp.

-Biết rồi, biết rồi. Ta sợ nàng rồi. Bây giờ thì ngủ đi Công chúa nhỏ của ta – Taeyeon ôm chặt Miyoung vào lòng. Rồi cả hai cùng nhau chìm vào giấc mộng đẹp.

8. Chap 7

1.8.1989 - 1.8.2013 Happy Birthday Tiffany Hwang của Kim Taeyeon

CHAP 7

Sáng hôm sau, Taeyeon là người dậy trước nhưng vẫn nằm yên trên giường ngắm nhìn người trong lòng mình. Khẽ đưa tay vuốt ve gương mặt đang say ngủ của Miyoung, ngón tay Taeyeon di chuyển từ đôi chân mày, đôi mắt, rồi xuống vuốt ve chiếc mũi xinh xắn của Miyoung. Cuối cùng bàn tay dừng lại trên đôi môi như mời gọi ấy. Đôi môi mà lúc nào Taeyeon cũng muốn chạm vào và Taeyeon luôn luôn mị mị khi được hôn lên nó.

“Ta làm vậy là đúng hay sai, việc ta yêu nàng như thế này đã là nghịch lý đối với luân lý thường tình rồi. Ta đã không còn đường để lui nữa, ta thực sự quá yêu nàng, Miyoung à. Ta sẵn sàng hi sinh bản thân mình để bảo vệ nàng được an toàn. Ta thật sự không biết trái tim mình thuộc về nàng từ khi nào nữa, là từ lúc ta gặp nàng dưới thân phận Dukong ư ? Ta có sai lầm, có nhầm tâm lắm không, khi giờ đây nàng đã bắt đầu có cảm tình với ta. Rồi sau này sẽ ra sao, ta không dám nghĩ tới một khi nàng biết được thân phận thực sự của ta. Liệu nàng có còn yêu ta nữa không hay là nàng cũng như những người khác, ghê tởm tình cảm giữa hai nữ nhân với nhau ? Nhưng nếu nàng chọn con đường từ bỏ thì ta cũng không ép nàng vì ta biết ta không thể đem cho nàng một gia đình hạnh phúc tràn đầy tiếng hài nhi. Ta chỉ có thể cầu chúc cho nàng thật hạnh phúc bên cạnh một nam nhân khác, một người mà có khả năng đem lại những điều đó cho nàng. Nhưng mà chỉ nghĩ tới đây thôi là ta tim ta đã vô cùng đau nhói, ta không muốn một kẻ nào khác

được chạm vào người nàng ngoài ta, có lẽ ta đã quá ích kỷ, có lẽ ta không thể nào đủ cao thượng để chúc nàng hạnh phúc bên người khác”.

-TaeTae, người thức từ lúc nào thế, sao không gọi ta dậy ? – Miyoung đưa tay dụi dụi mắt.

Taeyeon vội lấy tay lau nhanh những giọt lệ trên khóe mắt mình. Nhưng hành động đó không qua được mắt Miyoung.

-Taeyeon, tại sao người lại khóc ? – Miyoung nghiêm túc hỏi.

-Ta không có khóc.

-Không khóc mà mắt người đỏ lên hết rồi kìa – Miyoung đưa tay nhẹ nhàng lau những giọt nước còn sót lại trên mặt Taeyeon – Nam tử hán đại trượng phu mà khóc như hải tử vậy sao ?

Nghe vậy không biết vì sao nước mắt Taeyeon càng rơi xuống nhiều hơn làm Miyoung lúng túng không biết mình đã nói sai điều gì.

-Nín đi, người đừng khóc nữa mà. Ta đã làm gì sai ư ? – Miyoung ngọt ngào hỏi.

-Không có, ta chỉ khóc vì quá vui mừng thôi. Ta vui mừng vì cuối cùng nàng đã chịu chấp nhận ta.

-Ngốc, người là phò mã của ta mà. Trước sau gì ta cũng sẽ là người của người thôi – Miyoung ngại ngùng úp mặt xuống.

-Miyoung à – Nghe gọi tên mình Miyoung ngẩng đầu nhìn lên Taeyeon.

-Ta yêu nàng, Miyoung à. Dù cho có chuyện gì xảy ra thì ta vẫn yêu nàng, dù cho nàng không yêu ta đi nữa, dù ta chỉ là đơn phương ta cũng nguyện ý – Taeyeon vuốt ve gương mặt Miyoung tha thiết nói.

-Người sẽ không đơn phương đâu, người cũng biết là ta không giỏi thể hiện cảm xúc của mình mà. Có thể bây giờ ta thật sự chưa yêu người nhiều như người yêu ta nhưng ta tin một ngày nào đó tình yêu của ta dành cho người tuyệt đối sẽ không thua kém người đâu.

-Nhưng nếu một ngày nào đó nàng phát hiện ta không xứng đáng với nàng thì sao ?

-Người ... người đã làm gì có lỗi sau lưng ta phải không ?

-Không, ta tuyệt đối không có.

-Thật không ?

-Thật – Taeyeon gật đầu lia lịa.

Nhìn thấy biểu hiện của Taeyeon, Miyoung không nhận được mà cười lớn làm cho Taeyeon ngây ngô nhìn Miyoung mà không hiểu vì sao nàng cười.

-Người thật giống một tiểu hài tử, ha ha ha.

Biết Miyoung đang chọc mình, Taeyeon xấu hổ lấy tay cù vào người Miyoung làm cho nàng càng cười không dứt.

-Cho nàng dám chọc ghẹo ta.

Miyoung cũng không vừa mà cù lại Taeyeon. Cả hai cứ đùa giỡn lẫn qua lẫn lại trên giường đến khi thở không ra hơi mới chịu ngừng lại nhưng lúc này tư thế của cả hai có phần ám muội. Hai tay Taeyeon đang kiềm giữ tay Miyoung còn thân người Taeyeon lại nằm đè trên người Miyoung. Gương mặt của cả hai thật sự đang rất gần nhau.

Vẫn còn đang cười nhưng khi thấy gương mặt Taeyeon đang gần sát với mình, tim Miyoung lập tức nhảy loạn cả lên, nụ cười cũng ngưng hẳn. Biết Taeyeon đang muốn làm gì nên Miyoung chậm chậm nhắm mắt lại chờ đợi. Được sự đồng ý từ Miyoung nên Taeyeon chậm rãi cúi xuống hôn lên vầng trán thanh cao rồi tới đôi mắt cười cuốn hút, chiếc mũi đáng yêu. Đó đều là những nơi mà Taeyeon yêu thích trên gương mặt Miyoung và rồi cuối cùng Taeyeon dừng lại đôi môi đỏ mọng kia từ tốn mà đặt môi mình xuống.

Ban đầu chỉ là nụ hôn nhẹ nhàng, tay Taeyeon lúc này cũng thôi không nắm chặt tay Miyoung nữa mà không an phận vì vu khắp người nàng. Nhưng càng hôn Taeyeon càng không kiểm soát được bản thân mình mà đẩy nụ hôn đi sâu hơn. Miyoung nhẹ hé môi để cho Taeyeon trượt lưỡi vào bên trong ra sức khám phá, rồi khi Taeyeon bắt gặp được chiếc lưỡi của Miyoung, như tìm thấy được bằng hữu của mình nó lập tức quấn lấy và ra sức dẫn dắt.

Đến khi cảm thấy người dưới thân mình không thể thở nổi Taeyeon mới chịu rời khỏi môi Miyoung. Không dừng lại ở đó Taeyeon đưa môi mình chạm vào chiếc cổ trắng ngần của Miyoung mà hôn mút, đôi tay lúc này cũng đã yên phận trên ngực của Miyoung nhẹ nhàng chạm lấy và xoa nắn. Cảm giác tình hình có thể tiến xa hơn, Miyoung đưa tay ngăn lại hành động của Taeyeon.

-Taeyeon à, ngừng lại đi. Bây giờ không phải lúc. Mặt trời đã gần đứng bóng rồi kìa – Miyoung khó nhọc nói.

Nghe được giọng Miyoung đang gọi mình, Taeyeon mới bừng tỉnh thoát khỏi cơn mê luyến vừa rồi. Thật may mắn là Miyoung lên tiếng ngăn cản nếu không Taeyeon sợ mình khó có thể kiềm chế được bản thân. Ngẩng mặt lên nhìn gương mặt thẹn thùng ửng đỏ của Miyoung, Taeyeon không kiềm được mà cúi xuống hôn nhẹ lên môi nàng một cái rồi mới chịu rời khỏi người Miyoung và bước xuống giường.

-Để ta kêu Soonkyu mang nước vào cho nàng rửa mặt rồi chúng ta cùng nhau ăn sáng ... à không ăn trưa mới đúng chứ nhỉ – Taeyeon phì cười.

Miyoung đang rửa mặt thì bỗng nhiên Soonkyu la lên một tiếng làm nàng phải ngừng lại lập tức

-Công chúa, cổ của người có vết đỏ gì kìa.

Miyoung nghe vậy nên lấy tay chà xát vào chỗ Soonkyu chỉ : “Rồi hết chưa ?”

Lúc này Soonkyu đang đứng kê sát mặt mình vào cổ Miyoung mà quan sát.

-Hình như không phải là vết dơ mà giống như bị con gì cắn trúng thì phải.

Miyoung nghe vậy mới giật mình nhớ ra là lúc nãy Taeyeon có hôn xuống cổ nàng ngay chỗ đỏ đó. Ngại ngừng gương mặt Miyoung đỏ bừng lên làm Soonkyu hấp tấp lấy tay sờ trán nàng.

-Người ngã bệnh rồi sao Công chúa, sao mặt người đột nhiên đỏ vậy ?

-Không có gì đâu – Miyoung vội lắc đầu.

Thấy Soonkyu vẫn còn nhìn mình nên Miyoung cuốn quýt lấy nước tạt lên mặt mình rồi dùng khăn lau khô để che gương mặt mình lại. Khi bình tĩnh hơn Miyoung mới dám lấy khăn mặt ra rồi lệnh cho Soonkyu chuẩn bị thức ăn. Taeyeon bước vào phòng cùng lúc với Soonkyu bước ra. Thấy Miyoung đang nhìn mình chằm chằm đầy sát khí, Taeyeon sợ sệt đứng yên một chỗ không dám tiến vào trong mà chỉ dám đứng ở cửa.

-Kim.Tae.Yeon vào trong đây ngay lập tức.

-Ách, ta vào liền đây.

-Ngồi xuống.

Taeyeon hoảng sợ không biết mình đã làm gì sai nên lập tức ngồi xuống.

-Biết mình gây ra tội gì không ? – Miyoung trừng mắt nhìn Taeyeon.

-Không biết – Taeyeon sợ sệt đáp.

-Nhìn đi, đây là cái gì hả ? – Miyoung đưa dấu đỏ trên cổ mình hướng về phía Taeyeon.

-Ừ ha, đây là dấu gì vậy nhỉ ? – Lúc này Taeyeon đã không dấu được ý cười trong giọng điệu của mình.

-Yahhhh. Còn giả ngơ à, người bảo ta làm sao dám đi ra khỏi phòng gặp mọi người chứ ? – Miyoung bĩu môi.

-Thì nàng cứ đi ra ngoài có sao đâu – Taeyeon giả vờ ngơ ngác.

-Nếu có người hỏi thì sao hay là ta sẽ trả lời là có con gì cắn nhĩ ? Giống như Soonkyu vừa rồi hỏi ta – Miyoung vừa nói vừa đưa tay lên xoa xoa cằm mình ra vẻ dăm chiêu suy nghĩ.

-Yahh, phò mã của nàng mà nàng dám bảo là con gì sao ?!!

-Tại vì có người dám làm không dám nhận nên ta phải nói như thế thôi – Miyoung giả vờ ngây thơ đáp.

-Được rồi, ta sẽ cho nàng biết tay. Ta sẽ tặng cho nàng thêm vài dấu đỏ nữa để lúc đó ta coi nàng sẽ dám nói là con gì cắn.

Taeyeon đứng dậy áp sát vào người Miyoung, cố gắng đưa đầu mình về phía cổ Miyoung. Miyoung lúc này cũng đã hoảng sợ mà đứng lên. Taeyeon cứ tiến tới còn Miyoung cứ thế mà lùi về sau, đến khi không còn đường lui nữa thì Miyoung lúc này đã bị Taeyeon ép nàng vào bức tường phía sau. Hai tay nàng đã bị Taeyeon giữ chặt. Thấy mình đã thắng thế, Taeyeon nhếch mép cười gian tà rồi từ từ đưa mặt mình vào cổ Miyoung

-Mời công chúa cùng phò mã ra ngoài dùng cơm.

Đúng lúc đó Soonkyu vừa bước vào phòng, Miyoung như bắt được vàng liền đẩy Taeyeon ra khỏi người mình còn Taeyeon thì cũng đã giật mình mà ngưng lại hành động ám muội của mình. Gương mặt của cả hai đều đang đỏ bừng vì thẹn thùng.

-Á, nô tỳ thật vô phép, nô tỳ chưa thấy gì hết, chưa thấy gì hết.

Soonkyu vừa nói vừa lấy tay che mắt mình rồi nhanh chóng lui ra ngoài đóng cửa phòng lại. Thấy Soonkyu đã rời đi, Miyoung liền lấy tay đâm vào vai Taeyeon, ra sức mà trách móc.

-Người bảo ta làm sao dám nhìn mặt Soonkyu nữa đây.

-Nàng ấy bảo không thấy gì rồi mà nên nàng cứ tin là vậy đi cho đỡ ngượng.

-Hừ, người nói hay quá ha – Miyoung lườm Taeyeon.

-Vậy để ta giúp nàng việc này – Taeyeon tiến gần lại Miyoung.

-Yahh yahh, người còn định làm gì nữa ? – Miyoung tiếp tục thụt lùi và đưa tay chắn trước ngực.

-Yên tâm đi, ta chỉ muốn giúp nàng che lại vết hôn ngân đó thôi mà.

Nói rồi Taeyeon đưa tay mình gỡ mái tóc đang được búi gọn gàng của Miyoung xuống. Nhanh chóng mái tóc dài thướt tha ấy nhẹ nhàng trượt xuống vai Miyoung làm cho Taeyeon bất động trong giây lát.

-Ta là người đã có phu quân rồi thì làm sao có thể xoa tóc được chứ ?

Miyoung đưa tay chuẩn bị bới tóc mình lên lại nhưng Taeyeon đã ngăn lấy.

-Đừng. Ta cho phép nàng xoa tóc, từ nay về sau nàng cứ để như thế này đi, nó đẹp hơn rất nhiều.

Taeyeon vừa nói vừa dẫn Miyoung ngồi xuống trước bàn trang điểm. Nhanh chóng lấy chiếc lược mà chải lại mái tóc cho nàng. Từng đường chải ôn nhu làm cho Miyoung không khỏi không động lòng.

-Xong rồi, vậy là bây giờ không ai có thể nhìn thấy vết hôn ngân đó được nữa. Chúng ta ra ngoài dùng cơm thôi, ta đói lắm rồi đây – Taeyeon tinh nghịch nói.

-Đa tạ Taeyeon. Chúng ta đi ra ngoài thôi – Miyoung lộ ra đôi mắt cười của mình.

Cả hai nắm tay nhau vui vẻ bước ra ngoài, cả bọn gia nhân ai ai cũng chú ý nhìn vào Miyoung mà không ngừng khen ngợi.

-Công chúa sao người lại để tóc như thế này chứ, thật không đúng lễ giáo cho lắm. Nô tỳ sợ mọi người sẽ dị nghị – Soonkyu ngạc nhiên hỏi.

-Không sao. Chuyện này cũng không có gì to tát cả. Chẳng qua búi tóc lên là để chứng minh nữ nhân đã có phu quân mà thôi. Ta là phu quân của nàng mà ta không chấp nhất việc con con đó thì người khác có thể làm gì chứ – Taeyeon lên tiếng.

-Công chúa người thật là được sung hạnh – Bọn gia nhân xung quanh cũng hòa vào ủng hộ ý kiến vừa rồi của Taeyeon.

Cả hai ngồi xuống bàn thưởng thức bữa ăn trưa của mình. Riêng Miyoung thì ngại ngần cúi đầu xuống, chỉ chăm chú ăn phần thức ăn của mình mà không dám ngó ngang xung quanh. Còn Taeyeon đang cười rất tươi, ăn uống vô cùng phấn khích, không ngừng gấp thức ăn cho vào chén của Miyoung.

-Nhiều lắm rồi Taeyeon à, người bỏ vào chén ta nhiều như vậy thì làm sao ta ăn hết được chứ ?

-Nàng ăn nhiều vào cho tăng cân, chứ hiện giờ nàng gầy quá.

-Ăn nhiều quá lỡ ta mập ú luôn rồi sao ? – Miyoung bĩu môi.

-Nàng mập lên thì ta ôm hảo thích nga – Taeyeon trêu chọc.

-Yahhh – Miyoung xấu hổ đỏ mặt.

Cứ thế nguyên buổi chiều ấy trong phủ luôn đầy ắp tiếng cười vui vẻ, không khí vô cùng ấm áp. Taeyeon còn dẫn Miyoung đi dạo phố mua những thứ linh tinh, cả hai vô cùng hạnh phúc, tay trong tay làm cho dân chúng cũng phải thán ngưỡng mộ.

9. Chap 8

CHAP 8

Sau mấy tháng Dukong đại hiệp mất tích không rõ nguyên nhân thì dạo gần đây đã xuất hiện trở lại. Trước đó có nhiều tin đồn về Dukong như Dukong đã bị triều đình bắt giữ, có người nói là Dukong đã bị người ta giết chết trong lúc đột nhập nhà của một vị quan nào đó, cũng có người đồn rằng Dukong đã quy ẩn giang hồ.

Việc Dukong tái xuất làm cho dân chúng vô cùng hân hoan, quan lại triều đình cũng vì thế mà lao đao. Bọn tham quan nịnh thần lo tìm cách cất giấu sổ của cải của mình, còn những bọn tai to mặt lớn, có thể lực trong triều đình liên tục thuê những sát thủ giỏi nhất để giết chết Dukong – kẻ mà có khả năng gây cản trở sự nghiệp của bọn chúng. Bên cạnh đó, lệnh truy nã Dukong cũng vì thế mà được tái lập, số tiền thưởng cho việc bắt được Dukong ngày một tăng cao.

Miyoung nhớ lại mấy hôm khi mình tỉnh giấc giữa đêm khuya thì phát hiện Taeyeon không có bên cạnh mình, lúc đầu Miyoung chỉ nghĩ là nửa đêm Taeyeon chắc đi nhà xí nên cũng không để ý đến nhưng có mấy lần nàng nằm chờ đợi vẫn không thấy Taeyeon trở lại nên sinh ra nghi hoặc. Nghĩ vậy nên Miyoung mặc thêm áo choàng vào rồi đi ra khỏi phòng tìm kiếm Taeyeon.

Đi dọc theo các phòng trong phủ, Miyoung thấy tất cả các phòng đều tối đen như mực, mọi người đều đã ngủ say. Đi tới nhà xí thì lại không thấy Taeyeon, cả trong phủ cũng không thấy bóng dáng của Taeyeon đâu nên Miyoung cảm thấy có chút kỳ lạ.

-Chẳng lẽ vì ta không cho hân thân mật nên nửa đêm hân đi tìm người khác để thỏa mãn dục vọng cơ thể sao ?!!!

Nghĩ đến tình huống này Miyoung cảm thấy tim mình đau nhói tựa hồ như không thở nổi. Nước mắt cũng vì đó mà bất giác rơi xuống, cảm thấy bản thân mình chịu ủy khuất nặng nề. Lặng lẽ quay trở về phòng, Miyoung chỉ biết nằm khóc thầm thương cho số phận của mình.

Nghe tiếng bước chân gần đến phòng, biết Taeyeon đã trở về, Miyoung sợ Taeyeon biết mình đã tỉnh và khóc nên xoay mặt vào trong, cắn chặt răng cố gắng nín khóc. Vì tất cả chỉ là lập luận của nàng nên Miyoung quyết tâm lần sau sẽ cố gắng theo dõi Taeyeon để bắt tại trận. Dù sao như vậy cũng dễ dàng hơn hiện giờ là nàng không có bằng chứng, chứng cứ gì cả.

Taeyeon sau khi trở về phòng, mệt mỏi leo lên giường nằm xuống. Thấy chăn mền loạn nên Taeyeon cẩn thận kéo lên đắp kín người Miyoung rồi nhẹ nhàng ôm nàng vào lòng. Vì quá mệt nên Taeyeon vừa ôm Miyoung lập tức ngủ ngay tức khắc.

Nghe tiếng người ôm mình thở đều đều, biết là Taeyeon đã ngủ say nên Miyoung nhẹ nhàng xoay người lại tránh làm Taeyeon thức giấc. Nàng ngồi trên người Taeyeon nhận thấy không có mùi hương gì lạ, không có cảm giác Taeyeon đã tiếp xúc với bất kỳ cô nương nào khác và điều đặc biệt là chỉ có mùi của cây cỏ. Miyoung thấy có một vài lá cây nhỏ còn xanh tươi – không phải do héo úa mà rụng xuống được – bị mắc kẹt trên tóc của Taeyeon nên nàng mới bật cười nhẹ và không nghĩ đến suy nghĩ lúc này của mình nữa.

- “Taeyeon à, người nửa đêm không ngủ mà lại đi leo trèo trên cây sao ? Trên người người toàn mùi cây cối không thôi”.

Những lần sau Miyoung cố gắng để ý hành tung của Taeyeon, nàng phát hiện Taeyeon lâu lâu mới lên đi ra khỏi phủ một lần. Nhưng ngặt nỗi lần đó khi Taeyeon vừa đi nàng liền đuổi theo nhưng đáng tiếc Taeyeon thân thủ quá nhanh nên chẳng mấy chốc Miyoung đã mất dấu Taeyeon. Những lần như vậy Miyoung âm ỉ quay trở về phủ.

Tuy nhiên do gần đây Miyoung nghe được tin Dukong tái xuất, trong lòng tự nhiên cảm thấy cũng mong muốn gặp lại Dukong, cũng có thể gọi là người đầu tiên nàng thích chăng ? Nhưng bất quá hiện giờ nàng đối với Dukong chỉ là hiếu kỳ vì nàng biết trái tim nàng đã không còn cảm giác với người đó nữa mà hiện nay nó đang đập rộn ràng vì cái tên đáng ghét chuyên trêu chọc nàng.

Miyoung cảm thấy có điểm kì lạ là khi nàng vừa mới vào phủ phò mã được vài tuần thì Dukong liền tái xuất và điều đó làm cho Miyoung không tránh khỏi thắc mắc và có những suy nghĩ vu vơ.

“Thật là trùng hợp tại sao mình và Dukong lại có duyên như vậy chứ ? Mình vừa mới được Phụ hoàng cho ra khỏi cung thì hắn cũng liền xuất hiện. Thật là muốn gặp lại hắn một lần nữa để có thể xác định rõ hơn điều mà mình đang thắc mắc bấy lâu nay.”

-Nàng đang nghĩ gì mà ngây ngốc thế ?

Taeyeon thỉnh thoảng xuất hiện làm Miyoung giật mình, nàng vội vàng giả vờ như mình chăm chú đọc quyển sách mà không hề biết sách mình đang cầm lại bị ngược. Thấy Miyoung có bộ dạng lúng túng khả nghi làm Taeyeon không khỏi tò mò.

-Nàng đang nghĩ bậy gì sao ?

-Không có.

-Không có nhưng hành động của nàng nói lên là nàng đang có điều gì đó rất mờ ám. Nếu không ngay cả cuốn sách nàng đang đọc là chữ ngược mà nàng vẫn không hay.

Nhìn chằm chằm vào Taeyeon, thật sự Miyoung không có dịp nào để ý kỹ diện mạo của Taeyeon cả. Càng nhìn ánh mắt của Taeyeon, Miyoung thật sự cảm thấy rất quen thuộc. Cả cái cách công nàng của Taeyeon và Dukong rồi dáng người của bọn họ. Vì vậy Miyoung tiếp tục trầm ngâm suy nghĩ.

“Hình như những lần mình phát hiện Taeyeon không có bên cạnh là những đêm đó Dukong xuất hiện. Không phải là trùng hợp ngẫu nhiên như vậy chứ ?”

Taeyeon thấy ánh mắt Miyoung nhìn mình như vẻ muốn điều tra tìm kiếm gì đó nhưng Taeyeon cũng chẳng để ý gì nhiều. Nghiêng người về phía trước nhanh chóng hôn vội vào môi Miyoung một cái rồi tươi cười nói.

-Những tưởng lúc nàng tức giận là lúc đẹp nhất hóa ra lúc nàng đang tập trung suy nghĩ cũng thu hút không kém a

~Miyoung đỏ mặt. Đây đang là hậu viên trong phủ, mặc dù nơi này ít gia nhân qua lại nhưng Miyoung vẫn rất ngượng ngùng mà nhìn ngó xung quanh. Lấy tay đánh nhẹ vào người Taeyeon.

-Người thật là càng rõ mà. Thấy ta hiền nên ngày càng trêu chọc ta.

Taeyeon thấy vậy khoái chí định bụng sẽ hôn một nụ hôn thật sâu lên đôi môi thu hút kia nhưng Miyoung đã biết trước được ý định của Taeyeon khi nhìn gương mặt ngày càng gian tà đó nên lên tiếng trước.

-TaeTae à

-Hả... ừ – Giọng nói đó làm Taeyeon chìm trong cảm giác ngọt ngào.

-Tối nay chúng ta đi dạo kinh thành một vòng nha. Từ lúc đến đây ta chưa có dịp nào ra ngoài vào buổi tối cả.

-Không được, nàng không biết là bên ngoài rất nhiều tai mắt sao. Nếu là ban ngày ta còn chấp nhận được nhưng ban đêm thật sẽ rất nguy hiểm. Ta không an tâm.

Xụ mặt *bĩu môi*

Taeyeon nhìn gương mặt Miyoung như thế, không cầm lòng được mà lên tiếng.

-Công chúa của ta ơi, nàng đừng làm bộ dạng đó được không ? – Taeyeon ngừng một chút rồi nói tiếp – Thôi được rồi, nếu nàng muốn thì ta đành miễn cưỡng đồng ý vậy.

-Đa tạ người, TaeTae.

Vui mừng Miyoung liền hôn nhanh vào má Taeyeon rồi nhanh chóng rời đi. Taeyeon vẫn còn đang ngây ngốc vì nụ hôn đó, tuy chỉ là vào má nhưng đây là lần đầu tiên Miyoung chủ động nên Taeyeon có phần khá bất ngờ.

Nghĩ lại việc tối nay được đi dạo với Miyoung, Taeyeon cảm thấy lòng mình thật rộn ràng. Ý định đột nhập vào phủ Song Goo Jae đêm nay e rằng Taeyeon phải tạm gác lại.

Sau khi dùng cơm tối xong cả hai phần khích cùng nhau xuất phủ. Kinh thành vốn đông đúc nên buổi tối cũng còn rất nhộn nhịp người qua lại, chưa kể hôm nay trăng vô cùng sáng rất thuận tiện cho việc dạo chơi. Đường như Miyoung là người dẫn đường đi trước, Taeyeon chỉ theo quán tính mà bước theo. Đến khi tới nơi thì Taeyeon mới nhận ra đây là tảng đá bên bờ sông So Nyuh, nơi mà Dukong đã gặp Miyoung. Thắc mắc không biết vì sao Miyoung lại dẫn mình đến nơi này nên Taeyeon có phần hơi khó hiểu, còn Miyoung thì kín đáo để ý cử chỉ hành động của Taeyeon.

-Taeyeon à, lại đây ngồi nào – Miyoung vỗ vỗ vào tảng đá mà nàng đã từng ngồi lúc trước.

-À, ừ – Taeyeon leo lên ngồi nhưng trong lòng vẫn đầy thắc mắc.

Không khí như chùn xuống, cả hai đều chìm theo suy nghĩ của riêng mình.

-Taeyeon đến đây lần nào chưa – Miyoung là người lên tiếng trước.

-À chưa tới đây bao giờ. Ngay cả con sông này mà còn có một chỗ bí mật như vậy ta còn không biết. Ngồi ở đây có vẻ như sẽ không bị ai phát hiện ra cả.

Taeyeon vừa nói vừa nhìn ngó xung quanh như thể mình mới khám phá ra điều hay ho. Thấy Miyoung vẫn đang nhìn mình chằm chằm tựa như đang điều tra tính chân thật lời nói của mình nên Taeyeon lên tiếng thêm, cố gắng để thay đổi chủ đề.

-A, nàng nha, nàng thật biết lựa chỗ đó nga. Chỗ này rất là thuận tiện cho phu thê chúng ta mà – Taeyeon nói với gương mặt không thể gian tà hơn.

-Lại không đứng đắn, Taeyeon ngồi yên cho thiếp – Miyoung liếc mắt về phía Taeyeon và cũng không quên lấy tay chỉ xuống chỗ cũ để ép Taeyeon ngồi xuống.

Taeyeon thấy vậy nên giả vờ lộ ra bộ mặt giận dữ. Tuy nhiên Taeyeon chợt phát hiện ra Miyoung đột nhiên đổi cách xưng hô với mình nên không chắc chắn hỏi lại.

-Nàng vừa tự xưng là gì ?

-Nếu Taeyeon không thích thiếp xưng hô như vậy thì thiếp sẽ xưng hô lại như lúc xưa.

-Á đừng, ta thích nghe nàng gọi như vậy hơn, rất là êm tai a

~Taeyeon vươn tay tới kéo Miyoung vào lòng mình ôm nàng thật chặt. Cả hai cùng nhau tận hưởng không khí dễ chịu xung quanh và lắng nghe nhịp đập con tim của nhau. Cảm thấy khí trời có vẻ lạnh hơn nên Taeyeon lên tiếng hỏi.

-Nàng lạnh không?

-Thiếp không lạnh vì đã có Taeyeon ôm như thế này – Miyoung vừa nói vừa ngẩng đầu lên đồng thời cong đôi mắt mình tạo thành hình bán nguyệt tuyệt đẹp.

-Miyoung à, từ nay về sau nàng chỉ được cười như thế này với mỗi mình ta thôi.

-Tại sao ? – Miyoung ngây thơ hỏi.

-Bởi vì mắt cười của nàng rất đẹp nên ta không muốn bất kỳ kẻ nào được phép nhìn thấy nó. Chỉ có một mình ta được chiêm ngưỡng điều đẹp nhất thế gian này thôi – Taeyeon vừa nói vừa hôn lên mắt Miyoung.

-Taeyeon thật ích kỷ nga, chẳng lẽ ngay cả Phụ hoàng, thiếp cũng không được cười như thế này sao ?

-Ừ, cũng không được luôn – Taeyeon suy nghĩ đôi chút rồi đáp.

-Yahhh, Taeyeon ghen tỵ với cả Hoàng thượng luôn à – Miyoung vừa nói vừa lấy tay捏 đôi má bầu bĩnh trắng nõn của Taeyeon.

-A... đau ta.

-Thiếp không ngờ hai má của Taeyeon lại mềm như vậy,捏 thật thích tay mà. Giờ thiếp mới phát hiện là da thịt Taeyeon thật giống hài tử nha. Dễ thương quá đi a

~Mặt Taeyeon lúc này xụ đến nỗi không thể xụ được hơn nữa. Cả hai đang nói chuyện cười đùa vui vẻ đột nhiên Taeyeon phát hiện trên dòng sông có vật gì khá lạ. Lấy tay dụi mắt kỹ lại Taeyeon phát hiện một người đang nằm trôi trên sông. Lúc này Miyoung cũng đã thấy và hoảng hốt la lên.

-AAAAA...Có người chết.

Taeyeon lấy tay nhanh chóng bịt miệng Miyoung lại, ra dấu cho nàng yên lặng vì giờ này đã khuya. Taeyeon định nhảy xuống sông nhưng Miyoung ngăn lại.

-Taeyeon à, đừng nhảy, nguy hiểm.

-Không sao đâu, ta chỉ nhảy xuống để kéo người đó lên bờ. Lỡ như người đó còn sống thì sao, nếu ta không xuống thì biết đâu lại là hại người đó – Taeyeon lên tiếng trấn an Miyoung.

Thấy Miyoung đồng ý nên Taeyeon liền nhảy xuống, nhanh chóng bơi về phía người kia. Đưa tay lên cổ kiểm tra Taeyeon phát hiện người này vẫn còn thở nhưng mạch đập rất yếu nên Taeyeon lập tức kéo vào bờ. Lúc này Taeyeon mới phát hiện trên người của người kia có một vết thương gần ngay tim. Nên Taeyeon định vạch y phục ra để xem tình hình vết thương nhưng liền bị Miyoung ngăn lại.

-Taeyeon đang làm gì vậy ? Người này là nữ nhân đó mà nam nữ thụ thụ bất thân, Taeyeon không nên làm vậy mà hãy đưa cô nương này đến đại phu đi.

Taeyeon lúc này chỉ biết cười khổ, không nghĩ trong tình huống này mà Miyoung còn ăn giấm chua với người trọng thương. Bất quá bây giờ đã quá khuya, Taeyeon sợ không còn y quán nào mở cửa với lại người này lại là nữ nhân nên Taeyeon quyết định đem nàng ta đến chỗ của Sooyeon chữa trị.

-Nàng giúp ta đỡ cô nương này lên lưng, ta sẽ cõng nàng ấy đến đại phu.

Kinh thành lúc này đã thưa thớt người nên cũng không ai để ý đến cả ba người họ, chẳng mấy chốc Taeyeon đã đến được kỹ viện SooHoo. Miyoung nhìn thấy băng hiệu nên trừng mắt nhìn Taeyeon.

-Yahhh, Taeyeon nói đi tìm đại phu nhưng tại sao lại đến nơi này chứ ?

-Thì đại phu ở trong đây mà – Taeyeon thở dài một hơi vì nhớ đến tình cảnh lúc này nên lên tiếng – Ta quên nữa, nàng như vậy và cô nương ấy lại như thế này thì làm sao vô được cửa chính chứ, nàng đi theo ta.

Taeyeon dẫn Miyoung đến cổng sau của kỹ viện. Cùng lúc đó Jung Ji Hoo thấy Taeyeon đang công một cô nương nên vô cùng ngạc nhiên.

-Sư phụ, Sooyeon hiện đang ở đâu ? Người trên lưng con đang rất nguy kịch – Taeyeon thấy Jung Ji Hoo liền hỏi.

-Nàng đang ở trong phòng, con mau tới đó đi – Thấy Taeyeon gấp rút nên Jung Ji Hoo nhanh đáp.

Miyoung thấy Taeyeon gọi người này là sư phụ nên cũng nhanh chóng gật đầu chào hỏi rồi vội đi theo Taeyeon lên lầu. Taeyeon không gõ cửa trước mà trực tiếp đẩy cửa vào phòng Sooyeon, lúc này Sooyeon đang cởi xiêm y chuẩn bị đi ngủ.

-Yahhh, Taeyeon làm muội giật mình đó. Muội còn tưởng có kẻ biến thái nào vào đây chứ – Sooyeon giật mình ngó ra cửa.

Không để ý đến lời của Sooyeon, Taeyeon nhanh chóng đặt người trên lưng mình xuống giường rồi kéo Sooyeon lại.

-Sooyeon à, muội mau cứu vị cô nương này đi.

-Được rồi để muội xem đã.

Taeyeon lúc này chăm chú nhìn Sooyeon bắt mạch và bản thân mình thì lại đang thở hổn hển vì mệt. Miyoung thấy vậy nên nhẹ nhàng lấy khăn tay lau mồ hôi cho Taeyeon.

-Taeyeon lại ghé ngồi uống chút nước đi, muội thấy Taeyeon thở không ra hơi rồi kìa – Sooyeon lên tiếng trong khi chuẩn bị cởi y phục vị cô nương kia để xem xét vết thương.

Miyoung thấy Taeyeon không chịu rời đi mà cứ nhìn chăm chăm vào việc Sooyeon đang làm, còn Sooyeon lúc này lại chỉ có một lớp áo mỏng rất gợi tình nên Miyoung cảm thấy máu mình như dồn lên tới mặt vì vậy nàng liền lấy tay ngắt vào hông Taeyeon.

-Taeyeon, lại đây ngồi cho thiếp. À mà không Taeyeon đi ra ngoài luôn đi. Người kia là nữ nhi mà Taeyeon nhìn như vậy là xúc phạm người ta đó.

-Yahhh, ta coi cũng đâu có sao, sao nàng lại bắt ta ra ngoài chứ ?

-Ai nói là không sao, Taeyeon là nam nhân mà lại ở đây xem thân thể của nữ nhân à. Không được. Đi ra ngoài cho thiếp – Miyoung trợn mắt.

Nói xong Miyoung đẩy Taeyeon ra khỏi cửa phòng Sooyeon rồi nhanh chóng đóng lại. Không cho Taeyeon nói thêm lời nào cả. Miyoung cảm thấy hình như bản thân mình chưa bao giờ hỏi về hoàn cảnh xuất thân của Taeyeon, cũng như chưa hề nghe qua Taeyeon nhắc đến sư phụ gì đó và cả cô nương tên Sooyeon này. Yên lặng quan sát Sooyeon, Miyoung phát hiện người này sắc đẹp không hề thua kém mình, cộng thêm việc nàng ta ăn mặc như vậy mà không hề ngại ngùng với Taeyeon. Nghĩ đến đây khiến Miyoung cảm giác giống như nàng đang uống phải rất nhiều giấm chua a.

p/s : 5.8.2013 Happy 6th Anniversary - Girls' Generation -

Chap này có nhân vật mới xuất hiện , chắc mọi người đều đoán ra được là ai đúng ko nào :))

10. Chap 9

CHAP 9

-Công chúa nhìn ta làm gì ? – Sooyeon lên tiếng khi cảm giác có ánh mắt sắc bén từ sau lưng dõi theo mình.

-Ách ...sao người biết ta đang nhìn người ? – Bị phát hiện nên Miyoung giật mình.

-Công chúa ra ngoài chuẩn bị giúp ta một chậu nước ấm và một cái khăn để ta chữa trị cho nàng ấy – Sooyeon không thèm trả lời câu hỏi của Miyoung.

-Sao lại là ta ?

-Ở đây chỉ có hai chúng ta... ta đang bận như thế này thì dĩ nhiên là phải nhờ người rồi – Mặc dù biết Miyoung là công chúa nhưng Sooyeon cũng không câu nệ lễ tiết gì.

Miyoung tiu nguỷu bước ra ngoài, gặp Taeyeon đang đứng nói chuyện với Jung Ji Hoo nên lên tiếng sai Taeyeon làm.

Sooyeon ở trong phòng quan sát miệng vết thương của Yuri, vết thương này khá lạ nàng chưa thấy qua bao giờ. Quan sát bên trong nàng phát hiện có một dị vật lạ thường. Nhanh chóng hơ lửa con dao rồi nàng cố gắng lấy vật thể đó ra. Lập tức máu từ vết thương ào ạt chảy ra, Sooyeon lấy tay đè giữ để cầm máu lại, sau khi ổn hơn thì nàng mới làm sạch vết thương và đắp được rồi cẩn thận băng bó lại.

Lúc này Sooyeon mới để ý thấy y phục của Yuri có phần kỳ quái, không giống như mọi người mặc nhưng nàng cũng nhanh chóng thay y phục cho Yuri rồi lấy y phục của mình giúp Yuri mặc vào. Quan sát vật được lấy ra từ vết thương của Yuri, Sooyeon chưa thấy vật như thế này bao giờ nên đưa cho Taeyeon và phụ thân của mình cùng xem xét.

-Chỉ với một vật nhỏ như thế này, hình dáng có phần giống hình trụ còn đầu nhọn về một phía nhưng lại có sức xuyên thủng qua da thịt như thế này thì vật này quả nhiên không phải tầm thường – Jung Ji Hoo sau khi quan sát kỹ lưỡng lên tiếng.

-Có lẽ chúng ta nên đợi nàng ta tỉnh dậy hỏi rõ thì sẽ hay hơn – Taeyeon nhìn vào người đang ngủ trên giường Sooyeon.

-Con nghĩ nàng ấy chắc chắn không phải người ở nơi này – Sooyeon lên tiếng khi nhớ lại y phục kỳ lạ đó rồi đem ra ọi người.

-Ta nghĩ hai con nên hồi phủ đi, trời đã gần sáng rồi, về nghỉ ngơi đi. Với vết thương nặng như vậy thì ta e rằng nàng ta không tỉnh dậy liền được đâu – Jung Ji Hoo lên tiếng.

-À...vâng...con quên mất. Vậy chúng con xin phép về – Taeyeon cùng Miyoung đứng lên chào Jung Ji Hoo và tạm biệt Sooyeon.

Về tới phủ, Miyoung ra lệnh cho Taeyeon đi tắm mới được leo lên giường ngủ vì người Taeyeon từ lúc cứu Yuri đến giờ chưa hề thay y phục. Mặc dù rất buồn ngủ nhưng Taeyeon cũng không dám cãi lại mà đi về hướng phòng tắm để tắm rửa. Taeyeon thầm mừng vì y phục của mình rất khó để Miyoung nhận biết ra mình là nữ cải nam trang dù có bị ướm đi chẳng nữa.

Nhìn vẻ mặt không phục của Taeyeon khi đi ra khỏi phòng làm Miyoung cảm thấy buồn cười, nhìn thật giống một tiểu hài tử nghe lời mẩu thân a.

Trở lại phòng Sooyeon lúc này, Jung Ji Hoo cũng đã đi ra ngoài. Vì trong phòng chỉ có một giường nên Sooyeon đành phải ngồi tựa lưng vào thành giường mà ngủ và cũng tiện thể theo dõi người nằm trên giường có biến chuyển gì không.

Gần tới trưa Sooyeon chợt tỉnh giấc vì nghe âm thanh của Yuri vang lên. Vì quá nhỏ nên Sooyeon cố gắng áp tai mình lại gần để nghe rõ.

-Sica à, cuối cùng thì Yul cũng có thể được gặp lại em.

Sooyeon nghi hoặc nhìn Yuri vừa nói ra cái tên thật lạ ... Sica ... nàng chưa nghe thấy ai có cái tên như thế này bao giờ... và cảm thấy cách nói chuyện của người này cũng rất là kỳ lạ. “Em” từ này dùng để xưng hô sao ?

-SICAAA – Yuri hét lên một tiếng lớn rồi bình tĩnh mở mắt.

-Người đã tỉnh rồi sao – Sooyeon có hơi giật mình né ra đôi chút nhưng sau đó áp lại gần để kiểm tra tình trạng Yuri.

Lúc này gương mặt của cả hai khá gần nhau, Sooyeon chưa kịp phản ứng gì thì cảm thấy có một đôi môi ấm áp khác áp chặt vào môi mình. Vì quá bất ngờ, cả hai đều cùng là nữ nhi nhưng người này lại đang hôn mình nên Sooyeon sau khi hồi phục được nhận thức liền đẩy ra và tát vào mặt kẻ đang hôn mình một cái thật nặng.

-Người nghĩ người đang làm cái gì vậy hả ? – Sooyeon vừa xấu hổ vừa tức giận hỏi.

Cảm nhận cái tát bồng rớt trên má và Sooyeon đang đứng lùi ra xa mình, Yuri cố gắng ngồi dậy để đi tới gần Sooyeon nhưng lập tức cảm nhận được vết thương từ trên ngực truyền tới, vô cùng đau nhức nên Yuri chỉ có thể nằm bất động tại chỗ.

-Sica, sao em lại đánh Yul ? – Yuri hướng về phía của Sooyeon hỏi.

-Ta không phải tên Sica, ta tên là Sooyeon – Cảm thấy mình bị nhận nhầm nên Sooyeon gồng từng tiếng rõ ràng.

-Nhưng em rõ ràng là Sica của Yul mà – Yuri vẫn còn ngây ngô chưa hiểu.

-Ta không phải Sica của người, nghe rõ chưa ??? – Sooyeon tức giận.

-Sica sao em ăn mặc ngộ vậy ?

-Có người mới lạ đó, người tên gì, nhà ở đâu ? Ta sẽ kêu người đưa người về.

-Tên của Yul mà em cũng không nhớ sao. Yul tên Kwon Yuri. Nhà chúng ta ở Cheongdamdong, Seoul mà.

Lúc này Yuri mới để ý cảnh vật xung quanh, cảm thấy vô cùng lạ lẫm và có phần quỷ dị, không giống hiện tại nơi mình ở cho lắm. Rồi để ý đến nữ nhân trước mặt mình, tuy gương mặt cực kỳ giống với Jessica nhưng cách ăn mặc sao giống người cổ xưa, không giống thế giới hiện đại một chút nào.

-Em nói em tên gì chứ ? – Yuri nghi hoặc hỏi lại.

-Ta tên Jung Sooyeon.

-Tuy cùng họ Jung với Sica nhưng cơ bản cả hai hình như không phải là cùng một người.

-Bây giờ người mới chịu đồng ý là hai người khác nhau à.

-Mà sao Yul lại ở chỗ này ?

-Là Taeyeon cứu người, lúc đó người đang trôi trên sông và còn bị thương nữa nhưng may mắn là ta đã kịp thời giúp người băng bó lại vết thương.

-*Flashback*-

Yuri và Jessica đang trên đường đi hưởng tuần trăng mật thì bất ngờ gặp phải tai nạn giao thông và Jessica đã mất trong vụ tai nạn đó còn Yuri thì được kịp thời cứu sống. Đau lòng vì cái chết của Jessica nên Yuri từng có ý định tự tử khi bản thân không còn thiết sống nữa. Nhưng sau khi hồi phục Yuri cảm thấy tai nạn này có điều không đúng, không phải vô tình mà xe của Yuri bị đâm phải được nên Yuri quyết định sẽ điều tra lại và cũng một phần do Yuri làm cảnh sát chìm nên rất dễ bị trả thù.

Sau gần một tháng điều tra thì Yuri đã tìm được hung thủ và lúc ấy cả hai bên bắn súng qua lại rất kịch liệt. Cuối cùng Yuri cũng đã bắn được vào đầu của kẻ đầu số làm hắn chết tại chỗ nhưng không may bản thân lại trúng một viên đạn và bị những kẻ còn lại truy đuổi theo.

Trên cầu sông Hàn, Yuri đã bị chặn cả hai đầu, không còn đường lui và bản thân cũng không muốn sống nữa nên Yuri quyết định nhảy xuống sông Hàn. Dù sao thù cũng đã trả được nên có chết đi thì Yuri cũng không còn gì để luyến tiếc.

-Sica à...chờ Yul...chúng ta sắp gặp lại nhau rồi.

Cảm nhận từng dòng nước ứa vào cơ thể mình, chạm vào miệng vết thương, đau nhức, bỗng rất rồi từ từ chìm sâu vào dòng sông. Không khí cạn dần. Hoàn toàn mất ý thức. Bỏ mặc tất cả, trong đầu của Yuri lúc này chỉ ngập tràn hình ảnh của Jessica. Nước mắt Yuri cũng từ đó mà hòa nhập với nước sông, mặn đắng, cảm giác không thở được nữa rồi bất tỉnh hẳn. Nước sông Hàn cứ đưa đẩy cuối cùng lại đưa Yuri trở lại thời xa xưa.

-*End Flashback*-

-Do đó khi Yul mới tỉnh dậy cứ ngỡ được tương phùng với Sica.

-Chả trách khi vừa mới tỉnh dậy người liền hôn ta – Sooyeon bấu môi ủy khuất nói.

-Aishh... em đừng hành động như vậy được không, thật là giống với Sica mà.

-Kệ ta. Nhưng mà ta có một chỗ khó hiểu ?

-Ừ, em hỏi đi.

-Vậy người nói người là người của tương lai nhưng chẳng lẽ ở nơi đó hai nữ nhân lại có thể công khai thành thân với nhau sao ?

-Chuyện đó ở thời của Yul là chuyện bình thường. Yul thật không ngờ mình không chết mà lại trở về quá khứ và được gặp lại em, một người rất giống Sica của Yul.

-Ta nhắc lại lần nữa, ta không phải là Sica – Sooyeon khoanh tay khó chịu nói.

-Yul biết. Việc chúng ta gặp nhau như thế này âu cũng là duyên phận, có lẽ duyên phận này Sica đã cố tình sắp xếp cho Yul. Ở thế giới hiện đại không thành nên cho Yul không chết mà trở về quá khứ để gặp được em.

-Cái gì mà duyên phận chứ ? – Sooyeon cau mày nói.

-Nói chung, Yul biết em không phải là Sica, em là Sooyeon. Tuy như vậy nhưng em đừng cố gắng trốn tránh Yul. Yul sẽ quyết tâm làm cho em thay đổi ý kiến của mình.

-Người nghĩ ta sẽ yêu người sao ? Hừ, đừng có vọng tưởng viễn vông. Chưa kể cả hai chúng ta đều là nữ nhi và ở Soshi quốc này không bao giờ chấp nhận chuyện hoang đường như thế này đâu.

-Yul ... – Yuri định lên tiếng nói thêm nhưng thấy biểu hiện của Sooyeon như vậy nên Yuri chỉ biết im lặng. Yuri tin rằng trên đời này không có gì là không thể vì ngay cả chuyện trở về quá khứ như vậy đã là quá hoang đường rồi.

Thấy Yuri không nói gì nữa nên Sooyeon nghĩ Yuri đã chịu bỏ cuộc nên lên tiếng nói sang chuyện khác.

-Người không khỏe thì nằm yên đó nghỉ ngơi đi, lát nữa ta sẽ đem thức ăn vào cho người – Sooyeon vừa nói vừa rời khỏi phòng.

Nhìn bóng dáng Sooyeon khuất dần sau cánh cửa Yuri tự quyết tâm hứa với bản thân mình sẽ cố gắng từ từ làm cho Sooyeon cảm nhận được tấm lòng của mình. Nhớ lại nụ hôn nhằm lần này Yuri không thể ngăn được nụ cười đang nở trên môi mình. Đưa tay sờ sờ lại gò má mình, Yuri có thể cảm giác được rõ ràng nắm dấu tay hằn trên da thịt.

-Sooyeon đánh thật là đau a

~Đến khi Sooyeon quay lại thì Yuri đã ngủ thiếp đi từ lúc nào không hay. Nhìn bộ dạng Yuri đang ngủ với cái lưỡi lại thè ra ngoài làm Sooyeon không nhìn được mà cười thầm khúc khích. Đến lúc bình tâm lại nàng mới lên tiếng đánh thức Yuri dậy. Yuri mở mắt, nhìn quan cảnh xung quanh rồi dụi dụi lại mắt mình lần nữa.

-Vậy chuyện này là thật à, không phải là mơ sao ?

-Mơ gì mà mơ, ngồi dậy ăn cháo rồi uống thuốc cho ta.

-Cháo em nấu hử ?

-Không. Trừ phòng nấu.

-Em không biết nấu ăn đúng không ?

Liếc mắt

-Ha ha ha, Yul biết mà, em thật là giống với Sica, đều không biết nấu ăn.

-Người không nói cũng không ai nói người cầm đầu. Im lặng ăn cháo cho ta.

Vì tránh cử động nhiều sẽ đụng đến vết thương nên Sooyeon đành phải đút cho Yuri ăn.

-A... nóng quá... em định làm bỏng lưỡi của Yul hả ? – Yuri bĩu môi.

-Xin lỗi.

Sooyeon lấy khăn lau miệng và những vết cháo đổ trên y phục Yuri. Sau đó Sooyeon thổi từng muỗng thật kỹ lưỡng rồi mới đưa cho Yuri ăn. Yuri cảm thấy không khí như vậy thật là ấm áp.

-Chờng nào người hồi phục thì nhanh chóng rời khỏi đây cho ta.

-Tại sao ? – Yuri chớp mắt ngây thơ hỏi.

-Chỗ của ta không phải nơi từ thiện, nếu người muốn ở thì phải trả ngân lượng.

-Nhưng Yul làm gì có ngân lượng chứ.

-Không có thì tự đi làm công mà có.

-Được rồi em muốn Yul làm gì cũng được, miễn là cho Yul mỗi ngày đều có thể ở gần em.

-Người muốn ở đây cũng được thôi nhưng người phải nhớ là không được tùy ý đụng chạm vào người ta. Người cũng phải đổi lại cách xưng hô nữa, ta không biết ở chỗ của người xưng hô như thế nào nhưng ở đây cách người nói chuyện hoàn toàn không phù hợp.

-Xưng hô thì Yul có thể đổi nhưng làm sao Yul chịu được khi không được chạm vào em chứ.

-Nam nữ thụ thụ bất thân.

-Yahhh, Yul là nữ mà.

-Nhưng người lại yêu thích nữ nhân nên tốt nhất người nên tránh xa ta ra. Ở chốn này không ai lại chấp nhận thứ tình cảm như thế.

Nhìn gương mặt nghiêm túc và lời nói chắc chắn của Sooyeon, Yuri biết lần này tục lệ phong kiến là rào cản lớn nhất trong mối quan hệ của mình. Và Sooyeon lại trông có vẻ rất lễ giáo, các luân lý thường tình đó chắc chắn nàng sẽ không dám phạm phải. E rằng phải thật kiên nhẫn mới có thể thu phục được lòng nàng.

-Còn nữa chuyện người hôn ta, ta cấm người đi nói với người khác, nếu để người khác biết ta sẽ cắt lưỡi của người – Sooyeon lạnh lùng nói.

-Em đừng nói chuyện lạnh lùng như vậy được không ?

-Bản tính ta là như vậy rồi.

-Nếu em bớt lạnh lùng với Yul một chút thì chuyện Yul hôn em tuyệt đối sẽ không có ai biết – Yuri cố gắng mặc cả.

-Yahhh, ai cho người dám hôn Sooyeon của ta – Taeyeon mạnh bạo đẩy cửa bước vào.

-SOOYEON.CỦA.TA – Cả ba người còn lại đều đồng thanh hỏi ngược lại Taeyeon.

P/S : Chap này chủ yếu là YulSic , nói sơ về thân phận của Yuri , đọc nó hơi lan man tí , xưng hô hơi bị loạn chút ^^ mấy bạn thông cảm hen :3

Sang chap 10 thì xưng hô sẽ bình thường lại :v

11. Chap 10

CHAP 10

- KIM.TAE.YEON – Miyoung trừng mắt và không quên nhéo thật mạnh vào hông Taeyeon.
- AAAAAAA...đauuu... taaaaaaa – Taeyeon mếu máo.
- Cho bỏ cái tật nói năng bừa bãi – Miyoung nghiêng răng nhéo luôn bên còn lại.
- Đừng nhéo nữa mà, đau chết ta đó Miyoung à – Taeyeon khổ sở nói.
- Vậy mới cho Taeyeon biết thế nào là lễ độ chứ – Miyoung lườm Taeyeon.
- Muội là người của Taeyeon lúc nào chứ ? – Sau khi Taeyeon và Miyoung tranh cãi xong thì Sooyeon mới thẹn thùng hỏi.
- Yahh, người là ai sao dám cướp Sooyeon của ta – Yuri nhìn Sooyeon rồi liếc Taeyeon chăm chăm.
- Ta là của người khi nào ? – Sooyeon liếc ngược về phía Yuri.
- Ừ thì Sooyeon muội muội của ta – Taeyeon lấy tay xoa xoa hai bên hông mình và lên tiếng chống chế.
- Muội muội thì được rồi nhưng Taeyeon phải bỏ hai chữ “của ta” ra nghe rõ chưa – Miyoung cảnh cáo.
- Được rồi được rồi, ta biết rồi mà – Taeyeon cười hì hì.
- Hứ, cái đồ thê nô – Yuri cười khinh bỉ Taeyeon.
- Cái này không phải là thê nô mà là thương thê tử nên mới nghe lời thê tử. Người không biết thì đừng có mà nói bậy – Taeyeon cố chối.
- Thê nô thì nhận đi, ở đó mà viện lý do – Yuri đáp lại.
- Thôi thôi cả hai đừng tranh cãi nữa – Sooyeon lên tiếng can ngăn.
- Sooyeon thân với Taeyeon từ nhỏ, nàng nghĩ rằng mình hiểu rõ tính cách của Taeyeon nhất nhưng mà nàng vẫn chưa bao giờ thấy Taeyeon đấu khẩu tay đôi với ai bao giờ cả. Theo nàng được biết Taeyeon là một người rất điềm tĩnh, chín chắn nhưng bây giờ thì nàng thực sự không hiểu nổi Taeyeon nữa rồi.
- Mà khi ta cùng Taeyeon bước vào lại nghe hai người đang nói về nộ hôn – Miyoung đỏ mặt khi nhắc đến chuyện này – Cả hai người đều là nữ nhân nhưng lại hôn nhau sao ?
- Cả ba người còn lại đều im lặng trước câu nói của Miyoung. Yuri không biết phải trả lời làm sao trong khi Taeyeon thì trầm mặc cảm giác con tim mình đột nhiên nhói đau và dùng ánh mắt tràn đầy yêu thương nhìn Miyoung. Sooyeon có phần ngượng ngùng đỏ mặt nhưng cũng không quên để ý biểu hiện của Taeyeon và hành động này của Sooyeon không qua khỏi đôi mắt Yuri. Cảm thấy không khí có phần kỳ lạ nên Taeyeon lên tiếng thay đổi chủ đề.
- Yahh, ta là ân nhân cứu mạng của người đó, một câu đa tạ cũng không chịu mở miệng hả ? – Taeyeon hướng Yuri bất mãn nói.
- Đồ lùn này mà cứu được ta sao, ta không tin – Yuri nói sau khi quan sát người Taeyeon từ trên xuống dưới.
- Yuri, người ăn nói cho đàng hoàng – Sooyeon lên tiếng nhắc nhở.
- Người là nam nhân mà còn lùn hơn cả ta – Yuri nhếch môi khinh thường.
- Yahhh, bộ ta không được lùn sao – Taeyeon có phần hơi tự ti.

Về vấn đề chiều cao này có vẻ tế nhị nên Miyoung cũng ít khi đề cập đến nó với Taeyeon. Nàng cũng có hơi tiếc nuối một chút là Taeyeon chỉ cao ngang với mình. Mà việc Taeyeon không được cao thì Sooyeon cũng không thể giải thích giúp được gì vì cơ bản Taeyeon cũng là nữ nhi. Tuy nhiên có một điều mà Sooyeon phải công nhận là Yuri thật sự cao, nếu Yuri mà cải nam trang không chừng sẽ rất giống, chưa kể là màu da của Yuri ngăm đen hơn nhiều so với làn da trắng nõn của Taeyeon.

Nhìn thấy Sooyeon đang nhìn chằm chằm và dò xét mình, Yuri có phần cảm thấy ớn lạnh. Sự nàng giận nên lên tiếng.

-Hứ, coi như ta nể tình Sooyeon mà đa tạ người. Vậy là được rồi chứ gì.

-Không có thành ý – Taeyeon cũng không vừa gì.

-Thôi được rồi, Taeyeon đừng làm khó nàng ấy nữa – Miyoung lên tiếng nói giúp.

Sau khi nghe Sooyeon kể lại thân phận của Yuri, cả Taeyeon lẫn Miyoung đều bất ngờ và ngạc nhiên. Taeyeon có vẻ vẫn chưa tin tưởng lời Yuri nói cho lắm nên thắc mắc.

-Thật khó tin, người có gì chứng minh không ?

-Y phục và vật dụng của ta, cả vết thương của ta do đạn bắn vào nữa. Thứ ám khí đó ở đây tuyệt đối không có đâu – Yuri dùng bộ mặt vô cùng nghiêm túc để chứng minh lời mình nói.

-Người nói cũng đúng. Vậy, nếu như người là người tương lai thì chắc hẳn người sẽ biết rõ mọi việc trong quá khứ đúng chứ ? – Taeyeon tò mò.

-Điều này thì đúng nhưng ta là người có trí nhớ kém nên vấn đề liên quan đến chuyện lịch sử này họ ta thật sự không nhớ được – Yuri cười ngố.

-Kém cỏi – Taeyeon phán xét.

Tuy nhiên khi Yuri kể về tương lai thì có một chi tiết mà Taeyeon vô cùng thích thú đó chính là ở nơi của Yuri hai nữ nhân lại có thể thành thân với nhau một cách minh bạch mà không sợ bị mọi người dị nghị. Taeyeon có phần trông chờ vào thái độ của Miyoung sau khi nghe chuyện này vì từ lúc Yuri kết thúc câu chuyện thì Miyoung vẫn không hề rời mắt khỏi Yuri và gương mặt thể hiện đầy sự suy nghĩ.

-Có thể thành thân à – Miyoung vẫn không tin nổi.

-Trên đời này không có gì là không thể cả và chuyện thành thân đó là vô cùng bình thường ở nơi ta sống – Yuri tự tin nói.

-Vậy bây giờ hai người các người đang yêu nhau sao ? – Miyoung chỉ tay về phía Yuri và Sooyeon.

-Đúng vậy – Yuri khẳng định chắc nịch.

-Không đúng. Là Yuri thích ta chứ ta không thích nàng – Sooyeon nhanh chóng lên tiếng phản bác.

-Nàng nghĩ việc này là không có khả năng sao Miyoung ? – Giọng Taeyeon buồn bã hỏi.

Nhìn biểu tình trên mặt Taeyeon, Sooyeon đã biết Taeyeon thật sự đã động tâm với Miyoung rồi, chẳng những thế tình cảm này cơ hồ như rất là sâu đậm và không ai có thể xen vào được giữa họ cả. Cảm giác Taeyeon có phần thất vọng khi Miyoung có vẻ như không chấp nhận mối quan hệ này làm Sooyeon cảm thấy tim mình hơi nhói đau một chút.

Lúc phát hiện ra bản thân mình yêu thích Taeyeon, Sooyeon tự khinh bỉ chính bản thân mình, nàng cảm thấy thứ tình cảm đó thật ghê sợ. Nhiều lần nàng cố gắng ngăn cản thứ tình cảm đó phát triển nhưng sau khi nghe Taeyeon sẽ thành thân với công chúa và hiện tại nàng biết Taeyeon cũng thật sự yêu thích nàng ấy làm cho thứ tình cảm đó trong lòng Sooyeon lại có dịp trỗi lên. Sooyeon cảm giác thứ tình cảm đó không có gì là sai trái vì ngay cả Taeyeon cũng phải lòng Miyoung và chưa kể nàng lại gặp Yuri một người mà cũng yêu thích nữ nhi.

Do đó khi nghe Yuri nói thích mình, Sooyeon cũng không lấy làm kinh ngạc mặc dù nàng dùng lễ giáo phong kiến để lên tiếng phản đối về thứ tình cảm này. Nhưng đối với Miyoung tựa hồ như nàng ấy chẳng hề biết

sự tình gì cả, làm cho Sooyeon không khỏi phải suy nghĩ Taeyeon sẽ dùng cách gì để Miyoung chấp nhận thứ tình cảm đó.

-Ta thật không biết. Bởi vì từ lúc được sinh thành đến giờ ta chưa hề nghe về chuyện này – Miyoung chậm rãi nói.

-Đối với ta, tình yêu không phân biệt giới tính, chỉ cần hai người yêu nhau, trái tim cùng đập chung một nhịp với nhau như vậy đã là quá đủ rồi – Yuri nghiêm túc giải thích.

Tuy từ lúc đầu đến giờ Taeyeon không hề ưa Yuri nhưng về điểm này Taeyeon thật sự đồng ý vô điều kiện với Yuri, một câu nói mà Taeyeon cảm thấy cực kỳ hài lòng.

-Về điểm này ta nghĩ Yuri nói đúng – Taeyeon hướng Miyoung nói.

-Taeyeon cũng nghĩ như vậy sao ? – Miyoung xoay đầu nhìn Taeyeon.

-Phải – Taeyeon nhìn sâu vào mắt Miyoung đầy chân thành.

-Đặt trường hợp ngược lại nếu Taeyeon của người là nữ thì người có còn yêu hấn không ? – Yuri lên tiếng hỏi.

Tuy Yuri chỉ vô tình nói như vậy nhưng cũng đủ làm cho Taeyeon giật mình và Sooyeon cũng bất ngờ không kém. Tuy biết Yuri không biết thân phận thật sự của mình nhưng vấn đề này Taeyeon thật sự cũng muốn biết Miyoung sẽ đáp ra sao.

-Ta...

Nhìn thấy nét mặt không biết phải trả lời như thế nào của Miyoung, Taeyeon có phần buồn lòng nhưng nhìn ánh mắt Miyoung nhìn mình, Taeyeon thật sự không muốn giấu thân phận của mình một chút nào. Tuy nhiên Taeyeon không thể nào cất thành lời được nên đành phải lên tiếng giúp Miyoung không phải khó xử trong tình huống này.

-Ý của Yuri không có gì đâu, nàng đừng bận tâm – Rồi quay sang nói với hai người còn lại – Bây giờ cũng không còn sớm mà ta còn có công vụ cần giải quyết. Vì vậy ta và Miyoung xin phép cáo từ.

Đợi sau khi Sooyeon tiễn Taeyeon và Miyoung rời khỏi, Yuri lên tiếng hỏi thăm.

-Taeyeon và nàng có quan hệ như thế nào vậy ?

-Từ nhỏ lớn lên cùng nhau.

-Vậy Taeyeon là người như thế nào chắc nàng biết rõ đúng chứ ?

-Đúng, mà sao người lại muốn hỏi về Taeyeon ? – Sooyeon có phần thắc mắc.

-Nàng...nàng thích hấn đúng không ? – Yuri khó khăn lên tiếng hỏi.

Sooyeon có phần cả kinh, việc này ngay cả phụ thân nàng và Taeyeon đều không biết thì một người mới gặp nhau lần đầu như Yuri đây sao lại có thể phát hiện ra được chứ ?

Nhìn thấy nét mặt có phần hốt hoảng của Sooyeon, Yuri biết mình đã đoán đúng. Lòng đau nhói. Tuy nhiên nhìn Taeyeon có vẻ chỉ để ý đến mỗi Miyoung thì Yuri biết Sooyeon chỉ là tình cảm đơn phương. Nhưng nhớ lại thời phong kiến này, nam nhân có thể năm thê bảy thiếp nên Yuri có phần lo sợ, sợ có một ngày Taeyeon biết Sooyeon thích hấn rồi hấn lấy nàng về làm thiếp. Nghĩ đến đây Yuri thật sự căm ghét Taeyeon và Yuri quyết tâm sẽ cố gắng lay chuyển tình cảm của Sooyeon dành ình trước khi Taeyeon biết điều đó.

-Ta không có – Sooyeon lên tiếng chống chế.

-Nhìn biểu cảm trên gương mặt của nàng rất vui khi Taeyeon đến và chùn xuống khi Taeyeon về giống như hiện giờ thì ta đã biết.

-Nhưng như vậy cũng chưa nói lên được điều gì. Thật ra Taeyeon là sư... huynh của ta, hấn đến thăm ta thì ta phải vui mừng chứ.

-Nhưng ánh mắt của nàng nhìn hắn đã nói lên tất cả. Ánh mắt ấy rất giống khi Taeyeon nhìn Miyoung công chúa, đó là ánh mắt yêu thương giữa hai người, rất dịu dàng và nồng ấm chứ không phải là tình cảm giữa hai huynh muội với nhau.

-Ta... Thật ra ngươi là ai vậy Kwon Yuri ?

-Ở nơi của ta thì ta làm cảnh sát chìm nói cho nàng dễ hiểu hơn thì nó gần giống như nội gián. Nhiệm vụ của ta đòi hỏi phải có ánh mắt sắc bén, mau lẹ, phải nhanh chóng nhận biết được tình hình và xử lý các tình huống cấp bách.

-Vì vậy nhất cử nhất động của ta ngươi đều để ý ? – Sooyeon nhú mi nhìn Yuri.

-Cũng không hẳn là như vậy nhưng nét mặt của nàng đã nói lên tất cả nên ta cũng không cần phải suy đoán gì nhiều – Yuri cười cười.

-Ta cấm ngươi nói việc ta thích Taeyeon cho ai biết – Sooyeon trừng mắt cảnh cáo.

-Dĩ nhiên là ta sẽ không nói rồi bởi vì ta đang muốn cướp lại trái tim của nàng mà. Tuy ta biết ta là nữ nhi, không xứng với nàng như tên nam nhân Taeyeon kia nhưng ta tin một ngày nào đó nàng sẽ cảm nhận được tấm chân tình của ta. Và chấp nhận thứ tình cảm giữa hai nữ nhân với nhau – Yuri chậm rãi nói một cách chắc chắn.

Nhìn dáng vẻ tự tin và có phần cương quyết trong ánh mắt của Yuri, Sooyeon cảm thấy mình như được an ủi một phần nào vì ít ra nàng không cô đơn. Thật sự nếu Yuri biết Taeyeon là nữ nhi thì lúc ấy nàng biết nàng cũng không còn lý do gì để cản trở việc Yuri thích nàng cả.

Phủ Hwang Suk Min

Bên trong hiện giờ chỉ có ba người là Hwang Suk Min, Ok Taeyeon và Song Goo Jae đang bàn bạc kế hoạch bắt sống Dukong. Lần này hắn quyết tâm phải bắt được mối đe dọa về công việc làm ăn của mình.

-Dukong hắn đã gửi thư là sẽ viếng thăm phủ của ngươi đúng không ? – Hwang Suk Min vuốt râu nói.

-Vâng thưa Vương gia. Tên Dukong này có lẽ đã quá xem thường chúng ta. Hắn nghĩ phủ của Song Goo Jae này có thể vào thì vào, có thể ra thì ra sao chứ. Thật nực cười.

-Taeyeon ngươi xem tên Dukong này có phải đã quá tự cao không, thế nào cũng có ngày hắn mất mạng sớm vì tính tự cao tự đại này – Hwang Suk Min khinh thường nói.

-Kế hoạch lần này của chúng ta tuyệt đối không được thất bại. Nhớ rõ chưa Song Goo Jae. Chờ đợi Dukong đến thì sẽ lập tức ra tay bắt sống hắn cho ta. Ta muốn biết hắn là ai ? Là người như thế nào ? – Ánh mắt Hwang Suk Min đầy cương quyết và hiểm độc.

-Thần đã nghĩ ra thêm một cách này, trước mắt chúng ta cứ án binh bất động, giả vờ sơ hở để tên Dukong đó chủ quan. Khi hắn rơi vào bẫy của chúng ta, tất cả binh lính sẽ ủa ra bao vây hắn, bảo đảm hắn có mọc cánh cũng khó thoát. – Song Goo Jae đưa ra ý kiến.

Tối ngày hôm sau

Taeyeon đột nhập vào phủ Song Goo Jae một cách dễ dàng. Taeyeon cảm giác có điểm kì quái khi mình vào trong khá thuận lợi và thêm vào đó không khí có phần yên ắng lạ thường kèm theo quỷ dị. Tuy nhiên, Taeyeon nhanh chóng gạt bỏ ý niệm đó rồi nhanh chóng đột nhập vào phòng chứa bảo vật của Song Goo Jae.

Trong quá trình tìm kiếm, Taeyeon thấy có rất nhiều trân châu dị bảo quý hiếm nhưng Taeyeon đều không hứng thú với chúng. Tuy nhiên Taeyeon vô tình phát hiện ra một chiếc hộp cũ được giấu kín khá cẩn thận nằm ở một góc khuất rất khó thấy. Tò mò Taeyeon tiến lại gần mở chiếc hộp thì thấy bên trong có một mảnh giấy đã ngả màu, chứng tỏ mảnh giấy này cũng đã rất lâu năm. Taeyeon nhẹ nhàng thấp lửa lên để đọc tờ giấy nhỏ đó.

“Ta ra lệnh cho người phái những binh lính tinh nhuệ, giỏi võ công nhất. Trong đêm mai lúc bầu trời tối nhất, lập tức bí mật tiêu diệt hết toàn bộ người trong phủ của Kim Taeyoung cho ta. Nếu để ai sống sót người sẽ biết hậu quả của mình.”

Taeyeon kinh hoàng khi thấy bức mật thư này. Cuối bức thư có một dấu ký hiệu của người viết ra nó HSM. Taeyeon nghi ngờ đây chính là tên viết tắt của Hwang Suk Min. Taeyeon run rẩy, nước mắt vô thức tuông rơi ngày càng nhiều. Bàn tay bất giác nắm chặt lại làm mảnh giấy bị vò như muốn nát ra.

-Tại sao lại muốn giết hết Kim gia của ta chứ ? Tại sao ? – Taeyeon nghẹn ngào.

Có lẽ tiếng thút thít của Taeyeon khá lớn nên đã làm cho bọn lính canh tuần phát hiện.

-Có kẻ trộm – Bọn chúng hô hào.

Taeyeon nhanh chóng gấp mảnh giấy đó giấu vào người mình vô cùng cẩn thận rồi nhanh chóng tẩu thoát ra ngoài. Nhảy thẳng lên nóc nhà Taeyeon nhìn thấy bọn chúng đang bao vây xung quanh rất đông. Taeyeon đi dọc theo mái nhà và né các mũi tên chúng nhắm thẳng vào người mình. Thoát ra khỏi phủ, Taeyeon gặp phải 5 tên áo đen bịt mặt bao vây lấy mình. Mỗi tên đều cầm một thanh gươm vô cùng sắc bén.

Taeyeon rút kiếm mình ra, tuy một mình Taeyeon phải chọi với cả 5 tên nhưng không vì vậy mà yếu thế. Bọn chúng tuy đều giỏi võ nhưng tuyệt đối không phải là đối thủ của Taeyeon. Trong lúc Taeyeon chém bị thương được 3 tên và dồn ngã 2 tên còn lại xuống đất. Taeyeon định lại chém bị thương chúng để chúng không thể đuổi theo nữa nhưng bọn chúng lại lấy cát ở dưới đất ném thẳng vào mắt Taeyeon để cản tầm nhìn của Taeyeon đang hướng tới. Quá bất ngờ không kịp nhìn thấy phương hướng nên Taeyeon đã bị một trong hai tên đó chém một nhát ngay chân.

Lấy lại bình tĩnh, Taeyeon nhanh chóng vung kiếm đánh trả khi tên còn lại định đâm vào Taeyeon thêm một nhát khác. Cuối cùng Taeyeon cũng hạ được bọn chúng và vì bọn binh lính sắp đuổi tới nên Taeyeon nhanh chóng tẩu thoát. Ban đầu Taeyeon định chạy về hướng kỹ viện SooHoo nhưng Taeyeon lại nghĩ vết thương cũng không sâu lắm. Taeyeon có thể tự băng bó lại được không cần Sooyeon giúp đỡ nên đã chạy về phủ phò mã của mình.

Vì vẫn còn đang hoang mang về bức mật thư kia nên Taeyeon không chú ý rằng mình đã quên thay lại y phục và như thế thẳng hướng tiến về phòng tắm để gột rửa cơ thể. Cũng may mắn cho Taeyeon vì hiện giờ trong phủ không có nhiều người qua lại nên Taeyeon không bị ai bắt gặp nếu không thì chắc hẳn sẽ có rắc rối to. Taeyeon cứ thế thất thần đi vào mà không hay rằng bên trong phòng có một mỹ nhân đang tắm.

12. Chap 11

CHAP 11

Lúc bước gần tới hồ tắm Taeyeon mới phát hiện ra có người đang tắm bên trong và người đó lại là Miyoung nhưng vì Miyoung đang xoay lưng về phía Taeyeon nên nàng chưa phát hiện ra người vào trong lại là Taeyeon, vì cứ ngỡ là Soonkyu nên Miyoung lên tiếng.

-Người đem nước ấm thêm vào rồi à, tại sao không đổ nước vào và kỳ lưng giúp ta.

Thấy người sau lưng mình im lặng, Miyoung ngạc nhiên đang định xoay lưng lại thì đúng lúc đó tiếng Soonkyu vang lên trước cửa phòng

-Ủa gió mở cửa phòng à, Công chúa ơi, Soonkyu đem nước vào đây.

Ban đầu khi thấy Dukong trước mặt mình, Miyoung có hơi hoảng hồn giật mình tỉnh hết lên nhưng sức nhớ Soonkyu đang ở ngoài nếu nàng la lên thì sẽ rắc rối hơn. Đột nhiên trong đầu nàng nảy lên một ý nghĩ khá hay.

-Người còn không mau nhảy xuống đây mà ẩn nấp.

-Huh ? – Taeyeon vẫn chưa hiểu ý định của Miyoung.

-Người muốn nô tỳ của ta thấy người rồi la lên cho binh lính trong phủ ủa vào bắt người hay sao ? Nhanh đi nàng ta sắp vào tới đây rồi đó.

-Ta...ta sẽ kiểm chỗ khác để ra ngoài.

-Người nhìn phòng tắm này đi, xung quanh không hề có cửa sổ nào cho người nhảy ra đâu, chỉ có các lỗ thông gió nhỏ ở bên trên và cửa chính mà nô tỳ của ta đang bước vào thôi.

Taeyeon nguyên rửa người nào xây ra cái phòng tắm quỷ quái này làm mình không thể nào chạy thoát ra ngoài được. Cộng thêm việc sau khi đánh nhau lúc này Taeyeon cũng đã đuối sức và bị thương nên không còn cách nào khác ngoài ngoan ngoãn nhảy xuống hồ nước cùng với Miyoung mà ẩn nấp.

Vì trong hồ nước được rải đầy hoa hồng nên người đứng ngoài rất khó trông xuống nhìn thấy bên trong nước có gì nhưng người ở dưới nước thì khác. Taeyeon mở mắt quan sát khi thấy Soonkyu đi vào vì ánh sáng từ các cây nến trong phòng không rõ lắm nên Taeyeon chỉ thấy mờ mờ. Sau đó Taeyeon dời tầm mắt sang hướng khác vì biết Soonkyu sẽ không thấy được mình và rồi ánh mắt Taeyeon dừng lại một chỗ. Taeyeon cảm giác được người mình đang nóng bừng bừng lên.

Có thể nói đây là lần đầu tiên Taeyeon trông thấy cơ thể Miyoung, tuy không rõ ràng nhưng cũng đủ để cho Taeyeon biết đó là những đường cong vô cùng tuyệt hảo và làm cho Taeyeon đỏ mặt ngay lập tức. Không những thế Taeyeon còn cảm giác tai mình như ù đi, bản thân không thể nghe thấy được bất cứ âm thanh gì cả ngoài tiếng đập ngày càng nhanh của con tim mình.

Để tránh cho Soonkyu nghi ngờ nên Miyoung vẫn cho Soonkyu đổ nước vào, vì rõ ràng nước nàng tắm đã lạnh đi, nàng cần thêm nước nóng ỉnh và cả tên kia nữa. Nhờ hồ nước khá rộng nên Soonkyu đổ nước vào góc hồ bên này mà vẫn không thấy được Taeyeon đang ở góc hồ đối diện và cũng một phần nhờ những cánh hoa hồng bên trên che khuất.

-Người lui ra đi. Tắm xong ta tự về phòng của mình.

-Người không cần Soonkyu kỳ lưng cho sao ? – Soonkyu tưởng mình đắc tội gì với Miyoung nên dùng giọng nũng nịu để hỏi.

-Không cần đâu, người cứ đi nghỉ ngơi đi.

Miyoung dùng lời lẽ ngọt ngào nhất để Soonkyu mau ra khỏi đây. Vì từ lúc Soonkyu bước vào cũng đã khá lâu rồi, nàng sợ tên đang ở dưới nước kia sẽ chịu không nổi mà ngất xỉu mất.

Nghe Miyoung nói như vậy biết mình không chọc giận gì nàng nên Soonkyu cũng nhanh chóng lui ra ngoài. Thấy Soonkyu chịu rời khỏi Miyoung thở phào nhẹ nhõm thì đột nhiên Soonkyu lại quay lại làm cho Miyoung giật mình.

-Vậy Công chúa nhớ đừng ngâm mình quá lâu nha.

-À, ừ ta biết rồi.

Miyoung nhanh chóng lấy lại bình tĩnh để tránh Soonkyu nghi ngờ. Sau khi chắc chắn nghe rõ tiếng đóng cửa phòng tắm lại của Soonkyu thì Miyoung mới lên tiếng kêu Taeyeon.

-Người đứng lên được rồi đó.

-...

-Nè, đứng dậy đi chứ.

-...

Không nghe tiếng trả lời, Miyoung hoảng hồn tưởng Taeyeon vì không chịu nổi đã ngất xỉu trong nước nên nàng đi lại hướng Taeyeon đang núp để kéo giúp Taeyeon đứng dậy. Khi Miyoung tiến đến ngày càng gần Taeyeon thì đôi mắt Taeyeon càng thấy rõ những thứ mà mình muốn thấy, lúc ấy Taeyeon mới giật mình mà luống cuống đứng lên thở hổn hển.

Vì khi Taeyeon đột ngột đứng dậy với khoảng cách cả hai khá gần như vậy làm cho Miyoung giật mình bất ngờ trượt chân té ngã ra phía sau. Taeyeon nhanh chóng vòng tay đỡ lấy người Miyoung kéo nàng về phía mình. Chính vì vậy mà cơ thể Miyoung áp thật sát vào trong vòng tay của Taeyeon.

Taeyeon có thể cảm nhận rõ ràng da thịt Miyoung chạm vào người mình mặc dù cả hai đang cách nhau bởi lớp y phục đã ướt toàn bộ của Taeyeon. Nhận ra khối mềm mại ấy đang bị ép chặt vào người mình, Taeyeon cảm giác gương mặt đã đỏ ửng của mình ngày càng đỏ hơn nhưng Taeyeon cũng mừng thầm vì lúc này mình đang đeo mặt nạ nên Miyoung không thể thấy rõ được gương mặt của mình như thế nào.

Gương mặt cả hai rất gần nhau chỉ cần rướn người một chút là Taeyeon có thể chạm môi mình vào môi Miyoung. Hơi thở có phần gấp rút và nóng bức, Taeyeon cảm nhận không khí mình đang hít vào chỉ toàn là mùi hương của Miyoung, làm cho Taeyeon trở nên khó hít thở hẳn.

Mặc dù nước trong hồ vẫn còn nóng nhưng Taeyeon biết trong người mình càng nóng bức hơn. Da thịt có chút khó chịu, cảm giác như có hàng ngàn con kiến đang bò trên người làm cho Taeyeon như muốn xé tan bộ y phục trên người mình ra và cùng hòa quyện với thân thể của Miyoung. Đôi tay đang chạm vào tấm lưng trần mịn màng của Miyoung làm cho Taeyeon không tự chủ được mà có phần trở nên hưng phấn.

Tình trạng của Miyoung cũng không khá hơn Taeyeon là bao. Nàng biết mặt mình đang nóng bừng lên tưởng chừng như hơi nóng cũng đang thoát ra theo từ hai bên tai mình. Nàng có thể cảm nhận rõ ràng tiếng tim đập ngày càng nhanh của mình và cả Taeyeon nữa. Tuy nhiên nàng vẫn không quên âm mưu ban đầu của mình mà rướn người hôn vào đôi môi của Taeyeon.

Taeyeon có phần bất ngờ khi đây là lần đầu tiên Miyoung chủ động hôn môi mình nên lúc đầu Taeyeon sửng sốt nhưng sau đó nhanh chóng hôn đáp trả lại Miyoung. Chẳng mấy chốc Taeyeon đành thế chủ động trong nụ hôn này. Đưa lưỡi mình trượt vào khoang miệng xinh xắn của Miyoung ra sức mà khám phá, có thể nói việc hôn Miyoung đối với Taeyeon không bao giờ nhàm chán cả.

Taeyeon hôn như thể muốn rút cạn hết sức lực trong người Miyoung. Không khí quỷ dị trong phòng tắm làm Taeyeon mất kiểm soát bản thân khi mà tay phải đang nằm trên eo Miyoung từ từ trượt xuống vùng yêu thích của mình. Tay trái còn hưng phấn hơn khi nó đang vòng từ lưng ra phía trước, chạm vào khóa mềm mại của Miyoung nhẹ nhàng xoa nắn.

Miyoung cảm giác toàn thân mình đang bức rức khó chịu nhưng nụ hôn này, hơi thở này và cả thói quen bàn tay của Taeyeon làm nàng càng khẳng định được hơn nữa đáp án trong lòng mình. Khẽ nở nụ cười trong lúc vẫn còn đang hôn Taeyeon. Miyoung đang cuồng nhiệt hôn đáp trả lại thì bỗng nhiên Taeyeon đẩy nàng ra làm nàng có phần hụt hẫng.

Sau khi đẩy Miyoung ra Taeyeon nhanh chóng lùi người lại và bối rối lên tiếng.

-Ta...ta xin lỗi. Ta ...hmm...đạ tạ nàng đã giúp đỡ. Cáo từ.

Nói rồi Taeyeon nhảy ra khỏi hồ và chạy nhanh ra ngoài không để cho Miyoung kịp nói một lời nào cả. Nhưng Miyoung đã phát hiện chân Taeyeon có vấn đề vì lúc nhảy lên Taeyeon hơi khụy gối xuống một chút ở chân đó. Tuy nhiên việc sáng tỏ thắc mắc bấy lâu nay của mình đã làm cho Miyoung không giấu được nụ cười.

Sau khi chạy ra khỏi phòng tắm và bí mật trở về thư phòng của mình, Taeyeon ngồi thở dốc và điều chỉnh lại nhịp tim vẫn còn đang đập rất nhanh của mình. Trong một khắc Taeyeon cảm thấy mình đang bị uống giấm chua, nếu Dukong không phải là mình thì chẳng khác gì Taeyeon đang bị Miyoung dội nón xanh. Đã thế Miyoung còn cho Dukong sờ mó lung tung nữa chứ mà nàng dường như còn rất thích, bằng chứng là nàng đã cuồng nhiệt hôn cùng với Dukong.

Nghĩ như vậy bỗng dưng Taeyeon cảm giác lửa giận trong lòng mình cuộn trào mãnh liệt. Đâm ra Taeyeon tức giận luôn cả Miyoung vì với thân phận phò mã mà mình còn chưa có thể đụng chạm thân mật với Miyoung như vậy mà với thân phận Dukong thì có thể. Taeyeon hậm hực nhanh chóng thay đồ rồi trở về phòng ngủ của mình.

Sau khi tắm rửa xong Miyoung mặc lại y phục rồi trở về phòng thì đã thấy vẻ mặt nhăn nhó khó chịu của Taeyeon đang ngồi trên ghế.

Taeyeon thấy Miyoung bước vào mà nụ cười trên môi nàng vô cùng tươi tắn càng làm cho Taeyeon thêm tức tối. Chẳng lẽ việc hôn Dukong nàng còn thích hơn cả việc hôn mình hay sao ? Giận dữ nên Taeyeon quay mặt về hướng khác mà không thèm nhìn Miyoung.

Cảm thấy Taeyeon có phần kỳ quái, dường như rất tức giận. Ngấm lại thấy bản thân mình không có làm gì sai nên Miyoung lên tiếng hỏi.

-Hôm nay Taeyeon bị gì vậy ? Trông Taeyeon có vẻ không vui.

-Ta là đang giận nàng.

-Sao lại giận thiếp ? – Mặt Miyoung ngây thơ.

-Nàng nghĩ lại thử xem nàng có làm gì có lỗi với ta không ?

-Không có – Miyoung vẫn còn ngơ ngác chưa hiểu chuyện gì đang xảy ra.

-Nàng chắc không ?

-Chắc !!!

-Vậy nàng có dám thề là nàng chưa bao giờ để cho người khác nhìn thấy thân thể của mình chưa ?

Đến lúc này thì Miyoung đã dần hiểu ra lý do vì sao Taeyeon lại trở nên hậm hực giận dữ như vậy. Nhìn gương mặt có phần bất mãn của Taeyeon mà Miyoung không nhịn được đưa tay mình véo đôi má bầu bĩnh đó.

-A nha, thì ra phò mã của thiếp đang giận dữ về vấn đề này sao.

Tuy hỏi như vậy nhưng gương mặt của Miyoung càng cười rạng rỡ hơn, nàng không nghĩ đến trường hợp Taeyeon lại tự uống giấm chua với chính bản thân mình nên làm cho Miyoung muốn chọc ghẹo Taeyeon thêm.

-Nàng vẫn chưa chịu trả lời câu hỏi của ta.

-Ừ thì ngoại trừ lúc nhỏ không tính thì đến nay chỉ có Soonkyu và Taeyeon là thấy ngoài ra chưa có ai thấy cả. Thiếp trả lời như vậy đã được chưa ? – Trên mặt Miyoung vẫn còn đang cười rất tươi.

Taeyeon sực nhớ lại khi không mình lại hỏi về vấn đề này chẳng khác gì Taeyeon thừa nhận bản thân mình biết chuyện trong phòng tắm lúc ấy. Cảm giác câu trả lời của Miyoung cũng có điểm kì lạ, sao lại có tên mình trong đó ? Chẳng lẽ Miyoung đã nghi ngờ thân phận của mình sao ? Nghĩ như vậy nên Taeyeon lên tiếng chống chế.

-Ta...ta thấy thân thể của nàng lúc nào chứ ?

-Ừ thì Taeyeon chưa thấy – Miyoung nhận ra câu trả lời lúc này của mình không ổn nên nói thêm vào – Nhưng bây giờ Taeyeon sẽ được thấy thôi.

Nói xong Miyoung đưa tay mình lên thắt lưng giả vờ cởi nó ra. Nhận thấy hành động Miyoung đang làm nên Taeyeon hốt hoảng.

-Yahh... yahh... nàng... nàng...định... làm ... gì...vậy ??? – Taeyeon lắp bắp nói không thành lời.

-Thì cho Taeyeon thấy thân thể thiếp – Miyoung dùng gương mặt hết sức ngây thơ.

-Ta...ta mệt...ta ... đi ngủ trước.

Nói rồi Taeyeon nhanh chóng chạy lại giường leo lên, nằm xuống, xoay mặt vào trong gối. Tự dưng chính mình đang là người giận dữ nhưng chẳng mấy chốc lại bị Miyoung chọc ghẹo ngược lại làm cho Taeyeon bất mãn.

-Yahh ... Taeyeon ngồi dậy cho thiếp, thiếp có chuyện muốn hỏi – Miyoung vẫn chưa chịu buông tha cho Taeyeon.

-Không, ta ngủ rồi.

-Ngủ rồi mà còn trả lời được à – Miyoung lại giường kéo kéo y phục Taeyeon.

-Yahh... nàng muốn hỏi gì thì hỏi đi, ta muốn ngủ.

Biết mình không chịu trả lời thì Miyoung sẽ không dễ yên nên Taeyeon giả vờ tức giận ngồi dậy hỏi để che giấu sự ngượng ngùng vì bị Miyoung chọc tức lúc nãy.

-Taeyeon trả lời cho thiếp vì sao tóc Taeyeon lại ướt như vậy chứ ?

-Á...hả...à...ừ...ta...cái này...

-Sao ? – Miyoung bề ngoài tuy thắc mắc nhưng trong lòng rất là khoái chí.

-Ừ...thì...về...vấn...đề... này... – Taeyeon cố tình nói thật chậm rãi để dành thời gian suy nghĩ nên phải trả lời như thế nào cho hợp lý.

-Taeyeon nói nhanh lên được không ? Không phải Taeyeon đang muốn ngủ hay sao ?

Vì bị Miyoung hỏi thúc nên Taeyeon rối rắm trả lời bừa : “Ta bị dính mưa”.

-Mưa ? – Miyoung tròn tròn mắt vì lý do này của Taeyeon.

-Ừ trời mưa – Taeyeon cảm giác câu trả lời của mình thật ngốc nghếch.

-Trời này đâu phải mùa mưa, mà ở đây cũng đâu có mưa đâu – Miyoung chớp mắt.

-Ừ thì ở đây không mưa nhưng ở chỗ khác mưa.

-Huh ?

-Ừ thì huyện kế bên mưa ... kế bên mưa đó.

Thấy Miyoung vẫn chưa tin mình lắm nên Taeyeon nói thêm.

-Ta có việc phải gặp quan huyện bên đó nên lúc về bị mắc mưa mà ta lại không mang theo ô nên đã bị ướt hết người.

-Vậy sao chân Taeyeon lại bị thương ? – Chợt nhớ lại chân của Taeyeon nên Miyoung hỏi.

-Ừ thì lúc về do trời mưa nên ta bị trượt chân té nên bị thương ngoài da chút đỉnh – Vừa nói Taeyeon vừa lấy ống quần phủ xuống che lại vết tích băng bó.

Thấy Miyoung không hỏi thêm nữa nên Taeyeon cảm thấy tự khâm phục lý do của chính mình. Nó thật là hợp lý mà.

“Cái tên Taeyeon đáng ghét này, lý do như vậy cũng nghĩ ra được” Miyoung thầm nghĩ.

-Có sao không, để thiếp coi chân Taeyeon nào.

-Á đừng, không sao đâu, chỉ là ngoài da thôi mà, nàng đừng bận tâm – Taeyeon rút chân mình vào không cho Miyoung đụng tới.

-Không sao mà băng bó như vậy à ?

-Ừ, không sao thiệt mà.

-Kim Taeyeon, mau đưa vết thương ra cho thiếp coi – Miyoung gằng giọng đe dọa.

Hiếm khi thấy Miyoung giận dữ như vậy nên Taeyeon đành chịu đưa chân ra để cho Miyoung gỡ lớp vải đã được băng bó vội vàng kia.

-Cái vết này là do lúc đó ta té thì có viên đá khá là nhọn chìa lên, nàng biết đó, ta té trúng viên đá sắc bén lắm nên vết ... – Taeyeon thấy Miyoung cứ nhìn chăm chăm vào vết thương của mình nên cố viện lý do.

-Đau không ? – Miyoung ngẩng mặt tròng trành nhìn vào Taeyeon và cắt ngang cái lý do ngu ngốc kia của Taeyeon.

-Không đau đâu, nàng đừng lo lắng như vậy – Thấy gương mặt lo lắng của Miyoung, Taeyeon thật không đành lòng.

-Để thiếp lấy được đắp vào vết thương cho Taeyeon.

Miyoung đứng dậy đi lấy thuốc và vải băng khác cẩn thận băng bó lại vết thương cho Taeyeon. Nhìn gương mặt lúc tập trung của Miyoung, Taeyeon cảm thấy thật ấm lòng. Lúc rắc bột thuốc vào vết thương, người nhú mày không phải là Taeyeon mà lại là Miyoung.

-Ta không nhăn vì đau thì sao nàng lại nhăn chứ ?

-Im lặng cho thiếp.

Sau khi băng bó lại vết thương xong Miyoung ra lệnh cho Taeyeon phải nằm xuống nhẹ nhàng tránh đụng tới vết thương. Taeyeon chỉ biết cười trừ, vết thương còn con như thế này mà Miyoung lại làm quá lên. Nhưng thật sự Taeyeon vô cùng hạnh phúc khi được Miyoung quan tâm chăm sóc như vậy.

13. Chap 12

CHAP 12

Sáng hôm sau, Taeyeon thức dậy thì không thấy người bên cạnh mình đâu cả. Định đứng dậy rời khỏi giường thì đúng lúc đó Miyoung mở cửa phòng bước vào.

-Chân Taeyeon bị thương thì nên nằm yên trên giường đi.

-Vết thương này có là gì đâu, ta còn có thể chạy được nữa là – Taeyeon bĩu môi.

Nhìn gương mặt Miyoung có vẻ không tin nên Taeyeon đứng lên đi lại để chứng minh lời mình nói. Thấy Taeyeon ổn nên Miyoung phần nào an tâm.

-Được rồi, thiếp tin rồi. Taeyeon không cần đi lại mạnh như vậy đâu.

-Hi hi – Taeyeon trưng khuôn mặt có phần ngái ngủ của mình ra.

-Mau lại đây rửa mặt nào – Miyoung kéo Taeyeon lại chậu rửa mà mình mới đem vào.

Sau khi hoàn tất công việc văn kiện ở phủ, Taeyeon lập tức đến chỗ của Jung Ji Hoo để đưa ra mảnh giấy mà mình tìm thấy được. Trên đường đi Taeyeon bắt gặp rất nhiều quan binh đang dò xét từng tên nam nhân. Tò mò nên Taeyeon lại hỏi một tên quan gần đó.

-Các người đang làm gì vậy ?

-À, bẩm phò mã đại nhân chúng thần được lệnh của Song đại nhân truy tìm Dukong ạ.

-Nhưng các người có thấy mặt hắc ta không mà tìm từng người như thế này ? – Taeyeon vừa nói vừa chỉ những người đang bị binh lính rà soát.

-Bẩm chúng thần chỉ bắt những kẻ nào bị thương ở chân do đao kiếm gây ra thôi.

Người ta nói có tật giật mình nên Taeyeon nghe vậy liền có hơi hướng rút chân mình lại.

-Vậy người có cần kiểm tra ta không ? – Taeyeon vừa nói vừa đưa chân còn lại không bị thương của mình ra.

-Không không, người là phò mã thì chúng thần sao dám mạo phạm chứ.

-Vậy ta đi đây, các người làm việc tiếp đi, ta sẽ bẩm báo với Hoàng thượng về việc chăm chỉ của các người – Taeyeon cười cười “Thách người cũng không dám xét ta”.

-Dạ dạ, đa tạ đại nhân – Tên lính đó mừng rỡ.

Kỹ viện SooHoo

-Sư phụ.

-Ừ, Taeyeon con đã tìm ra manh mối gì rồi sao ?

-Sao sư phụ lại biết ? – Taeyeon thoáng bất ngờ.

-Nhìn mặt con là ta đã biết rồi. Nói đi hôm qua con đột nhập phủ Song Goo Jae đã tìm thấy được gì ? À mà ta nghe nói con bị thương, có sao không ? – Jung Ji Hoo quan tâm hỏi han.

-Chỉ là ngoài da thôi, sư phụ không cần bận tâm.

-Vậy con tìm thấy cái gì ở đó ?

-Là cái này đây thưa sư phụ – Taeyeon vừa nói vừa rút mẩu giấy từ trong người mình ra.

Jung Ji Hoo đọc xong tức giận nói : “Quả nhiên chính là Hwang Suk Min nhưng chỉ với một mẩu giấy như thế này thì không thể làm bằng chứng buộc tội hắn ta được”.

-Vâng con biết – Giọng Taeyeon có hơi chùn xuống.

-Nhưng mà mẩu giấy này bị làm sao vậy ? Ta cảm giác nó muốn rách nát ra.

-Tại vì... con sơ ý... nên làm nó rơi xuống nước – Taeyeon đỏ mặt khi nhớ lại cảnh ấy, lúc đó đầu óc Taeyeon không hề nhớ gì về mảnh giấy này mà chỉ có thân thể Miyoung toàn bộ thu vào tầm mắt.

-Con bị sốt sao Taeyeon ? Mặt con đỏ hết lên rồi này – Jung Ji Hoo quan tâm.

-A... không có, tại trong này nóng quá thôi – Taeyeon vừa nói vừa lấy tay quạt quạt mặt mình.

Jung Ji Hoo cũng thấy kỳ hoặc nhưng cũng không lên tiếng hỏi thêm nữa. Việc Jung Ji Hoo để tâm hiện giờ chính là Kim Taeyoung đã gây ra điều gì đến nỗi Hwang Suk Min phải cho người trừ khử toàn bộ người trong Kim phủ và trong đó có cả nường tử của Jung Ji Hoo, người được Kim phu nhân xem như là tỷ muội ruột thịt.

-Taeyeon, ta nghĩ phụ thân con chắc hẳn đã biết chuyện gì đó nên mới bị họa diệt môn như thế này.

-Việc này con không biết, sư phụ là người biết rõ phụ thân của con nhất. Vậy người có biết giữa phụ thân con và Hwang Suk Min từ xưa đến nay có bao giờ xảy ra hiềm khích gì chưa ?

-Theo ta được biết thì phụ thân con và Hwang Suk Min là nước sông không phạm nước giếng. Ở triều đình cả hai cũng rất ít khi có xung đột xảy ra.

-Thật kỳ lạ. Vậy thì bây giờ con sẽ điều tra tên Hwang Suk Min đó – Taeyeon giận dữ nói.

-Ta khuyên con phải nên cẩn thận. Hắn ta không phải là người dễ đối phó đâu – Jung Ji Hoo lên tiếng dặn dò.

-Vâng. Con cũng biết rõ điểm này của hắn nên sẽ cẩn thận. Sư phụ yên tâm – Taeyeon gật đầu chắc chắn.

Đột nhiên Taeyeon mới sực nhớ mình vào đây cả buổi trời mà không thấy Sooyeon đâu. Bình thường khi Taeyeon đến Sooyeon luôn là người tiếp đón Taeyeon đầu tiên nên Taeyeon thắc mắc lên tiếng hỏi.

-Sooyeon đâu rồi sư phụ, từ nãy đến giờ con không thấy muội ấy ?

-À, nàng đi lên núi hái thuốc rồi.

-Sư phụ cho nàng đi một mình sao ? – Taeyeon ngạc nhiên vô cùng vì Jung Ji Hoo luôn là người đi cùng với Sooyeon.

-Tại vì có Yuri đi cùng nên ta cho hai nàng cùng đi với nhau – Jung Ji Hoo nhớ lại vẻ mặt năn nỉ đòi đi của Yuri và gương mặt lạnh như băng của Sooyeon mà không khỏi phì cười.

-Nhưng cả hai nàng đều là nữ nhi cả mà, nếu đi như vậy thì rất nguy hiểm – Taeyeon nhíu mi.

-Ừ nhưng hiện giờ Yuri nàng ta cũng ăn mặc giống như con vậy đó.

-Nàng ấy ... tại sao ?

-Nàng ấy bảo y phục nữ nhân ăn mặc rườm rà, không thích này nọ thế là đòi cả nam trang.

-Rồi sư phụ lẫn Sooyeon đều đồng ý ?

-Ta thấy Yuri ăn mặc như vậy cũng phù hợp, rất khôi ngô tuấn tú và trông giống nam nhân hơn cả con đó Taeyeon à.

-Sư phụ... Yuri giống hơn con chỗ nào chứ ? – Mặt Taeyeon phụng phịu.

-Ở chỗ không có tiểu bạch kiếm như con và đặc biệt là nàng cao hơn con rất nhiều. Hai điểm này là đủ ra dáng nam nhân rồi.

-Sư phụ lại chạm vào nỗi đau của con – Taeyeon giả vờ méo mào.

-Tại con nhờ cả nam trang từ nhỏ, do đó hành động của con không còn một chút gì thực nữ cả nên người ngoài nhìn vào sẽ khó biết. Nếu bắt con hiện tại đột nhiên cả nam trang, ta bảo đảm sẽ không ai tin cả – Nói xong Jung Ji Hoo cười sáng khoái.

-A... sư phụ ghẹo con. Chỉ mới mấy ngày con không gặp sư phụ thôi mà giờ người đã bênh vực Yuri chăm chăm rồi – Taeyeon ra vẻ uất ức.

-Ừ ta thấy nàng ấy tính tình rất hảo – Jung Ji Hoo ngấm nghĩ trả lời.

Taeyeon ầm ức suy nghĩ xem bản thân mình hơn được Yuri ở điểm nào. Gì chứ về ngoại hình nàng đã thua trắng rồi. Bỗng chợt nhớ đến một thứ nên Taeyeon đắc ý nói.

-Con bảo đảm điểm này con hơn Yuri.

-Là gì ?

-Võ công, ha ha ha.

-Cái này thì coi như là con đúng đi a

--Mà Yuri đi cùng với Sooyeon, chỉ có hai người, sư phụ không sợ Yuri dở trò sao ?

Thấy vẻ mặt khó hiểu của Jung Ji Hoo, Taeyeon mới sực nhớ đến việc Yuri thích nữ nhi, đặc biệt là thích Sooyeon, Jung Ji Hoo không hề biết vì lần trước Taeyeon đã bảo mọi người không nên nói cho Jung Ji Hoo biết để tránh phiền toái. Nếu không bảo đảm Jung Ji Hoo sẽ không để Yuri đi cùng với Sooyeon như vậy.

-À không có gì. Con chỉ hỏi là hai người đó đi như vậy không sợ bị người ta dở trò sao ?

Jung Ji Hoo thở dài nói : “Đường từ đây lên núi hái thuốc Sooyeon đã thuộc nằm lòng rồi còn gì, làm gì có ai mà dở trò”.

-À vâng con quên – Taeyeon cười ngố.

Trên ngọn núi gần đó

Thật ra việc đi hái thuốc lúc nào cũng là hai người đi vì Sooyeon không thích khuân vác nên thường rủ người đi theo cùng với nhiệm vụ là đeo giỏ đựng nàng. Bình thường nàng còn tự tay đào các loại cây thảo được cần tìm lên nhưng không hiểu vì sao từ lúc có Yuri nàng không thích làm nữa mà giao toàn bộ việc đó cho Yuri.

Sooyeon chỉ việc đứng chỉ cây nào nên lấy, cây nào không nên lấy mà thôi. Nàng cho rằng việc mình làm chẳng có gì sai . Cứ coi như đây là việc Yuri phải làm để trả công ình vì một ngày cho Yuri ăn đủ ba bữa. Nghĩ như vậy nên Sooyeon thầm đồng ý rằng các lần sau nàng nhất định không nhờ phụ thân mình đi cùng nữa, chỉ cần Yuri đi là đủ rồi.

Thấm thoát đã một tháng trôi qua, sau việc Yuri xuất hiện trong cuộc sống của mình, Sooyeon mới để ý là tính tình mình có nhiều thay đổi. Nàng chịu nói chuyện nhiều hơn, cũng cười nhiều hơn và đặc biệt là dạo này nàng lười hẳn ra. Có lẽ Yuri quá nghe lời nàng, sai gì làm nấy nên nàng bắt đầu có tính ỷ lại.

Đặc biệt từ hôm Yuri chính thức cải nam trang, khi nhìn thấy dáng vẻ lãng tử, khôi ngô tuấn tú Sooyeon lại không biết rằng trái tim mình lúc ấy đã đập hụt đi vài nhịp. Taeyeon cho nàng cảm giác được bảo vệ nhưng Yuri lại mang đến cho nàng sự ấm áp lạ thường.

Người ta thường nói lửa gần rơm lâu ngày cũng cháy, Yuri đã áp dụng khá thành công về điểm này. Nhưng bề ngoài Sooyeon vẫn tỏ ra còn thờ ơ lạnh lùng nên Yuri không thể biết được trong lòng Sooyeon mình đã có chỗ đứng nào chưa. Do đó Sooyeon sai bảo gì nàng điều không dám phản kháng mà tình nguyện làm hết mình, bên cạnh đó Yuri còn thường xuyên lấy lòng Jung Ji Hoo. Yuri biết Jung Ji Hoo là một người rất bảo thủ, nếu để hắn biết việc nàng yêu thích nữ nhi của hắn thì e rằng nàng sẽ sớm bị đuổi thẳng ra khỏi nơi này mất thôi.

-Sooyeon à, nàng nói chuyện với ta đi đừng đọc sách nữa mà – Vì quá nhàm chán nên Yuri lên tiếng quấy rầy.

-Người thật rảnh rỗi không có việc gì làm sao, việc ta bảo người phân chia các loại thuốc người đã làm xong hết rồi à ?

-Ta làm xong từ lúc trưa rồi.

-Vậy giờ người về phòng mình mà ngủ đi. Đừng ở đây làm phiền ta – Sooyeon xua tay.

Bỗng Yuri nghĩ ra một ý tưởng có thể làm cho Sooyeon quan tâm đến mình hơn nên lên tiếng.

-Nàng dạy chữ cho ta được không ?

-Người không biết chữ ? – Sooyeon giương mắt nhìn lên như không tin vào điều mình vừa nghe thấy.

-Nàng đừng nhìn ta như vậy chứ, không biết thì ta nói không biết. Chữ viết cổ đại này làm sao ta biết được cơ chứ, nàng quên ta đến từ tương lai sao ?

Yuri trưng ra bộ mặt tội nghiệp của mình, giả bộ ngốc nghếch để Sooyeon đồng ý. Quả nhiên việc này hiệu nghiệm bằng chứng là nàng thấy Sooyeon đang mỉm cười.

-Người không cần làm gương mặt cần sự thương hại như vậy đâu.

-Yahhh, người ta là chân thành năn nỉ mà nàng lại bảo là cần sự thương hại sao ? – Yuri giả dờ giận dỗi.

Đây là lần đầu tiên Sooyeon thấy Yuri giận lẫy, tưởng mình đùa giỡn quá trớn nên nhất thời không biết phải xin lỗi như thế nào. Nhìn bộ dạng bối rối của Sooyeon, Yuri thật muốn cười phá lên nhưng nàng cố nhịn xuống nếu còn muốn Sooyeon dạy chữ ỉnh.

-Yahhh, người giận thiệt hả ?

Vẫn im lặng

-Yahhhh.

-Yahhh gì mà yahhh, ta có tên họ đằng hoàng mà – Yuri âm ỉc.

-Được rồi Yuri, ta đồng ý dạy cho người. Như vậy được chưa. Người đừng làm bộ mặt khó coi đó nữa.

-Không có thành ý – Yuri trề môi.

-Vậy người muốn ta làm sao mới vừa lòng đây ?

Chỉ chờ có thế nên Yuri lên tiếng : “Nàng cho ta hôn một cái coi như là lời xin lỗi của nàng dành cho ta”.

-Không được – Sooyeon nghiêm mặt.

-Vậy ta chỉ hôn lên má thôi. Chẳng lẽ như vậy cũng không được sao ?

Nhìn bộ dạng ủy khuất của Yuri, Sooyeon cũng không nở từ chối. Nàng không biết từ lúc nào nàng dễ bị Yuri dụ dỗ như vậy.

-Sao nàng lại đỏ mặt như vậy ? – Yuri cong khóe môi nhìn Sooyeon.

-Đừng nói nhiều nữa, người không hôn là ta sẽ không cho nữa đó – Sooyeon ngại ngùng.

Chỉ chờ có thể Yuri nhanh chóng hôn nhanh vào môi Sooyeon thay vì vào má nàng. Sooyeon giật mình nhìn gương mặt đầy đắc ý của Yuri mà tức giận.

-Người... người có biết ta mong chờ nụ hôn đầu tiên của ta trong khung cảnh lãng mạn như thế nào không ? Thế mà ... lần trước người ngộ nhận hôn lầm ta nên lần đó ta không tính nhưng mà lần này A ta bắt đền người đó.

Nhìn gương mặt đỏ bừng vì ngại ngùng và cách nói chuyện dễ thương của Sooyeon mà trong lòng Yuri vô cùng vui vẻ, ít nhất nàng không mắng mình vì tội hôn lén.

-Vậy thì ta sẽ lấy cả đời mình đền cho nàng – Yuri cười ẩn ý.

-Yahhh, không nói chuyện với người nữa, người đi ra ngoài cho ta, ta muốn ngủ – Vì quá bối rối nên Sooyeon lấy cớ đuổi Yuri đi.

Sooyeon vừa nói vừa đứng dậy đẩy Yuri ra khỏi phòng mình. Nhanh chóng đóng cửa lại lên giường đắp chăn với gương mặt vẫn còn đỏ bừng và tim đập rất nhanh. Đêm hôm ấy có một người mất ngủ vì ngại ngùng và một người ngủ rất ngon trên môi nụ cười dường như chưa bao giờ tắt với ý nghĩ.

-Có lẽ Sooyeon đang dần dần chấp nhận ta.

27.8.2013 Happy TaeNy's Day

Nhưng mà chap này lại hok có TaeNy =))))))))))

Hứa hẹn chap sau sẽ toàn TaeNy từ đầu tới cuối với tựa đề là “Miyoung câu dẫn Taeyeon” =))))))))))

14. Chap 13

CHAP 13

Từ lúc thành thân đến nay cũng đã nửa năm trôi qua mà Taeyeon và Miyoung vẫn chưa hề có cái gọi là động phòng. Người ngoài nhìn vào cứ ngỡ cả hai rất là ân ái ái ái và sẽ sớm có hài nhi ẵm bồng nhưng thực chất chỉ người trong cuộc mới hiểu và Miyoung bắt đầu sinh nghi về vấn đề là chẳng lẽ Taeyeon không muốn nàng ?!!

Do đó Miyoung quyết định đêm nay, nàng sẽ là người chủ động câu dẫn Taeyeon, nàng không tin với sắc đẹp của mình không thể không làm động lòng tà của Taeyeon. Taeyeon đã đi công vụ từ sớm, dự đoán đến tối mới về nên trong lúc ở phủ Miyoung quyết định trang trí tân phòng của mình trở nên thật lãng mạn, chưa kể là nàng còn thả thêm trầm hương, góp phần làm tăng thêm không khí dễ chịu trong phòng.

Trước khi tắm nàng dặn dò Soonkyu chuẩn bị ỉnh một bộ y phục mà nàng cho rằng đẹp nhất và cũng dễ làm người khác ngỡ ngàng nhất. Bộ y phục này từ lúc vào phủ phò mã đến nay Miyoung hầu như không có dịp để mặc, một phần thì nó khá hở hang nên nàng cũng ngại không dám mặc.

Sau khi tắm xong, lúc mặc y phục vào ngay cả Soonkyu nhất thời cũng bất động vì nàng. Nếu dùng từ để miêu tả vẻ đẹp của Miyoung thì có thể gọi là tiên nữ giáng trần. Y phục màu hồng nhạt khoét sâu ở cổ, lộ ra khe rãnh chót người kia. Váy dài chấm đất, tóc được vén hết qua một bên để lộ vùng cổ trắng ngần. Gương mặt chỉ cần trang điểm nhẹ là quá đủ để tôn vinh lên dáng vẻ cao quý của Miyoung.

Lúc nàng bước ra khỏi phòng thì tất cả bọn người hầu đang bận rộn làm việc đều trở nên bất động mà ngẩn nhìn nàng. Cảm thấy thỏa mãn với điều đó nên Miyoung cười tít cả mắt làm xuất hiện đôi mắt cười chết người. Đúng lúc đó, Taeyeon xong việc trở về phủ thì bất gặp bọn họ không chịu làm việc nên lên tiếng rầy la.

-Này, các người làm gì đứng yên như bị hóa thạch vậy ? – Taeyeon ngạc nhiên chỉ vào từng người một.

-Phò mã gia, người thật có phước mà – Một tên nô tài gần đó lên tiếng nói.

-Người nói gì ta không hiểu ? – Cảm thấy mình như người ngoài cuộc, Taeyeon có phần tò mò.

-Nè, tên kia người có sao không vậy, làm việc nhiều quá hay sao đến nỗi chảy cả máu mũi ra thế ? – Taeyeon thấy một tên nô tài khác đang cuống quýt đưa tay cầm máu che mũi lại.

Rồi Taeyeon phát hiện cả đám bọn chúng chỉ nhìn về một hướng mà ngay cả bọn cung nữ cũng nhìn về hướng đó làm cho Taeyeon cũng không khỏi thắc mắc mà trông theo. Khổ nỗi lúc Taeyeon nhìn tới thì bị một cái cây khác che đi nên Taeyeon chỉ thấy được mỗi mình Soonkyu đang đứng cười khúc khích.

Taeyeon tò mò nên tiến lại gần thêm vài bước nữa thì bất gặp một người đang vận một bộ y phục rất tỏa sáng. Theo phản xạ Taeyeon nhìn từ dưới nhìn lên, đôi chân đứng khấp khểnh, dáng đứng ủy mị, hai tay cung kính nắm lại với nhau ở phía trước bụng. Ngược lên một chút nữa Taeyeon cảm giác mình không thở được, nhìn chăm chăm vào khe rãnh chết người đó thật lâu rồi nuốt khan một cái. Ngược lên nữa thì Taeyeon trông thấy gương mặt rạng rỡ của Miyoung khi biết mình đã về tới phủ. Đôi mắt cười cong lên làm Taeyeon phải điều đứng, không thở được rồi Taeyeon bất ngờ khi thấy gương mặt hốt hoảng của Miyoung chạy về phía mình.

-Taeyeon bị đau bệnh ở đâu à, sao lại chảy máu thế kia ? – Miyoung cuống cuống rút chiếc khăn trong người mình ra lau đi máu trên mũi Taeyeon đang chảy ngày càng nhiều kia.

Lúc này Taeyeon mới biết tình hình hiện giờ của mình như thế nào. Cảm giác xấu hổ làm mặt Taeyeon cũng đỏ bừng bừng theo. Bây giờ thì Taeyeon đã hiểu vì sao tên nô tài kia lại chảy máu mũi như thế. Cảm giác những kẻ khác đang nhìn mình cười, Taeyeon bẽ mặt nên lên tiếng.

-Các người rảnh lắm sao, còn không mau đi làm việc của mình. Đứng ở đây ngó như thế này không phải là việc của các người.

Nghe giọng Taeyeon rầy la như vậy cả bọn cũng sợ sệt không dám nhìn nữa mà tiếp tục công việc của mình. Miyoung cẩn thận lau những vết máu đó cho Taeyeon xong rồi cũng không quên để tay mình lên trán Taeyeon để kiểm tra nhiệt độ vì gương mặt đang đỏ bừng của Taeyeon.

Taeyeon cảm thấy vui mừng vì Miyoung không hiểu sự việc của mình nếu không Taeyeon thật không biết phải giấu mặt vào đâu nữa. Nhìn gương mặt lo lắng quan tâm của Miyoung nên Taeyeon gạt bỏ ý niệm vui mừng đó qua một bên mà nắm lấy tay Miyoung.

-Ta không sao đâu, chắc do hôm nay làm việc quá căng thẳng thôi.

-Taeyeon thật sự không sao chứ ?

-Ta không sao nữa rồi. Nàng xem máu đã hết chảy rồi đúng không. Nàng đợi ta đi rửa mặt lại rồi chúng ta cùng nhau ăn tối. Ta đói bụng lắm rồi này – Taeyeon vừa cười nói vừa lấy tay xoa xoa bụng của mình.

Khi rửa mặt xong nhìn mình trong chậu nước, Taeyeon vẫn thấy được gương mặt đỏ ửng của mình. Lấy tay vỗ vỗ vào mặt vài cái cho tỉnh táo, cũng như làm dịu bớt sự bức rứt khó chịu từ lúc gặp Miyoung đến giờ. Taeyeon thầm nghĩ : “Lần sau không cho Miyoung mặc bộ y phục đó nữa...à không tốt hơn hết là tuyệt đối không nên mặc những bộ y phục giống như thế này mới đúng”.

Lần này may mắn là Miyoung chỉ mặc ở trong phủ nếu nàng đi ra đường với dáng vẻ như thế này thì Taeyeon thật sự không dám tưởng tượng mọi người trong kinh thành sẽ phản ứng ra sao nữa. Ngay cả Taeyeon còn chịu không nổi, chưa kể đến bản thân mình là nữ nhi mà còn phải lao đao vì Miyoung thì thử hỏi những kẻ phàm phu tục tử ngoài kia sẽ như thế nào cơ chứ.

Coi như là ích kỷ cũng được, ghen tuông cũng được, Taeyeon chỉ cho phép Miyoung mặc như vậy khi chỉ có mình và nàng mà thôi. Ngoài ra không cho ai được ngắm Miyoung như thế cả. Do đó Taeyeon đi vào phòng lấy ra một cái áo choàng lớn rồi tiến về bàn ăn tối nơi Miyoung đang ngồi chờ.

-Trời tối trở lạnh nàng nên mặc thêm áo ấm vào đi – Taeyeon nhanh chóng khoác áo lên người Miyoung.

-Khí trời đang chuyển sang hạ rồi thì còn lạnh gì nữa chứ ? – Miyoung giả bộ ngây thơ hỏi vì lúc này nàng đã nghe Soonkyu kể lại lý do vì sao Taeyeon lại bị như vậy nên trong lòng đang cười thầm.

Taeyeon hắng giọng : “Nói chung là nàng mặc như vậy thì tốt hơn. Cũng như giữ gìn sức khỏe cho cả nàng và cho cả người khác nữa”.

-Nhưng mà thiếp không thích mặc như thế này – Miyoung vừa nói vừa đưa tay cởi áo choàng ra.

-Yahhh, nhưng mà ta không thích. Nàng mặc vào cho ta – Taeyeon bặm môi bất mãn.

-Thừa nhận đi, Taeyeon đang ghen đúng không – Miyoung nheo mắt hỏi.

-Ghen gì mà ghen – Taeyeon đảo mắt cố chối.

-Không ghen mà Taeyeon nhìn chăm chăm vào những kẻ đang nhìn thiếp như thể Taeyeon muốn móc mắt của bọn họ ra hết vậy đó – Miyoung cong khóe môi.

-Ta không có nga

~Nhìn gương mặt khó xử của Taeyeon, Miyoung cũng thôi không chọc ghẹo nữa vì nàng biết Taeyeon thật sự đã bại trước nước cờ này của nàng rồi. Do đó nàng không khỏi vui mừng mà nâng đũa gấp thức ăn lên và cho cả Taeyeon.

-Taeyeon ăn đi, đồ ăn sắp nguội cả rồi kìa. Ăn xong rồi còn phải đi nghỉ sớm nữa.

-Giờ này còn sớm mà – Taeyeon hơi nhăn mày khó hiểu.

-Taeyeon cau mày lại làm gì, ăn nhanh đi, không phải Taeyeon nói hôm nay làm việc căng thẳng nên mệt người sao ? Vì vậy thiếp mới bảo Taeyeon ăn xong thì nên đi tắm rửa rồi ngủ sớm đi cho khỏe lại sức.

Nghe Miyoung nhấn mạnh chữ “ngủ” Taeyeon cảm thấy trong lòng bất an, một cảm giác bồn chồn khó tả. Taeyeon nhận ra Miyoung hôm nay có gì đó là lạ mà bản thân mình vẫn chưa thể nào đoán ra được nên trong lòng vô cùng khó chịu.

-Không biết nàng ấy đang định giở trò gì nữa đây – Taeyeon trầm nghĩ.

Tắm sạch sẽ xong Taeyeon trở về phòng ngủ của mình thì thấy Miyoung đang ngồi trên giường nhìn thẳng về phía mình với ánh mắt nóng rực, điều đó làm cho Taeyeon không khỏi rung mình. Nhìn Taeyeon lúc này thật giống một con cừu non đang bước vào hang cọp.

-Taeyeon lại đây, đi ngủ thôi nào – Giọng Miyoung nhẹ nhàng ngọt ngào.

Taeyeon cảm thấy căn phòng này ngày hôm nay vô cùng ngọt ngào khó thở, có phần quỷ dị nên càng gia tăng thêm sự sợ hãi.

-Ta... ta chưa buồn ngủ. Ta...ta muốn đọc sách. Nàng muốn ngủ thì đi ngủ trước đi – Taeyeon đảo mắt, không dám nhìn thẳng vào Miyoung.

Taeyeon rút lấy một cuốn sách gần đó vội vàng mở ra đọc. Qua một hồi lâu, Taeyeon không thấy Miyoung lên tiếng nên khẽ nâng sách xuống thấp dưới tầm mắt mình mà ngó về phía Miyoung. Thấy Miyoung vẫn ngồi yên trên giường và giương mắt đầy vẻ căm giận nhìn về phía mình. Chưa kể y phục của nàng dường như có hơi hướng bị kéo trễ áo xuống một chút làm Taeyeon cứ nhìn chăm chăm vào khuôn ngực đầy đặn nửa kín nửa hở kia.

-Nàng...nàng còn chưa ngủ hả ? – Taeyeon lắp bắp.

-Taeyeon còn chưa ngủ thì làm sao thiếp dám ngủ được chứ – Giọng Miyoung đầy vẻ dụ hoặc.

-Ta...ta còn nhiều việc phải làm lắm, nàng đi ngủ trước đi đừng chờ ta.

Miyoung đứng dậy đi về phía Taeyeon và không quên vươn vai uốn ngực về phía trước vì nàng biết Taeyeon đang nhìn gì rồi nàng vòng ra sau lưng Taeyeon để tay lên vai Taeyeon.

-Để thiếp làm cho Taeyeon cảm thấy dễ chịu nha – Miyoung áp sát hai khóa mềm mại của nàng vào lưng Taeyeon và nhẹ nhàng xoa bóp vai cho Taeyeon.

Đụng chạm bất ngờ này làm Taeyeon cảm giác rùng mình, nổi cả gai ốc. Hai tay cầm sách run rẩy không vững rồi đánh rơi nó xuống bàn.

-Đa tạ nàng nhưng ta không mỗi vai đâu, nàng làm vậy ta chỉ sợ mỗi tay nàng mà thôi.

Miyoung ngừng lại động tác nhưng đưa tay ôm lấy cổ Taeyeon và thì thầm vào tai Taeyeon : “Taeyeon thấy thiếp hôm nay thế nào ?”

-Đẹp...đẹp lắm – Taeyeon mềm nhũn cả người.

Miyoung hôn nhẹ vào vành tai Taeyeon làm Taeyeon nhất thời cứng người, hơi thở trở nên dồn dập và tim đập ngày càng nhanh. Taeyeon cảm giác Miyoung lúc này thật giống hồ ly tinh chuyên đi dụ dỗ mọi người và mình giống như một miếng mồi ngon đang chờ được xử sạch.

-Chúng ta nên đi ngủ thôi – Miyoung phả hơi nóng vào tai Taeyeon.

Đầu óc Taeyeon trở nên trống rỗng, chưa kịp biết chuyện gì đang xảy ra thì đã bị đôi môi ai kia áp vào môi mình. Miyoung đang bực mình vì tên Taeyeon này hôm nay sao lại khờ khạo đột xuất làm nàng phải chủ động trong cái việc tế nhị này.

Nụ hôn làm cho Taeyeon mê muội quên hết mọi chuyện mà chỉ chú tâm vào việc đẩy nụ hôn đi xa. Kéo Miyoung ngồi trên đùi mình, một tay đặt sau cổ nàng còn tay kia để trên eo nàng nhằm áp sát cơ thể hai người lại với nhau.

Khẽ mỉm cười trong nụ hôn, Miyoung đặc ý vì lần này nàng lại thắng cuộc trong việc câu dẫn Taeyeon. Hai người hôn nhau đến đỏ bừng cả mặt vẫn chưa chịu rời ra, đến lúc cảm giác Miyoung không thở nổi nữa thì Taeyeon mới luyến tiếc rời khỏi đôi môi ngọt ngào kia mà di chuyển nụ hôn xuống cổ của nàng.

Gặm nhấm chán chê trên cổ, Taeyeon di chuyển tới xương quai xanh của Miyoung. Cảm giác với tư thế này không thoải mái nên Taeyeon gạt đồ đạc trên bàn xuống rồi đặt người Miyoung lên và tiếp tục công việc đang dở của mình.

Taeyeon cứ liên tục hôn vào những chỗ nhạy cảm nên làm cho Miyoung cảm giác bứt rứt trong lòng rồi bất tri bất giác rên rỉ nhẹ và vòng tay ôm lấy đầu Taeyeon, điều này như càng kích thích cho Taeyeon hôn nàng nhiều hơn. Sau khi để lại vô số vết hôn ngân trên người Miyoung, Taeyeon trở lên đối mặt với Miyoung và nới lại nụ hôn ban nãy.

Cấn nhẹ môi dưới Miyoung như chờ sự cho phép để mình có thể thâm nhập vào bên trong, Miyoung hiểu ý nên hé môi để cho chiếc lưỡi không xương kia tùy ý trượt vào làm càn. Vào được bên trong Taeyeon nhanh chóng tìm kiếm bằng hữu của nó để vuốt ve trêu đùa với nhau.

Vờn chán chê trong khuôn miệng của Miyoung, Taeyeon nhẹ nhàng tình ý hướng dẫn Miyoung đưa lưỡi ngược trở về phía trong mình. Miyoung lúc đầu tuy còn rụt rè nhưng về sau hành động khá hơn rất nhiều. Cả hai có một cuộc chiến lưỡi và hôn nhau đến độ chỉ còn nghe được nút lưỡi cùng tiếng thở gấp gấp của nhau mà không nghe được bất kỳ âm thanh bên ngoài nào khác.

Trong lúc bận rộn hôn Miyoung thì tay Taeyeon đã không còn yên phận mà đang giải khai đai thắt lưng của Miyoung xuống. Taeyeon không vội cởi y phục của Miyoung ra ngay mà luồn tay mình vào khe rãnh câu dẫn của Miyoung rồi đẩy y phục nàng xuống để lộ ra một bên ngực và đưa tay nhẹ nhàng xoa nắn.

Bị Taeyeon đụng chạm vào chỗ nhạy cảm nên Miyoung bối rối ngại ngùng, việc lần này so với việc ở hồ nước lần trước e rằng còn ngượng hơn. Lần trước Miyoung thật sự không biết mình lấy can đảm từ đâu ra, có lẽ là do quyết tâm muốn vạch trần rõ thân phận của Taeyeon, điều mà nàng khúc mắc bấy lâu nay.

Nhưng lần này lại là việc mà những cặp phu thê hay làm nên nàng bắt đầu cảm thấy xấu hổ. Miyoung cảm giác thân thể dường như không nghe theo lời nàng nữa, vượt ngoài tầm kiểm soát. Miyoung không hiểu vì sao mình lại phát ra những tiếng rên rỉ tà mị như vậy, nó như từ cổ họng nàng mà bật ra theo một lẽ tự nhiên, như là tiếng nói trả lời giúp cho thân thể của nàng.

Đến khi thần trí Miyoung quay trở lại hiện tại thì y phục của nàng đã bị Taeyeon trút bỏ sạch sẽ từ lúc nào. Thân thể tuyết trắng mềm mại của nàng trừ bỏ tiết khổ ra, không còn một mảnh vải che chắn và rồi cơ thể nàng giật bắn người khi Taeyeon đang ngậm một bên ngực của nàng. Tay còn lại của Taeyeon cũng vì thế mà xoa nắn một bên còn lại.

Taeyeon đưa lưỡi rà liếm xung quanh nụ hoa đầy mê hoặc ấy và để lại nơi đó nhiều dấu đỏ chi chít. Miyoung cảm giác thân thể nàng thật ẩm ướt, bứt rứt khó chịu, nàng có thể biết chắc chắn được là từ ngực nàng trở lên không chỗ nào không có những vết hôn ngân của Taeyeon.

-Uhm.....Hmmmmm ~ ~ ~ Taeyeonnn.... ahhh...

Nghe tiếng rên đầy kích thích của Miyoung càng khiến Taeyeon trở nên kích động há miệng nuốt trọn một bên ngực Miyoung vào trong. Khi cảm giác được nụ hoa bên này đã bị se cứng lại nên Taeyeon chuyển sang bên còn lại tiếp tục chơi đùa.

Không kiềm được cảm xúc nên Miyoung bất giác đưa đôi tay giữ chặt đầu Taeyeon vào ngực của mình như thể khuyến khích Taeyeon trở nên hưng phấn hơn. Đầu óc Taeyeon tràn đầy dục vọng, trong ánh mắt chỉ còn có thân thể đẹp tuyệt trần của Miyoung.

-Ahhhhh....đau thiếpppp... – Miyoung la lên khi Taeyeon cắn mạnh vào ngực nàng.

Nghe Miyoung rên lên vì đau, Taeyeon vội trườn lên nới lỏng nụ hôn để đỡ ngọt nàng. Cảm thấy thân thể Miyoung thả lỏng hơn nên Taeyeon tiến xuống gặm nhấm, chơi đùa tiếp tục trên ngực Miyoung như hài nhi đang thèm khát sữa mẹ thân.

Cảm giác đôi bông đào ấy đều đã se cứng và ướt đầm dịch vị của mình, Taeyeon mới di chuyển xuống bụng của Miyoung và rê lưỡi một vòng xung quanh rốn, hôn liếm và để lại những dấu vết yêu thương.

Chẳng bao lâu sau, Taeyeon bồng Miyoung lên tiến về phía chiếc giường êm ái kia. Nhẹ nhàng đặt Miyoung xuống Taeyeon mau chóng trèo lên phía trên người nàng. Cúi xuống hôn lấy đôi môi đỏ tươi và có phần hơi sưng lên ấy của Miyoung. Một cuộc chiến lưỡi khác lại tiếp tục, cả hai hôn nhau đến khi hết đường khí mới luyến tiếc rời ra. Taeyeon thật sự đã nghiện đôi môi của Miyoung mất rồi.

Taeyeon đưa môi về phía vành tai của Miyoung mà ngậm và hôn lấy nó.

-Ta yêu nàng, Miyoung à – Taeyeon thì thầm vào tai Miyoung.

Taeyeon co gối lên chạm nhẹ vào nơi tư mật của Miyoung khiến nàng giật bắn người. Lúc này Miyoung mới cảm giác được nơi ấy của mình đã ẩm ướt từ lúc nào. Cảm giác khi tay Taeyeon đang di chuyển xuống và nhẹ vuốt ve bên ngoài tiết khổ khiến cơ thể Miyoung mềm nhũn cả ra.

-Uhhmm.....Hmmm.....mmmm – Miyoung xấu hổ khi bản thân nàng lại phát ra âm thanh như thế này.

Cảm giác cồn cào như có hàng nghìn con kiến đang bò lên trên người làm cho Miyoung vô cùng ngứa ngáy, bên cạnh đó lại bị người bên trên đè như thế này cùng với bộ y phục không mấy mềm mại kia chạm vào da thịt làm cho Miyoung cảm thấy khó chịu bội phần nên nàng cố đưa tay gỡ chúng ra. Chẳng mấy chốc đai thắt lưng của Taeyeon đã rơi xuống.

Đến khi Taeyeon nhận thức lại mọi việc thì y phục của Taeyeon đã bị Miyoung làm cho loạn cả lên. Lúc này Taeyeon mới thật sự giật mình với hành động mình và Miyoung đang làm vừa rồi. Taeyeon biết bản thân mình hoàn toàn bị dục vọng cám dỗ, không ý thức được mọi việc rõ ràng nữa. Và có lẽ thời khắc này chỉ còn cần một động tác của Miyoung nữa thôi là thân phận nữ nhi của Taeyeon sẽ bị Miyoung phát hiện ngay lập tức.

15. Chap 14

CHAP 14

Miyoung đang đưa tay cởi áo của Taeyeon ra thì một lực mạnh từ đâu xuất hiện làm cho nàng bất tỉnh không biết chuyện gì đang diễn ra. Nhưng có một điều nàng chắc chắn còn nhớ trước khi ngất đi chính là gương mặt hoảng sợ và có phần áy náy của Taeyeon.

Vì tình huống quá gấp rút, Taeyeon lại không biết phải làm gì để ngăn Miyoung lại. Người ta thường nói “túng quá hóa liều” cho nên Taeyeon đành phải dùng hạ sách duy nhất đó là đánh ngất Miyoung.

Taeyeon nhanh chóng đắp chăn lại che chắn thân thể của Miyoung và chỉnh trang lại y phục của mình rồi nhanh chóng chạy ra khỏi phòng để hít thở không khí bên ngoài cho thanh tỉnh khi đầu óc Taeyeon hiện tại đang tràn đầy hình ảnh cơ thể trắng tuyết và gương mặt phỉếm hồng của Miyoung.

-Kim Taeyeon nhà ngươi điên thật rồi, ngươi đang làm cái trò gì thế ? – Taeyeon tự trách móc bản thân mình.

Những cơn gió đêm khuya thổi vào cơ thể vẫn còn khá nóng bức của Taeyeon nhưng vẫn không thể làm cho Taeyeon cảm thấy bình tĩnh lại. Taeyeon biết việc giấu Miyoung về thân phận nữ nhi của mình là không đúng nhưng Taeyeon lại không có can đảm để nói ra việc đó. Taeyeon sợ, thật sự rất sợ một khi Miyoung biết được sự thật ấy, có lẽ điều đầu tiên Miyoung làm sẽ là sợ hãi và xa lánh mình.

Suy cho cùng Taeyeon muốn bản thân mình được ích kỷ, thà cứ để mọi việc như thế này thì mình vẫn ngày đêm được ở bên cạnh Miyoung, yêu thương, quan tâm và chăm sóc cho nàng. Nhưng nếu được lựa chọn một lần nữa thì Taeyeon sẽ nói ra cái sự thật ấy ngay từ đêm tân hôn, có lẽ khi ấy mọi chuyện sẽ có chuyển hướng khác và không thành ra có sự như ngày hôm nay.

Chuyện trả thù cho phụ mẫu Taeyeon còn chưa làm xong bây giờ lại dính thêm vào chuyện tình cảm như thế này. Mà nào phải đâu là tình cảm thông thường như những người khác. Người Taeyeon yêu lại là công chúa của Soshi quốc trong khi bản thân mình lại là nữ nhi. Việc này nếu để thế gian biết há chẳng phải đem triều đình ra làm trò cười cho thiên hạ cũng như các nước ngoại bang khác hay sao.

Sầu lại thêm sầu, người ta nói uống rượu có thể giải được sầu. Nghĩ vậy nên Taeyeon đi vào trù phòng lấy ra một bình rượu rồi ra sau hậu viện vắng người mà uống. Taeyeon uống hết ly này đến ly khác và nước mắt lại theo đó rơi càng ngày càng nhiều.

May mắn giờ này đã quá khuya, nơi này lại không có ai lui tới và nó khá xa các phòng ngủ của mọi người nên tiếng khóc của Taeyeon không bị phát hiện. Taeyeon khóc một hồi lâu cũng gục lên bàn mà ngủ thiếp đi.

Sáng hôm sau Miyoung tỉnh giấc phát hiện chỉ có một mình nàng trong phòng. Không thấy bóng dáng Taeyeon ở đâu. Phía sau đầu nàng thì lại đau nhói nhưng không hiểu vì sao. Kéo chăn bước xuống giường Miyoung mới để ý là bản thân mình vẫn đang trong tình trạng giống như tối đêm qua. Điều đó chứng tỏ sau khi nàng bất tỉnh Taeyeon vẫn không làm gì nàng.

Miyoung cảm thấy kỳ lạ, không hiểu tại sao mình lại ngất đi vào thời khắc đó như có ai đánh vào nàng. Nhưng lúc đó chỉ có nàng và Taeyeon, do đó nàng chắc chắn người đó chỉ có thể là Taeyeon mà thôi. Khó hiểu với hành động kỳ hoặc ấy, hơn nữa giờ này còn rất sớm mà lại không thấy Taeyeon đâu nên nàng quyết định mặc lại y phục của mình rồi rời khỏi phòng để tìm Taeyeon.

Tới hậu viện nàng phát hiện một kẻ ngốc đang nằm ngủ gục co ro vì lạnh trên bàn. Phỉ cười vì điều đó nên Miyoung tiến lại đánh thức kẻ ấy. Nhưng khi tới gần thì nàng ngửi thấy toàn mùi rượu và vài bình rượu rỗng nằm lán lóc ở phía dưới. Miyoung cảm giác ngọn lửa giận trong lòng mình đang dâng trào lên, nàng cho rằng Taeyeon không muốn gần gũi nàng nên mới trốn tránh nàng, bỏ ra đây mà uống rượu.

-Kim Taeyeon ngươi thức dậy cho ta – Miyoung tức giận lắc mạnh người Taeyeon.

-Đừng làm phiền ta, để yên ta ngủ – Taeyeon hươ tay đẩy người dám phá giấc ngủ của mình.

-Còn dám ngủ nữa à – Miyoung nắm lấy tai Taeyeon mà kéo lên.

-Aaaaaa... đau...đau .

Lúc này Taeyeon mới chịu mở mắt và trông thấy gương mặt đáng sợ của Miyoung thì lập tức tỉnh ngủ hẳn. Tuy tức giận nhưng thấy gương mặt sợ sệt, bối rối của Taeyeon làm cho Miyoung không nhịn được mà mỉm cười.

-Tại sao không vào phòng ngủ mà lại ngủ ở đây và còn uống rượu nữa ?

-Ta...ta...

-Tại sao ? – Gương mặt Miyoung vô cùng bình tĩnh nhưng ngữ điệu lại rất đáng sợ.

-Là vì ... là vì lúc đó trong phòng nóng quá ta chịu không nổi nên mới bỏ ra ngoài để hóng mát.

-Vậy tại sao lại bỏ ta ở đó rồi ra ngoài uống rượu chứ, người ghét ta như vậy sao ? – Giọng nói Miyoung run run như chờ chờ vỡ ra.

Thấy Miyoung sắp khóc Taeyeon hoảng hồn đưa tay ôm Miyoung vào lòng : “Là ta sai, là ta không đúng, nàng đừng khóc có được không”.

-Taeyeon đáng ghét, Taeyeon đáng ghét – Miyoung vừa khóc vừa đưa tay đánh vào lưng Taeyeon.

Taeyeon tuy đau bên ngoài nhưng vẫn không đau bằng nỗi đau trong lòng mình hiện giờ, Taeyeon chỉ biết ôm chặt Miyoung để cho nàng giải tỏa tức giận.

Nhận thấy Miyoung đã thôi khóc nữa nên Taeyeon rời khỏi cái ôm, nhìn vào gương mặt lấp lăm lăm nước mắt của Miyoung rồi đưa tay nhẹ nhàng lau chúng.

-Đừng khóc nữa, ngoan, khóc nhiều sẽ rất xấu đó.

-Nếu thiếp xấu thì Taeyeon sẽ bỏ thiếp mà tìm cô nương khác đúng chứ ?

-Ừ đúng.

-Yahhhhhhhh, Taeyeon dám – Miyoung tức giận ngất vào hông Taeyeon.

-Đừng...đừng...đau ta, ta chỉ đùa thôi mà.

-Taeyeon cả gan đùa kiểu đó sao ? – Miyoung trừng mắt nhìn Taeyeon.

-Vì ta thấy nàng khóc nhiều quá nên chỉ muốn giúp cho nàng vui lên thôi mà.

-Trả lời đi.

-Dĩ nhiên là ta không bỏ nàng rồi, có đánh chết ta cũng quyết bám chặt lấy nàng không buông.

-Vậy tại sao đêm qua ... Taeyeon cố tình làm cho thiếp ngất đi ... để rồi cả đêm không đụng đến người thiếp ? – Trở lại vấn đề ngược chừng này làm Miyoung khó nói.

-Cổ nàng còn đau không ? Ta xin lỗi, ta không cố ý như vậy đâu. Thật ra ta ... – Cảm thấy tội lỗi nên Taeyeon định nói sự thật với Miyoung.

-Đừng nói với thiếp là Taeyeon sợ... hay là Taeyeon bị ... bị vấn đề khó nói của nam nhân nha ??? – Miyoung cắt ngang câu trả lời của Taeyeon.

-Hả ?!!! – Taeyeon tròn mắt ngạc nhiên.

-Tiêu rồi – Taeyeon nhăn mặt.

-Vậy là thiếp nói đúng rồi chứ gì ? – Miyoung nghi hoặc hỏi lại lần nữa.

-Mmm ... hmm ... nàng cứ nghĩ vậy đi – Gương mặt Taeyeon vừa áy náy vừa đỏ ửng vì lý do của Miyoung.

-Biết ngay mà – Miyoung vỗ hai tay lại với nhau như thể nàng vừa khám phá ra được điều hay ho gì đó.

-Erhhh, sao nàng lại vui mừng vậy ? – Taeyeon nhìn bộ dạng Miyoung phấn khích nên ngạc nhiên.

-Vấn đề này Taeyeon đừng ngại, thiệp sẽ nhờ Phụ hoàng tìm thái y giỏi nhất để chữa trị cho Taeyeon. Bệnh này chữa được mà – Miyoung khoe mắt cười của mình.

-Hả ? Chuyện này có phải hay ho gì đâu mà nàng nói cho Hoàng thượng biết rồi còn truyền thái y nữa, lúc đó ta nghĩ cả Soshi quốc này ai ai cũng biết phò mã bị khiếm khuyết, nàng là muốn ta xấu hổ chết sao ? – Taeyeon mếu mặt nói.

-Taeyeon nói cũng đúng, vậy thiệp sẽ tìm cách khác. Việc này không nên để người ngoài biết được. Không tốt. Không hay chút nào – Miyoung gật gù.

Taeyeon bất giác cười khổ : “Đây là cái tình huống gì ? Tại sao ta phải lâm vào tình huống dở khóc dở cười như thế này chứ ?”.

Nhưng thật ra đây cũng không hẳn là một cách tồi vì lúc này Taeyeon có thể không cần gần gũi với Miyoung nữa để tránh lộ thân phận của mình.

-Thiệp sẽ đi hỏi Jung cô nương vì nàng ta là đại phu nên việc này nàng ấy chắc hẳn sẽ rõ – Mặt Miyoung sáng rỡ khi nàng nghĩ mình đã tìm đúng người.

-Erhhhh, nàng định nhờ Sooyeon à ?

-Taeyeon đừng có “erhhh” hoài được không, đây là chủ kiến hay mà. Dù sao Sooyeon là sư muội “cùng Taeyeon lớn lên” nên việc này sẽ không có gì ngại đâu nhĩ – Miyoung cố đề cao âm lượng ở những từ cần thiết.

-Hi hi, ta nghĩ việc này nàng cũng đừng nên nói cho Sooyeon biết. Việc này chỉ có phu thê chúng ta biết là được rồi mà. Nếu Sooyeon mà biết ta e rằng nàng ta sẽ cười ta chết mất.

-Thiệp biết việc này có hơi tế nhị một chút nhưng mà Taeyeon an tâm đợi lúc Jung cô nương có thể chữa khỏi cho Taeyeon thì lúc ấy Taeyeon và thiệp phải mang ơn người ta đó.

Nghĩ là làm nên chiều hôm ấy Taeyeon đành phải bắt đắc dĩ mà dẫn Miyoung đến chỗ của Sooyeon. Khi vừa bước vào cửa đã bắt gặp Yuri ngồi quay lưng lại và đang phân loại thuốc cùng với Sooyeon. Miyoung có phần bất ngờ khi thấy bóng dáng của một nam nhân trẻ tuổi bên cạnh Sooyeon nên ngạc nhiên lên tiếng hỏi.

-Chào Jung cô nương, xin lỗi đã làm phiền vì ta không biết là người đang có khách.

Yuri nghe nói vậy nên quay người lại và bắt gặp gương mặt từ bất ngờ chuyển sang bối rối của Miyoung.

-Là ta, Kwon Yuri đây – Yuri phì cười trước gương mặt ngạc nhiên của Miyoung.

-Sao người lại ăn mặc như nam nhân thế này ? – Miyoung tròn xoe mắt nhìn Yuri từ đầu đến chân.

-À tại y phục của nam nhân mặc dễ di chuyển hơn là của nữ nhân cho nên ...

Miyoung nghe Yuri nói vậy thì vỗ vai Yuri và cười tíu tít : “ Đúng đó. Ta thấy rất hợp với người. Nhìn người còn phong độ hơn cả Taeyeon của ta nữa”.

-Nè nè, nàng dám khen kẻ khác trước mặt phu quân của nàng à ? – Taeyeon bất bình phản kháng.

-Thiệp thấy sao nói vậy mà.

-Đúng rồi nàng ấy chỉ nói sự thật thôi ha ha ha – Yuri cười sảng khoái.

-Yahhh, đủ rồi đó nha. Sooyeon, muội quản lại Yuri đi.

-Nói không lại nên kêu Sooyeon giúp à – Yuri lè lưỡi chọc tức Taeyeon.

Sooyeon thấy vậy chỉ biết lắc đầu, lần nào cũng vậy hễ rằng hai người họ mà gặp nhau thì y như nước với lửa. Còn Miyoung lần đầu tiên thấy Taeyeon như thế này nên khoái chí đứng xem hai người đấu khẩu với nhau một cách vui vẻ.

-Người ta chê phụ quân của nàng lùn mà nàng còn cười được sao ? – Taeyeon bất mãn khi Yuri lại lôi cái sự lùn của mình ra mà tranh luận.

-Về việc này thì thiếp cũng cảm thấy tiếc, tại sao Taeyeon là nam nhi mà còn lùn hơn cả Yuri chứ ?

-Ta... – Taeyeon á khẩu.

-À phải rồi, chắc là vấn đề thiếp cần hỏi Sooyeon ngày hôm nay đã làm cho Taeyeon cao lên không được đây mà – Miyoung vừa nói vừa xoa cằm ra về mình vừa thông suốt.

-Công chúa cần hỏi ta việc gì sao ? – Nghe Miyoung nhắc tới mình nên Sooyeon khá ngạc nhiên.

-Ở đây nói chuyện không tiện lắm, chúng ta cùng lên phòng nói có được không ? – Miyoung nhìn xung quanh rồi nói.

-Ừ, được thôi.

Sau đó cả bốn người cùng vào phòng Sooyeon nhưng vừa tới cửa Miyoung chặn lại không cho Taeyeon và Yuri cùng vào.

-Việc này có liên quan đến ta mà nên phải cho ta vào mới đúng chứ – Taeyeon bĩu môi lên tiếng.

-Nếu Taeyeon không cảm thấy ngại thì có thể vào – Miyoung cười như không cười nhìn Taeyeon.

Thấy Taeyeon và Miyoung nói chuyện Sooyeon lấy làm khó hiểu nhưng cũng không vội lên tiếng vào vấn đề này vì trước sau gì chút nữa nàng cũng sẽ được biết thôi.

-Vậy ta không được vào sao ? – Yuri người từ nãy giờ im lặng nói.

-Không – Cả Taeyeon và Miyoung đều đồng thanh.

-Erhh, không cho thì thôi. Có cần phải la lớn vậy không ? – Yuri bĩu môi nói.

-Sao còn chưa đi ? – Taeyeon lên tiếng khi Yuri vẫn đứng yên không chịu ly khai.

-Thì giờ ta đi nè, hứ – Yuri hậm hực đi xuống dưới lầu.

Sau khi chắc chắn khuất bóng Yuri, Taeyeon mới đóng cửa lại rồi cùng ngồi vào bàn nói chuyện với Sooyeon và Miyoung. Thấy Miyoung có vẻ ngưng ngừng không dám mở lời nên Sooyeon lên tiếng trước.

-Không phải có chuyện cần nói sao, nói đi đừng ngại.

-Thật ra ... thật ra ta muốn hỏi người có cách nào giúp cho Taeyeon bình thường như nam nhân khác được không ?

-Ý của công chúa là sao, ta không hiểu.

-Là chuyện chăn gối Taeyeon không được tốt, người có thuốc nào chữa trị được không ? – Miyoung ngại ngần cúi mặt xuống nói.

-Erhh, việc này... – Sooyeon vừa nói vừa nhìn gương mặt đang đỏ bừng của Taeyeon và Miyoung.

-Người cũng không biết cách à ? – Miyoung nắm tay Sooyeon hỏi.

Nhìn gương mặt khổ sở của Taeyeon mà Sooyeon phải khó khăn lắm mới nhịn được cười. Sooyeon không ngờ đây là chuyện khó nói của Miyoung. Sooyeon nghĩ rằng Miyoung đã đề cập đến vấn đề này thì e rằng Taeyeon và Miyoung thật sự đã tiến đến mức độ đó rồi nhưng nàng ngạc nhiên hơn nữa là mình đã không còn đau lòng như lúc trước. Có lẽ tình cảm của nàng dành cho Taeyeon đã vơi dần đi và dần được bù đắp bằng tình cảm của một người khác mất rồi.

-Ta nghĩ người chỉ cần làm nhiều món tắm bổ cho Taeyeon là được rồi.

Sau khi cân nhắc kỹ lưỡng, Sooyeon quyết định thay vì kê đơn thuốc có lẽ sẽ không tốt cho Taeyeon nên chỉ còn cách dùng đến các phương pháp nhân gian.

-Là món gì ? Người có thể kể tên ra không ? – Miyoung mừng rỡ nói.

-Ừ chẳng hạn như gà đen, sâm nhung, thịt dê, mật gấu ... – Sooyeon kể hàng loạt các món ăn giúp bổ thận tráng dương cho Miyoung nghe. Lần này xem như nàng trả thù Kim Taeyeon vì đã dám một thời làm cho trái tim nàng đau nhói.

Taeyeon nghe nói vậy nên bắt mắt nhìn Sooyeon. Thấy Sooyeon đang cười gian xảo khi kể tên các món ăn đó không khỏi khiến Taeyeon rợn cả người. Còn Miyoung thì chăm chú viết từng món ăn mà Sooyeon kể một cách cẩn thận chi tiết lên giấy. Nàng tự nhủ với lòng là sẽ bắt Taeyeon ăn hết không bỏ sót một thứ nào.

16. Chap 15

CHAP 15

Về đến phủ Miyoung lập tức vào trù phòng sai người chuẩn bị các món ăn đó cho Taeyeon. Ngày nào Miyoung cũng bắt Taeyeon ăn từ hai đến ba món như vậy. Lúc đầu Taeyeon ăn còn thấy ngon nhưng càng về sau chỉ cần thấy mặt chúng thôi là Taeyeon tự dưng muốn nôn.

Tính đến nay Taeyeon ăn những thứ đó cũng đã hơn một tháng và Taeyeon không thể cầm cự lâu hơn được nữa. Trong một tháng này Miyoung cấm Taeyeon gần gũi với mình ngay cả hôn cũng không được bởi nguyên do là Miyoung muốn Taeyeon tập trung hoàn toàn vào việc hồi phục sức lực.

Tuy nhiên Taeyeon nghĩ việc trì hoãn này không phải là cách hay, nó chỉ là biện pháp tạm thời. Thật sự sáng hôm ấy Taeyeon đã định nói thân phận nữ nhi của mình cho Miyoung biết nhưng nhìn vào gương mặt của Miyoung khi nàng tìm ra lý do có phần ngây ngô đó thì làm Taeyeon không đành lòng nói ra. Taeyeon biết đã là phu thê thì không nên có bí mật, chính vì vậy Taeyeon quyết định sẽ nói rõ thân phận của mình cho Miyoung. Dù cho hậu quả sẽ khôn lường nhưng đây là cách giải quyết duy nhất mà Taeyeon nghĩ mình phải làm hiện giờ.

Nếu Miyoung sợ hãi, xa lánh thậm chí không cần mình nữa thì Taeyeon sẽ đành lòng chấp nhận và chôn giấu tình cảm đó vào lòng. Taeyeon biết mình không thể nào gượng ép Miyoung được. Tình cảm phải đến từ cả hai phía như vậy mới có được hạnh phúc.

Đêm hôm ấy Taeyeon ngồi ở trong phòng chờ đợi Miyoung, Taeyeon đã chuẩn bị tâm lý sẵn sàng, Taeyeon quyết định sẽ cố lựa lời làm sao cho Miyoung bớt kinh ngạc nhất. Taeyeon hi vọng Miyoung sẽ không vì mình mà bị đả kích quá nhiều.

-Taeyeon lại đây ăn món gà hầm này đi – Miyoung vừa mở cửa vào vừa bưng theo một chén canh gà nghi ngút khói.

-Nàng để đó đi.

-Taeyeon phải ăn nhanh, nó còn nóng thì ăn mới ngon và bổ chứ !!!

-Ta sẽ không ăn nữa đâu – Taeyeon điềm tĩnh nhìn Miyoung với ánh mắt đầy cương quyết.

-Tại sao lại không ăn chứ ? Nó tốt cho Taeyeon mà – Miyoung nhú mi.

Taeyeon xoay người trực diện đối mặt với Miyoung, đưa hai tay mình nắm chặt lấy tay Miyoung rồi dùng ánh mắt đầy chân thành nói.

-Ta có một bí mật này muốn nói cho nàng biết.

Nhìn sắc mặt nghiêm trọng của Taeyeon làm Miyoung có phần lo lắng, dự cảm bất lành. Nhưng nàng nghĩ bí mật Taeyeon muốn nói với nàng chắc hẳn là về thân phận Dukong nên nàng cũng đang mong chờ Taeyeon sẽ phản ứng thế nào khi biết nàng đã biết rõ Taeyeon là Dukong từ lâu rồi.

-Được rồi Taeyeon nói đi, thiếp nghe đây – Miyoung mỉm cười.

-Thật ra ta ... – Taeyeon nhìn phản ứng trên gương mặt của Miyoung. Taeyeon cảm thấy Miyoung dường như đang trong trạng thái rất là bình tĩnh.

-Miyoung à, có điều này ta phải nói cho nàng biết, trước khi ta tiết lộ bí mật đó. Dù cho có chuyện gì xảy ra đi chăng nữa, dù cho thân phận của ta có ra sao đi chăng nữa thì ta, Kim Taeyeon này chỉ thật lòng thật ý yêu một mình Hwang Miyoung nàng mà thôi. Tình cảm của ta dành cho nàng hoàn toàn là thật lòng, nó xuất phát từ tận sâu trong trái tim ta. Ta nghĩ bản thân ta đã yêu nàng từ lần đầu chạm mặt, lão thiên gia đã cho ta gặp nàng và yêu nàng, đó là một điều tuyệt vời và có ý nghĩa nhất trong cuộc sống nhàm chán của ta.

Dừng lại một chút, Taeyeon thấy mắt Miyoung đã ngấn lệ nên đưa tay lên nhẹ nhàng vuốt ve gương mặt nàng, lau đi những giọt nước mắt ấy.

-Thiếp cũng yêu ... – Miyoung nghẹn ngào nói.

-Khoan... nàng đừng vội nói câu đó trước khi ta nói ra bí mật này – Taeyeon cắt ngang lời Miyoung.

-Taeyeon... – Miyoung ngạc nhiên.

-Xin lỗi nàng Miyoung. Thật ra ta cũng là nữ nhi như nàng – Taeyeon nói thật chậm rãi để chắc chắn rằng Miyoung có thể nghe rõ từng từ một.

Nhìn thấy Miyoung vẫn còn bất động, nghĩ rằng nàng không hiểu mình nói gì nên Taeyeon cầm lấy tay của Miyoung đặt lên ngực của mình để cho nàng tự cảm nhận. Khi chạm vào nó Miyoung đã biết được đó là gì, nàng như không tin vào chính tay nàng nữa.

Bàng hoàng.

Sững sốt.

Miyoung run rẩy lên tiếng : “Taeyeon thật biết nói đùa, thiếp ... thiếp không tin đâu”.

-Nếu nàng không tin, ta có thể cởi y phục của ta ra.

-Không, không cần ... – Miyoung lệ sa hai hàng.

-Taeyeon làm ơn hãy nói với thiếp đây chỉ là mơ thôi được không ? Chỉ là thiếp lo nghĩ nhiều nên nảy sinh ác mộng mà thôi, làm ơn đi ... – Giọng Miyoung hoảng loạn.

-Miyoung à, đây là sự thật. Nàng không phải nằm mơ đâu – Gương mặt Taeyeon lúc này cũng nước mắt ướt đầm.

-Vậy từ đó đến giờ ta là một kẻ ngốc đui mù sao ?

-Không. Nàng không phải kẻ ngốc. Là Kim Taeyeon này sai, ta đã sai lầm khi giấu giếm nàng một chuyện hệ trọng như thế này.

-Nếu như vậy tại sao người không nói cái sự thật kinh khủng này ra sớm hơn ? – Giọng Miyoung yếu ớt.

-Tại vì ta sợ, ta sợ nàng không chấp nhận nó và bản thân ta lại ích kỷ, không muốn mất nàng vì ta biết nàng sẽ sợ hãi thứ tình cảm này. Ta thật sự hận bản thân mình, ta hận mình không phải là nam nhi. Nếu ta là nam nhi thì mọi chuyện đã không như ngày hôm nay.

Nhìn thấy Miyoung vẫn im lặng không trả lời mình, Taeyeon cảm giác trái tim mình như thất lại, tưởng chừng như không thở nổi. Trong lòng vô cùng nặng trĩu, đau đớn, tựa như cả người mình bị cột vào một tảng đá lớn rồi thả chìm dần xuống sông mà không thể nào trôi lên được.

-Nàng nói gì đi Miyoung à.

-Ta...ta cần yên tĩnh. Hiện giờ ta không muốn thấy mặt của người, người ra ngoài đi – Giọng Miyoung đầy vẻ mệt mỏi – Được không ?

-Được rồi Miyoung, ta sẽ ra ngoài – Nhìn gương mặt thất thần như muốn cầu xin của Miyoung, Taeyeon sợ mình mà nán lại nữa thì Miyoung nàng sẽ nổi giận và như vậy sẽ không tốt cho sức khỏe nàng.

Nói rồi Taeyeon thở dài bước ra ngoài đóng cửa phòng lại, nhưng Taeyeon chưa vội ly khai. Sau đó Taeyeon nghe được tiếng Miyoung đang khóc nức nở ở bên trong. Taeyeon cảm giác lòng mình đau như cắt. Taeyeon rất muốn được vào trong để ôm Miyoung vào lòng an ủi.

Thấy Soonkyu đang đi tới, Taeyeon vội vàng lau nước mắt rồi lên tiếng dặn dò.

-Đêm nay người phải chăm sóc cho Công chúa thật tốt, ráng an ủi nàng giúp ta.

-Có phải Phò mã và Công chúa cãi nhau ? – Soonkyu tròn xoe mắt ngạc nhiên.

-Ừ. Hiện giờ nàng không muốn thấy mặt ta nên ta nhờ người để ý đến nàng giúp ta.

-Phò mã yên tâm, đây là việc của nô tỳ mà.

Nói rồi Soonkyu đẩy cửa bước vào trong, sau một hồi Taeyeon đã không còn nghe thấy tiếng khóc của Miyoung nữa, biết nàng đã ổn nên Taeyeon mới cất bước đi về phía thư phòng bên cạnh để nghỉ ngơi. Mặc dù trong thư phòng không có giường nhưng đây là phòng gần sát với phòng Miyoung nhất. Taeyeon thật vẫn không muốn cách xa Miyoung dù chỉ một bước.

Trong suốt tuần đầu tiên, Miyoung luôn tìm cách tránh mặt Taeyeon. Miyoung hầu như ở trong phòng suốt. Điều này làm Taeyeon vô cùng lo lắng, Taeyeon muốn Miyoung đi ra ngoài hít thở không khí trong lành như vậy mới tốt cho sức khỏe hơn là ở trong căn phòng ngột ngạt ấy. Chính vì vậy Taeyeon nghĩ mình nên ít ở trong phủ thì tốt hơn, do đó Taeyeon quyết định đi đến chỗ của Jung Ji Hoo để bàn chuyện, cũng như gặp Sooyeon để tâm sự cùng nàng.

-Yahhh, làm gì dạo này người cứ hay lui tới đây hoài vậy ? – Yuri liếc nhìn Taeyeon.

-Ta đang có chuyện buồn.

-Buồn thì đi gặp nương tử của người mà tâm sự chứ tìm Sooyeon của ta làm gì chứ ? – Yuri bắt mắt lên tiếng.

-Yuri !! – Sooyeon trừng mắt lại.

-Ta nói đúng mà – Tuy nhiên ngữ điệu của Yuri không còn hống hách như lúc ban đầu mà trở nên mềm mỏng hơn. Nói đúng hơn là Yuri sợ Sooyeon sẽ giận mình nên không dám lớn tiếng nữa.

-Muội nghĩ chúng ta nên nói cho Yuri biết về chuyện này. Dù sao có người đồng cảnh ngộ với Taeyeon cũng sẽ dễ cảm thông hơn.

-Cái gì mà đồng cảnh ngộ ? – Yuri cảm thấy kỳ lạ.

Thở dài một hơi Taeyeon hướng Yuri nói : “Thật ra ta cũng giống người, đều là nữ nhi nhưng lại yêu thích nữ nhi”.

-Người nói thật ? – Yuri như không tin vào tai mình.

-Phải.

-Yahhh, Jung Sooyeon vậy tại sao nàng không dám chấp nhận ta chứ ? – Yuri nhìn Sooyeon với ánh mắt đầy sự bất mãn

-Nè nè, ta đang nói chuyện với người, tại sao người lại nói sang chuyện khác như vậy chứ ? – Taeyeon hơi tức giận vì Yuri không để ý đến vấn đề mà mình đang nói.

-Chuyện đó để khi Taeyeon về ta sẽ nói rõ với người – Sooyeon hạ thấp giọng chỉ đủ mình Yuri nghe được.

-Hai người các người đang có chuyện gì sao ? – Taeyeon thắc mắc.

-Không có gì – Sooyeon nhìn Taeyeon mà cười nói rồi nhìn thấy biểu tình trên gương mặt của Yuri như : “Ta sẽ chờ một lời giải thích từ nàng” làm cho nụ cười của nàng càng gượng gạo hơn.

-Thôi được rồi quay trở lại vấn đề chính. Nếu nương tử của người thẳng thì người ráng bẻ cho nàng ta thành cong đi – Yuri đưa ra giải pháp.

-Hả ? Cái gì thắng với con ở đây ? – Taeyeon ngây ngốc hỏi.

-Yuri nói chuyện dàng hoàng đi – Sooyeon lên tiếng nhắc nhở. Nàng biết Yuri lại dùng những từ ngữ địa phương ở nơi Yuri sống nữa rồi. Đạo gần đây tuy Yuri chuyên tâm học hành từ nàng khá tốt nhưng đôi khi lại sơ ý dùng những từ không thích hợp như thế này.

-À, ta xin lỗi, dĩ nhiên vấn đề này ta nói người không hiểu rồi. Hí hí – Yuri nhả răng cười.

-Yuri dẹp cái nụ cười khả ố đó đi nha – Sooyeon trừng mắt với Yuri.

-E hèm, ta không giận nữa. Tại thấy hần ta, à không, thấy nàng ta buồn quá nên ta chỉ tạo không khí thôi mà – Yuri bĩu môi.

Thấy Taeyeon và Sooyeon vẫn đang nhìn mình đợi chờ sự giải thích nên Yuri lên tiếng nói tiếp.

-Ta nghĩ người nên giúp nàng ấy hiểu rõ tình cảm của mình đối với nàng như thế nào. Dùng chân tâm của mình mà thể hiện, ta nghĩ sẽ có một ngày nàng ta cũng sẽ cảm động vì người thôi – Yuri nghĩ thầm : “Giống ta với Sooyeon đây”.

-Thật ra trước khi nói sự thật ta đã nói rõ với Miyoung là ta rất yêu nàng rồi nhưng vẫn không khả quan gì cả – Taeyeon buồn bã nói.

-Người đừng bi quan như vậy chứ. Việc bây giờ người cần làm nhất là ở bên nàng ấy thường xuyên, nàng ấy không muốn gặp người thì người cứ âm thầm mà quan tâm đến nàng. Để nàng cảm nhận sự quan trọng cũng như sự tồn tại của người trong lòng nàng – Yuri chân thành khuyên bảo.

-Muội nghĩ Yuri nói đúng đó Taeyeon. Taeyeon cứ chờ một thời gian nữa xem sao – Sooyeon cũng đồng tình với ý nghĩ của Yuri. Sooyeon cảm thấy hôm nay Yuri nói chuyện thật hay, thật chín chắn.

Cả ba cùng nói chuyện một hồi lâu thì trời cũng đã tối nên Taeyeon phải trở về phủ. Đây là lần đầu tiên Taeyeon nói chuyện cùng với Yuri mà không hề có cãi nhau. Yuri đã giúp Taeyeon cảm thấy phần chần chừ hơn trong chuyện tình cảm của mình với Miyoung.

Sau khi Taeyeon rời khỏi, Yuri nhìn chằm chằm vào Sooyeon chờ lời giải thích. Sooyeon rối trí khó xử, không biết phải trả lời thế nào nên lên tiếng nói sang chuyện khác.

-Ồ, trời tối rồi chúng ta đi ăn cơm thôi.

-Nàng đừng có lảng tránh, mau trả lời cho ta biết – Yuri nghiêm túc.

-Ta không có gì để nói với Yuri cả.

-Yahhh, nàng nói nàng kì thị chuyện nữ nhi thích nữ nhi nhưng mà nàng lại không hề kì thị chuyện tình cảm của Taeyeon và Miyoung. Đã thế trước kia nàng còn thích Taeyeon nữa chứ. Chuyện rành rành như vậy mà nàng không định giải thích cho ta nghe sao hả ?

-Ừ thì ta không có kì thị chuyện này nên ta cũng đã đồng ý cho Yuri ở bên ta rồi mà.

-Toàn là ta phải ép buộc nàng chứ có bao giờ nàng thể hiện thái độ tự nguyện đâu – Yuri bất mãn.

-Vậy thì giờ ta tự nguyện đây, được chưa ? – Sooyeon vừa nói vừa nghiêng người đặt lên môi Yuri một nụ hôn nhẹ rồi rời ra ngay lập tức.

Vì đây là lần đầu tiên Sooyeon chủ động hôn mình nên Yuri vẫn còn nửa tỉnh nửa mơ. Mất một lúc Yuri mới hiểu chuyện gì đang diễn ra nên lên tiếng hỏi.

-Nàng có thể làm lại một lần được không ? Vừa rồi nhanh quá ta không cảm nhận được gì cả.

-Không, người không nhận biết được thì thôi, ta không làm lại lần thứ hai đâu – Sooyeon đỏ mặt ngại ngùng nói.

-Nếu nàng không làm thì ta làm.

Nói rồi Yuri kéo người Sooyeon lại, nhanh chóng chiếm lấy đôi môi hồng xinh xắn kia. Lúc đầu Yuri hơi dùng nhiều lực trong nụ hôn ấy nhưng về sau khi được Sooyeon đáp trả lại thì nụ hôn bắt đầu trở nên

ôn nhu và đầy tình cảm hơn. Yuri cảm thấy trong lòng mình ngập tràn vui sướng, có phải hay không khi Sooyeon đã đồng ý tình cảm của mình dành cho nàng qua nụ hôn ngày càng sâu này ?

-Vậy là nàng đã đồng ý chấp nhận ta ? – Sau khi rời nụ hôn Yuri thở hổn hển hỏi.

-Người thật đáng ghét – Sooyeon đánh yêu vào người Yuri.

-Gọi ta là Yul đi – Yuri đưa tay ôm Sooyeon vào lòng.

-Mmmm...Yul à ~ – Sooyeon bẽn lẽn đáp.

-Ngoan. Sau này đừng có gọi ta là người nữa, nghe xa cách lắm – Yuri hôn vào trán Sooyeon.

-Ừ, thiếp biết rồi – Sooyeon vòng tay ôm lấy Yuri.

Tuy nhiên cái ôm này chưa được bao lâu thì Yuri đẩy Sooyeon ra, làm nàng có đôi chút hụt hẫng.

-Mà nàng có còn yêu Taeyeon không vậy ?

-Yahhh, ngốc – Sooyeon cốc vào đầu Yuri.

-Nàng trả lời đi chứ, sao lại đánh ta ? – Yuri bĩu môi.

-Nếu thiếp còn yêu Taeyeon thì Yul nghĩ thiếp cho Yul hôn thiếp dễ dàng như vậy sao ?

-Nàng nói cũng phải – Yuri gật gù đồng tình.

-Vậy nàng hết yêu Taeyeon và bắt đầu yêu ta từ lúc nào thế ? – Yuri tò mò hỏi.

-Điều này...thiếp cũng không biết nữa. Thiếp chỉ mới phát hiện ra gần đây thôi – Sooyeon thành thật trả lời.

-Nói chung hiện giờ nàng yêu ta là tốt rồi – Yuri thở phào nhẹ nhõm.

Yuri hạnh phúc ôm lấy Sooyeon một lần nữa. Sau đó cùng Sooyeon chìm đắm vào một nụ hôn đầy bất tận khác. Cả hai hôn nhau như thể muốn hòa làm một và không thèm quan tâm đến không gian và thời gian xung quanh. Đến khi không thở được nữa, Yuri mới luyến tiếc rời khỏi nụ hôn ấy. Lúc này cả hai mới phát hiện ra Jung Ji Hoo đã vào phòng từ lúc nào và đang nhìn chằm chằm vào cả hai một cách đầy giận dữ cùng kinh ngạc.

Mặc dù fic này ko có nhân vật Hyo ^^ nhưng mình vẫn muốn Happy Birthday Hyoyeon

Lúc đầu mình định để 27 post nhưng mà thui :))))))

17. Chap 16

CHAP 16

-Hai người các người đang làm trò gì thế ? – Jung Ji Hoo quát lớn.

-Jung thúc thúc, thật ra con ... – Yuri lên tiếng giải thích.

-Ta muốn nghe con nói Sooyeon – Jung Ji Hoo cắt ngang lời Yuri.

-Xin lỗi phụ thân – Sooyeon cúi đầu nói.

-Loạn... loạn cả rồi – Mặt Jung Ji Hoo đỏ lên vì tức giận.

-Jung thúc thúc người đồng ý cho chúng con được không ? – Yuri quỳ gối van xin.

-Tuyệt đối không !!!

-Tại sao chúng con không được trong khi phụ thân lại đồng ý cho Taeyeon cùng Công chúa Miyoung chứ ?
- Sooyeon không phục hồi.

-Vì việc của Taeyeon chính là do Hoàng thượng ban hôn nên ta không thể can thiệp được còn chuyện này do con là nhi nữ của ta nên ta có quyền quyết định.

-Còn người, Kwon Yuri, ta nghĩ người không nên ở lại nơi này nữa – Jung Ji Hoo nhìn thẳng mặt Yuri nói với ánh mắt đầy cương nghị.

Yuri và Sooyeon chỉ biết đau khổ nhìn nhau, tình yêu của cả hai chỉ vừa mới bắt đầu thì lại bị Jung Ji Hoo ngăn cấm. Sooyeon thầm trách bản thân mình không lên tiếng nói yêu Yuri sớm hơn, nàng đã từ bỏ việc yêu Taeyeon nhưng lần này nàng sẽ quyết tâm giữ vững mối quan hệ với Yuri dù nàng biết việc đó sẽ vô cùng khó khăn.

-Vì người là nữ nhi nên đừng bắt ta phải động thủ lôi người ra ngoài.

-Từ nhỏ đến giờ con chưa từng cầu xin phụ thân việc gì. Cho nên lần này con chỉ cầu xin phụ thân một điều duy nhất thôi, người đừng đuổi Yuri đi – Sooyeon quỳ xuống.

Jung Ji Hoo thấy cả hai vẫn nhất quyết quỳ nên hắt kéo Yuri đứng dậy và đẩy ra ngoài. Nhưng hắt ngạc nhiên là Yuri không dễ nhấc lên như hắt tưởng. Hắt xác nhận được Yuri có một chút nội lực nhưng vẫn không đủ sức để trụ lâu. Trong khi Yuri bị Jung Ji Hoo lôi ra tới gần cửa và Sooyeon không biết phải làm gì để giữ Yuri lại thì Yuri rồi trí lên tiếng.

-Con biết thúc và Taeyeon đang muốn tìm một người tin tưởng để làm nội gián trong phủ của Hwang Suk Min – Yuri nhắm mắt nói một hơi, Yuri hi vọng câu nói này sẽ làm cho Jung Ji Hoo ngưng lại hành động đang làm. Quả nhiên việc đó có hiệu quả và Jung Ji Hoo dừng ngay tức khắc hành động hắt đang làm.

-Người dám nghe lén bọn ta nói chuyện ? – Jung Ji Hoo trừng mắt nhìn Yuri.

-Lúc ấy con chỉ vô tình đi ngang qua và nghe hai người nói một chút, ngoài ra con không biết gì cả – Yuri thành thật trả lời.

-Vậy người nói ra việc này là có ý gì ? Chẳng lẽ người muốn ...

-Phải. Con sẽ làm. Nếu thành công trong việc tìm chứng cứ buộc tội Hwang Suk Min thì người sẽ đồng ý chấp nhận việc con và Sooyeon chứ ? – Mặt Yuri tràn đầy tự tin.

-Việc này vô cùng nguy hiểm, người thật sự muốn làm ? – Jung Ji Hoo nghi hoặc hỏi lại Yuri.

-Nếu người bắt buộc con phải rời xa Sooyeon thì con thật sự không thể sống nổi. Bản thân con đã chết đi một lần rồi, khó khăn lắm con mới có thể gặp Sooyeon nên con nhất quyết sẽ không buông tay nàng.

Nhìn vẻ mặt đầy cứng rắn của Yuri làm Jung Ji Hoo có phần tin tưởng. Tuy hắt biết việc này đối với Yuri không dễ dàng gì nhưng việc Yuri làm nội gián thì vô cùng thích hợp. Cho dù Hwang Suk Min có cho người điều tra thân thể, gia cảnh của Yuri như thế nào đi chăng nữa cũng không thể điều tra ra được gì vì đơn giản nàng không phải là người ở đây.

Jung Ji Hoo biết rõ tính cách của Sooyeon, từ nhỏ nàng luôn nghe theo lời hắt nhưng đây là lần đầu tiên nàng cãi lời và còn quỳ xuống cầu xin hắt vì Yuri. Do đó Jung Ji Hoo nhìn Sooyeon và chỉ biết thầm thở dài : “Xem ra con đã lớn thật rồi. Còn biết cãi lời phụ thân nữa chứ”.

Sau đó hắt nhìn sang Yuri và thầm nghĩ : “Trước mắt ta cứ đồng ý, còn sau này sẽ liệu tính sau vậy. Nhưng sự việc này vô cùng hệ trọng, nếu nàng ta có thể thành công thì xem ra năng lực cũng không tệ”.

-Vậy ta chờ xem khả năng của người, nếu việc này kết thúc tốt đẹp ta sẽ đồng ý chuyện tình cảm của người và Sooyeon.

-Được. Quân tử nhất ngôn, tứ mã nan truy. Người nói là phải nhớ giữ lời – Yuri nhìn thẳng vào Jung Ji Hoo.

-Ta hứa – Jung Ji Hoo gật đầu.

-Yul à việc này ... – Sooyeon lo lắng.

-Nàng yên tâm, việc này ta có thể làm được mà – Yuri cầm tay Sooyeon và nở nụ cười nhẹ an ủi.

Nhìn thấy sắc mặt bình thản của Yuri, Sooyeon cũng an tâm phần nào. Xem ra Yuri đã có sẵn kế hoạch trong đầu.

-Vậy người định làm thế nào để đột nhập vào đó ? – Jung Ji Hoo thắc mắc.

-Con sẽ đi thi võ trạng nguyên sau đó quy phục dưới trướng của Hwang Suk Min. Jung thúc thúc thấy sao ?

-Xem ra ta đã đoán đúng. Người biết võ công.

-Con có học võ nhưng con sợ mình không đủ sức đánh hạ hết tất cả. Nếu được thì Jung thúc thúc chỉ con thêm vài chiêu được không ? – Yuri tươi cười nói.

-Ra đây, ta với người đánh vài quyền với nhau để ta xem thân thủ của người như thế nào.

Nói rồi Jung Ji Hoo bước ra ngoài trước còn Yuri đang chuẩn bị tiếp bước đi theo sau thì liền bị Sooyeon chặn lại. Thấy Sooyeon nhìn mình với ánh mắt tràn đầy sự thắc mắc thì Yuri chỉ biết cười trừ rồi lên tiếng.

-Chút nữa ta sẽ giải thích với nàng sau, bây giờ ta phải đi luyện võ với phụ thân nàng đã.

Yuri hôn vội lên môi Sooyeon một cái rồi nhanh chóng chạy theo Jung Ji Hoo. Còn Sooyeon vì quá bất ngờ nên chỉ biết đỏ mặt ngượng ngùng và chỉ kịp gọi với theo một câu.

-Yahhh, Kwon Yuri, nhớ cẩn thận đó.

Sooyeon mỉm cười, nàng không ngờ lúc này cả hai vẫn còn đang khóc thảm thiết cầu xin Jung Ji Hoo chấp nhận thì tình thế bây giờ đã thay đổi nhanh chóng. Nàng hi vọng Yuri sẽ làm tốt và sẽ không làm nàng thất vọng trong mối quan hệ tình cảm của cả hai.

Phủ Hwang Suk Min

-Ta chắc chắn vài ngày nữa thôi là tên Dukong đó sẽ viếng thăm chúng ta đó – Hwang Suk Min chêm chệ ngồi trên ghế đưa ra nhận định.

-Người yên tâm, lần này hẳn chỉ có thể bán thân bắt toại, sống không bằng chết mà thôi – Tên Taecyeon tự tin nói.

-Phải đó Vương gia, lần này chúng ta sẽ nhất quyết không để cho hắn dễ dàng tẩu thoát – Trên nét mặt Song Goo Jae thể hiện sự quyết tâm.

-Lần trước người cũng nói câu đó và rồi cuộc hẳn chỉ bị thương nhẹ ở chân – Hwang Suk Min giọng đều đều nhưng đầy chất đe dọa.

-Lần đó tại thân quá chủ quan. Không nghĩ hẳn lại khó đối phó đến như vậy – Song Goo Jae cúi đầu, nở nụ cười khó coi.

-Nhưng lần đó phủ của người không bị mất món đồ nào hết sao ?

-Thần có nhìn sơ qua căn phòng thì không thấy thiếu thứ gì cả, những thứ quý giá hầu như vẫn còn nguyên.

-Người có chắc là không mất chứ ? – Hwang Suk Min cau mày.

Hwang Suk Min có vẻ không tin vì hẳn thấy trong ánh mắt của Song Goo Jae đang ẩn chứa điều gì đó hoảng sợ và điều đó có vẻ liên quan đến mình nên Hwang Suk Min lên tiếng nói bóng gió.

-Người biết cách làm việc của ta mà. Phàm những kẻ nào không trung thành thì kẻ đó lẫn gia quyến của hẳn đều phải chết.

Hwang Suk Min nhếch miệng cười, trừng mắt về phía Song Goo Jae, kẻ mà đang chảy mồ hôi ướt đầm cả y phục mặc dù khí trời hiện đang trở lạnh. Song Goo Jae đã hiểu hàm ý của Hwang Suk Min đang nói về mình nên hẳn sợ sệt lên tiếng.

-Bẩm vương gia, thật ra hẳn có lấy mất đi một thứ.

-Là thứ gì, nếu người không khai báo rõ ràng thì cũng sẽ không yên đâu – Hwang Suk Min miệng nói nhưng ánh mắt ra lệnh cho Taeyeon kẻ kiêu lên cổ Song Goo Jae.

-Là bức mật thư mà năm xưa người hạ lệnh cho hạ thần ám sát cả nhà Kim Taeyoung – Song Goo Jae run rẩy nói.

RẦM

Hwang Suk Min tức giận lấy tay đập vào bàn làm cho nó bị gãy làm đôi. Mặt hắn đỏ gât lên vì tức giận. Hắn một cước đạp vào Song Goo Jae làm cho Song Goo Jae ngã sòng soài xuống đất.

-Vương gia tha mạng, xin Vương gia tha mạng – Song Goo Jae quỳ gối dập đầu xuống đất liên tục.

-NÓI. Tại sao đến bây giờ người mới bẩm báo cho ta ? Hơn nữa bức mật thư đó ta đã lệnh cho người sau khi đọc xong phải tiêu hủy nó ngay lập tức rồi kia mà – Hwang Suk Min nắm chặt cổ áo của Song Goo Jae tức giận mà hét lên.

-Thật ra hạ thần để nó lại là để đề phòng khả năng Vương gia làm khó thần.

-Người ... Ha ha ha – Nói rồi Hwang Suk Min cười lớn – Người nghĩ với bức mật thư đó là có thể uy hiếp được ta sao ? Đó chỉ là một tờ giấy bình thường không thể làm chứng cứ buộc tội ta được đâu.

-Vậy ý người là... – Song Goo Jae rụt rè nói.

-Phải. Cho dù tên Dukong đó có trộm được thì ta cũng chẳng sợ. Ta chỉ không ngờ là người dám giấu ta chuyện này – Ngừng một chút rồi Hwang Suk Min nói tiếp – Tuy nhiên có một điều thú vị ở đây nữa là tại sao Dukong lại cướp thứ đó ? Hắn ta chỉ là một tên trộm vặt thôi mà.

Hwang Suk Min nói xong chậm rãi bước lại ghế ngồi, sau một hồi lâu suy nghĩ hắn lại tên tiếng.

-Về việc này ta phải cân nhắc kỹ lại. Nếu tên đó quả thật không phải là một tên trộm bình thường thì ... Kế hoạch sắp tới này Taeyeon người cứ việc giết chết hắn cho ta, để hắn sống lại càng nguy hiểm với đại sự sau này của chúng ta.

-Thuộc hạ rõ, thưa Vương gia – Giọng Taeyeon trầm trầm nhưng đầy sự chắc chắn.

Phủ phò mã

-Nàng chịu nhìn mặt ta rồi sao Miyoung ? – Taeyeon có phần phấn khởi.

Nghe Taeyeon nói như vậy nhưng Miyoung vẫn phớt lờ Taeyeon, nàng bước đến bàn rồi ngồi xuống ăn cơm mà không nói với Taeyeon một câu nào. Tuy biết Miyoung vẫn chưa thể tha thứ tình hình nhưng trong lòng Taeyeon đã thấp lên một tia hi vọng vì Miyoung đã chịu gặp mặt mình.

Taeyeon cố tình bước lại ngồi kế bên Miyoung để xem phản ứng của Miyoung có đuổi mình ra hay không, nhưng Miyoung vẫn yên lặng chăm chú vào phần ăn của nàng. Hôm nay Taeyeon mới có dịp quan sát Miyoung kỹ càng hơn sau vụ việc ấy. Khuôn mặt hốc hác, xanh xao, không còn nét tươi cười rạng rỡ như lúc xưa nữa. Dáng người gầy đi trông thấy rõ ràng Taeyeon vô cùng xót xa.

-Nàng nên ăn thêm một chút, nàng đã ốm đi nhiều.

Taeyeon gấp vài miếng thịt bỏ vào trong chén Miyoung nhưng Miyoung lại lấy chúng để ra ngoài làm Taeyeon buồn bã.

-Nàng nói với ta điều gì đi chứ Miyoung. Thà nàng cứ trách móc, cứ la mắng ta cũng được chứ đừng im lặng như thế này.

Miyoung vẫn không hề liếc mắt về phía Taeyeon dù chỉ một lần. Taeyeon định đưa tay sờ lên gương mặt Miyoung thì Miyoung lập tức đứng lên rồi rời khỏi bàn ăn. Taeyeon đau lòng nhìn theo bóng dáng dần khuất xa của Miyoung rồi nước mắt bất giác lặng lẽ tuôn rơi.

-Ta xin lỗi nàng, Miyoung à – Taeyeon nghẹn ngào cúi đầu khóc.

Hậu viện

-Công chúa, người và Phò mã vẫn chưa hết giận nhau sao ? – Soonkyu hỏi thăm.

Thấy Miyoung vẫn không lên tiếng trả lời mình nên Soonkyu nói tiếp.

-Nô tỳ thấy Phò mã rất là thương yêu người, nô tỳ còn thấy ngài ấy khóc lúc Công chúa vừa rời khỏi bàn ăn nữa.

Soonkyu thấy ánh mắt Miyoung có phần dao động khi nghe mình nói như vậy. Soonkyu thầm thở dài, nàng thật không muốn thấy một đôi đang yêu nhau say đắm như thế lại lạnh nhạt với nhau như vậy. Mặc dù không biết rõ lý do của sự việc hai người giận nhau là gì nhưng Soonkyu hi vọng mình có thể giúp được gì đó đôi chút để kéo vãn tình hình căng thẳng này.

-Phò mã nói đúng đó công chúa. Đạo này người ốm đi nhiều quá rồi. Nếu để Hoàng thượng thấy người như vậy ngài ấy sẽ rất là thương xót.

-Công chúa à ~ – Thấy Miyoung vẫn chưa lên tiếng nên Soonkyu kéo dài giọng mình lên và nói bằng giọng mũi.

-Yahhh, người biết ta ghét chiêu này của người lắm không !!

-Hi hi. Cuối cùng người cũng chịu nói chuyện với nô tỳ – Soonkyu tươi cười.

-Bây giờ người đang đứng cùng phía với Taeyeon à ? – Miyoung lườm Soonkyu.

-Nô tỳ vẫn đứng về phía người mà Công chúa. Chẳng qua việc này nô tỳ chỉ nói lên những điều mà mình trông thấy thôi.

-Việc này là chuyện riêng của ta, người đừng nên xen vào, sẽ không tốt đâu – Miyoung lắc đầu.

-Nô tỳ theo hầu người từ nhỏ đến lớn, người cũng xem nô tỳ như tỷ muội, chẳng lẽ việc này người không thể chia sẻ cùng nô tỳ sao ?

-Ta xin lỗi – Miyoung cúi đầu.

-Người đừng xin lỗi nô tỳ, nô tỳ phải là người xin lỗi mới đúng vì nô tỳ đã quá tò mò vào chuyện riêng của người – Nói rồi Soonkyu nhìn sang hướng khác.

Sau một hồi thấy Soonkyu vẫn yên lặng không nói gì thêm nữa nên Miyoung ngẩng đầu, lên tiếng “Nè, người là đang giận ta sao ?”

-Nô tỳ không dám – Soonkyu xoay mặt lại nói với Miyoung xong lại tiếp tục nhìn sang hướng khác.

-Còn nói là không có, giọng của người thể hiện ra hết tính khí của người hết rồi kìa.

-Nô tỳ chỉ nghĩ là nếu có nhiều người thì sẽ giúp đưa ra nhiều ý kiến hay cho Công chúa mà thôi – Soonkyu nhìn Miyoung bấu môi nói.

Miyoung suy nghĩ một lúc rồi thở dài. Nàng biết rõ một mình nàng cứ giữ cái bí mật ấy thì trong lòng sẽ vô cùng khó chịu nên khi nói ra biết đâu sẽ dễ chịu hơn thì sao. Dù sao Soonkyu cũng là tâm phúc của nàng, từ nhỏ cùng với nàng lớn lên, là một người rất kín miệng và hiểu chuyện. Soonkyu cũng rất nhạy bén, xử lý tốt các tình huống nên nàng quyết định sẽ nói sự thật này với Soonkyu.

-Ở đây không tiện. Chúng ta đi vào phòng đi, ta sẽ nói cho người nghe.

-Người nói thật sao công chúa ?! – Soonkyu trở mắt ngạc nhiên với điều mình vừa nghe được.

-Ừ – Miyoung thở dài sâu nặng.

-Ôi...một người khôi ngô tuấn tú như vậy lại là nữ nhi sao ? Thật là uống phí quá đi a ~

-Sao ta nghe người có vẻ phấn khích quá vậy ? – Miyoung nhú mi.

-Nô tỳ tiếc cho các cô nương ở bên ngoài. Bọn họ ai ai cũng thầm thương trộm mến Phò mã, có cả một hàng dài xếp hàng sẵn sàng làm tiểu thiếp cho Phò mã nhưng mà xem ra tan tành hết cả rồi – Soonkyu trẻ môi lắc đầu tỏ vẻ tiếc nuối.

-Taeyeon thật sự được nhiều người yêu thích đến như vậy sao ? – Miyoung ngạc nhiên.

-Đúng ạ, từ sau hôm Phò mã đánh bại bọn thích khách, bảo vệ Công chúa an toàn nên ai ai cũng ngưỡng mộ cả.

Miyoung cảm thấy trong lòng nàng có chút cảm giác tự hào nhưng sau đó nàng nhanh chóng dập tắt ý nghĩ đó đi. Soonkyu thấy Miyoung vẫn yên lặng suy nghĩ nên nàng nói tiếp.

-Nhưng nô tỳ thấy rõ ràng là Phò mã rất yêu người. Nếu không sẽ không hành động và có những cử chỉ thân mật với người như vậy đâu. Nô tỳ nghĩ Công chúa nên suy xét chuyện này thật cẩn thận.

-Người không cảm thấy kinh sợ chuyện giữa hai nữ nhân yêu nhau sao ? – Miyoung chớp mắt nhìn Soonkyu.

-Phàm từ xưa đến nay có nhiều chuyện không thể lắm Công chúa à.

-Ta thấy người làm nô tỳ thật uống phí tài năng đó nga – Miyoung đưa ra lời nhận xét.

-Nô tỳ cũng thấy như vậy đó – Soonkyu ngẩng mặt tự hào.

-Ha ha ha – Sau đó cả hai đều đồng thanh cười lớn lên.

“Cuối cùng người cũng đã chịu cười sau một tháng ủ rũ buồn bã, công chúa à ~” – Soonkyu thầm nghĩ.

27.9.2013 Happy TaeNy's Day

Chap sau end drama TaeNy ha :))))

18. Chap 17

CHAP 17

Hậu viên SooHoo

-Taeyeon lần này con nhớ phải cẩn thận, tên Hwang Suk Min đó không phải tầm thường đâu – Jung Ji Hoo nhắc nhở.

-Sư phụ yên tâm, con đã chuẩn bị kỹ lưỡng rồi.

-Bên hắn có tên Ok Taeyeon, tên đó cũng không đơn giản đâu. Nếu con có giao chiến với hắn thì nên cẩn thận.

-Con sẽ cẩn thận, con hi vọng lần này đột nhập vào sẽ tìm ra manh mối.

Mấy ngày gần đây Taeyeon đã đi thăm dò các phòng trong phủ của Hwang Suk Min và phát hiện ra hai căn phòng có khả năng chứa nhiều thứ quan trọng. Phòng thứ nhất là căn phòng nằm tách biệt so với các căn khác. Nhìn nó có vẻ giống là phòng bị bỏ hoang hơn. Còn phòng thứ hai chính là thư phòng cũng chính là phòng ngủ của hắn. Lần này Taeyeon sẽ vào phòng thứ nhất trước vì dễ đột nhập hơn là căn phòng kia.

Tối đó, Taeyeon ẩn nấp trên cái cây cao gần sát phủ. Ở trên đó Taeyeon có thể quan sát toàn bộ diễn biến bên trong. Tối nửa đêm, số binh lính canh gác và di chuyển qua lại bên trong phủ cũng đã giảm dần nên Taeyeon bắt đầu đột nhập.

Taeyeon thuận lợi dễ dàng gỡ mái ngói rồi phóng xuống căn phòng đó. Trong phòng Taeyeon phát hiện chỉ toàn là những thứ quý hiếm. Với tất cả các món này có thể giúp cho Soshi quốc rất nhiều đặc biệt là giúp bá

tánh có cuộc sống no ấm. Chỉ là một Vương gia mà số của cải này còn nhiều hơn cả quốc khố thì Taeyeon biết chắc rằng Hwang Suk Min tham ô không hề ít.

Taeyeon cảm giác căn phòng này có điều gì đó kỳ quái. Nó có vẻ nhỏ hơn so với bề ngoài mà Taeyeon quan sát được. Dự cảm sẽ có mật thất nên Taeyeon đi dọc theo các bức tường để cảm nhận. Gõ vào tường Taeyeon phát hiện bên trong quả nhiên còn có phòng khác nên Taeyeon cố gắng tìm nơi để mở nó. Loay hoay cả buổi nhưng Taeyeon vẫn không thể tìm ra được gì, chán nản Taeyeon dựa vào bức tường bên cạnh thì đột nhiên nó chuyển động xoay tròn và Taeyeon ngã nhào ra phía sau.

Bốn bề đều là các bức tường kiên cố, không hề có ánh sáng lọt qua nên Taeyeon hoàn toàn không nhìn thấy được gì cả. Vì vậy Taeyeon lấy ống giữ lửa trong người mình ra thổi nhẹ để thắp sáng lên. Taeyeon phát hiện trong phòng này chủ yếu là các sổ sách quan trọng. Những vụ trao đổi làm ăn buôn bán đều có đủ, kể cả bản cam kết sẽ chia đất đai của cải cho Suju quốc nếu như bọn họ chịu giúp Hwang Suk Min đảo chính, lên nắm quyền thành công.

-Hắn ta đã tính đến kế hoạch tạo phản rồi sao !! – Taeyeon tức giận.

Tuy không tìm được các manh mối liên quan đến vụ việc của phụ thân mình năm xưa nhưng việc tìm thấy những thứ bí mật như vậy, cũng đã làm Taeyeon vô cùng hài lòng. Nhanh chóng cất bức thư giao ước và vài quyển sổ sách có liên quan đến việc tham ô vào người. Taeyeon vội nhảy lại lên mái nhà để tẩu thoát nhưng khi vừa mới thoát ra thì một mũi tên từ đâu bay tới găm phập vào vai trái Taeyeon.

-Arrgggg – Taeyeon rên lên vì đau.

Đáng lẽ ra mũi tên đó đã đâm vào tim Taeyeon nhưng do Taeyeon đã kịp nhích nhẹ người sang bên nên nó chỉ gần sát tim mà thôi. Ngay lập tức các mũi tên khác ồ ạt phóng về phía Taeyeon như vũ bão. Biết mình đã trúng kế nên Taeyeon dùng một tay đưa kiếm đỡ các mũi tên đó, tay còn lại đang giữ chặt vết thương đang rỉ máu.

Cả căn phòng đều bị binh lính bao vây, Taeyeon cố chạy thoát khỏi đó rồi nhảy xuống phía dưới. Lập tức các binh lính áp sát tấn công Taeyeon, tuy bị thương nhưng Taeyeon vẫn còn dư khả năng hạ thủ những tên này dễ dàng. Và rồi kẻ mà Taeyeon e dè nhất, Ok Taeyeon đã xuất hiện. Taeyeon vừa phải đánh với hắn vừa phải chống trả binh lính nên nhanh chóng Taeyeon bị kiệt sức.

Sơ suất nên Taeyeon bị tên Taeyeon đó chém một nhát vào cánh tay trái, dù sao Taeyeon cũng là nữ nhi mà sức của nữ nhi thì dĩ nhiên khó có thể sánh bằng nam nhi chưa kể tên Taeyeon này hơn Taeyeon cả một cái đầu, thân hình vạm vỡ săn chắc. Cả hai đánh nhau quyết liệt, kẻ tám lạng người nửa cân, nhưng Taeyeon lại đang bị thương, vết thương lại đang chảy máu ngày càng nhiều do dùng nhiều sức đánh nhau nên việc giao chiến với Taeyeon vô cùng khó khăn cho Taeyeon.

Taeyeon vừa đánh vừa lui, cố gắng tìm đường thoát khỏi phủ của Hwang Suk Min, Taeyeon cố gắng chạy còn đám binh lính cùng tên Taeyeon đuổi theo ráo riết ở phía sau. Và rồi tên Taeyeon đó cầm cung tên bắn một nhát trúng vào đùi Taeyeon nên làm Taeyeon chùn bước chạy chậm lại.

Mồ hôi chảy bê bết cộng với việc mất máu làm Taeyeon bắt đầu hoa mắt, Taeyeon cố gắng bẻ gãy bớt chiều dài mũi tên đang găm vào người mình để thuận tiện chạy thoát. Taeyeon cũng biết với sức lực còn lại của mình không thể nào chạy xa hơn thêm được nữa. Từ đây đến phủ Phò mã rất gần nên Taeyeon chỉ còn có thể cố chạy về đó thay vì chạy đến kỹ viện SooHoo. Dù sao phủ Phò mã cũng còn có Công chúa nên binh lính cũng không dám làm càn mà lục soát tứ tung.

Phủ phò mã

Miyoung đang ngồi trong thư phòng chờ đợi Taeyeon, nàng quyết định hôm nay sẽ nói chuyện rõ ràng với Taeyeon thì đột nhiên cửa sổ trong phòng bật mạnh. Taeyeon bất ngờ khi thấy Miyoung ở trong phòng mình. Taeyeon còn tưởng mình bị hoa mắt nên vào nhầm phòng ngủ của Miyoung. Thấy Miyoung giật mình lúc mình nhảy vào nhưng nhanh chóng ánh mắt ấy chuyển sang ngập tràn nỗi sợ hãi. Taeyeon biết lần này mình sẽ phải lộ luôn thân phận Dukong với Miyoung nhưng Taeyeon vô cùng ngạc nhiên khi Miyoung lại gọi tên của mình thay vì Dukong do mình vẫn còn đang che mặt.

-Taeyeon, người có sao không ? – Giọng Miyoung hoảng loạn.

Taeyeon thở hổn hển, thật sự bây giờ Taeyeon không còn sức để lên tiếng giải thích hay nói thêm bất cứ điều gì nữa rồi. Cùng lúc ấy từ bên ngoài truyền đến thanh âm và Miyoung đã hiểu chuyện gì đang diễn ra.

-Tên Dukong rất có thể ẩn nấp trong phủ phò mã vì thế chúng ta cần phải lục soát – Tiếng của tên Taeyeon vang lên.

-Nhưng đây là phủ Phò mã và hiện cũng đã quá khuya rồi, đại nhân là đang quấy rầy giấc ngủ của Công chúa và Phò mã đấy ạ. Chúng nô tỳ từ nay giờ không hề thấy kẻ lạ mặt nào đột nhập vào đây cả – Soonkyu lên tiếng.

-Người biết mình đang chống lại người thi hành công vụ hay không ? Nếu tên Dukong đó thật sự vào đây và đang uy hiếp Công chúa thì người có gánh nổi tội trạng không ? – Taeyeon lớn giọng.

-Nô tỳ ...

-Đây là phòng Công chúa đúng không ? Ta cần phải vào đây dò xét trước, biết đâu hắn ta thật sự ẩn nấp trong đó. Người tránh ra cho ta – Nói rồi Taeyeon đẩy cửa bước vào.

-Không có ai sao ? – Cả Taeyeon lẫn Soonkyu đều ngạc nhiên.

-Vậy còn phòng bên cạnh là phòng gì ? – Taeyeon hỏi.

-Là thư phòng ạ – Soonkyu bắt đầu cảm thấy lo lắng.

-Ta sẽ vào kiểm tra – Taeyeon đẩy Soonkyu ra một bên và xô cửa bước vào.

-Aaaaaaaa, tên kia sao người dám vào đây ?!!! – Tiếng hét chói tai của Miyoung vang lên.

Mọi người nhìn vào trong ai cũng phải đổ mắt mà nhanh chóng lui ra ngoài, riêng tên Taeyeon hần vẫn tranh thủ nhìn sơ qua căn phòng.

-Thần đang truy tìm Dukong nên xin lỗi vì đã làm phiền giấc ngủ của Công chúa và Phò mã – Nói rồi Taeyeon mới chịu lui ra ngoài đóng cửa phòng lại vì hần không thấy điều gì khả nghi.

-Người đâu, đi lục soát các phòng khác cho ta, nhất định phải tìm cho ra tên Dukong đó. Còn nữa hần ta đang bị thương nên nhất định sẽ cần thuốc hoặc đại phu chữa trị cho nên các người hiểu rõ mình phải làm gì không ? – Tiếng Taeyeon vang vọng bên ngoài.

-Dạ rõ.

Sau khi nghe thấy binh lính bên ngoài đã rời đi hết thì ở bên trong, gương mặt Taeyeon và Miyoung đều đang đỏ bừng lên vì đã lâu cả hai không tiếp xúc thân mật với nhau như thế này nên làm cho cả hai vô cùng ngại ngùng.

-*Flashback*-

-Miyoung nàng đang làm gì vậy ?

Taeyeon khó nhọc nói trong khi Miyoung đang cởi y phục của mình ra và đỡ Taeyeon tiến về phía giường. Vì trên người Taeyeon còn vương cung tên nên việc cởi bộ hắc y bên ngoài cho Taeyeon hơi khó khăn. Nói đúng hơn là Miyoung đang xé y phục của Taeyeon ra. Đặt Taeyeon ở dưới thân mình, Miyoung nằm lên phía trên rồi tự cởi y phục nàng ra và nhanh chóng kéo tấm chăn lớn cùng che chắn cho thân thể cả hai, đồng thời giấu luôn cả bộ hắc y ấy ở bên trong.

Vì tránh cho người bên ngoài xông vào nghi ngờ cả hai đang cố tình giả vờ nên Miyoung đành phải nằm nhích lên phía trên một chút so với người Taeyeon. Miyoung ôm Taeyeon vào lòng để che đi cơ thể đang đầy máu của Taeyeon. Vì vậy tấm chăn đó chỉ có thể che được nửa người Miyoung vì nàng còn phải ọi người thấy rõ gương mặt Taeyeon

Taeyeon có hơi không đồng tình với cách này của Miyoung nhưng không thể nói gì thêm vì bản thân Taeyeon không thể nghĩ ra cách khác. Nếu tên Taeyeon đó xông vào nhất định hần sẽ nhìn thấy cái tư thế ám muội

của cả hai đồng thời thấy luôn thân thể của Miyoung vì lúc này nàng chỉ còn một cái áo yếm bên trên và ngực nàng thì đang hướng về gương mặt Taeyeon.

Taeyeon cảm tưởng bản thân không thể nào thở nổi nữa khi hai khóa mềm mại đó cứ liên tục đè áp xuống mặt mình. Taeyeon mở to mắt và có thể nhìn xuyên qua áo yếm ấy để thấy được thứ mà bấy lâu nay mình không được chạm vào. Riêng Miyoung thì nàng chỉ lo tập trung che chắn cho Taeyeon để mọi người không nghi ngờ nên không hề để ý đến tư thế có phần ngại ngùng kia.

Taeyeon nuốt khan một cái, cố gắng kiềm chế bản thân. Tuy nhiên không kiềm được nên Taeyeon đưa lưỡi mình nhẹ liếm lên nó làm lớp áo dính lại và nổi bật đỉnh núi đang trên người kia. Lúc này Miyoung mới phát hiện ra ngực mình đang đặt ở đâu khi cảm nhận được sự càn rỡ của Taeyeon. Chưa kịp lên tiếng trách Taeyeon thì tên Taeyeon ấy đã xông vào nên Miyoung sẵn dịp hét lớn lên, nhanh chóng tách miệng Taeyeon ra khỏi ngực mình, Miyoung lùi người xuống và lấy chăn che kín cơ thể mình lại.

Khi nghe tiếng la của Miyoung, Soonkyu cũng vô cùng bất ngờ mà chạy vào phòng nhưng khi bước vào thấy cái tư thế này làm ắt nàng cũng đỏ bừng bừng, nàng ngạc nhiên tại sao Công chúa lại ở trong phòng Phò mã. Không những thế cả hai lại nằm cùng một giường và còn đang làm cái chuyện mà phu thê hay làm vì Soonkyu nghĩ Công chúa vẫn còn chưa tha thứ cho Phò mã.

-*End Flashback*-

-Miyoung nàng bước xuống được không, ta không thể thở được.

Taeyeon cố gắng nói vì Miyoung vô tình chạm trúng vết thương của Taeyeon. Có lẽ do tình huống lúc này mà Taeyeon quên mất bản thân mình đang bị thương và giờ thì nó đang đau trở lại.

-À, uhm, ta xin lỗi – Miyoung rới rít bước xuống giường với gương mặt không thể nào đỏ hơn.

-Arrgggg – Taeyeon kêu lên vì đau.

Lúc này Miyoung vội thấp nền lên để trông thấy rõ vết thương của Taeyeon thì nàng mới phát hiện ra trên người mình cũng đang dính đầy máu của Taeyeon. Hoảng hồn khi nhìn thấy gương mặt nhợt nhạt của Taeyeon, Miyoung run rẩy lên tiếng.

-Để ta đi tìm đại phu.

-Đ..ừ..n..g.

-Nếu không có đại phu thì Taeyeon sẽ chết mất – Miyoung lo lắng.

-Nàng ... tìm Sooyeon giúp ta... vì bên ngoài binh lính ... đã phong tỏa hết rồi.

-Được được, ta sẽ tìm.

Miyoung nắm chặt tay Taeyeon và lên tiếng gọi Soonkyu.

-Soonkyu người có ngoài đó không ?

-Có, thưa Công chúa.

-Vào đây cho ta.

Soonkyu đẩy cửa bước vào thì thấy trên người Miyoung đang dính máu nên hoảng sợ vội chạy đến gần.

-Công chúa, người bị thương ở đâu, sao người toàn máu không vậy ?

-Không phải máu của ta mà là của Taeyeon.

Lúc này Soonkyu mới nhìn Taeyeon và phát hiện trên người Taeyeon ở tay, chân và cơ thể đang bị thương nghiêm trọng.

-Phò mã, người ... người ... – Soonkyu nói không thành lời.

-Người đi đến kỹ viện SooHoo tìm Jung Sooyeon cô nương giúp ta. Nói với nàng ấy là Taeyeon đang bị thương nghiêm trọng và cần sự giúp đỡ của nàng.

-Kỹ viện sao công chúa ?!! – Soonkyu trở mắt ngạc nhiên.

-Người đừng nói nữa, nhanh lên đi, ta e Taeyeon sắp không chịu đựng được nữa rồi, có gì ta sẽ giải thích với người sau. À đến đó người nhớ đi cửa sau và cẩn thận coi chừng có người theo dõi.

-Nô tỳ hiểu rõ – Soonkyu vội chạy ra.

Ngồi bên cạnh giường Miyoung lấy khăn lau mồ hôi trên mặt cho Taeyeon và quan sát vết thương. Nhìn cử chỉ đầy yêu thương của Miyoung dành ỉnh làm Taeyeon cảm thấy trong lòng vô cùng ấm áp dễ chịu.

-Người nàng dính máu như vậy chắc rất khó chịu đúng không ? – Taeyeon ôn nhu hỏi.

-Không đâu – Miyoung nhẹ lắc đầu.

-Nhưng ta nghĩ nàng nên thay y phục khác và hãy ăn mặc cho kín đáo vào.

Lúc này Miyoung mới để ý là bản thân mình từ lúc bước xuống giường chưa mặc lại y phục.

-Ta không muốn người khác được nhìn thấy thân thể của nàng – Taeyeon bĩu môi.

-Yahhh. Bây giờ mà Taeyeon còn để ý đến chuyện này hay sao ?

-Sao lại không chứ ? Nàng mau lên đi. Có lẽ Soonkyu và Sooyeon sắp về rồi đó.

-Nhưng hai người đó đều là nữ nhi hết cả mà ? – Miyoung vẫn chưa chịu thay y phục.

-Nhưng ta không muốn bất kỳ ai được nhìn thấy thân thể nàng ngoại trừ ta.

-Thiên a, Taeyeon là đang ghen sao ?

-Nàng cứ cho là vậy đi – Taeyeon không dám nhìn vào mắt Miyoung.

Thở dài một tiếng rồi Miyoung cũng đồng ý làm theo yêu cầu của Taeyeon mà đi thay y phục khác. Nàng không nghĩ là Taeyeon lại chấp nhất đến chuyện này. Thật là hài tử và đầy tính chiếm hữu mà.

Thật sự mà nói hôm nay Miyoung đã quyết định sẽ giảng hòa với Taeyeon vì nàng hiểu rõ trái tim và tình cảm của mình đã trao trọn hết cho Taeyeon mất rồi. Miyoung nhận ra Taeyeon từ trước đến nay đều tốt với mình về tất cả trừ việc bắt buộc dĩ phải che giấu thân phận nữ nhi. Nhưng hôm nay nàng không ngờ Taeyeon lại bị thương nặng đến như vậy.

Tuy nhiên lúc nàng vừa thay y phục xong thì phát hiện Taeyeon đã ngất đi từ lúc nào, hoảng hốt sợ rằng Taeyeon gặp bất trắc nên Miyoung cố lay Taeyeon tỉnh dậy và gương mặt nàng đã giàn giụa nước mắt.

-Taeyeon à, tỉnh lại đi đừng làm thiếp sợ mà.

-Thiếp sẽ tha thứ cho Taeyeon tất cả, chỉ cần Taeyeon tỉnh lại thôi – Giọng Miyoung đầy ghen ngào.

Cùng lúc đó Soonkyu đã trở về cùng với Sooyeon. Thấy vậy nên Miyoung mừng rỡ chạy lại khẩn trương kéo Sooyeon về phía Taeyeon. Giọng đầy van xin.

-Jung cô nương mau giúp ta, người nhất định phải cứu sống được Taeyeon.

-Công chúa bình tĩnh đi, Taeyeon sẽ không sao đâu. Chẳng qua là do mất máu với kiệt sức nên Taeyeon chỉ tạm thời ngất đi thôi – Sau khi bắt mạch Taeyeon, Sooyeon lên tiếng.

-Tất cả trông cậy vào người – Miyoung thở phào nhẹ nhõm.

-Ta cần chậu nước ấm để thấm máu và làm sạch vết thương cho Taeyeon.

Soonkyu nghe nói vậy lập tức chạy ra ngoài để lấy.

-Công chúa, người giúp ta cởi y phục của Taeyeon ra đi, ta cần phải giúp nàng ấy rút hai mũi tên kia ra – Sooyeon nói trong khi lấy những thứ cần thiết cho việc chữa trị vết thương cho Taeyeon.

-Ta ... uhm – Miyoung hơi sững sốt.

Miyoung run rẩy đưa tay lên cởi lớp y phục còn lại của Taeyeon, nàng cởi áo ra trước và bắt gặp một lớp vải trắng quấn quanh ngực Taeyeon cũng đã nhuộm sang màu đỏ tươi vì máu. Miyoung cảm giác mặt nàng

đang đỏ bừng lên theo từng động tác cởi mảnh vải đó ra khỏi người Taeyeon. Mặc dù đã chuẩn bị sẵn tâm lý Taeyeon là nữ nhi nhưng Miyoung cảm giác nàng vẫn còn rất ngại ngùng.

Tuy nhiên khi cởi lớp vải buộc quanh ngực ấy ra thì Miyoung không còn để ý đến chuyện đó nữa vì nàng đã thấy được vết thương do mũi tên đâm vào người Taeyeon. Nước mắt vô thức chảy dài xuống, Miyoung đưa tay nhẹ xoa lấy gương mặt xanh xao vì mất máu của Taeyeon.

Lúc này Soonkyu đã mang chậu nước vào và Miyoung không cho Soonkyu đứng quá gần Taeyeon. Dù sao thì thân thể của Taeyeon cũng không nên để nhiều người thấy quá, nàng không thích như vậy. Một mình Sooyeon là đủ rồi. Soonkyu hiểu ý nên đứng sát ngoài cửa để chờ Miyoung có sai bảo gì thêm.

Sooyeon cẩn thận rút mũi tên trên ngực Taeyeon ra rồi dè chặt lại để tránh máu tuôn ra quá nhiều. Tuy Taeyeon đang bất tỉnh nhưng việc này vẫn làm cho Taeyeon nhăn mặt đầy đau đớn. Sau khi đắp được và băng bó lại cẩn thận thì Sooyeon tiến đến mũi tên còn lại trên đùi Taeyeon. Miyoung lúc này ngại ngùng e dè hỏi.

-Vậy ta phải cởi quần của Taeyeon ra luôn à.

-Ừ.

Sooyeon trả lời một cách hiển nhiên mặc dù cũng không nhất thiết phải cởi ra hẳn vì nàng chỉ cần xé phần y phục xung quanh mũi tên đó thôi cũng đã chữa trị được rồi. Nhưng mà Sooyeon không hiểu vì sao mình lại thích cho Miyoung rơi vào trường hợp khó xử như thế này.

Hiện giờ trên người Taeyeon chỉ còn duy nhất cái tiết khó để che chắn nơi tư mật. Miyoung biết chắc mặt nàng bây giờ chẳng khác gì quả cà chua chín mọng. Đây là lần đầu tiên nàng thấy được toàn bộ cơ thể của Taeyeon. Trong lúc Sooyeon đang băng bó vết thương thì Miyoung ngại ngùng nhìn sang nơi khác.

Sau khi hoàn tất băng bó tất cả vết thương cho Taeyeon thì trời cũng đã gần sáng, Sooyeon mệt mỏi thở hắt ra một hơi vì cuối cùng Taeyeon cũng đã ổn. Sooyeon định đứng lên ra về nhưng Miyoung giữ tay nàng lại nói.

-Đa tạ Jung cô nương rất nhiều, nếu không có người Taeyeon đã không thể qua khỏi.

-Không có gì đâu. Công chúa hãy yên tâm nghỉ ngơi đi vì Taeyeon cũng không thể tỉnh lại ngay được đâu. Ta xin phép về đây.

Trong phòng lúc này chỉ còn Taeyeon và Miyoung, nàng bắt đầu giúp Taeyeon lau rửa cơ thể đang dính đầy máu ấy rồi cẩn thận giúp Taeyeon mặc y phục mới vào người. Miyoung thừa nhận trong lúc nàng đưa khăn lau lên ngực Taeyeon trong đầu nàng phải luôn lặp đi lặp lại hai từ : “Bình tĩnh, bình tĩnh”.

19. Chap 18

CHAP 18

Taeyeon mơ màng tỉnh dậy thì thấy gương mặt mà mình thương yêu đang ngồi ngủ bên cạnh giường với hai tay vẫn đang nắm chặt lấy bàn tay của mình. Taeyeon cố gắng nghiêng người để nhìn ngắm Miyoung thật kỹ nhưng chỉ vừa nghiêng qua được một chút thì toàn thân vô cùng đau nhức. Taeyeon nhìn xuống người mình thì thấy những vết thương đều đã được băng bó cẩn thận, Taeyeon mỉm cười ngậy ngốc khi nhớ lại cảnh tượng Miyoung nằm trên người mình lúc tên Taeyeon đó chuẩn bị xông vào. Rồi Taeyeon nhẹ nhàng đưa cánh tay không bị thương còn lại của mình vuốt ve gương mặt Miyoung.

Taeyeon thầm nghĩ có lẽ Miyoung đã chịu tha thứ ỉn nếu không thì nàng đã không ngồi ở nơi đây cùng với mình. Cảm giác được sự đụng chạm nên Miyoung mơ màng tỉnh giấc và vô cùng mừng rỡ khi thấy Taeyeon đã tỉnh dậy, đôi mắt nàng cong lên thành hình bán nguyệt tuyệt đẹp làm cho Taeyeon cũng bất giác mỉm cười theo.

-Taeyeon à, cuối cùng thì Tae đã tỉnh.

-Ta đã ngủ bao lâu rồi ?

-Tae đã hôn mê ba ngày ba đêm rồi đó.

-Ta ngủ lâu như vậy sao ? – Taeyeon mở to mắt ngạc nhiên. Taeyeon chỉ nghĩ mọi việc xảy ra đều vào đêm hôm qua.

-Nhìn Tae xanh xao quá – Miyoung đưa tay vuốt ve gương mặt Taeyeon – Để thiếp sai trù phòng chuẩn bị thức ăn cho Tae, chắc Tae đói lắm rồi đúng không ?

-Ta không đói – Taeyeon nhắm mắt nương mặt mình theo bàn tay của Miyoung để cảm nhận sự ấm áp.

-Ba ngày rồi Tae chưa ăn gì thì sao chịu nổi chứ ? Ngoan đi, ăn xong rồi còn uống thuốc nữa – Miyoung nói nhẹ nhàng.

-Miyoung à

--Ừ ? – Miyoung chờ đợi điều Taeyeon sắp nói.

-Nàng đã tha thứ cho ta rồi có đúng không ?

-Vẫn chưa !!

-Nếu chưa tại sao nàng lại ở đây với ta ? Quan tâm ta ? – Giọng Taeyeon vẫn còn yếu ớt.

-Thiếp ...

Miyoung nhìn gương mặt xanh xao, hiền lành chờ đợi của Taeyeon mà không đành lòng nên thở dài một hơi rồi lên tiếng.

-Được rồi, thiếp thừa nhận trái tim mình đã bị Tae đánh cắp mất rồi, giờ có muốn lấy lại nó cũng không được nữa.

Taeyeon nghe vậy nên mỉm cười rạng rỡ, bao nhiêu sự vui mừng đều thể hiện hết lên trên mặt.

-Chính vì vậy Tae phải bảo vệ nó cẩn thận, nếu để cho nó bị tổn thương lần nữa thì đừng trách thiếp – Miyoung đưa tay thành quyền hăm dọa.

-Nàng yên tâm, lòng ta nhỏ bé lắm chỉ có thể chứa được một mình nàng mà thôi – Taeyeon nhẹ hôn vào bàn tay Miyoung.

-Công chúa người nên dùng cơm đi ạ – Đúng lúc đó Soonkyu đem thức ăn vào phòng.

-Người dọn thêm một phần cho Phò mã nữa đi – Miyoung đáp.

-Phò mã người đã tỉnh rồi, thật tốt quá. Người có biết vì chăm sóc cho người mà mấy bữa nay Công chúa cũng không chịu ăn uống gì hết, nô tỳ khuyên thế nào cũng không chịu ăn vì vậy người ép Công chúa ăn giúp nô tỳ đi ạ ~ – Soonkyu vội nói.

-Tại sao nàng không ăn ? – Taeyeon ngạc nhiên nhìn Miyoung.

-Tại thiếp không đói.

-Không đói cũng phải ăn biết chưa ? Thôi được rồi vậy ta với nàng cùng nhau ăn nha – Taeyeon ngọt ngào nói.

Vì Taeyeon đang bị thương không thể bước xuống giường được nên đích thân Miyoung cúi từng muỗng cho Taeyeon, cứ thế hai người nhanh chóng ăn sạch hết đồ ăn do Soonkyu đem lên. Sau khi ăn xong thì đến lúc Taeyeon phải uống thuốc.

-Tae uống thuốc đi chứ - Miyoung đưa chén thuốc cho Taeyeon.

-Không uống đâu, đắng lắm – Taeyeon lắc đầu.

-Thuốc đắng dã tật mà, Tae ngoan đi.

-Hm-mm - Taeyeon bặm môi.

-Tae là đang muốn làm tiểu hài tử à ? Làm sao Tae mới chịu uống thuốc đây ? - Miyoung chặc lưỡi trước tính khí của Taeyeon.

-Vậy lúc ta hôn mê ta có uống được thuốc không vậy ? - Taeyeon chớp mắt hỏi.

-Có - Miyoung gật đầu.

-Vậy nàng làm thế nào để giúp ta uống ? - Taeyeon vô cùng tò mò.

Miyoung nghe vậy mặt đỏ bừng lên. Taeyeon thấy biểu hiện của Miyoung như thế nên cũng đoán chắc được cách Miyoung giúp mình uống thuốc là cách gì, do đó thừa nước đục thả câu.

-Nàng biết đó ... thuốc rất là đắng đúng không ? - Taeyeon bắt đầu trêu ghẹo.

-Ummm

~Nàng cũng biết đó ... nụ hôn của ta với nàng rất ngọt đúng không ? - Taeyeon hơi cong khóe môi.

-Ummm - Miyoung đỏ mặt.

-Vậy cho nên ... - Nụ cười Taeyeon càng gian hơn.

-Không - Miyoung đã hiểu ý đồ của Taeyeon.

Taeyeon nghe vậy nên xụ mặt xuống rồi nằm lại giường xoay mặt vào trong không thèm nhìn Miyoung, làm ra bộ đáng ủy khuất nói.

-Vậy thì ta sẽ không uống nữa.

Miyoung lắc đầu ngao ngán với Taeyeon, nàng không ngờ lúc bệnh Taeyeon trở nên vô cùng hài tử, Taeyeon cũng không hề để ý đến sự có mặt của Soonkyu trong phòng nữa.

-À...Eh-mm - Miyoung giả vờ ho khan vài tiếng rồi nói tiếp - Soonkyu người lui ra ngoài đi, ở đây để ta giúp Phò mã uống thuốc là được rồi.

-Vậy nô tỳ cáo lui. Công chúa và Phò mã nghỉ ngơi ạ - Soonkyu hiểu ý nên nhanh chóng lui ra ngoài và không quên cẩn thận đóng kín cửa lại.

Tuy những lần giúp Taeyeon uống thuốc trước kia đều có Soonkyu bên cạnh nhưng lúc đó trong tâm trí Miyoung chỉ muốn Taeyeon mau chóng tỉnh lại nên không để ý đến tình cảnh hiện giờ thì lại khác.

Taeyeon nghe tiếng Soonkyu bước ra ngoài, biết Miyoung đã chấp nhận với điều kiện của mình nên xoay người lại và cười ngó nhìn Miyoung.

-Giờ Tae muốn làm sao đây ? - Miyoung đỡ Taeyeon ngồi dậy dựa vào thành giường.

-Sau một muỗng thuốc sẽ là một nụ hôn - Taeyeon cười đắc ý trong bụng.

-Erhh, sao Tae khôn quá vậy ? - Miyoung bĩu môi.

-Ta nào có, tại thuốc nó đắng mà - Taeyeon trưng bộ mặt ngây thơ của mình ra.

-Đáng ghét - Miyoung đánh yêu vào vai Taeyeon.

-Arrggg - Taeyeon rên lên vì bị Miyoung đánh trúng vết thương.

-Thiếp xin lỗi, Tae không sao chứ ? - Miyoung rồi rít dò xét vết thương Taeyeon.

Taeyeon đưa tay nâng mặt Miyoung lên đối diện với mình rồi nở nụ cười nhẹ.

-Ta không sao, nàng đừng rối lên như vậy chứ.

-Thiếp xin lỗi, tại thiếp quên mất là Tae đang bị thương.

-Được rồi, bây giờ thì uống thuốc nào - Taeyeon quay lại chủ đề lúc nãy.

Miyoung đưa miếng thuốc vào miệng Taeyeon, thuốc đắng nên Taeyeon nhăn mặt nhưng cũng cố nuốt xuống rồi chu môi chờ đợi, Miyoung e thẹn nhắm mắt áp môi mình vào môi Taeyeon nhưng nhanh chóng rời ra trước khi Taeyeon có thể đòi hỏi gì thêm. Taeyeon bấu môi bất mãn vì nụ hôn vô cùng ngắn ngủi này.

-Như vậy thì làm sao hết đắng được chứ ?

-Như vậy là đủ rồi, nguyên chén thuốc đầy như vậy nếu không hôn nhanh thì làm sao Tae có thể mau uống hết thuốc được chứ ? – Miyoung viện lý do.

Taeyeon im lặng không nói gì thêm, Taeyeon biết dù mình có nói thêm cũng không thỏa thuận được gì nên quyết định sẽ tiền trạm hậu tẩu. Miếng thứ hai Taeyeon nhanh chóng nuốt vào rồi chủ động hôn Miyoung trước. Taeyeon đưa tay không bị thương vòng ra phía sau đầu Miyoung đẩy nàng về phía mình để nụ hôn có thể sâu hơn. Taeyeon thật sự rất nhớ đôi môi này, đôi môi mà mỗi ngày Taeyeon đều khao khát được chạm vào. Đôi môi mà gần hai tháng trời Taeyeon mong mỗi chờ đợi.

Miyoung biết với tình hình như vậy nàng muốn rời ra cũng khó vì hai tay nàng đang cầm chén thuốc nên không thể nào đẩy Taeyeon ra được. Nhưng thật sự Miyoung cũng đang khao khát nụ hôn này. Nàng đã phải suy nghĩ rất cẩn thận mới đưa ra được quyết định bỏ mặc tất cả để được ở bên cạnh Taeyeon. Nàng biết nàng không thể nào sống thiếu Taeyeon được nữa rồi.

Do chỉ mới khỏe lại nên nụ hôn này Taeyeon không thể duy trì lâu hơn, luyến tiếc rời ra và mỉm cười thỏa mãn vì nụ hôn tuy không dài nhưng cũng đủ làm cho Miyoung trở nên mềm nhũn cả người.

-Tae đó, đang bị thương mà vẫn không chịu yên phận – Miyoung cúi đầu ngại ngùng.

-Hi hi – Taeyeon cười ngố.

-Tae có biết là lúc Tae bất ngờ vào phòng rồi còn bị thương khắp người, thiếp vô cùng hoảng loạn hay không ?

-Ta xin lỗi đã làm nàng lo lắng. Thật ra lúc đó ta không nghĩ nàng lại đang ở trong phòng ta. Nếu không ...

-Nếu không Tae định trốn vào phòng khác à ? – Miyoung nhún mi.

-Ta cũng không biết nữa ... nhưng khi đó nàng đã biết ta là Dukong rồi sao ? – Taeyeon nhớ đến đêm đó Miyoung kêu mình là Taeyeon chứ không phải là Dukong.

-Phải, thiếp đã biết điều đó từ lâu rồi – Miyoung cười gật đầu.

-Nàng biết từ lúc nào ? – Taeyeon ngạc nhiên không ngờ Miyoung lại không vạch trần sự thật này.

-Từ lúc ở phòng tắm – Miyoung đỏ mặt khi nhớ lại.

-Tức là lúc chúng ta cùng ở trong dục thủy ... Vậy là lúc trước hay sau khi ta hôn nàng ? – Taeyeon hỏi lại. Đây là điều Taeyeon quan tâm nhất.

-Lúc sau.

-Lúc sau ?!!!! Tức là nàng hôn xong rồi mới khẳng định kẻ đó là ta ư ? – Taeyeon mở to mắt.

-Ummm – Miyoung vẫn chưa cảm nhận ra lửa giận trong người Taeyeon.

-Vậy chuyện gì sẽ xảy ra nếu như kẻ đó không phải là ta mà là một tên biến thái nào đó thì nàng nghĩ mọi chuyện sẽ như thế nào hả ? – Taeyeon cảm thấy máu trong người mình như đang dồn lên mặt.

-Nhưng kẻ đó là Tae mà – Miyoung tròn mắt nói.

-Nàng dám dùng cách này để nhận biết ta sao ?!!! – Taeyeon thở phì phò.

-Tae đừng giận mà, thật ra trước đó thiếp đã nghi ngờ lâu lắm rồi nên lúc ở phòng tắm thiếp chỉ muốn xác nhận lại điều đó thôi.

Thấy Taeyeon vẫn còn giận mình nên Miyoung rướn người chủ động hôn lên môi Taeyeon. Ban đầu Taeyeon vẫn tỏ ra lạnh lùng không đáp trả nhưng Miyoung càng hôn càng sâu làm Taeyeon trở nên mê luyến và bắt đầu hôn đáp trả lại. Cả hai cuồng nhiệt tham lam mút lấy lưỡi của nhau. Miyoung chỉ thắng thế ở lúc đầu

nhưng về sau hoàn toàn là do Taeyeon chủ động xâm chiếm. Chiếc lưỡi của Taeyeon sục sạo khắp miệng Miyoung mà khám phá. Trong nụ hôn Miyoung vẫn cảm nhận được vị đắng của thuốc nhưng nó nhanh chóng bị sự ngọt ngào từ môi Taeyeon lấp mất.

Miyoung đặt chén thuốc còn dang dở lên chiếc ghế gần đó rồi vòng hai tay ra sau cổ Taeyeon kéo hai thân thể gần với nhau hơn. Taeyeon nhẹ nhàng thả lỏng người, nằm xuống giường với Miyoung ở bên trên. Taeyeon có hơi đau một chút khi Miyoung đè trúng vết thương của mình nhưng Taeyeon chỉ nhíu mày đôi chút rồi tiếp tục nụ hôn với Miyoung. Taeyeon không muốn vết thương này cản trở sự hưng phấn của Miyoung và cả bản thân mình.

Như bản năng, Taeyeon đưa tay chạm vào ngực Miyoung, cảm giác ngọn núi đó nằm gọn trong lòng bàn tay mình nên Taeyeon nhẹ nhàng xoa nắn. Miyoung mỉm cười thành công và rời môi mình khỏi môi Taeyeon. Bị người bên trên bất ngờ tách ra nên Taeyeon bất mãn, mở mắt nhìn Miyoung với gương mặt thể hiện rõ 4 chữ “Tại sao dừng lại ?”

-Đây là lý do thiếp biết kẻ đó chính xác là Taeyeon mà không thể là ai khác – Miyoung cười nói.

Nhìn vẻ mặt ngây ngốc của Taeyeon, Miyoung biết chắc là Taeyeon chưa hiểu ý của mình muốn gì nên nói tiếp.

-Thiếp nhận biết được thông qua nụ hôn với Tae, hơi thở của Tae, tất cả đều có cảm giác rất quen thuộc và ... cả thói quen bàn tay trong lúc hôn của Tae nữa.

-Errhhh – Taeyeon á khẩu bất động.

-Được rồi giờ thì uống thuốc tiếp nào – Miyoung tươi cười tiếp tục cầm chén thuốc lên như trước đó giữa nàng và Taeyeon không có làm chuyện gì cả.

Taeyeon vẫn còn ám ức chuyện đó lẫn chuyện Miyoung hành động theo cảm tính. Taeyeon thầm nghĩ nếu như bản thân không phải đang bị thương thì lúc này Miyoung đừng hòng thoát khỏi tay Taeyeon. Nghĩ vậy nên Taeyeon giật lấy chén thuốc trên tay Miyoung đưa lên miệng uống sạch hết một hơi trước con mắt ngạc nhiên của Miyoung.

-Xong rồi đây – Taeyeon đưa chén lại cho Miyoung.

-Không đắng nữa sao ? – Miyoung chớp chớp mắt.

-Giờ lòng ta còn đắng hơn cả chén thuốc này nữa.

Nói xong Taeyeon xoay người nằm trở lại giường. Miyoung thở dài một tiếng, nàng thật không ngờ Taeyeon mà nàng yêu lại rất dễ giận dỗi. Lúc trước rất ra dáng Phò mã còn hiện tại càng ngày càng giống tiểu hài tử làm nũng mẫu thân. Miyoung lắc đầu phì cười rồi đứng dậy bước ra khỏi phòng.

Taeyeon hực hắng khi Miyoung không chịu năn nỉ mình mà bỏ ra ngoài nên lấy chân đạp đạp vào giường tức giận.

-Không có lòng thành gì cả.

Nhưng nhanh chóng Miyoung đã quay trở lại phòng. Taeyeon nghe tiếng Miyoung bước vào nên vội rút suy nghĩ lúc này của mình lại và thầm nghĩ.

-Nàng biết chuộc lỗi là tốt.

-Vì Tae đã tỉnh nên thiếp đã bảo Soonkyu đem chậu nước vào phòng để thiếp lau người thay quần áo giúp cho Tae.

-Hả ? – Taeyeon mở to cả mắt lẫn miệng.

-Sao vậy, Tae ngại à ? – Gương mặt Miyoung tràn đầy ý cười.

-Chứ gì nữa – Taeyeon đỏ mặt.

-Tae ngại làm gì a, người Tae đâu có gì để nhìn đâu a

--Ai... ai...nói... không... có – Taeyeon lấp bắp.

-Tae đừng có chối nữa, người của Tae có gì thiếp đều thấy hết cả rồi – Lúc này Miyoung nở nụ cười theo Taeyeon nghĩ đó là một nụ cười gian nhất từ trước đến giờ mà Taeyeon thấy được từ Miyoung.

-Nàng nói vậy là có ý gì ? – Taeyeon nuốt khan, theo bản năng lấy tay đặt trước người mình.

-Tae nghĩ lúc Tae bị thương và hôn mê mấy ngày nay, ai là người chăm sóc cho Tae hả ?

-Chắc là nàng.

-Đúng vậy, vào hôm Tae bất tỉnh thiếp là người thay y phục cho Tae trong khi Sooyeon cô nương giúp Tae băng bó vết thương và sau đó nàng ấy đã bảo thiếp mỗi ngày đều phải thay băng vết thương cho Tae.

-Khoan... ý nàng là Sooyeon ... muội ấy cũng đã thấy ta ...

-Đương nhiên, Sooyeon giúp Tae chữa vết thương mà – Miyoung cong khóe môi.

-Erhhhhh – Taeyeon rên rỉ lấy tay che mặt mình – Xấu hổ quá đi.

-Nhưng nói thật là thiếp cũng không thích lắm khi bắt buộc phải cho người khác thấy thân thể Tae như vậy – Miyoung nghiêm túc nói.

Cùng lúc đó Soonkyu gõ cửa phòng lên tiếng báo chuẩn bị đem nước vào. Miyoung mừng rỡ ra mở cửa đón tiếp. Taeyeon nuốt ực một cái, dự cảm không lành khi mình phải lau người và thay y phục trước mặt Miyoung như thế này.

20. Chap 19

CHAP 19

Đỡ Taeyeon ngồi dậy trên giường Miyoung đưa tay tháo đai lưng, cởi y phục cho Taeyeon. Miyoung cố hết sức kiềm chế đôi tay đang run rẩy của mình. Mấy ngày trước do Taeyeon còn hôn mê nên nàng không lúng túng như bây giờ khi Taeyeon đang nhìn nàng chăm chăm.

-Nàng... ta...ta tự làm được rồi – Taeyeon chụp lấy tay Miyoung khi nó đang ở trên áo mình.

-Tay và chân Tae đều bị thương, Sooyeon đã dặn dò thiếp là không cho Tae cử động nhiều nếu muốn Tae mau hồi phục.

-Vết thương này nhỏ mà, nàng ra ngoài đi. Ta tự lau người mình được rồi. Ta không quen khi có người nhìn mình thay y phục – Taeyeon xuống nước năn nỉ.

Miyoung mặc kệ Taeyeon đang ra sức chống đối nàng vẫn cố gắng cởi y phục của Taeyeon ra bằng được. Chẳng mấy chốc Taeyeon đã không còn gì che chắn trên người, trừ vải băng bó vết thương. Taeyeon không dám nhìn Miyoung mà chỉ cúi đầu ngại ngùng nhìn sang nơi khác. Tuy cả hai đều là nữ nhi nhưng việc nhìn thấy thân thể như thế này cũng không tránh khỏi bị đỏ mặt.

-Nàng nhìn đủ chưa vậy – Thấy người trước mình đang bất động nên Taeyeon nhìn sang.

-Chưa – Miyoung vô thức nói.

-Hả ? – Taeyeon mở to mắt.

-À...Uhm...– Miyoung hắng giọng – Để thiếp giúp Tae thay băng trước rồi lau người sau.

Miyoung cẩn thận gỡ từng lớp vải đang băng vết thương ra, do mãi chăm chú vào vết thương nên đến khi trên người Taeyeon không còn mảnh vải nào che chắn nữa thì Miyoung mới sực tỉnh với tình huống vô cùng ngại ngùng như thế này. Tại sao lúc Taeyeon hôn mê thì nàng không sao nhưng hiện giờ Taeyeon đã tỉnh, tự nhiên nàng thấy thân thể Taeyeon thật là câu dẫn mà

~Sau khi cẩn thận làm sạch và băng bó lại các vết thương cho Taeyeon thì Miyoung mới thở phào nhẹ nhõm, nàng cứ sợ mình làm đau Taeyeon. Còn Taeyeon thì cảm thấy bớt xấu hổ hơn vì ít ra cơ thể mình cũng không lộ ra toàn bộ trước mặt Miyoung.

-Hmmm... Miyoung nàng lau nhanh hơn được không ? – Taeyeon khó khăn nói.

-Thiếp sợ Tae đau nên không dám làm nhanh – Miyoung nở nụ cười tinh nghịch.

-Nàng...

Taeyeon cố gắng nhẫn nhịn chịu đựng, đợi đến khi bản thân mình hồi phục hoàn toàn, Taeyeon sẽ trả thù hành động ngày hôm nay của Miyoung. Nhưng Miyoung vẫn không ngừng hành động chọc phá của nàng lại khi tay nàng đang di chuyển xuống lau lên cơ bụng săn chắc của Taeyeon và có xu hướng tiến xuống phía dưới người Taeyeon.

Vì sức chịu đựng có hạn và không cầm lòng được nữa nên Taeyeon xoay người đẩy Miyoung xuống giường, đặt nàng dưới thân rồi nhanh chóng cúi xuống chiếm lấy đôi môi Miyoung mà hôn cuồng nhiệt, làm cho Miyoung bất ngờ vì hành động này.

-Đừng Tae, tay Tae đang bị thương mà – Miyoung khó nhọc nói giữa nụ hôn khi tay Taeyeon đang luồn vào trong y phục mình nhẹ nhàng xoa nắn khối mềm mại. Nàng sợ hành động ban nãy của Taeyeon đã đụng đến vết thương.

-Dạo này nàng vì giận ta nên gây đi rất nhiều, chỗ này cũng nhỏ đi rồi – Taeyeon ngừng hành động của mình lại, ngước mặt lên nhìn Miyoung.

-Yahhh, Kim Taeyeon – Miyoung đỏ mặt.

-Không được rồi, ta phải vỗ béo cho nàng lại mới được. Có như vậy thì “ăn” mới ngon.

-Tae mà nói nữa là thiếp nhét cái khăn này vào miệng Tae đó – Miyoung xấu hổ.

-Nàng nữ đối xử với người bị thương như vậy sao ? – Taeyeon ra dáng ủy khuất nói.

-Có ai đang bị thương mà còn nói chuyện biến thái như Tae không chứ ? – Miyoung trừng mắt.

-Mà xét cho cùng thì ta bị lỗ nhĩ !!! – Taeyeon đưa tay sờ cảm ra vẻ suy nghĩ.

-Lỗ gì ? – Miyoung thắc mắc.

-Thì tính ra nàng đã thấy toàn bộ thân thể của ta mấy lần rồi còn ta chưa thấy của nàng lần nào cả.

-Yahhh, Tae còn chưa chịu thôi ý nghĩ nó nữa hả ? – Mặt Miyoung đã đỏ càng đỏ hơn.

-Nàng thấy ta nói đúng không ?

-KHÔNG.

-Sao không ? – Taeyeon bĩu môi.

-Ai nói là Tae chưa thấy lần nào, vậy cái lần Tae núp trong phòng tắm của thiếp lúc Soonkyu bước vào đó, Tae đã thấy hết rồi còn gì. Đừng tưởng là thiếp không biết nha

~Erhh lần đó không tính vì ta không thấy rõ gì hết mà. Tất cả đều mờ mờ ảo ảo, ta muốn được nhìn lại lần nữa a

~Đã vậy thiếp cho Tae biết tay.

Miyoung không nhẹ nhàng nữa mà mạnh bạo lau người cho Taeyeon, thậm chí nàng không quan tâm nó có đụng trúng vết thương hay không. Taeyeon biết Miyoung đang giận nên không dám chọc ghẹo nữa.

-Đừng, nhẹ tay thôi Miyoung, ta còn đau đó.

-Hứ cho Tae đau chết luôn.

-AAAAAA.

Sau khi mặc y phục lại chỉnh tề cho Taeyeon, Miyoung thắc mắc lên tiếng hỏi.

-Tae bắt đầu cải nam trang từ khi nào vậy ?

-Từ lúc ta biết mọi sự việc.

-Kể cho thiếp nghe gia cảnh nhà Tae được không ? – Miyoung ngẫm nghĩ từ lúc thành thân đến nay nàng chưa hỏi thăm về vấn đề này với Taeyeon.

-Uhm, ta sẽ kể nàng nghe.

Hoàng Cung

-Bẩm Hoàng thượng, có tin vui – Lee ngự sử hồi hả nói.

-Tin gì ? – Hoàng thượng đưa tay ngăn chén thuốc Hoàng hậu đang đưa ình uống.

-Đã đến ngày Nhị hoàng tử Hwang Suk Ho có thể quay trở về hoàng cung rồi thưa Hoàng thượng.

-Đúng rồi. Trẫm quên mất, mới đây đã mười năm rồi. Chừng nào Suk Ho về tới cung ?

-Bẩm khoảng ba ngày nữa thôi là Hoàng thượng đã có thể gặp lại Hoàng tử.

-Tốt, thật là tốt quá. Nàng nói đúng không Hoàng hậu – Hoàng thượng nhìn sang Hoàng hậu.

-À vâng đúng ạ – Hoàng thượng vì quá vui mừng nên không để ý sắc mặt Hoàng hậu đang có biến chuyển.

-Thần nghe nói lúc ở Suju quốc Hoàng tử học tập rất giỏi, dự đoán Hoàng tử sẽ là nhân tài sau này cho đất nước – Lee ngự sử khen ngợi.

-Suk Hee đã giỏi mà Suk Ho cũng giỏi. Chúc mừng Hoàng thượng – Hoàng hậu bắt đầu lo lắng vị trí Thái tử sau này.

-Đợi Suk Ho về, trẫm sẽ xem hấn với Suk Hee ai giỏi hơn rồi sẽ phong cho đứa đó làm Thái tử diện hạ của đất nước Soshi này.

Phủ Hwang Suk Min

-Nhị Hoàng tử đã về, người nói ta phải làm sao đây ? – Hoàng hậu bí mật gặp gỡ Hwang Suk Min.

-Người đừng hoảng hốt như vậy chứ Hoàng hậu. Mọi chuyện vẫn còn đang nằm trong lòng bàn tay của thần mà.

-Nhưng ta nghĩ Hoàng thượng sẽ chết trước khi tên Suk Ho đó trở về chứ ?

-Thần nghĩ từ hôm nay trở đi người nên tăng thêm lượng thuốc đi. Trước khi Hoàng huynh của thần có thời gian để ghi chiếu sắc phong Thái tử.

-Ta biết rồi.

-Còn nữa người nên bảo Suk Hee hoàng tử bớt đam mê tửu sắc lại nếu hấn còn muốn làm Thái tử.

Đúng lúc đó Yuri có việc muốn tìm Hwang Suk Min thì thấy trong phòng hấn có một nữ nhân đang lén lút bước ra ngoài. Chính vì vậy Yuri nấp vào phía cột gần đó và cẩn thận quan sát người ấy. Yuri cảm thấy người này rất quen mặt, hình như Yuri đã gặp ở đâu đó trong cung rồi. Yuri quyết định những lần vào cung sau này sẽ cố gắng nhận diện ra người đó.

Với sự giúp đỡ của Jung Ji Hoo nên Yuri dễ dàng hạ được các đối thủ để lên nắm chức Võ trạng nguyên. Yuri cũng khá thuận tiện trong việc đầu quân dưới trướng của Hwang Suk Min như dự tính ban đầu. Cũng vì Yuri mới vừa đỗ Võ trạng nguyên chưa lâu nên những người trong cung Yuri vẫn chưa nhớ mặt hết.

Những cuộc họp kín của Hwang Suk Min với các quan lại khác Yuri vẫn chưa được tham gia nhưng Yuri sẽ cố gắng lấy lòng tên Hwang Suk Min này. Hắn ta là một tên cáo già, hắn đều dè chừng tất cả mọi người trừ tên Ok Taecyeon, người cực kỳ trung thành với hắn.

Đạo gần đây vì để kết thân với các quan lại khác nên Yuri thường xuyên cùng bọn chúng tới lui kỹ viện, Yuri muốn dẫn đến kỹ viện khác nhưng bọn chúng cứ khẳng định đòi đến kỹ viện SooHoo vì đây được xem là kỹ viện bậc nhất ở kinh thành lúc bấy giờ. Yuri cũng phải đành miễn cưỡng đồng ý.

Đang ngồi trong phòng cùng ba tên quan khác, mỗi người đều có hai người kỹ nữ kề bên hầu rượu. Tất cả bọn chúng đều đang say khướt và vui vẻ nên rất thuận tiện cho Yuri hỏi han tình hình của Hwang Suk Min. Vì để không ọi người nghi ngờ nên Yuri cũng phải gần gũi với hai kỹ nữ bên cạnh mình sao cho thật tự nhiên nhất.

Trước kia Yuri suốt ngày đều đi bên cạnh Sooyeon nên số kỹ nữ trong viện biết mặt Yuri cũng chỉ có thể đếm trên đầu ngón tay. Yuri tuy thân mật với hai người kia nhưng cũng hạn chế tối đa tay của họ chạm vào người mình, vì Yuri rất sợ bị lộ thân phận nữ nhi.

-Kwon đại nhân không thích hai nàng này sao ? – Một tên quan thấy Yuri có vẻ khó chịu nên hỏi.

-À, không phải, ta thích lắm chứ – Yuri cười cười.

Cùng lúc đó bên ngoài có tiếng gõ cửa, Yuri mừng rỡ vì có thể ngưng lại vấn đề này.

-Tiểu nữ được phụng mệnh đến đây để đánh đàn cho các đại nhân nghe, tiểu nữ tài hèn nên có gì sai sót mong các ngài bỏ qua cho – Tiếng nói đầy êm dịu vang lên làm cho cả bốn người trong phòng đều ngước mắt nhìn về người vừa bước vào.

-Vào đi vào đi – Các tên quan khác mắt sáng rỡ.

-Sooyeon nàng ta vào đây làm gì vậy ?

Tiếng đàn của Sooyeon vang lên làm cho tất cả mọi người đều im lặng lắng nghe đặc biệt là Yuri đang say sưa ngắm nhìn. Yuri không hề biết Sooyeon cũng biết đánh đàn mà âm thanh lại còn vô cùng tuyệt diệu đến như vậy. Tên quan lúc này thấy Yuri cứ ngây ngốc nhìn ngắm Sooyeon nên khi chờ tiếng đàn kết thúc hắn ta lên tiếng.

-Thì ra Kwon đại nhân đây không thích hai nàng kia chính là bởi vì bị mê đắm bởi nàng ấy.

Yuri không biết trả lời sao nên chỉ biết cười gượng gạo với hắn.

-Hai người các người lui ra đi, còn người – Hắn chỉ vào Sooyeon – qua đây phục vụ cho Kwon Yul đại nhân đây, nghe rõ chưa.

Ngay khi Sooyeon vừa ngồi xuống kế bên Yuri thì Yuri nhìn Sooyeon và nói bằng giọng bụng chỉ có mình Sooyeon nghe được.

-Nàng vào đây làm gì ? Nguy hiểm lắm.

-Thiếp vào để canh chừng Yul – Sooyeon ngoài miệng cười cười còn tay thì đang rót rượu cho Yuri.

-Canh chừng ta ? – Yuri tay nhận chén rượu và cười cười.

-Chẳng phải ai vừa mới hai tay hai cô nương sao ? – Sooyeon rót chén khác cho Yuri.

-Nàng ghen sao – Yuri mỉm cười – Nhưng ta đang làm việc mà.

-Nhưng thiếp vào cũng đúng lúc mà, không phải Yul đang bị hai nàng lúc này làm phiền sao ?

-Nhưng làm sao nàng biết mà vào hay vậy ? – Yuri thắc mắc.

-Đó là chuyện của thiếp, Yul đừng tò mò.

-Erhh.

-Nè nè, hai người các người thì thăm to nhỏ gì đó ? – Một tên quan khác lên tiếng.

-Xem ra Kwon đại nhân đây thực rất thích nàng ta – Tên kia cũng hòa theo.

-Ta đây có mang theo một bình nữ nhi hồng thượng hạng, ta mời các vị đại nhân cùng các cô nương đây thưởng thức – Tên quan thứ ba lên tiếng.

-Uhm rượu ngon – Mọi người đều khen và Yuri cũng gật gù đồng ý sau khi uống cạn chén rượu đó.

Chẳng mấy chốc bình rượu ấy đã sạch bóng và mọi người hầu như đều say khướt, duy chỉ có Yuri và Sooyeon là còn tỉnh táo đôi chút.

-Chúng ta cáo từ trước, nhường phòng này lại cho ngài đấy Kwon đại nhân.

Nói rồi cả ba tên đều cười lớn, lảo đảo cùng những kỹ nữ bước vào những gian phòng khác.

-À, vâng, đa tạ, các vị đại nhân đi thong thả – Yuri mừng rỡ vì cuối cùng ba tên đó đã chịu rời khỏi.

Sau khi chắc chắn bọn chúng đã đi hết, Yuri bước lại chốt cửa cẩn thận rồi ngồi xuống nói chuyện với Sooyeon.

-Nàng có biết vừa rồi ta vô cùng lo lắng cho nàng không ?

-Thiếp có bị gì đâu mà Yul phải lo lắng ?

-Nàng không thấy ánh mắt của ba tên kia nhìn nàng à, cũng may là hấn chịu nhường nàng cho ta nếu không ta thật sự không biết giúp nàng bằng cách nào nữa – Yuri nghiêm giọng.

-Thiếp biết rồi – Sooyeon bĩu môi.

-Rồi nàng nói mau, sao nàng biết ta đang trong tình thế khó xử mà vào ứng cứu ? “Thời này làm gì có camera mà quan sát chứ !!” Yuri thầm nghĩ.

Sooyeon kê miệng vào tai Yuri nói nhỏ : “Thật ra mỗi phòng đều có một lỗ nhỏ để quan sát phòng bên cạnh, chính vì vậy mà ...”

-À thì ra là vậy – Yuri gật gù – Là chỗ nào vậy, ta muốn xem thử.

Sooyeon đứng dậy hướng về bức tranh treo gần đó rồi nhẹ đẩy sang một bên và xuất hiện một lỗ nhỏ để quan sát. Sooyeon đưa mắt nhìn vào làm mẫu để hướng dẫn Yuri nhưng nàng không ngờ nàng lại bị trông thấy tình cảnh mà nàng không muốn nhìn thấy nên nhanh chóng để bức tranh lại chỗ cũ. Thấy mặt Sooyeon đang đỏ bừng bừng Yuri cảm thấy kì lạ nên hỏi.

-Nàng sao vậy ?

Yuri định đưa mắt lại nhìn nhưng Sooyeon cản lại không cho xem.

-Phòng trống, không có gì trong đó đâu, Yul khỏi nhìn.

Nhưng Yuri vẫn mặc kệ lời Sooyeon nói mà đưa mắt vào và đã hiểu lý do vì sao Sooyeon lại phản ứng như vậy.

-Nhìn nàng đỏ mặt đáng yêu quá Sooyeon à – Yuri cười gian.

Những âm thanh ám muội từ hai phòng bên cạnh cứ liên tục vang lên làm cho Yuri lẫn Sooyeon đều phải nuốt khan. Cả hai đều cảm thấy ngại ngùng và khó xử nên Yuri lên tiếng trước.

-Ta nghĩ chúng ta nên ra khỏi đây, ở đây hơi ...

-Thiếp cũng nghĩ vậy – Sooyeon gật đầu đồng ý.

Nói rồi Yuri nắm tay Sooyeon rời khỏi đó, chẳng mấy chốc họ đã đến hậu viên của kỹ viện SooHoo, Jung Ji Hoo thật tài tình khi cho xây nơi này biệt lập hoàn toàn với kỹ viện hỗn loạn kia. Yuri cùng Sooyeon trở về phòng của nàng.

-Yul thấy nóng không ?

-Uhm, hơi nóng thì phải – Yuri lấy tay quạt quạt.

-Để thiếp ra mở cửa sổ.

Sooyeon mở cửa, gió lùa vào làm nàng cảm thấy dễ chịu được đôi chút, trăng hôm nay vô cùng sáng nên nàng định lên tiếng kêu Yuri cùng ra ngắm trăng với mình thì nàng bất ngờ khi có vòng tay ôm nàng từ phía sau. Biết người ấy là Yuri nên nàng tựa người vào Yuri.

-Sooyeon à, tối nay Yul ở lại đây được không ?

Yuri thổi hơi nóng kèm theo mùi rượu vào tai Sooyeon, khiến nàng không khỏi rung mình mà lắp bắp.

-Uhm...từ lúc Yul ở phủ trạng nguyên của mình thì thiếp luôn cho người dọn dẹp phòng ở đây của Yul sạch sẽ mà.

-Không, Yul muốn ở cùng phòng với nàng – Yuri hôn vào tai của Sooyeon rồi xuống cổ.

-Hmmm – Sooyeon cảm thấy người nàng cũng đang vô cùng bức rức khó chịu.

Yuri đưa tay xoa mặt Sooyeon về phía mình rồi nhanh chóng áp môi mình phủ lên đôi môi xinh đẹp kia. Nụ hôn kéo dài triền miên bất tận, Sooyeon cũng xoay hẳn người nàng đối diện với Yuri để nụ hôn dễ dàng hơn. Cảm thấy Sooyeon không thể thở được nữa nên Yuri chuyển nụ hôn xuống cằm của nàng và cắn nhẹ lên đó. Đôi tay của Yuri cũng lần mò theo thắt lưng của Sooyeon mà cởi ra.

Yuri đưa lưỡi liếm nhẹ vào cổ Sooyeon khiến cho nàng rên nhẹ, phần khích nên Yuri đưa tay mình chu du vào bên trong lớp y phục của Sooyeon rồi chẳng mấy chốc người Sooyeon chỉ còn lại áo yếm. Yuri nâng Sooyeon lên, bế nàng về phía giường và cả hai vẫn không rời khỏi nụ hôn. Nhẹ nhàng đặt Sooyeon xuống, Yuri cởi hết tất cả những gì còn sót lại trên người Sooyeon và tiếp tục tiếp nối lại nụ hôn còn đang dở.

Yuri chuyển nụ hôn xuống cổ Sooyeon, ra sức mút mát rồi đưa lưỡi liếm dọc trên xương quai xanh gợi cảm của Sooyeon.

-Yul àhh

“Yul àhh”.

“Sau nhiệm vụ này Yul sẽ xin chuyển công tác, Yul sẽ không làm cảnh sát chìm nữa. Vì vậy chúng ta sẽ có nhiều thời gian dành cho nhau”.

Yuri ngậm chặt một bên ngực Sooyeon, đùa giỡn với đỉnh ngực làm cho nó căng cứng lên còn bên còn lại đưa tay xoa nắn.

“Yul à, tuần trăng mật này tụi mình đi Paris nha”.

-Hmmm..... Yul à

~Yuri lướt dọc nụ hôn từ ngực xuống bụng Sooyeon, để lại trên đường đi những vết ẩm ướt và vô số vết hôn ngân của mình. Sooyeon rung mình khi Yuri bắt ngờ hôn vào nơi tư mật của nàng. Vì không quen với cảm giác ấy nên Sooyeon đưa tay nâng đầu Yuri lên, nối lại nụ hôn với mình. Yuri vô thức nói giữa nụ hôn.

-Sica, Yul yêu em.

Happy TaeNy's Day

Tội lỗi quá, ngày của TaeNy mà cho YulSic đất hơi nhều =))))))

Mà lịch up chap của mình chắc sẽ là 7 ,17 ,27 ^_^

21. Chap 20

CHAP 20

Sooyeon đang nhắm mắt cảm nhận nụ hôn của Yuri thì khi vừa nghe câu nói đó, nàng lập tức mở to mắt nhìn về phía Yuri, đẩy Yuri ra kết thúc nụ hôn.

-Yul vừa nói cái gì ?!!!

-Ta nói gì ? – Yuri vẫn chưa nhận thức được lời nói của mình.

-Yul nói Yul yêu Sica.

- Ta... ta có nói như vậy sao ? – Yuri sửng sốt.

-KWON YURI TA HẬN NGƯỜI – Sooyeon giận dữ tát vào mặt Yuri.

-Ta xin lỗi Sooyeon à, ta cũng không biết tại sao mình lại buột miệng mà nói câu đó nữa – Yuri đưa tay ôm một bên má vì Yuri biết mình đáng bị như thế này khi lại thốt ra cái tên ấy trong thời khắc nhạy cảm như vậy.

-Thì ra bấy lâu nay ta chỉ là kẻ thế thân, thật nực cười, Kwon Yuri người ra ngoài cho ta – Sooyeon lấy chăn che thân thể mình lại và ngồi thu người vào góc giường, lệ sa hai hàng.

-Không phải như vậy đâu Sooyeon à, nàng nghe ta giải thích đi. Ta thật sự yêu nàng mà. Ta không biết vì sao lúc ấy những tiếng nói của Sica trong quá khứ lại vang lên trong đầu của mình nữa nên ta ... ta xin lỗi nàng Sooyeon.

-Ta nghĩ người nên nhận định rõ ràng, đừng ảo tưởng. Ta là Sooyeon, chứ không phải là Jessica !!!

-Sooyeon à. Cái đó chỉ là tiềm thức khi xưa nhất thời ulla về mà thôi. Ta không muốn sự việc lại xảy ra như vậy đâu. Nàng đừng khóc Sooyeon à. Nhìn nàng khóc lòng ta đau lắm – Yuri định đưa tay ôm lấy người Sooyeon.

-Tránh xa ta ra. Người mau ra khỏi đây. Ta không muốn nhìn thấy mặt người nữa. Đi ra đi – Sooyeon gạt tay Yuri ra khỏi người mình và chỉ tay về phía cửa. Đồng thời nhìn Yuri với ánh mắt đầy căm phẫn.

-Sooyeon à, ta xin lỗi mà, tất cả đều do ta không tốt. Thà nàng cứ trách cứ mắng ta đi, ta sẽ nhận hết chứ nàng đừng để cho ta không được gặp nàng.

Sooyeon nhìn về mặt vô cùng hối hận và cũng giàn giụa nước mắt giống như mình của Yuri nên cơn giận cũng dịu được đôi chút và lên tiếng nói bằng chất giọng yếu ớt còn sót lại của mình.

-Ta sẽ cho người thời gian để suy nghĩ xem hiện tại vị trí của ta và Jessica trong trái tim của người là như thế nào.

Sooyeon nghĩ đây có lẽ là cách tốt nhất hiện giờ, nàng biết nàng không nên hơn thua với người đã mất nhưng dù sao nàng vẫn không muốn mình bị nhìn nhầm, xem như là một người thay thế. Cho Yuri một cơ hội để nhìn nhận lại vấn đề cũng chính là nàng tự ỉnh một cơ hội, cơ hội để xem tình cảm của mình dành cho Yuri là như thế nào, vì rõ ràng Yuri luôn ở cạnh nàng làm cho nàng có cảm giác mình lúc nào cũng cần có Yuri. Do đó tập sống cách xa một chút âu cũng là một cách hay.

-Sooyeon à, ta...

-Có lẽ chúng ta đến với nhau hơi nhanh đúng không Yuri, cho nên ta nghĩ chúng ta cần cân nhắc suy xét kỹ mối quan hệ này. Bây giờ cả ta và người đều thật sự cần thời gian để suy nghĩ lại cho nên tạm thời chúng ta đừng gặp nhau nữa. Có được không ?

-Ta nghĩ nàng nói đúng – Yuri cúi đầu đáp.

Yuri biết lỗi lầm này của mình thật quá đáng và rất đáng bị trách phạt. Và câu hỏi đó của Sooyeon đặt ra đã làm cho Yuri thật sự rối bời. Ngay cả bản thân Yuri cũng không thể đưa ra câu trả lời thỏa đáng ngay lập tức cho Sooyeon được. Thật sự Yuri cũng lo sợ bản thân mình nhiều lúc đã tự huyễn hoặc xem Sooyeon

chính là Jessica do bởi diện mạo tương đồng. Chính vì vậy đây có lẽ là lúc cả hai nên dành cho nhau một khoảng lặng suy nghĩ về tiếng nói của con tim mình.

Hoàng cung

-Suk Ho con đã về – Hoàng thượng mừng rỡ ôm lấy Hoàng tử của mình.

-Thần nhi nhớ Phụ hoàng nhiều lắm.

-Ta cũng vậy, để ta ngắm con tí nào – Hoàng thượng nhìn Suk Ho từ trên xuống – Đã ra dáng nam nhi đại trượng phu lắm rồi... Khụ khụ.

-Long nhan của Phụ hoàng nhìn khá kém, khi còn ở Suju quốc, thần nhi có nghe nói Phụ hoàng đã bệnh mấy tuần nay. Vậy người có uống thuốc đầy đủ không ạ ? – Suk Ho quan tâm hỏi.

-Ta không sao ... khụ khụ – Hoàng thượng tiếp tục ho những tràng dài.

-Hoàng thượng tới giờ uống thuốc rồi – Hoàng hậu cùng thái y đang bưng chén thuốc vào trong.

Nhìn Hoàng hậu tận tình đút từng muỗng thuốc cho Hoàng thượng nên Suk Ho quay sang hỏi thái y về bệnh tình của Hoàng thượng.

-Thuốc của Phụ hoàng đều do người kê sao ?

-Dạ vâng thưa Hoàng tử.

-Vậy Phụ hoàng ta bị bệnh gì mà uống thuốc không khỏi ? – Suk Ho nghi hoặc hỏi.

-Bẩm do Hoàng thượng tuổi đã cao cộng với sức khỏe của Hoàng thượng bị suy giảm nhiều do áp lực từ công việc triều chính.

-Công việc triều chính hiện giờ ta đã giao cho Suk Hee đảm nhiệm, chưa kể bây giờ có thêm con nên Suk Hee Hoàn huy nh con sẽ nhẹ bớt được gánh nặng phần nào – Hoàng thượng mỉm cười hiền từ nhìn Suk Ho.

-Vâng con biết rồi, con sẽ hết lòng phụ giúp Hoàng huynh Suk Hee, Phụ hoàng cứ yên tâm tịnh dưỡng au hết bệnh.

Cùng lúc ấy Miyoung cùng Taeyeon bước vào, vì vừa nghe tin Suk Ho đã về nên Miyoung lập tức kéo Taeyeon nhanh chóng thẳng tiến đến hoàng cung. Do đó khi thấy Suk Ho, Miyoung vô cùng mừng rỡ.

-Suk Ho à ... tỷ thật là nhớ Hoàng đệ – Miyoung chạy lại và ôm chầm lấy Suk Ho.

-Đệ...cũng...nhớ...Hoàng tỷ ...– Suk Ho khó khăn nói do bị Miyoung ôm quá chặt.

-Được rồi Miyoung, ta thấy Hoàng tử không thể thở được kìa – Sau khi diện kiến hành lễ Hoàng thượng cùng Hoàng hậu xong thì Taeyeon thấy Miyoung ôm Suk Ho quá lâu nên lên tiếng nhắc.

-Hoàng đệ của tỷ bây giờ thật cao lớn a ~

Sau khi rời khỏi cái ôm Miyoung cũng giống như Hoàng thượng ngắm nhìn Suk Ho nhưng ánh mắt Suk Ho lại hướng đến Taeyeon. Vì Suk Ho cũng có nghe qua việc Hoàng tỷ của mình đã được gả ột người vô cùng khôi ngô, tuấn tú rất xứng đôi với Công chúa nhưng khi thực sự gặp mặt Suk Ho đã nghĩ mình sẽ nhìn nhầm nếu như trước đó, lúc mà Miyoung cùng Taeyeon bước vào phòng, bọn thái giám và cung nữ không gọi Taeyeon là Phò mã gia.

-Hoàng tỷ, người này là ... – Suk Ho vẫn là không chắc chắn hỏi lại.

-À để tỷ giới thiệu với Hoàng đệ, đây là Kim Taeyeon, Phò mã của tỷ – Miyoung mỉm cười đầy tự hào và kéo Taeyeon về phía nàng và Suk Ho.

-À, Suk Ho xin diện kiến Tỷ phu, hi vọng người bảo hộ cho Hoàng tỷ của ta thật tốt.

-Hoàng tử khách khí rồi, chăm lo cho Miyoung là nhiệm vụ của ta mà – Taeyeon thận trọng đáp lại.

Lần này Suk Ho công khai nhìn Taeyeon chăm chăm từ trên xuống dưới, không hề bỏ sót điểm nào, cẩn thận đánh giá quan sát người được gọi là Tỷ phu của mình. Thật sự mà nói nhìn Taeyeon Suk Ho không hề ưng ý được điểm nào của Taeyeon cả. Từ ngoại hình trắng trẻo y hệt như một tiểu bạch kiểm, yếu đuối, không hề có chút khí khái nam nhi cho đến vóc người thấp bé hơn hẳn cả một cái đầu. Hẳn nhìn Miyoung với Taeyeon đang đứng cạnh nhau về chiều cao của cả hai không xê xích nhau là bao.

-Con vào mà không diện kiến lão già này sao ? – Hoàng thượng lên tiếng cắt ngang màn chào hỏi có phần kì lạ của Taeyeon và Suk Ho.

-Xin lỗi Phụ hoàng, thần nhi quên mất còn có người và Hoàng hậu ở đây – Miyoung cười hối lỗi.

-Ta thấy hiện giờ trong mắt con chỉ có mình Suk Ho.

-Hi hi, Phụ hoàng sức khỏe người sao rồi, mấy bữa nay thần nhi bận chăm lo cho Taeyeon nên không thăm người được.

-Ta không sao, còn Taeyeon bệnh của người đã khỏe hơn chưa ? – Hoàng thượng hướng Taeyeon nói.

-Bẩm Hoàng thượng, thần đã khỏe hoàn toàn rồi.

Bởi vì Taeyeon bị thương quá nặng không thể thượng triều được nên Miyoung đã nhờ Soonkyu chuyển lời nói với Hoàng thượng rằng Taeyeon bị cảm phong hàn nên phải ở phủ tịnh dưỡng vài ngày. Hoàng thượng định cử thái y đến xem bệnh cho Taeyeon nhưng Miyoung đã nhất quyết từ chối vì nàng sợ như vậy thân phận của Taeyeon sẽ bị phát hiện.

-Uhm, trầm đây có việc cần nói riêng với Taeyeon.

-Vậy chúng thần xin cáo lui.

Mọi người đều hiểu ý tứ của Hoàng thượng nên nhanh chóng ra khỏi phòng. Suk Ho cũng rất muốn nói chuyện riêng với Miyoung nhưng ngại Taeyeon nên nhờ vậy vội kéo Miyoung vào ngự hoa viên, trước là hỏi thăm về cuộc sống sau là hỏi về Taeyeon. Trong phòng hiện tại chỉ còn lại Taeyeon và Hoàng thượng nhưng cả hai đều không biết rằng ở đâu đó bên ngoài có người đang nghe lén cuộc nói chuyện của họ.

Ngự hoa viên

-Uhm, Hoàng tỷ ...

-Hoàng đệ muốn hỏi tỷ chuyện gì sao ? – Nhìn vẻ mặt nghiêm túc của Suk Ho làm Miyoung ngạc nhiên.

-Taeyeon và Hoàng tỷ ... hai người ... sống hạnh phúc không ?

-Dĩ nhiên là rất hạnh phúc rồi – Miyoung không hiểu sao Suk Ho lại hỏi nàng chuyện này.

-À hmmm – Suk Ho háng giọng đôi chút – Chuyện chăn gối ... của Hoàng tỷ và Phò mã.... Nói chung Phò mã có gì không ổn không ?

-Yahhhh...sao Hoàng đệ lại hỏi chuyện này ? – Mặt Miyoung lúc này đã phỉm hồng, nàng không ngờ Suk Ho lại nói chuyện thẳng thắn như vậy.

-Hoàng tỷ trả lời đi.

-Ta phải trả lời sao đây, chẳng lẽ ta lại nói là ta và Taeyeon, cả hai thật sự vẫn chưa ... sao ? – Miyoung trầm nghĩ.

-Chúng ta vẫn tốt mà. Taeyeon vẫn bình thường.

-Uhm ... – Suk Ho gật gù đắm chiêu suy nghĩ.

-Chẳng lẽ đệ ấy đang nghi ngờ thân phận của Taeyeon sao ?! – Miyoung quan sát Suk Ho – Có lẽ ta đã suy nghĩ quá rồi. Dù sao đệ ấy cũng chỉ mới gặp Taeyeon lần đầu tiên thôi mà.

-Rồi Hoàng đệ trả lời tỷ đi, tại sao đệ lại hỏi chuyện của Taeyeon ?

-À, không có gì đâu, đệ chỉ là tò mò thôi mà.

-Nếu tỷ ấy đã khẳng định như vậy thì ta thôi không suy nghĩ nữa. Có lẽ trực giác lần này của ta đã sai

-Yahhhh, chuyện tế nhị này mà đệ lại đi tò mò hả ? – Miyoung đánh vào vai Suk Ho.

-Thì ra nàng đang ở đây.

Đúng lúc đó Taeyeon bước tới vòng tay quanh eo Miyoung sau khi dạo một vòng đi tìm kiếm Miyoung. Suk Ho nhìn thấy cử chỉ thân mật của cả hai cũng như gương mặt hạnh phúc của Miyoung nên khá tin tưởng vào lời nói ban nãy của Miyoung là sự thật.

Taeyeon cảm giác hình như Suk Ho đang nhìn mình nên khi quay sang thì thấy Suk Ho đang nhìn vào vị trí tay của mình đang đặt trên eo Miyoung. Taeyeon quên mất đây là Hoàng cung chứ không phải trong phủ Phò mã và trước mặt còn có Suk Ho nữa nên Taeyeon ý tứ rút tay về.

-Tối nay Tỷ phụ có thể cho Hoàng tỷ của ta ở lại cung một hôm được không ? Lâu rồi không gặp nên ta có nhiều chuyện muốn nói với tỷ ấy.

Nhìn gương mặt nhăn nhó suy nghĩ của Taeyeon nên Miyoung định lên tiếng từ chối giúp nhưng chưa kịp mở lời thì Taeyeon đã nói trước.

-Uhm, được mà – Taeyeon gượng cười.

-Như vậy thì Tỷ phụ đành phải chịu khó một hôm rồi – Suk Ho cười.

Kỹ viện SooHoo

Taeyeon bước vào không thấy Jung Ji Hoo đâu, chỉ thấy Sooyeon đang chăm chú đọc sách nên lên tiếng hỏi.

-Sư phụ đâu rồi Sooyeon ?

-Vì mấy ngày nay Taeyeon bị thương phải tịnh dưỡng nên muội không nói cho Taeyeon biết. Thật ra phụ thân đã tìm ra được tung tích của một cung nữ khi xưa hầu hạ cho Park Hoàng hậu cho nên phụ thân đã đi tìm bà ta rồi.

-Tại sao lại tìm bà ấy ? – Taeyeon thắc mắc vì từ đó đến giờ Taeyeon chưa hề nghe Jung Ji Hoo đề cập đến việc này.

-Muội nghe phụ thân nói là vị cung nữ này khi xưa được phụ thân của Taeyeon cứu ra từ trong cung nhưng sau đó phụ thân của Taeyeon mất nên tung tích của bà ấy cũng không rõ.

-Chẳng lẽ việc cả nhà ta bị sát hại có liên quan đến việc phụ thân ta cứu cung nữ đó sao ? Nếu như vậy thì không lẽ Park hoàng hậu cũng có liên can ?!! – Taeyeon sửng sốt.

-Việc này thì muội không biết. Có gì Taeyeon hãy đợi phụ thân muội về rồi hỏi rõ xem sao.

Nghe giọng Sooyeon hôm nay nói chuyện với mình có gì đó không ổn nên Taeyeon hỏi thăm.

-Muội sao vậy ? Ta nghe ra giọng muội là đang không vui.

-Không có chuyện gì đâu.

-Muội đừng giấu ta, từ lúc nào mà muội xem ta là người lạ vậy. Có phải muội với Yuri cãi nhau không ?

-Sao Taeyeon biết ? – Sooyeon ngạc nhiên.

-Thì những người thân với muội chỉ có sư phụ, ta và bây giờ có thêm Yuri nên việc muội buồn ta đoán là do tên Yuri đó làm. Muội nói đi, Yuri đã làm gì muội, ta sẽ giúp muội xử tội nàng.

...

Một lúc sau khi nghe Sooyeon kể lại, Taeyeon đi từ ngạc nhiên này đến ngạc nhiên khác. Taeyeon không ngờ Yuri và Sooyeon đã tiến đến bước này, xem ra còn nhanh hơn chuyện tình cảm của mình và Miyoung.

Khó khăn lắm Taeyeon mới thuyết phục được Sooyeon kể ra chuyện tế nhị này nhưng khi nghe rồi thì tới lượt Taeyeon cảm thấy xấu hổ và gương mặt Sooyeon cũng đã phấp hờn.

-Ồ...Uhm... Ta thấy muội quyết định như vậy thật đúng đắn. Quả là may mắn khi muội với Yuri chưa phát sinh chuyện gì nếu không ta sẽ không để yên cho Yuri như vậy đâu.

-Nhưng Taeyeon à, muội nhớ Yuri – Giọng Sooyeon thoáng buồn.

-Từ ngày hôm ấy đến nay cả hai nàng chưa gặp nhau sao ?

Sooyeon gật đầu : “Xem ra Yuri đã suy nghĩ thông suốt rồi. Cả hai vốn không thuộc về nhau, có lẽ ... muội cũng nên từ bỏ thôi”.

-Muội đừng nói vậy, theo ta được biết mấy ngày nay Hwang Suk Min đang ở Pyeongyang nên có thể Yuri đã đi cùng hắn đến đó, ta nghĩ vì việc ấy nên Yuri không thể đến gặp muội được.

Thấy Sooyeon vẫn còn trầm tư lo lắng suy nghĩ nên Taeyeon nói thêm.

-Đợi khi Yuri về ta sẽ giúp muội hỏi rõ xem nàng ấy có thật sự yêu muội hay không, hay chỉ xem muội như kẻ thế thân. Ta sẽ không để muội chịu ủy khuất đâu. Ta hứa đó.

Vì không có việc gì làm nên Taeyeon cùng trò chuyện với Sooyeon đến tận tối khuya, ngay cả cơm tối Taeyeon cũng ăn ở đây. Sooyeon ngạc nhiên khi Taeyeon đã ở đây rất lâu, bình thường Taeyeon chỉ đến một lát rồi về ngay nên nàng thắc mắc và hỏi ra thì biết Taeyeon đêm nay chỉ ngủ có một mình vì vậy thừa dịp này Sooyeon chọc ghẹo Taeyeon.

-Taeyeon à ~ muội cũng ngủ có một mình hay là chúng ta cùng ngủ với nhau đi.

-Yahhhh ... yahhh muội điên rồi hả ? – Taeyeon sững sốt.

-Muội nói thật mà – Sooyeon giả vờ nghiêm túc.

Thấy Taeyeon vẫn còn bất động nhìn mình chằm chằm với vẻ mặt như sắp tin lời nói của mình nên Sooyeon nói tiếp.

-Ha ha ha, có uội cũng không thềm Taeyeon đâu – Sooyeon lè lưỡi trêu chọc.

-Hứ, thấy ghét. Ta về đây – Xấu hổ nên Taeyeon trả lời cộc lốc.

-Vậy Taeyeon nhớ ngủ ngon nga ~ – Sooyeon gọi với theo.

Về đến phủ Taeyeon chui vào phòng nằm trên giường lăn qua lăn lại cả một canh giờ nhưng vẫn không tài nào chợp mắt được. Từ lúc Taeyeon và Miyoung làm huê với nhau thì cả hai luôn bên cạnh nhau như hình với bóng. Taeyeon thật sự muốn tiến thêm một bước nữa với Miyoung nhưng Miyoung không cho phép vì vết thương của Taeyeon chưa hồi phục hẳn. Taeyeon định đêm nay sẽ làm cho Miyoung chính thức trở thành nữ nhân của mình nhưng ngặt nỗi Suk Ho lại hồi cung đúng lúc như vậy nên Taeyeon đành phải chịu ngủ một mình một hôm.

Taeyeon thật khó khăn lắm mới lim dim được một chút thì nghe tiếng mở cửa phòng ngủ nên Taeyeon mở mắt nhìn sang thì thấy Miyoung đang bước vào phòng. Taeyeon nhìn Miyoung chằm chằm vì cứ ngỡ bản thân mình vì nhớ Miyoung quá mà nằm mơ. Taeyeon đưa tay tự nhéo vào mặt mình một cái để xác định có đau hay không và hành động đó làm Miyoung bật cười.

-Ngốc.

Chap sau, chuyện j đến nó cũng sẽ đến :”>

7.11 Happy YoonHyun's Day Couple gà bông

G9 mọi người Mà post khuya h này còn ai thức ko ta :3

22. Chap 21.1

CHAP 21.1

-Là nàng thật sao Miyoung ? – Taeyeon vẫn còn ngạc nhiên.

-Ừ, là thiếp đây – Đôi mắt của Miyoung cong lên tạo thành hình bán nguyệt.

-Không phải đêm nay nàng ở lại trong cung sao ? – Taeyeon chớp mắt.

-Tae muốn thiếp ở lại trong đó à ? – Miyoung bước lại gần giường.

-Không, dĩ nhiên là không rồi – Taeyeon lắc đầu liên tục – Nhưng tại sao nàng lại về ?

-Vì thiếp sợ có người nào đó ngủ một mình không được nên đêm hôm khuya khoắt trở về đây. Xem ra người đó không có thiếp cũng có thể ngủ ngon lành. Vậy thôi thiếp trở về cung đây.

Khi Miyoung vừa mới xoay lưng lại thì ngay lập tức đã bị Taeyeon nắm tay kéo ngược trở lại và yên vị trên đùi Taeyeon. Lưng Miyoung tựa vào ngực Taeyeon còn Taeyeon thì vòng tay ôm chặt Miyoung vào lòng mình. Taeyeon đưa mặt mình vùi sâu vào hõm cổ Miyoung hít lấy mùi thơm đặc trưng từ cơ thể của nàng.

-Đừng đi, ta nhớ nàng.

-Chúng ta mới gặp nhau lúc trưa mà – Miyoung bị Taeyeon làm loạn nên hơi rụt cổ lại.

-Chỉ cần không được gặp nàng một vài canh giờ thôi là ta đã thấy nhớ nàng rồi huống chi cả một buổi chiều tối như ngày hôm nay chứ – Taeyeon hôn nhẹ vào cổ Miyoung – Với lại ta cũng nhớ mùi hương của nàng nữa. Thật lâu lắm rồi không được ôm nàng như thế này.

-Đeo miệng – Trong lòng Miyoung như có hàng ngàn con bướm đang bay lượn.

-Nhưng có người đang rất vui đó nha – Taeyeon nhìn gương mặt Miyoung rồi tiếp tục hôn lên khắp cổ Miyoung.

Miyoung cười khúc khích trước hành động đó của Taeyeon. Đột nhiên Taeyeon đưa lưỡi liếm vào cổ Miyoung một vệt dài ẩm ướt làm cho nàng rung mình. Miyoung cảm giác cả cơ thể nàng đang bất động, căng thẳng và tim đập rất nhanh.

-Tae...Tae...Yeon àhhhh

Một tay của Taeyeon từ từ di chuyển lên trên và luồn vào trong lớp y phục của Miyoung để tìm kiếm nơi yêu thích của nó.

-Hhmmm...đ-đừng... Tae

~~Taeyeon ngưng hành động của mình lại, khó hiểu nhìn Miyoung.

-Thiếp... thiếp chưa chuẩn bị sẵn sàng cho lắm – Miyoung xấu hổ cúi đầu.

-Huh ? – Taeyeon ngạc nhiên rồi mỉm cười chọc ghẹo – Vậy mà lần trước có người chủ động câu dẫn ta trước đó nga

~~Tae đáng ghét – Miyoung xoay người lại đánh yêu vào vai Taeyeon.

Taeyeon nắm tay Miyoung lại và đặt nó ngay tim mình rồi nghiêm túc nói.

-Nàng có nghe thấy tim ta đang đập rộn ràng không Miyoung ? Nó là sở hữu của nàng và chỉ đập như thế này vì một mình nàng mà thôi.

-Taeyeon à ~ – Miyoung trêu mếu nhìn Taeyeon.

-Ta yêu nàng Miyoung – Taeyeon đưa tay vuốt ve gương mặt Miyoung.

-Thiếp cũng yêu Taeyeon – Miyoung nương mặt mình theo bàn tay của Taeyeon.

Thấy Taeyeon đang tiến đến hôn mình nên Miyoung nhắm mắt lại chờ đợi. Một nụ hôn đầy nhẹ nhàng thương yêu. Taeyeon cắn nhẹ môi dưới của Miyoung như chờ đợi sự cho phép. Hiểu ý Miyoung liền hé miệng

chào đón vị bằng hữu quen thuộc của nó. Hôn được một lát rồi Taeyeon rời ra và tựa trán mình vào trán Miyoung.

-Nàng biết không Miyoung, ta đã chờ đợi thời khắc này lâu lắm rồi – Taeyeon cọ mũi mình vào mũi Miyoung.

-Thiếp cũng vậy – Miyoung ngại ngùng nói nhỏ nhưng Taeyeon vẫn nghe thấy rõ và mỉm cười rạng rỡ.

Taeyeon tiếp tục nuzz lại nụ hôn và bắt đầu tháo đai lưng của Miyoung. Tuy cả hai đều đang nhắm mắt hôn nhau triền miên nhưng Taeyeon vẫn có thể cởi y phục Miyoung ra một cách dễ dàng chính xác. Chẳng mấy chốc trên người Miyoung chỉ còn độc nhất chiếc áo yếm cùng với tiết khố mà thôi.

Chỉ nhìn hai ngọn núi nhấp nhô theo từng nhịp thở của Miyoung thoát ẩn thoát hiện bên dưới lớp vải mỏng đầy khiêu khích kia thôi cũng đã đủ làm Taeyeon cảm thấy khó thở. Đặt Miyoung nằm dưới thân mình, Taeyeon cúi đầu hôn lên trán Miyoung rồi tới đôi mắt cười khả ái, gò má phồng hồng cùng chiếc mũi xinh đẹp và đôi môi đầy câu dẫn kia.

Miyoung có thể cảm nhận được sự ôn nhu qua từng nụ hôn đầy trân trọng của Taeyeon dành ình. Cơ thể Miyoung lúc này đã hoàn toàn thả lỏng nên nàng bắt đầu đáp trả lại nụ hôn của Taeyeon.

Nụ hôn trở nên nồng nhiệt hơn khi Taeyeon trượt lưỡi vào miệng Miyoung quán lấy chiếc lưỡi thân yêu của nó. Chiếc lưỡi không xương của Taeyeon lung sục khám phá toàn bộ mọi góc ngách trong khoang miệng Miyoung đầy thích thú.

Hai chiếc lưỡi ấm nóng cùng hòa quyện đưa đẩy với nhau một cách ăn ý. Taeyeon cả gan ngậm lấy chiếc lưỡi của Miyoung mà mút mát say sưa. Đôi tay Taeyeon bắt đầu luồn vào bên dưới lớp áo yếm Miyoung nhẹ nhàng xoa nắn hai bên khóa mềm mại của nàng. Điều này làm cho Miyoung không ngăn được tiếng rên rỉ của mình đang phát ra từ bên trong miệng Taeyeon.

-Mmmm.....Hmmmmmm....mmmmmm ~ ~

~Cảm thấy người bên dưới mình không thể thở nổi được nữa nên Taeyeon di chuyển nụ hôn xuống chiếc cổ trắng ngần của Miyoung. Nụ hôn của Taeyeon chạm đến đâu thì nơi ấy đều để lại những dấu đỏ ửng đến đó. Tay Taeyeon vòng ra phía sau gỡ dây và tháo luôn chiếc yếm còn sót lại trên người Miyoung làm lộ ra cặp thỏ ngọc trắng muốt.

Không kiềm được sự cuốn hút ấy Taeyeon đưa miệng mình ngậm chặt một bên còn bên kia thì được bàn tay Taeyeon nhẹ nhàng nâng niu xoa nắn. Taeyeon cứ nghịch mãi cho đến khi ngực bên này bị se cứng lại mới chịu buông tha mà di chuyển sang bên còn lại và cũng tiếp tục làm như vậy.

Tuy ngại ngùng nhưng Miyoung vẫn bật cười trước hành động như hải nhi thèm khát sữa mẫu thân của Taeyeon. Nâng đầu Taeyeon lên, kéo lại nuzz tiếp nụ hôn, Miyoung không muốn Taeyeon cứ mãi trêu đùa trên ngực mình như thế.

Thêm một nụ hôn nồng nàn quyết liệt khác tiếp tục diễn ra. Taeyeon thở hổn hển nhìn gương mặt phồng hồng của Miyoung và mỉm cười nhẹ khi biết Miyoung đang giúp mình giải khai thất lưng cùng y phục.

-Lần này ta sẽ không làm cho nàng ngất xỉu nữa đâu.

-Tae mà dám làm lần nữa thì thiếp cũng sẽ không bao giờ cho Tae đụng vào người thiếp nữa đâu.

-Ta sẽ không có ngốc như vậy đâu – Taeyeon cười ngố.

Chẳng mấy chốc trên người Taeyeon cũng chỉ còn độc nhất tiết khố và miếng vải trắng quấn ngực đang được Miyoung cởi dần ra. Nhìn bàn tay Miyoung run run khi làm nên Taeyeon nắm tay Miyoung lại.

-Để ta giúp nàng.

Miyoung xấu hổ rút tay về, nàng không dám nhìn vào hành động của Taeyeon đang làm. Mặc dù đây không phải là lần đầu tiên nàng nhìn thấy cơ thể của Taeyeon nhưng nàng vẫn là không thể giấu đi vẻ mặt đang ngượng ngùng của bản thân.

Lúc này trên người Taeyeon đã không còn một mảnh vải che thân, ngay cả tiết khố của mình Taeyeon cũng đã tự động cởi nó ra. Sau đó Taeyeon nằm lại xuống người Miyoung, chống hai tay lên giường để giảm bớt sức nặng của mình lên cơ thể Miyoung. Taeyeon từ tốn cúi xuống hôn lên môi Miyoung.

Cảm thấy Taeyeon có thể mỗi với tư thế này nên Miyoung lên tiếng giữa những nụ hôn đang say đắm của Taeyeon.

-Tae không cần chống như vậy đâu, cứ trực tiếp nằm lên trên người thiếp.

Tự thấy bản thân mình cũng khá mỏi nên Taeyeon gật đầu và để mặc cơ thể mình cùng với cơ thể Miyoung tiếp xúc không khoảng cách với nhau. Hai cơ thể trần lấm đầu tiên chạm vào nhau, cảm nhận da thịt mềm mại của nhau làm cho cả hai đều cảm thấy bồn chồn trước cảm xúc khó tả này.

Đôi tay Taeyeon vuốt ve khắp người Miyoung làm cho Miyoung rung mình và vô cùng ngứa ngáy như thể có hàng ngàn con kiến đang bò trên người mình vậy. Cơ thể Miyoung dần dần trở nên bứt rứt khó chịu và nàng cảm nhận được có một thứ gì đó cồn cào trong bụng mình khi Taeyeon đang cong gối chạm nhẹ vào nơi tư mật của nàng cùng một lúc với đôi tay kia đang trêu đùa xoa nắn trên ngực nàng.

-Tae ...Tae... ~ ~

~Taeyeon di chuyển nụ hôn từ xương đòn gợi cảm của Miyoung xuống dưới vùng núi đôi và khe suối yêu thích của mình mà mút mát. Miyoung cong người rên lên vì kích thích khi bị Taeyeon cắn nhẹ vào đỉnh núi và bên dưới thì bị đầu gối Taeyeon trêu chọc.

-Uhmhhh ~ ~ Hmhhh.... mmmm... ~

~Một tay Taeyeon cuồng nhiệt xoa nắn một bên ngực Miyoung còn tay kia thì trượt xuống xê dịch đáy tiết khố một chút để có thể trực tiếp vuốt ve nơi tư mật của Miyoung. Taeyeon mỉm cười khi biết bên dưới Miyoung đang dần trở nên ẩm ướt hơn nhưng Taeyeon vẫn không vội cởi nó ra.

Ở bên trên Taeyeon tiếp tục đánh lưỡi rà quét khắp khỏa mềm mại của Miyoung làm cho chúng đều thấm ướt đầm dịch vị của mình. Và khi thấy hai đỉnh núi đều bị mình làm cho sưng cứng cả lên Taeyeon mới di chuyển nụ hôn xuống bụng Miyoung.

Từng nụ hôn được trải dài ướt át dọc khắp người Miyoung mỗi khi môi Taeyeon chạm vào. Tay Taeyeon đang đặt trên ngực Miyoung bắt đầu lướt xuống vuốt ve eo và đùi nàng. Đùa giỡn chán chê với bụng và rốn của Miyoung khi xung quanh ấy toàn những ấn ký do mình để lại, Taeyeon mỉm cười hài lòng rồi từ từ chuyển nụ hôn của mình xuống thấp hơn.

Cuối cùng đôi tay Taeyeon cũng đã chịu cởi luôn chiếc tiết khố duy nhất còn sót lại trên người Miyoung khi nụ hôn dần chạm tới nơi đó. Taeyeon bất động nhìn ngắm cửa thiên đường trước mắt mình làm Miyoung ngại ngùng khép chân che lại.

-Tae...đừng nhìn nữa ... thiếp ... – Miyoung xấu hổ không thể hoàn thành câu nói của mình.

Taeyeon ngẩng đầu lên nhìn ngắm khuôn mặt đỏ bừng vì ngại của Miyoung.

-Nàng đừng ngại – Rồi lấy tay mình tách hai chân của Miyoung ra.

Taeyeon hôn vào hai bên đùi non rồi chậm rãi hôn nhẹ vào nơi tư mật của Miyoung làm cho nàng rên lên vì kích động.

-Hmmm ~ ~ ~ Uhmhhh ... TaeTaeeeee – Hai tay Miyoung nắm chặt lấy hai tay Taeyeon.

Taeyeon đưa lưỡi mình liếm vào cửa hang đang rỉ nước của Miyoung vài lần rồi đẩy lưỡi tiến vào sâu bên trong hang động chật hẹp chưa được khai hoang ấy. Taeyeon cảm nhận được từng đợt co thắt dữ dội từ cửa động của Miyoung và nó như muốn nuốt chửng lấy lưỡi của mình nên càng làm cho Taeyeon trở nên thích thú khám phá.

Cảm giác bất ngờ khi có vật thể lạ chui vào trong nơi tư mật của mình nên làm cho Miyoung cảm thấy vô cùng bối rối không biết phải làm sao. Cả người nàng bắt đầu uốn éo khó chịu, hai chân nàng quặp lấy cổ Taeyeon và hai tay nàng ép chặt đầu Taeyeon vào nơi tư mật của mình như thể đang khuyến khích Taeyeon tiến vào sâu hơn.

Cảm thấy bên trong Miyoung bắt đầu giãn nở hơn so với lúc đầu nên Taeyeon mới thu lưỡi về, trườn người lên trên nới lại nụ hôn với Miyoung và thì thầm.

-Ta sẽ làm thật nhẹ tay.

-Uhhmm ~ ~ - Miyoung thở hổn hển.

Nhận được sự gập đầu nhẹ từ Miyoung, Taeyeon đưa tay mình xuống vuốt ve điểm nhạy cảm của Miyoung rồi từ từ đưa hai ngón tay tiến vào. Taeyeon cảm nhận được sự thít chặt từ bên trong của Miyoung đang bao trùm lấy hai ngón tay của mình khi càng tiến sâu dần. Taeyeon cố gắng làm thật nhẹ nhàng và từ tốn để Miyoung có thể quen dần với cảm giác này. Cuối cùng tay Taeyeon cũng chạm đến tấm màn mỏng đang chắn ngang lối đi vào trong. Ngược nhìn Miyoung, Taeyeon thấy được sự căng thẳng hiện lên rõ ràng trong ánh mắt của nàng nên Taeyeon trấn an.

-Nàng đừng căng thẳng quá, đừng nắm khăn giường như vậy hãy ôm lấy ta đi. Nếu có đau thì hãy bầu vào người ta để ta có thể cùng cảm nhận sự đau đớn giống với nàng - Taeyeon hôn nhẹ vào môi Miyoung.

Cảm nhận vòng tay đang ướt đẫm mồ hôi của Miyoung khi đặt trên lưng mình, Taeyeon hôn nhẹ vào trán nàng và đưa bàn tay còn lại của mình vuốt ve mặt Miyoung để giúp nàng bình tĩnh hơn. Khi nhận thấy cơ thể Miyoung đã dần thả lỏng Taeyeon mới nhẹ đẩy tay mình vào sâu hơn phá tan tấm màn mỏng kia.

-Aaaaaaaaaaaaaaaaaa - Miyoung kêu lên vì đau.

Taeyeon ngừng hành động bên dưới của mình lại, ngay lập tức máu từ bên trong chảy ra thấm ướt khăn giường. Cảm nhận được đôi tay Miyoung đang bầu mạnh vào lưng mình nên Taeyeon nhanh chóng áp môi mình hôn lên môi Miyoung để an ủi.

-Ta xin lỗi. Chắc hẳn là nàng đau lắm.

Miyoung lắc đầu yếu ớt : “Thiếp không sao” và cố gắng ổn định lại nhịp thở.

-Nàng chắc chứ ?

Miyoung gập đầu.

Taeyeon không vội tiến vào mà hôn lấy môi Miyoung giúp cho nàng có thể bình tĩnh thả lỏng cơ thể hơn. Cảm thấy đôi tay Miyoung đang đặt trên lưng mình đã thôi không bầu chặt nữa nên Taeyeon mới tiếp tục đẩy ngón tay mình đi vào sâu hơn và khi thấy cơ thể Miyoung đã thích ứng với điều này thì Taeyeon bắt đầu thúc đẩy ngón tay, khám phá bên trong chật hẹp của Miyoung. Cả người Miyoung nảy lên nảy xuống theo từng nhịp cử động của ngón tay Taeyeon.

-Hmmmm ... Hmmmm Uhhmmmm ~ Tae...Tae...Yeon... ahhhhhhhhh

~Nhịp đẩy của Taeyeon ngày càng nhanh kích thích cho Miyoung rên rỉ tên mình ngày càng nhiều. Cả căn phòng tràn ngập tiếng thở hổn hển của cả hai và những âm thanh đầy ám muội phát ra từ nơi giao nhau giữa ngón tay Taeyeon và bên dưới của Miyoung.

Nhận thấy sự giãn nở ngày càng rộng ở bên trong nên Taeyeon lần lượt đưa thêm ngón tay thứ ba vào, chụm lại thành một khối và tiếp tục thúc đẩy. Nghe thấy tiếng rên rỉ của Miyoung ngày càng nhanh và hông nàng đang co thắt lên xuống dữ dội, biết nàng sắp tiến đến thiên đường của sự khoái lạc nên Taeyeon cố thúc đẩy tay mình nhanh và mạnh hơn nữa.

-Arrrrrrhhhhhh Tae...Yeonnnn ahhhhhhh ~ ~ ~

~Cả người Miyoung cong lên rồi đổ ập xuống giường thở hổn hển. Taeyeon cố rút tay mình ra thật nhẹ nhàng tránh làm Miyoung đau rồi cúi đầu xuống, đưa miệng nuốt trọn thứ nước mật ngọt đang chảy ra từ cửa động của Miyoung.

-Đừng TaeTae, không sạch đâu - Miyoung xấu hổ và bất ngờ với hành động Taeyeon đang làm nên cố khép chân mình lại để Taeyeon không thể tiến vào thêm.

-Đừng ngại Miyoung à, ta yêu tất cả mọi thứ từ nàng, nước mật ngọt này là do nàng vì ta mà chảy ra cho nên hãy để ta có thể nếm trọn được chúng.

Thấy Miyoung đang chần chừ suy nghĩ nên Taeyeon tách hai chân Miyoung ra và tiếp tục. Miyoung xấu hổ quay mặt đi không dám nhìn vào hành động Taeyeon đang làm ở bên dưới mình.

Hài lòng với nơi tư mật của Miyoung đã được mình làm cho sạch sẽ, Taeyeon mới trườn người lên hôn vào môi Miyoung, giúp nàng có thể cảm nhận được mùi vị của chính mình.

-Hhmmmm ~

--Sao, mùi vị tuyệt vời đúng không ? – Taeyeon rời nụ hôn và mỉm cười gian tà.

-Yahhh... Kim Taeyeon đáng ghét – Miyoung vùi mặt vào vai Taeyeon để che đi gương mặt đang đỏ bừng của mình.

Taeyeon nằm xuống bên cạnh Miyoung vòng tay ôm lấy cơ thể Miyoung vào lòng, kéo chân đắp lại cho cả hai và hôn nhẹ lên đỉnh đầu nàng.

-Bây giờ Hwang Miyoung nàng chính thức là người của ta rồi, là nữ nhân của Kim Taeyeon này – Taeyeon mỉm cười hạnh phúc.

-Uhhh – Miyoung bên lên gật đầu.

-Miyoung ahhh ~ ... ta yêu nàng. Càng ngày ta càng yêu nàng nhiều hơn – Taeyeon siết chặt cái ôm.

Miyoung mỉm cười rạng rỡ và vòng tay ôm chặt lấy Taeyeon : “Thiếp cũng vậy”.

Gương mặt cả hai đều tràn đầy nét hạnh phúc khi dần chìm vào giấc ngủ sau những ân ái vừa rồi. Có thể nói đây sẽ là đêm khó quên của Taeyeon và Miyoung. Đêm động phòng hoa chúc chính thức sau khi thành thân.

Dù sao cũng là lần đầu của TaeNy nên cứ từ từ thôi ha , mạnh bạo quá cũng ko tốt mà =)))

Mà đây cũng là lần đầu au viết PG nên au viết có dễ cũng vui lòng bỏ qua cho nha :”>

23. Chap 21.2

CHAP 21.2

Ánh sáng ấm áp báo hiệu một ngày mới tốt lành chiếu rọi làm bừng sáng khắp căn phòng hạnh phúc của Taeyeon và Miyoung. Cảm giác ngực mình đang bị ai đó quấy phá nên Miyoung mơ màng tỉnh giấc.

-Chào buổi sáng TaeTae – Miyoung dụi dụi mắt.

Taeyeon rời miệng mình khỏi khuôn ngực mềm mại của Miyoung và ngẩng đầu lên nhìn nàng rồi nở nụ cười ngố.

-Chào buổi sáng, à không, chào buổi trưa mới đúng Kim phu nhân.

Taeyeon trườn lên nằm cạnh Miyoung, hôn nhẹ vào môi nàng rồi mỉm cười đầy âu yếm nhìn vào gương mặt hạnh phúc của Miyoung. Vì trời đã sáng hẳn nên Miyoung thấy rõ ánh mắt của Taeyeon đang lướt dọc khắp cơ thể không che đậy của mình. Rồi nàng nhớ lại những hành động tối qua của mình cùng với Taeyeon nên xấu hổ đỏ mặt.

-A nha, nàng là đang ngại ngùng sao Miyoung ? Thật là khả ái a ~ – Taeyeon ôm Miyoung vào lòng.

-Tae đáng ghét – Miyoung giấu mặt vào vai Taeyeon làm cho thân thể cả hai tiếp xúc không khoảng cách và điều này làm cho Taeyeon bắt đầu có cảm giác rạo rức trở lại.

Taeyeon xoay người nằm hẳn lên phía trên Miyoung rồi từ từ cúi xuống hôn vào môi Miyoung. Nụ hôn ban đầu nhẹ nhàng nhưng sau đó trở nên nồng nàn hơn. Taeyeon đẩy lưỡi mình vào sâu trong miệng Miyoung

chơi đùa. Buông tha đôi môi có phần ửng đỏ của Miyoung, Taeyeon di chuyển nụ hôn xuống cổ và xương quai xanh của nàng.

-Hmmmm Uhmhhh

Miyoung rên lên khi cảm nhận tay Taeyeon đang vuốt ve vùng đất thiêng liêng của mình.

-Đừng... mà... Tae-Tae... – Miyoung khó khăn nói khi Taeyeon đang bú mút ngực của nàng.

-Chúng ta tiếp tục giống đêm qua nha Miyoung, nàng làm cho ta không kiềm chế được nữa rồi – Taeyeon trả lời gấp gáp.

-Không được ...Tae mà làm nữa thì e rằng thiếp không thể bước xuống giường được luôn đó – Miyoung cắn môi.

-Vậy thì cả ngày hôm nay nàng cứ nằm ở trên giường để ta hầu hạ – Taeyeon cong khóe môi, mỉm cười gian tà.

-Hư hỏng – Miyoung đưa tay nhéo mặt Taeyeon.

Mặc kệ Miyoung có đồng ý hay không thì Taeyeon vẫn tiếp tục cúi đầu xuống hôn lên môi Miyoung. Nụ hôn đầy khao khát mãnh liệt và kích thích, Miyoung cảm tưởng Taeyeon như thể muốn nuốt chửng lấy đôi môi của nàng vậy. Một tay Taeyeon tiếp tục xoa nắn khỏa mềm mại của Miyoung còn tay kia bắt đầu vuốt ve xuống eo, đùi rồi lại chui vào giữa hai chân Miyoung làm loạn.

-Aaaaaaaaaa – Miyoung bất ngờ kêu lên khi tay Taeyeon đột ngột đi vào bên trong nàng mà không thông báo trước.

Cốc cốc cốc Đúng lúc ấy có tiếng gõ cửa ở bên ngoài.

-Công chúa có sao không ạ ? – Tiếng Soonkyu vang ra từ bên ngoài phòng.

Taeyeon phớt lờ và vẫn tiếp tục thúc đẩy ra vào hang động của Miyoung làm cho nàng thở dốc rên rỉ nên không thể lên tiếng trả lời Soonkyu được.

Không nghe thấy tiếng trả lời từ bên trong nên Soonkyu hỏi tiếp.

-Có cần nô tỳ vào không ạ ?

Lúc này Miyoung mới cố gắng kiềm chế sự ham muốn của bản thân mình lại và khó khăn lên tiếng.

-Ta...hmhhh...không...sao...hmhhh...người...hmhhh...đi...ra...đi...

Taeyeon vẫn chú tâm làm nhiệm vụ của mình mặc kệ sự hiện diện bên ngoài của Soonkyu và tiếng rên rỉ đang được Miyoung hạn chế nhất có thể.

-Vậy nô tỳ cáo lui, nếu có cần gì thì Công chúa cứ lên tiếng ạ.

Thấy bóng của Soonkyu đã rời đi Miyoung mới an tâm thở phào nhẹ nhõm. Taeyeon lúc này cũng đã rút tay ra khỏi người Miyoung và mỉm cười gian tà.

-Kim Taeyeon ... Tae thiệt là ... uhmhhh – Taeyeon hôn vào môi Miyoung ngăn không cho Miyoung lên tiếng trách móc mình. Miyoung bị Taeyeon làm ụ mị, mãi cuốn theo nụ hôn mà quên mất đi hành động Taeyeon vừa gây ra với mình. Nụ hôn vẫn đang say sưa thì Taeyeon nghe được âm thanh phát ra từ bụng Miyoung nên phì cười.

-Xem ra nàng đói rồi.

-Tất cả là tại Tae hết đó. Lấy hết sinh lực của người ta. Đáng ghét – Miyoung đánh nhẹ vào vai Taeyeon.

-Ha ha – Taeyeon cười ngố.

-Mà Tae không đói sao ? – Miyoung ngây thơ hỏi.

-Ta “ăn” nàng từ tối qua đến giờ nên không biết đói là gì nữa rồi – Nụ cười Taeyeon trở nên nham nhở hơn bao giờ hết.

-Yahhhh. Không nói chuyện với Tae nữa – Miyoung ra về giận dỗi.

-Nàng đợi ta một tí, ta sẽ đem cơm vào cho nàng – Taeyeon hôn vội vào môi Miyoung một cái rồi bước xuống giường mặc lại y phục của mình và ra ngoài.

Sau khi tâm tình ổn định lại Miyoung định ngồi dậy mặc y phục nhưng nàng lại không thể nào nhấc người lên nổi. Ở bên dưới nàng bị Taeyeon làm cho đau rất, lưng và hông vô cùng nhức mỏi. Nhìn vào cơ thể mình thì Miyoung phát hiện khắp người nàng toàn những ấn ký do Taeyeon để lại. Đúng lúc ấy Taeyeon quay trở lại phòng với khay thức ăn trên tay thì Miyoung giật mình kéo chăn che đi thân thể mình lại.

-Sao Tae vào mà không gõ cửa ?

-Tay ta đang cầm thức ăn thì làm sao gõ chứ – Taeyeon đặt thức ăn lên bàn rồi đóng cửa phòng lại. Nói gì thì nói Taeyeon không muốn cho ai thấy cảnh xuân sắc đang ngập tràn trong phòng mình được.

-Nàng che lại làm gì, người của nàng còn chỗ nào mà ta chưa thấy chứ !!! – Taeyeon mỉm cười tà ý.

Miyoung xấu hổ đỏ mặt : “Taeyeon lấy giúp thiếp y phục được không, thiếp không bước xuống giường được”.

Taeyeon nhất y phục lên rồi ngồi xuống giường trêu chọc : “Xem ra nàng không thể tự mặc được rồi. Vậy thì để ta giúp nàng nga ~”.

-Không biết đâu. Tất cả là tại Tae hết đó. Vì Tae mà bây giờ thiếp vừa đói vừa muốn đi tắm cũng không được luôn a – Miyoung bĩu môi.

-Ta xin lỗi mà. Tại ta không kiểm chế được trước cơ thể câu dẫn của nàng được – Taeyeon hôn nhẹ vào môi Miyoung.

-Để ta bảo nô tài đi chuẩn bị nước cho nàng – Taeyeon vừa nói vừa giúp Miyoung mặc y phục vào rồi bế nàng lại bàn dùng bữa trưa.

Sau khi nước đã chuẩn bị xong Taeyeon bế Miyoung ra ngoài tiến đến phòng tắm. Lúc đầu Miyoung nhất quyết từ chối nhưng Taeyeon đã nhanh hơn và bế nàng ra khỏi phòng trước khi nàng kịp kêu lên. Trên đường đi bọn nô tài ai ai cũng nhìn chằm chằm rồi thì thầm to nhỏ gì đó làm cho Miyoung xấu hổ chỉ biết giấu mặt vào người Taeyeon.

-Phò mã gia, Công chúa bị gì sao ? – Soonkyu ngạc nhiên hỏi thăm.

-À, Công chúa chỉ bị trật chân một chút do vấp phải thành giường ấy mà – Taeyeon đã chuẩn bị sẵn lý do.

-À, dạ vâng để nô tỳ phụ giúp người hầu hạ Công chúa tắm.

-Không cần – Cả Taeyeon và Miyoung đều đồng thanh nói.

Miyoung nói không cần vì nàng không muốn để Soonkyu nhìn thấy những vết hôn ngân khắp người mình trong khi Taeyeon thì lại không muốn bất kỳ ai nhìn thấy thân thể tuyệt trần của Miyoung cả.

Soonkyu giật mình tròn xoe mắt nhìn cả hai rồi mỉm cười tinh ý : “Vậy hai người có cần gì thì cứ sai bảo Soonkyu”.

Phòng tắm

Sau khi bế Miyoung vào trong thì Taeyeon cứ mãi đứng đó mà không chịu ra ngoài làm Miyoung ngại ngần không dám cởi y phục. Nàng nhìn Taeyeon với ánh mắt : “Tae ra ngoài cho thiếp” nhưng Taeyeon giả vờ ngó lơ sang chỗ khác và đi xem xét độ nóng của nước.

-Nàng tắm nhanh đi Miyoung, nước còn đang nóng đó a

--Thiếp biết rồi, Tae ra ngoài đi.

-Ta ở đây xem nàng cần gì thì ta giúp, nàng cứ việc xem ta như là Soonkyu đi.

-Taeyeon là Taeyeon, Soonkyu là Soonkyu. Với lại Soonkyu không có hư hỏng như Tae, biết chưa ? – Hai tay Miyoung ôm lấy gương mặt đang cười toe toét của Taeyeon.

-Ta hứa sẽ không nhìn đâu, chưa kể người của nàng đêm qua và cả lúc sáng nay ta đều nhìn thấy hết rồi còn gì – Ánh mắt Taeyeon trở nên xảo quyệt.

-Aaaaaa ... Tae đừng nhắc lại nữa chứ !! – Miyoung đỏ mặt.

-Bởi vậy nàng đi tắm đi a – Taeyeon bước đến giúp Miyoung cởi y phục ra.

-Yahhh Yahhhh....Tae...Tae bỏ cái tay ra – Miyoung một tay đánh vào tay Taeyeon còn tay kia giữ y phục của mình lại.

-Không bỏ – Taeyeon lè lưỡi trêu chọc rồi bế thẳng Miyoung xuống hồ mặc kệ trên người cả hai vẫn còn y phục – Chúng ta tắm chung đi.

-Chỉ tắm thôi đó nha, Tae đừng có mà sờ mó lung tung nghe rõ chưa ?!!! – Miyoung cảnh cáo.

-Ummm ... ta biết rồi.

-Quân tử nhất ngôn.

-Ừ nhất ngôn – Taeyeon gật đầu.

Miyoung cảm thấy kỳ lạ, tại sao Taeyeon lại đồng ý nhanh như vậy chứ, nàng biết rõ bản tính của Taeyeon mà. Tuyệt đối không có chuyện Taeyeon dễ dàng tha cho nàng như thế này đâu.

-Nàng định mặc y phục như thế này mà tắm sao ? – Taeyeon vừa cởi y phục của mình ra vừa hướng Miyoung nói.

-À...uhm – Miyoung gật gật đầu nhưng ánh mắt vẫn còn đề phòng Taeyeon.

Miyoung thấy Taeyeon đã cởi xong y phục, đang nhắm mắt và thư thái ngâm mình dưới nước nên Miyoung nghĩ nàng có lẽ đã suy nghĩ quá nhiều. Do đó nàng cởi hết phần y phục còn sót lại trên người mình ra. Xoay người từ tốn đặt bộ y phục ướt ra bên ngoài hồ nhưng khi nàng vừa quay lại thì lập tức cơ thể nàng bị ép vào giữa Taeyeon và thành hồ nước.

-Tae...Mmmm – Miyoung bất ngờ chưa kịp mở miệng thì đã bị đôi môi Taeyeon chiếm lấy.

Miyoung cố gắng nói giữa những nụ hôn : “Tae... gạt... thiếp”

-Ta nào có phải là nam nhi quân tử nên không cần giữ lời làm gì – Taeyeon cười nhếch miệng rồi tiếp tục nụ hôn.

Miyoung lúc này cũng đã thả lỏng cơ thể, thôi không vùng vẫy nữa. Thấy vậy đôi tay Taeyeon đang giữ chặt người Miyoung cũng bắt đầu buông rơi và di chuyển đến nơi yêu thích của nó. Hai tay Taeyeon tích cực xoa nắn hai bên hông đào nhấp nhô lên xuống theo từng nhịp thở gấp rút của Miyoung. Hơi nóng trong nước như thể ngày càng tăng.

Taeyeon bắt đầu hôn Miyoung mãnh liệt hơn, chiếc lưỡi không xương tinh nghịch khám phá mọi góc ngách trong khoang miệng Miyoung đầy hứng thú. Miyoung vòng tay ôm lấy cổ Taeyeon như thể khuyến khích Taeyeon đẩy nụ hôn đi sâu hơn nữa.

Đôi tay Taeyeon lướt khắp cơ thể Miyoung rồi cố định trên hai bên mông đầy đặn của nàng. Taeyeon nhắc người Miyoung lên dựa sát vào thành hồ để giảm bớt sức nặng cơ thể còn đôi chân Miyoung cũng tự động quặp vào hông Taeyeon để giữ vững.

Tư thế vô cùng thuận lợi, đôi gò bồng Miyoung nằm ngay trước mặt Taeyeon như mời gọi. Không chần chừ Taeyeon ngậm lấy một bên ngực của Miyoung mà mút mát. Miyoung ngả đầu ra sau mà rên rỉ khi tay Taeyeon nhẹ nhàng xoa nắn mông nàng và có xu hướng vuốt ve tiến xuống nơi tư mật của nàng.

-Mmmmmm

.... Hmmmmm

Hai cơ thể ép sát vào nhau không khoảng cách làm Taeyeon không kiềm chế nổi bản thân mình mà nhấc hẳn người Miyoung ra khỏi hồ nước. Chỉ một động tác nhỏ, Taeyeon cũng đã nhấc hẳn người mình mà ngồi bên cạnh cùng Miyoung. Taeyeon đưa tay vuốt ve đôi chân mịn màng của Miyoung và đặt chúng lên trên đùi mình. Taeyeon điều chỉnh tư thế ngồi sao cho vùng bên dưới của mình và Miyoung tiếp xúc thân mật với nhau.

Nhẹ nhàng nhấp đẩy nơi giao nhau ấy làm cho bản thân Taeyeon cũng không kiềm được mà phát ra tiếng rên rỉ cùng với Miyoung. Vùng bụng bên dưới của cả hai co thắt dữ dội theo từng nhịp đẩy. Hơi thở gấp rút đầy ám muội vang vọng khắp căn phòng khiến nó ngày càng trở nên nóng bức.

-Hmmm.....Hmmm ~ Tae...Tae

-Ummmm... Mi...Young

Cơ thể cả hai đổ ập nằm xuống sàn với Taeyeon bên trên và động khẩu của cả hai vẫn còn dính chặt vào nhau. Người Miyoung co giật ngày càng nhanh, biết Miyoung sắp đạt đến nơi cực khoái và bản thân mình cũng vậy nên Taeyeon ra sức nhấp mạnh hơn nữa.

-Ahhhhhhhhhh

Cả hai đều chạm đến đỉnh thiên đường cùng một lúc. Taeyeon mệt mỏi nằm gục trên người Miyoung mà thở dốc. Mãi một lúc sau khi hơi thở dần trở nên ổn định hơn Taeyeon mới ngẩng đầu lên nhìn vào gương mặt đang lim dim vì mệt của Miyoung. Hôn nhẹ lên đôi mắt ấy Taeyeon thì thầm.

-Ta làm nàng mệt quá sao ?

-Uhhh – Miyoung gạt đầu rồi chuyển thành lắc đầu – Không có.

Taeyeon phì cười trước hành động đó của Miyoung và hôn vào chóp mũi nàng : “Tại sao nàng lại câu dẫn chết người đến thế ?”

Taeyeon cúi xuống hôn lên đôi môi có phần hơi sưng của Miyoung. Nụ hôn nhẹ nhàng nồng ấm của Taeyeon làm Miyoung cảm giác cơn đau tan biến hết và thay vào đó là sự ôn nhu đầy yêu thương của Taeyeon.

-Đừng Tae – Miyoung vội nói khi cảm nhận tay Taeyeon đang vuốt ve nơi tư mật của mình – Chúng ta vừa mới làm chuyện đó xong mà.

-Nhưng ta vẫn còn muốn – Taeyeon chu mỏ.

Miyoung nhìn vào gương mặt đáng yêu của Taeyeon, nàng thật không muốn từ chối một chút nào cả. Mặc dù bên dưới vẫn còn khá đau do cuộc mây mưa vào buổi tối và sáng nay nhưng Miyoung không muốn làm Taeyeon mất hứng nên đôi chân đang khép chặt lại của nàng từ từ dang rộng ra.

-Ta sẽ làm thật nhẹ mà.

Hai ngón tay Taeyeon chậm chậm tiến vào cửa hang ẩm ướt của Miyoung. Miyoung cong người lên khi tay Taeyeon đang thúc đẩy ra vào bên trong mình. Tay Taeyeon cố gắng nhấp thật chậm rãi để tránh làm đau Miyoung. Cảm giác thít chặt bên trong làm Taeyeon không tự chủ được mà đưa thêm ngón thứ ba vào. Nụ hôn cả hai vẫn đang triển miên làm cho những tiếng rên rỉ của Miyoung đều thu hết vào miệng Taeyeon.

-Taeeee ahhhhhhh

Cơ thể Miyoung thả lỏng xuống thở hổn hển sau khi được Taeyeon đưa đến đỉnh thiên đường hạnh phúc lần thứ hai. Taeyeon cúi đầu xuống giữa hai chân Miyoung mà hút hết mật ngọt đang tuôn trào ấy. Taeyeon biết mình đã bị nghiện thứ nước này mất rồi và cả cơ thể của Miyoung nữa.

Hồng Miyoung hơi nhấc lên một chút như giúp Taeyeon dễ dàng làm sạch nơi ấy của mình hơn. So với lúc ban đầu thì bây giờ Miyoung đã bớt ngại ngùng hơn khi nhìn thấy cảnh Taeyeon đang vùi đầu vào giữa hai chân mình.

Taeyeon ngẩng đầu lên cười ngó với Miyoung sau khi hút liếm hết tất cả nước mật của nàng : “Nàng phải tẩm thối Miyoung à ~”

-Thiếp mệt quá, không tự tắm nữa rồi.

-Để ta giúp nàng.

Lần này Taeyeon thôi không trêu ghẹo Miyoung nữa mà thật tâm giúp nàng kỳ cọ cơ thể. Taeyeon không muốn phụ nhân của mình bị mình hành đến độ ngất đi đâu. Taeyeon đặc biệt cẩn thận tỉ mỉ tránh làm cho Miyoung đau khi tắm đến nơi tư mật của nàng. Taeyeon mỉm cười hài lòng khi thấy khắp người Miyoung đều là những vết tích do mình để lại.

-Tae còn cười được nữa sao ? – Miyoung bĩu môi.

-Bây giờ khắp người nàng, tất cả đều đã được ta đánh dấu hết rồi đó nga ~ Ta nghĩ nàng nên ăn cơm nhiều thêm một chút – Taeyeon đưa tay chạm vào ngực Miyoung – Chỗ này ta chắc chắn nó nhỏ hơn so với lúc nàng câu dẫn ta ở phòng tắm này rồi đó.

-Yahhhh...ByunTae. Không được nhắc đến mấy vấn đề này nữa – Miyoung đánh nhẹ vào tay Taeyeon – Người ta sẽ ăn nhiều thêm mà – Miyoung bẽn lẽn trả lời rồi xấu hổ cúi đầu đỏ mặt.

-A nha, Miyoung à ~ Tại sao nàng lại đẹp đến thế chứ – Hai tay Taeyeon ôm lấy mặt Miyoung rồi hôn vào môi Miyoung một cái thật sâu.

-Xảo ngôn.

-Ta nói thật mà. Phu quân khen nương tử của mình đẹp thì có gì sai.

-Tae dẻo miệng quá đi – Miyoung nhéo vào má Taeyeon.

-Nhưng nàng thích mà đúng không ? – Taeyeon hơi nghiêng đầu.

-Thiếp không nói nữa...Tae tắm nhanh lên đi nước nguội hết rồi – Miyoung ngại ngùng.

-Ta biết rồi.

Sau một buổi đùa giỡn chán chê ở trong phòng tắm và đến khi cả hai y phục chỉnh tề bước ra ngoài thì mới phát hiện rằng mình đã ở trong này đến tận lúc trời tối !!!

Happy TaeNy's Day

Lần này rút kinh nghiệm ko post YulSic trùng ngày TaeNy =))))))

24. Chap 22

Happy Birthday Kwon Yuri

vì là sinh nhật Yul nên mình post sớm trước 2 ngày :D

CHAP 22

Phủ Hwang Suk Min

Sau chuyến mang danh tuần tra và giúp dân ở Pyeongyang nhưng thật chất là bí mật gặp gỡ với người của Suju quốc, Hwang Suk Min vừa về đến phủ chưa được bao lâu thì Hoàng hậu đến gặp hần. Hiếm khi Hoàng hậu đến gặp mình vào ban ngày và có vẻ gấp rút nên hần ngạc nhiên.

-Người có chuyện gì mà vội vàng đến đây vậy ? – Hwang Suk Min chậm rãi nhấp một ngụm trà.

-Bây giờ mà ngươi còn có thể điềm tĩnh được như vậy sao ? Có chuyện lớn rồi kìa.

-Có chuyện gì ?

-Hoàng thượng đã có các bằng chứng để buộc tội người rồi đó.

-Làm sao Hoàng huynh ta có được ? – Hwang Suk Min bất ngờ.

-Ba ngày trước ta có nghe được cuộc nói chuyện của Taeyeon và Hoàng thượng. Tên Phò mã đó, hẳn ta đã đưa cho Hoàng thượng những quyển sách ghi chú các vụ làm ăn hối lộ của người cũng như một bức mật thư gì đó mà ta nghe không rõ nội dung – Nói đến đây Hoàng hậu nghiêng chặt rằng – Nhưng điều mà ta nghe rõ nhất chính là Hoàng thượng đã nói đợi người về lại kinh thành thì lúc thượng triều sẽ buộc tội người trước mặt bá quan văn võ.

Hwang Suk Min giật mình trước việc mình vừa nghe được nhưng sau đó hẳn lại chuyển sang ngạc nhiên vì theo hẳn biết những thứ đó hẳn đã bị mất trong lúc Dukong đột nhập vào phủ.

-Người có chắc là những thứ đó do Taeyeon đưa cho Hoàng thượng không ?

-Ta bảo đảm.

Hwang Suk Min tựa người vào ghế, đưa tay vuốt râu suy nghĩ : “Thời gian tên Dukong bị thương là cùng lúc với việc Taeyeon bị bệnh nên xin nghỉ thượng triều và Dukong lại biến mất không dấu vết khi cận vệ Taeyeon cho người tìm đến phủ Phò mã. Những vị quan mà bị Dukong viếng thăm tất cả đều bị Hoàng thượng chỉ tội. Tất cả không thể nào là sự trùng hợp được”.

-Người còn không mau tìm cách. Ngày mai rất có thể người sẽ bị xử tội – Hoàng hậu vội hỏi thúc.

-Được rồi. Ta nghĩ hôm nay sẽ là ngày cuối cùng Hoàng huynh ta được thấy ánh sáng mặt trời.

-Ý người là ...

-Phải. Thứ thuốc mà người hay cho thêm vào chén thuốc của Hoàng thượng, bây giờ người hãy bỏ vào gấp năm lần cho ta. Với số lượng nhiều như vậy hẳn ta chỉ có đường chết mà thôi.

-Nhưng như vậy rất dễ bị nghi ngờ – Hoàng hậu bất an nói.

-Người yên tâm, với việc mỗi ngày người bỏ thứ thuốc đó vào ngày càng nhiều như ta đã nói trước kia, thì bệnh tình của Hoàng thượng chỉ có tăng thêm, cho nên ngày hôm nay hẳn ta chết cũng sẽ không có ai nghi ngờ gì đâu.

-Ta hiểu rồi. Ta sẽ về chuẩn bị ngay. Cũng may là Hoàng thượng vì bị uống thuốc đó cho nên chưa kịp lập chiếu truyền ngôi. Vì vậy theo luật lệ của Soshi quốc thì trưởng tôn tức Suk Hee con ta sẽ được đăng ngôi – Mắt hoàng hậu sáng lên.

-Phải – Hwang Suk Min cười nham hiểm.

Bởi vì Hoàng hậu quá ham muốn địa vị danh vọng nên rất dễ bị Hwang Suk Min lợi dụng. Đối với hẳn việc may mắn ở đây chính là Hoàng hậu không nghe được nội dung bức mật thư tạo phản đó, nếu không e rằng mọi chuyện sẽ nằm ngoài tầm kiểm soát của hẳn. Hiện tại chỉ cần chờ Hoàng thượng băng hà là kế hoạch của hẳn đã thành công hơn phân nửa.

Nhưng bây giờ còn có một việc mà hẳn đang để tâm đến đó chính là Dukong và Taeyeon rất có khả năng là cùng một người. Hẳn sẽ đợi khi Suk Hee lên làm vua rồi sẽ công khai khám xét người Taeyeon trước mặt bá quan văn võ vì Suk Hee rất nhu nhược nên dễ dàng cho hẳn sai khiến.

Phủ võ trạng nguyên Kwon Yul

Mấy ngày phải đi cùng với Hwang Suk Min làm Yuri không thể gặp Sooyeon sau lần cãi nhau đó. Yuri rất muốn gặp Sooyeon nhưng sợ nàng vẫn còn đang giận không muốn thấy mặt mình nên Yuri không dám đến.

Thật sự Yuri đã suy nghĩ rất nhiều về chuyện tình cảm của mình cùng với Sooyeon. Yuri cũng không chắc là mình có bị ngộ nhận Sooyeon chính là Jessica hay không. Nhưng điều mà Yuri chắc chắn nhất bây giờ là bản thân mình rất nhớ Sooyeon và Sooyeon chiếm một vị trí không hề nhỏ trong trái tim Yuri.

Yuri đang ngồi ủ rũ chán nản không biết phải làm gì thì đúng lúc ấy Taeyeon từ bên ngoài lên vào.

-Yahhh, người làm ta giật mình – Yuri trợn mắt.

-Sao nhìn mặt người thăm vậy ? – Taeyeon ngồi xuống đối diện Yuri.

-Không cần người quan tâm. Đến tìm ta có chuyện gì ? – Yuri uể oải nói.

-Thật ra ta muốn hỏi người về việc mấy bữa nay người đi cùng Hwang Suk Min. Người có điều tra được gì không ?

-Ta điều tra được Hwang Suk Min đến đó mở kho gạo giúp dân chỉ là phụ, mục đích chính của hắn chính là gặp gỡ sứ thần của Suju.

-Vậy người có biết được hắn ta nói gì với chúng không ?

-Về việc đó ta không biết được vì hắn chỉ gặp riêng tên sứ thần đó và tên Taeyeon lại đứng ở ngoài canh gác nên ta không thể lại gần nghe lén cuộc nói chuyện ấy.

-Xem ra hắn ta đã bắt đầu hành động – Taeyeon cau mày.

-Ý người là sao ? – Yuri thắc mắc.

-Hắn ta sắp làm phản.

-Nhưng với tình hình hiện giờ hắn muốn làm phản không phải là dễ – Yuri đưa ra nhận xét.

-Bởi vì binh lực của hắn không đủ mạnh nên hắn mới cần nhờ đến sự trợ giúp của Suju. Ta đã đọc được mật thư thỏa thuận của bọn chúng và bức mật thư đó ta đã trình lên cho Hoàng thượng.

-Vậy Hoàng thượng đã ra lệnh gì chưa ?

-Ngày mai thượng triều Hoàng thượng sẽ công khai buộc tội hắn.

-Ha ha ha vậy ngày mai sẽ có chuyện hay để xem rồi – Yuri có phần phấn khích. Vì nếu Hwang Suk Min bị bắt thì Yuri sẽ không cần phải làm nội gián nữa, cũng như việc Jung Ji Hoo hứa là sẽ cho phép Yuri cùng Sooyeon bên nhau. Nhưng khi nghĩ đến đây Yuri nhớ lại tình cảnh của mình cùng với Sooyeon hiện giờ nên chỉ biết thở dài sâu não và điều này làm Taeyeon chú ý.

-Ah, ta quên mất là người với Sooyeon đang giận nhau.

-Nàng ấy nói với người việc này rồi sao ?

-Ừ và ta có một câu muốn hỏi người, người phải trả lời thật lòng – Taeyeon nghiêm túc nhìn Yuri rồi nói tiếp sau khi nhận được cái gật đầu của Yuri – Người có bao giờ nhằm lẩn Sooyeon thành thê tử quá cổ của người không ?

-Ta ...

Thấy Yuri khó có thể đưa ra câu trả lời được nên Taeyeon thêm vào : “Vậy người có bao giờ thật lòng yêu Sooyeon không ?”

-Có – Yuri trả lời ngay lập tức.

-Tốt. Vậy là đủ rồi. Chỉ cần người có yêu Sooyeon là được. Còn việc Sooyeon cho người thời gian là một ý định sáng suốt cho nên người phải suy nghĩ thật kỹ càng để ra quyết định tốt nhất mà không làm tổn thương cho cả hai.

-Ta biết. Ta vẫn đang ngày đêm suy nghĩ đây.

-Nể tình lần trước người giúp ta nên lần này ta cũng sẽ giúp người – Taeyeon thì thầm vào tai Yuri – Thật ra Sooyeon muội ấy cũng đang rất nhớ người a

--Người nói thật sao ? – Yuri bất ngờ.

-Ta nói thật. Có thể bây giờ người vẫn chưa xác định được vị trí của Sooyeon với thê tử cũ của người trong tim người là như thế nào nhưng ta hi vọng người sẽ không làm cho ta thất vọng.

Nói rồi Taeyeon vỗ vai Yuri và chào tạm biệt để lại một Yuri vẫn còn đang thất thần chìm trong suy nghĩ.

-Sica àh, có lẽ đến lúc Yul phải cắt em vào tận sâu trong trái tim mình rồi. Yul sẽ bắt đầu với Sooyeon và Yul sẽ cố gắng để không nhìn nhầm cả hai nữa.

Hoàng cung

Miyoung đang ngồi kế bên giường Hoàng thượng thì Hoàng hậu cùng thái y mang chén thuốc vào.

-Hoàng hậu người để con – Miyoung lấy chén thuốc và đích thân mình dứt từng muỗng cho Hoàng thượng.

-Phụ hoàng người mau khỏe lại đi chứ, tại sao người càng ngày càng yếu như vậy ? Người không được bỏ thần nhi đâu nha – Miyoung cẩn thận thổi từng muỗng.

-Ta biết rồi. Ta là đang lo cho con đây này.

-Thần nhi có gì mà Phụ hoàng phải lo ? – Miyoung ngạc nhiên.

-Con và Taeyeon thành thân đã lâu mà tại sao đến giờ vẫn chưa có động tĩnh gì hết vậy ?

-Thần nhi ... – Miyoung cứng họng, nàng không biết phải trả lời làm sao. Chẳng lẽ lại nói rằng nàng và Taeyeon mới vừa chính thức viên phòng chỉ cách đây vài ngày và Taeyeon lại là nữ nhi không phải là nam nhi hay sao ??? Như vậy Taeyeon của nàng chỉ có một đường chết mà thôi.

-Tại thần nhi không muốn có hài nhi – Sự thật Miyoung cũng cảm thấy nàng chỉ cần Taeyeon là đủ.

-Taeyeon cũng đồng ý sao ? – Thấy Miyoung gật đầu nên Hoàng thượng nói tiếp – Con không sợ hấn ta sẽ đi tìm những cô nương khác để sinh hài tử nói dối tông đường cho hấn à ?

-Taeyeon sẽ không dám làm chuyện đó đâu – Về điểm này thì Miyoung tự tin.

-Vậy hóa ra Công chúa nắm được điểm yếu của Phò mã rồi – Hoàng hậu cười nói xen vào.

-Vâng – Miyoung cười tít cả mắt.

Hoàng hậu gật đầu hài lòng khi thấy Miyoung dứt cho Hoàng thượng muỗng thuốc cuối cùng. Ngày mai nữa thôi, mọi thứ sẽ nằm trong tay ả. Trong khi đó Miyoung và Hoàng thượng vẫn vô tư cười đùa nói chuyện mà không hề để ý đến sắc diện của Hoàng hậu.

-Phụ hoàng nghỉ ngơi đi ạ. Ngày mai thần nhi lại sẽ ghé thăm – Sau khi uống hết chén thuốc Miyoung giúp Hoàng thượng nằm xuống giường và đắp chăn lại cẩn thận.

Phủ phò mã

Sau khi từ phủ Yuri về không thấy Miyoung đâu thì Taeyeon biết nàng lại đến hoàng cung. Taeyeon quyết định đi xử lý hết mọi việc trong phủ. Đến khi trời cũng đã gần tối mà Miyoung vẫn chưa về nên làm Taeyeon cảm thấy nhớ nhung. Taeyeon còn định đi vào cung để tìm Miyoung nhưng cũng may lúc ấy Miyoung vừa về đến. Vào phòng Miyoung nhìn thấy cái bản mặt đang xụ xuống một đồng của Taeyeon làm cho nàng không khỏi phì cười.

-Ai cả gan dám chọc giận Phò mã của thiếp vậy ? – Miyoung đưa hai tay ôm lấy mặt Taeyeon.

-Còn ai vào đây nữa – Taeyeon bấu môi.

Biết mình hôm nay về trễ hơn so với mọi ngày nên Miyoung hôn vào môi Taeyeon một cái : “Thiếp xin lỗi vậy được chưa tiểu hài tử của thiếp”.

Taeyeon lắc đầu ngo nguẩy, chu mỏ : “Không chịu”.

Biết Taeyeon không đồng ý với một nụ hôn nhẹ như vậy nhưng Miyoung cũng không muốn cho Taeyeon dễ dàng đạt được ý định nên nàng xoay người bước về phía cửa phòng.

-Không chịu thì thôi. Thiếp ra ngoài sai người chuẩn bị thức ăn đây.

-Yahhhh – Taeyeon chỉ nhìn thấy tấm lưng Miyoung nên không hề biết rằng nàng là đang cười chọc tức mình.

-Sao ? – Miyoung xoay người lại, cố nín cười nhưng Taeyeon đã kịp nhìn ra.

-Đám chọc ta, nàng xem ta xử nàng như thế nào – Taeyeon đưa tay kéo Miyoung về phía mình.

Miyoung ngồi gọn trên đùi Taeyeon, Taeyeon vòng tay ôm Miyoung lại làm nàng không thể nhúc nhích. Miyoung chưa kịp nói gì thì đã bị đôi môi Taeyeon chiếm lấy, cuồng nhiệt hôn nàng. Sức lực của nàng như bị Taeyeon hút lấy toàn bộ nhưng nàng hoàn toàn thích nụ hôn này.

Miyoung vòng tay ôm lấy cổ Taeyeon để đẩy nụ hôn đi sâu hơn. Taeyeon biết ý nên đưa lưỡi mình trượt vào miệng Miyoung chơi đùa với vị bằng hữu thân quen của nó. Tay Taeyeon từ eo Miyoung trượt xuống váy nàng rồi kéo nó lên và luồn vào bên trong. Vuốt ve đôi chân trắng mịn của Miyoung làm cho nàng nhột rút người sát vào Taeyeon hơn.

-Hmmm

Miyoung rên nhẹ trong nụ hôn khi tay Taeyeon xoa nắn hông mình. Cảm nhận được tay Taeyeon đang có xu hướng muốn nhiều hơn nên Miyoung chặn Taeyeon lại trước khi mọi chuyện đi quá xa.

Taeyeon ngạc nhiên giương mắt nhìn Miyoung chờ đợi lời giải thích.

-Tae có biết là lúc ở hoàng cung thiếp xấu hổ như thế nào không ? – Sau khi lấy lại được hơi thở ổn định Miyoung lên tiếng.

-Chuyện gì đã xảy ra sao ? – Taeyeon nhìn Miyoung từ trên xuống dưới.

-Tất là là lỗi tại Tae hết đó – Miyoung bĩu môi.

-Tại ta ? – Taeyeon tròn mắt.

-Lúc này khi về Phụ hoàng hỏi thiếp là thiếp bị trật chân à, tại sao tướng đi trông khó coi vậy.

-Nàng bị trật chân sao không nói ta biết ? – Taeyeon định nâng chân Miyoung lên xem xét.

-Không phải đâu. Tae đừng sốt sắng lên như vậy.

-Chứ tại sao ? – Taeyeon vẫn ngây thơ hỏi mà không nhận ra gương mặt Miyoung đã phỉếm hồng từ lúc nào.

-Yahhh, Tae đang ngốc thiệt hay là đang giả vờ vậy ? – Miyoung đánh nhẹ vào vai Taeyeon.

-Nàng nói rõ hơn được không, ta vẫn chưa hiểu gì hết – Taeyeon trả lời thật tâm.

-Kim Taeyeon, sao hôm nay Tae chậm tiêu quá vậy ? – Thấy mặt Taeyeon vẫn còn ngơ ra nên Miyoung nói tiếp – Tại mấy ngày nay đêm nào Tae cũng làm cho thiếp sáng ra không bước xuống giường nổi thì làm sao tướng đi của thiếp bình thường cho được chứ !!!

Nói xong Miyoung úp mặt vào vai Taeyeon dụi dụi : “Aaaaa, không biết đâu, bắt đền Tae đó”.

Taeyeon nghe vậy đã hiểu chuyện gì đang xảy ra nên cười toe toét, khoái chí vỗ vỗ hông Miyoung : “A nha, Miyoung của ta, lần sau ta sẽ nhẹ tay a ~”

-Yahhh, Tae còn nói nữa hử, Tae có biết lúc đó thiếp muốn chỉ muốn đào một cái hố mà chui xuống thôi không ?

-Vậy lúc đó nàng trả lời Hoàng thượng như thế nào ? Nàng nói thẳng ra luôn sao ? – Taeyeon cười khà ố.

-Tae nghĩ sao vậy – Miyoung trề môi – Thiếp phải nói là trật chân luôn chứ sao.

Taeyeon cười lớn rồi siết chặt cái ôm, âu yếm vuốt ve mái tóc Miyoung. Taeyeon và Miyoung giữ nguyên tư thế đó một hồi lâu đến khi nghe âm thanh từ bụng phát ra thì cả hai mới phì cười và bước ra khỏi phòng để ăn tối.

Tối đêm đó trên giường Miyoung nằm gối đầu lên ngực Taeyeon còn Taeyeon vòng tay ôm lấy Miyoung vào lòng. Taeyeon hôn nhẹ vào trán Miyoung rồi nói.

-Ngày mai Hoàng thượng sẽ đưa ra chứng cứ buộc tội Hwang Suk Min. Tuy ta không tìm được bằng chứng hấn hãm hại Kim gia ta nhưng với những thứ ta tìm được cũng đủ để buộc hấn tội chết rồi.

-Vậy là Taeyeon sắp trả thù được cho phụ mẫu rồi – Miyoung ngược nhìn Taeyeon.

-Phải. Sau khi việc này kết thúc ta muốn cùng nàng ngao du sơn thủy, không màn thế sự nữa. Nàng có đồng ý không ?

-Thiếp đồng ý, chỉ cần được ở bên cạnh Taeyeon đối với thiếp ở đâu cũng đều rất tuyệt vời.

-Đa tạ nàng, Miyoung à

--Sao lại đa tạ thiếp ? – Miyoung tròn mắt.

-Vì nàng đã bước vào cuộc sống của ta, đã yêu một người đáng lẽ không nên yêu như ta.

-Thiếp sẽ không bao giờ hối hận khi yêu Tae đâu – Miyoung ngẩng đầu lên hôn vào môi Taeyeon – Chúng ta sẽ cùng nhau sống đến răng long đầu bạc, mãi mãi không xa rời.

-Ta yêu nàng, Miyoung – Taeyeon siết chặt cái ôm.

-Thiếp cũng yêu Taeyeon – Miyoung nhắm mắt dựa vào người Taeyeon – Ngủ ngon TaeTae.

-Ngủ ngon tiểu Công chúa Miyoung của ta.

25. Chap 23

CHAP 23

Sáng hôm sau khi Taeyeon và Miyoung còn đang say giấc thì nhận được tiếng gõ cửa phòng dồn dập làm cho cả hai giật mình. Chạy vội ra mở cửa thì Taeyeon bắt gặp Soonkyu đang đứng trước phòng mình thở hổn hển.

-Có chuyện gì vậy ? – Taeyeon ngạc nhiên.

-Nguy rồi thưa Phò mã và Công chúa – Soonkyu cố gắng lấy lại hơi.

-Sao vậy ? – Miyoung khoác vội chiếc áo choàng vì trời khá lạnh rồi bước lại gần Soonkyu.

-Hoàng thượng ... Hoàng thượng...

-Phụ hoàng ta làm sao ? – Miyoung cảm giác bất an.

-Hoàng thượng đã băng hà vào rạng sáng nay rồi thưa Công chúa.

-Phụ...hoàng... – Miyoung sững sờ.

Taeyeon vội đỡ Miyoung khi nàng sắp đứng không vững. Miyoung bật khóc nức nở, Taeyeon cũng đau lòng không kém và ôm Miyoung vào lòng an ủi.

-Chúng ta hãy cùng nhau đi gặp mặt Hoàng thượng lần cuối thôi Miyoung.

Vào đến hoàng cung, không khí tang thương bao trùm khắp nơi. Đâu đâu cũng là tiếng khóc thảm thiết của các bá quan văn võ. Vào đến linh cửu của Hoàng thượng thì Taeyeon bắt gặp Hwang Suk Min ở đó thì mới sực nhớ ra mọi chuyện. Đáng lý ra thì hôm nay sẽ là ngày mà Hoàng thượng trị tội Hwang Suk Min nhưng tình thế hiện giờ làm cho Taeyeon cảm thấy kỳ lạ.

“Tại sao Hoàng thượng lại băng hà đúng thời khắc quan trọng như thế này chứ ?”

Vì Hoàng thượng băng hà nên mọi người đều tập trung vào chuyện tang lễ, không đá động đến chuyện triều chính. Cho nên Taeyeon cũng đành gác chuyện này qua một bên, đợi khi mọi việc xong xuôi sẽ trình sự việc này lên cho Tân Hoàng thượng xử lý.

Vì nước một ngày không thể không có vua và theo luật lệ của Soshi thì Hoàng tử Hwang Suk Hee chính thức được phong lên làm Hoàng thượng, Park hoàng hậu đương nhiên trở thành Thái hậu. Và điều Taeyeon vô cùng bất ngờ là vào buổi thượng triều đầu tiên Hoàng thượng lại sắc phong cho Hwang Suk Min làm Quận Vương, một chức vị chỉ dưới một người mà trên vạn người.

Taeyeon nắm chặt tay thành quyền, tức giận khi lệnh xử tội Hwang Suk Min không được ban xuống mà lại trở thành lệnh phong chức tước. Nhìn gương mặt đắc thắng của Hwang Suk Min làm Taeyeon bắt đầu cảm thấy có điều mờ ám. Taeyeon biết Tân Hoàng thượng là một người khá nhu nhược nhưng không phải là không có khả năng ra quyết định xử phạt Hwang Suk Min. Nghĩ như vậy nên Taeyeon quyết định sẽ bắt đầu điều tra từ cái chết của Hoàng thượng.

Hậu viên SooHoo

Như mọi ngày, vào những lúc rảnh rỗi Yuri đều đến đây để cầu xin Sooyeon tha thứ. Thật ra mấy ngày nay Sooyeon cũng rất muốn tha lỗi cho Yuri nhưng nhìn thấy nếu không để cho Yuri ăn năn một thời gian thì Yuri sẽ không biết quý trọng tình cảm này.

Hôm nay Sooyeon định xuống lầu gặp mặt Yuri để chấp nhận lời xin lỗi ấy thì đột nhiên Yuri lại bỏ về. Sooyeon ngạc nhiên vì theo như nàng biết bình thường Yuri không về sớm đến như vậy. Nàng thầm nghĩ “Đáng ghét. Lần này là tại Yul đó nha, coi như là Yul không may mắn đi a”.

Sooyeon vừa quay trở về phòng không bao lâu thì nghe tiếng gõ cửa phòng, nghĩ là Yuri quay lại mà còn dám gõ cửa phòng mình nữa nên Sooyeon cố tạo ra bộ mặt giận dữ, băng lãnh thường có của mình. Nhưng khi vừa mở cửa thì nàng ngạc nhiên người đó không phải là Yuri mà là Taeyeon.

Nhìn thấy vẻ mặt Sooyeon lạnh băng rồi sau đó chuyển sang vẻ thất vọng khi nhìn thấy mình, cứ như mình là vị khách không mời mà đến nên Taeyeon hắng giọng lên tiếng.

-Hình như muội đang chờ ai thì phải ?

-Không có. Mà Taeyeon đến gặp muội có chuyện gì không ?

-Thật ra ta muốn nhờ muội điều tra giúp ta những thứ thuốc này – Taeyeon đặt lên bàn tất cả số thuốc mà mình lấy được từ thuốc của Hoàng thượng – Đây là những đơn thuốc mà ngày trước khi băng hà Hoàng thượng đã dùng. Khó khăn lắm ta mới tìm thấy chúng.

-Những thứ thuốc này đều đã bị nấu chín hết rồi, rất khó đoán ra là thuốc gì. Muội cần thời gian một vài ngày.

-Ừ. Không cần vội, muội cứ từ từ mà xem xét để biết chính xác trong thuốc đó có điều gì lạ hay không.

-Taeyeon nghi ngờ có người hạ độc Hoàng thượng sao ?

-Điều đó rất có khả năng với tình hình hiện tại bây giờ. Mà sư phụ vẫn chưa về sao ?

-Muội nhận được thư bồ câu của phụ thân là người đang trên đường về lại kinh thành.

-Vậy sư phụ có tìm thấy vị cung nữ kia không ?

-Có, vị cung nữ ấy cũng đang theo phụ thân về lại đây.

-Thật tốt quá, trong lúc các chứng cứ ta thu thập được đều bị vị Hoàng đế mới này ém nhẹ đi hết thì lần này ta nhất định sẽ vạch trần Hwang Suk Min trước mặt mọi người để Hoàng thượng không còn khả năng bao che cho hắn.

Phủ Hwang Suk Min

Sau khi nhận được tin báo Hwang Suk Min tìm mình nên Yuri nuối tiếc rời khỏi nhà của Sooyeon để đến đây. Đến nơi Yuri chỉ thấy có mỗi Hwang Suk Min cùng với Taecyeon ở đó. Yuri cảm nhận việc lần này hẳn ta giao tình cũng khá bí mật.

-Vương gia tìm thần có gì sai bảo ? – Yuri cung kính cúi đầu.

-Ta muốn người làm việc này giúp ta, nếu người làm tốt ta sẽ trọng dụng người hơn.

-Chỉ cần là việc của Vương gia, thần nhất định sẽ quyết tâm làm hết sức mình.

-Tốt – Hwang Suk Min cười nhếch miệng rồi quăng cho Yuri một mảnh giấy ghi tên và nơi ở của người cần hạ thủ.

-Kang Jin Jun – Cái tên mà lần đầu Yuri nghe được. Ngạc nhiên khi Hwang Suk Min sai mình giết người không có một chút danh tiếng này nhưng Yuri cũng không dám hỏi thêm.

-Tối nay người xử hẩn cho ta – Hwang Suk Min nhấp một ngụm trà.

-Vội như vậy sao ạ ?

-Người biết tính của ta mà.

-Bẩm thần hiểu rõ. Vậy thần xin cáo lui để về chuẩn bị.

-Ừ, người lui đi.

Yuri cảm thấy việc này có chút khó hiểu. Định sẽ điều tra lai lịch tên đó nhưng xem ra Yuri không có đủ thời gian khi Hwang Suk Min lại muốn Yuri xử lý nhanh gọn như vậy.

Tối hôm đó Yuri đi đến nhà của Kang Jin Jun thì mới phát hiện tên này là một đại phu nhưng có vẻ cũng chính là một trong những thái y ở trong cung vì Yuri thấy được quan phục của hẩn.

-Người...người là ai ? – Kang Jin Jun run rẩy hoảng sợ khi thấy Yuri.

-Phụng mệnh Hwang Suk Min đại nhân giết người – Yuri lạnh lùng vung kiếm.

-Đừng, xin hãy tha cho ta.

-Người phải chết – Yuri lụi kiếm đâm thẳng vào người Kang Jin Jun nhưng đường kiếm thì cố tình lệch sang một phần nhằm tránh đường tử của hẩn – Người hãy giả chết đi, ta sẽ cứu mạng người sau.

Vừa dứt lời thì thềm Yuri rút kiếm ra khỏi người Jin Jun và thu kiếm về, nhanh chóng tẩu thoát ra ngoài. Yuri biết Taecyeon đang theo dõi mình, có lẽ Hwang Suk Min đang muốn thăm dò sự trung thành của Yuri. Nhưng Yuri cũng biết Kang Jin Jun này nhất định có liên quan gì đó nên không vội giết hẩn nhưng cũng không thể làm cho Hwang Suk Min nghi ngờ mình nên Yuri đành sử dụng hạ sách này.

Đợi sau khi tên Taecyeon đó thôi không theo dõi mình nữa Yuri mới lập tức vòng lại nơi đó, đưa Kang Jin Jun đến SooHoo để nhờ Sooyeon chữa trị. Vừa đến phòng Sooyeon, Yuri lập tức đẩy cửa bước vào mà không hề gõ cửa trước. Sooyeon thấy người Yuri đầy máu nên vô cùng hoảng sợ.

-Yul bị thương ở đâu sao ? – Sooyeon dò xét khắp người Yuri.

-Không phải ta, mà là hẩn. Nàng cứu hẩn giúp ta. Nhất định phải cứu sống hẩn.

-Người này là... ?

-Ta cũng không rõ lai lịch hẩn cho lắm nhưng ta nghĩ hẩn sẽ giúp ích được cho việc điều tra Hwang Suk Min.

-Được rồi, Yul đặt hẩn xuống để thiếp xem.

Vì tình huống quá gấp rút nên cả hai hầu như đều quên mất là đã lâu hai người không nói chuyện với nhau như vậy. Đến khi mọi thứ tạm ổn thì Sooyeon mới phát hiện Yuri đang nhìn mình chăm chăm với ánh mắt vô cùng nồng nàn. Nhưng Sooyeon lại lảng tránh ánh mắt đó và xoay người dọn dẹp lại mọi thứ mình bày ra khi cứu Kang Jin Jun.

-Có lẽ ngày mai hẳn mới tỉnh dậy – Sooyeon nói chuyện mà không nhìn Yuri – Thiếp còn việc phải làm Yul cứ ở lại đây mà trông chừng hẳn.

Khi Sooyeon bước ra khỏi phòng và đi được vài bước thì một vòng tay ấm áp từ phía sau ôm chặt lấy nàng. Dù biết mình vẫn còn đang giận Yuri nhưng nàng thật sự nhớ hơi ấm này.

-Ta nhớ nàng Sooyeon à

~Thấy Sooyeon không đẩy mình ra nên Yuri càng ôm chặt hơn. Cả hai đều nhắm mắt tận hưởng cái ôm đầy nhớ nhung này.

-Nàng tha lỗi cho ta được không ?

Thấy Sooyeon không trả lời nên Yuri nói tiếp : “Ta thật sự nhớ nàng, rất là nhớ nàng. Ta nhớ tiếng nói của nàng, tiếng cười của nàng và cả khuôn mặt này nữa”, Yuri xoay người Sooyeon lại.

-Ta yêu nàng Sooyeon à, thời gian gần đây ta đã suy nghĩ rất nhiều. Ta đã nhận ra mình rất yêu nàng, yêu nàng còn hơn cả bản thân mình nữa.

-Vậy còn Jessica thì sao, nàng ấy cũng là người mà Yuri yêu và nhầm lẫn là thiếp – Mắt Sooyeon đã ngấn lệ.

-Về việc đó ta xin lỗi nàng, nhưng ta hứa với nàng, từ giờ trở đi sẽ không xảy ra chuyện đó nữa. Tuy nhiên ta cũng xin nàng một điều – Yuri chỉ vào trái tim mình – Ta không thể nào xóa đi bóng hình của Sica hoàn toàn được, vì vậy ta xin nàng hãy để tim ta có thể chứa một phần bóng hình của nàng ấy, nhỏ thôi và ta sẽ chôn giấu nàng ấy ở đó mãi mãi.

Mắt Yuri cũng ngấn lệ theo. Yuri nắm tay Sooyeon đặt lên tim mình : “Ngoài ra, tất cả chỗ trống còn lại, nó đều là của nàng Sooyeon à” – Yuri đưa tay lau lệ trên mặt Sooyeon.

-Thiếp xin lỗi, đáng lẽ thiếp không nên ghen tuông với người đã mất – Sooyeon khóc nhiều hơn.

-Nàng đừng nói vậy. Tất cả là tại ta, ta đã không tốt khi lại xem nàng là bóng dáng của nàng ấy.

-Chỉ cần Yul đừng nhầm lẫn cả hai, xem Sooyeon là Sooyeon, Jessica là Jessica. Vậy là được rồi – Sooyeon ngẩng mặt nhìn Yuri.

-Ta hứa với nàng. Tuyệt đối không có lần thứ hai ta nhầm lẫn như lần trước – Yuri đưa hai tay vuốt ve gương mặt đầy nước mắt của Sooyeon.

Sooyeon ôm chầm lấy Yuri, nước mắt của nàng làm y phục của Yuri ướt đẫm một vùng. Rồi khỏi cái ôm cả hai nhìn nhau đầy thương yêu và Sooyeon chậm chậm nhắm mắt lại khi Yuri đang dần cúi xuống hôn nàng.

Nụ hôn lúc đầu nhẹ nhàng tràn đầy nỗi nhớ nhung nhưng sau đó chuyển sang đầy khao khát và chiếm hữu. Yuri cắn nhẹ môi dưới của Sooyeon chờ đợi sự chấp thuận, được sự đồng ý của Sooyeon Yuri nhanh chóng trượt lưỡi của mình vào bên trong tìm kiếm vị bằng hữu lâu ngày không gặp của nó.

Hai chiếc lưỡi gặp nhau liền quấn chặt lấy nhau mà đưa đẩy dầy dụa. Cả hai hôn nhau mãnh liệt đến khi không thở được nữa mới luyến tiếc rời ra.

-Ta yêu nàng Sooyeon à ~ – Yuri cười rạng rỡ.

-Thiếp cũng yêu Yul – Sooyeon mỉm cười lại.

Yuri cọ mũi mình vào mũi Sooyeon, gương mặt cả hai đều đỏ bừng lên sau nụ hôn gần như bất tận ấy.

-Nàng về phòng nghỉ đi, ở bên ngoài trời tối lạnh lắm – Yuri chỉnh lại mái tóc cho Sooyeon.

-Yul...Yul có muốn vào không ? – Sooyeon cúi đầu ngại ngùng.

-Ta phải canh chừng tên kia – Yuri hất đầu về phía gian phòng mình mới vừa bước ra.

-Oh...uhm...vậy thiếp về phòng của mình đây. Yul ngủ ngon – Sooyeon hôn lên môi Yuri rồi nhanh chóng chạy về phòng mình.

Yuri gọi với theo : “Lần này tại có việc nhưng lần sau ta sẽ không từ chối đâu a ~”

-Kwon Yuri đáng ghét – Sooyeon càng chạy nhanh về phòng mình hơn nữa.

Sáng hôm sau, khi nghe tin Yuri báo về Kang Jin Jun nên Taeyeon lập tức đến nơi của Sooyeon để hỏi rõ. Cùng lúc ấy Sooyeon cũng muốn thông báo cho Taeyeon về số thuốc mà Taeyeon đưa ình kiểm tra.

-Trong thuốc của Hoàng thượng uống, tất cả đều là thuốc tốt nhưng trong đó có một vị thuốc đáng lẽ không được nằm trong đó bởi vì tác dụng của nó sẽ khắc chế với thuốc còn lại.

-Ý muội là có người cố tình bỏ vào để Hoàng thượng không bao giờ khỏe lại ?

-Phải.

-Theo ta được biết thì thuốc của Hoàng thượng lúc nào cũng do Hoàng hậu dâng lên – Taeyeon xoa cằm.

-Taeyeon – Đúng lúc đó Yuri từ bên ngoài bước vào phòng – Tên Kang Jin Jun đã tỉnh rồi.

Sau đó cả ba nhanh chóng ùa vào phòng Kang Jin Jun để hỏi cho rõ hẳn có liên quan như thế nào với Hwang Suk Min.

-Người nói người không hiểu vì lý do gì mà Hwang Suk Min muốn giết mình sao ? – Taeyeon hỏi.

-Phải. Bởi vì nhiệm vụ của ta chỉ là cấp thuốc cho Hoàng hậu.

-Hoàng hậu ?!!! – Yuri hỏi lại và nhận được sự gật đầu của Kang Jin Jun thì bắt đầu suy nghĩ.

-Người đưa thuốc gì cho Hoàng hậu ? – Taeyeon nghi ngờ.

-Là Thạch Nhũ, thuốc này rất tốt cho sức khỏe của Hoàng hậu.

-Người nói là Thạch Nhũ ? – Lần này tới lượt Sooyeon lên tiếng. Sau đó Sooyeon nhìn Taeyeon rồi nói : “Đó là thuốc mà ban nãy muội nói với Taeyeon”.

-A...ta nhớ ra rồi, thì ra nữ nhân lén lúc, bí mật gặp gỡ Hwang Suk Min ở phủ của hắn đêm hôm đó mà ta tình cờ thấy được chính là Hoàng hậu – Yuri vội nói khi vừa nghĩ thông suốt.

-Tại sao tới bây giờ người mới nói với ta chuyện người thấy một nữ nhân ở phủ Hwang Suk Min ? – Taeyeon bắt ngờ.

-Vì ta không chắc chắn người đó là ai, có thân phận như thế nào nên phải cần thời gian xác định lại danh tính. Và hiện giờ ta có thể quả quyết người đó chính là Dương kim Hoàng hậu.

-Nếu như vậy thì Hoàng hậu và Hwang Suk Min, hai người này liên hệ với nhau rất mật thiết – Taeyeon đưa ra ý kiến – Có lẽ chúng ta cần phải điều tra kỹ càng hơn, ta thấy Hoàng hậu không có lý do gì mà giết Hoàng thượng cả.

Đúng lúc ấy Jung Ji Hoo trở về sau hơn một tháng trời đi tìm tung tích vị cung nữ họ Lee, người mà trước kia được Kim Taeyoung đưa trốn ra khỏi cung : “Bà ta có lý do đó”.

-Sự phụ/ Phụ thân/ Thúc thúc người đã về – Taeyeon, Sooyeon, Yuri đồng thanh nói.

-Chuyến đi lần này ta đã tìm ra một sự thật vô cùng bất ngờ mà đã bị chôn giấu nhiều năm.

-Ý người là ... – Taeyeon thắc mắc.

-Ta đã biết lý do vì sao phụ thân của con bị Hwang Suk Min sát hại cũng như việc Han Hoàng hậu, tức mẫu hậu của công chúa Miyoung qua đời rồi.

-Việc này có liên quan sao ?

-Tất cả mọi việc đều có nguyên nhân của nó. Park Hoàng hậu, bà ta là một người rất có dã tâm.

Tất cả mọi người có trong phòng đều hồi hộp chờ đợi lời giải thích của Jung Ji Hoo. Nếu như sự việc đúng như Taeyeon nghĩ thì với những chứng cứ thu thập được cùng với sự trợ giúp từ Hoàng tử Suk Ho về thể lực quyền uy trong triều thì khả năng buộc tội Park Hoàng hậu cũng như Hwang Suk Min sẽ dễ dàng hơn.

26. Chap 24

Tạ lỗi với mọi người do ngày 27 mình bận nên ko up chap được nên để hôm nay up luôn cho đẹp ngày :3

1.1.2014 Happy New Year

Chúc mọi người năm mới vui vẻ ^__^

Hi vọng sang năm 2014 TaeNy có nhiều moments hơn nữa cho Locksmiths chết đừ đừ :v

Mừng năm mới với chap PG nha :3 , hôm nay warning trước luôn đó :v

CHAP 24

20 năm trước

Khi mới nhập cung Hoàng thượng vô cùng ưu ái chiều cố cho Han Quý phi. Lúc nào cũng có Han Quý phi bên cạnh mà không ngờ đến các phi tần khác. Chính vì vậy mà Hoàng thượng không ngần ngại mà lập Han Quý phi lên làm Hoàng hậu đương triều. Điều này làm các phi tần khác ganh ghét trong đó có Park Hoàng phi – một người vô cùng ham muốn quyền lực.

Trước khi Han Hoàng hậu nhập cung thì Park Hoàng phi đã sinh ra được Hoàng tử Suk Hee cho Hoàng thượng. Bà ta cứ ngỡ việc có Suk Hee sẽ có lợi cho việc lên ngôi Hoàng hậu nhưng bà ta không ngờ Hoàng thượng lại không để tâm đến chuyện đó. Vì đã mất ngôi vị Hoàng hậu như vậy nên nhiều lần bà ta đã cố gắng hạ độc Hoàng hậu nhưng không thành công vì luôn có Hoàng thượng bên cạnh. Vì vậy nhân lúc Hoàng hậu còn đang yếu vì mới hạ sinh đôi long phụng Công chúa Miyoung và Hoàng tử Suk Ho nên bà ta đã sai cung nữ Lee, người thân tín nhất của mình, bí mật bỏ thuốc độc để hãm hại Hoàng hậu.

Sự việc đó vô tình bị Kim Taeyoung phát hiện được và đã cứu lấy cung nữ Lee, người mà đang bị Park Hoàng phi giết người diệt khẩu. Tuy nhiên Kim Taeyoung không ngờ sự việc này chưa kịp trình lên với Hoàng thượng thì đã bị Hwang Suk Min cùng với Park Hoàng phi giết toàn bộ gia môn. Chính vì quá sợ hãi nên cung nữ Lee đã bỏ trốn mất tích từ đó, không dám khai báo với quan phủ vì nàng ta sợ sẽ bị thẩm kích như Kim gia bấy giờ.

Sau khi Han Hoàng hậu qua đời thì Park Hoàng phi nghiễm nhiên trở thành Hoàng hậu của Soshi quốc. 5 năm sau, Suju quốc đòi Soshi phải đưa một vị Hoàng tử bất kỳ sang đó để học tập nhưng thật chất là lấy đó để uy hiếp vương triều Soshi. Ban đầu, Hoàng thượng tính để cho Suk Hee sang đó nhưng Hoàng hậu lấy cớ Suk Hee bị bệnh, cơ thể lúc nào cũng suy nhược, không thể đi xa được nên Hoàng thượng bắt buộc phải đưa Suk Ho sang. Không có sự hiện diện của Suk Ho thì thuận tiện cho bà ta tạo dựng vị thế của Suk Hee trong mắt Hoàng thượng hơn.

Nhưng người tính không bằng trời tính, Suk Hee lại mắc một căn bệnh vô phương cứu chữa. Chính vì điều đó làm cho bà ta vô cùng lo sợ, bà ta không muốn công sức nhiều năm mà mình tạo dựng được như ngày hôm nay lại đổ sông đổ biển cho nên bà ta đã bịt miệng vị thái y đó tránh để Hoàng thượng biết tin đồng thời nhờ Hwang Suk Min tìm kiếm những dược liệu quý ở khắp nơi để duy trì sức khỏe cho Suk Hee. Bởi vì bà ta muốn Suk Hee được làm Hoàng thượng và mình sẽ trở thành Thái hậu, một người vô cùng quyền uy.

Phủ phò mã

Sau khi đã biết rõ mọi chuyện Taeyeon trở về phòng và bắt gặp Miyoung đang ngồi thêu rất chú tâm đến nổi mà mình đã bước vào phòng ngồi được một lúc mà nàng vẫn không hay biết. Vì vậy Taeyeon chồm người lại gần thì thăm vào tai Miyoung.

-Kim phu nhân àhhh

~~~Áaaaa – Điều này làm cho Miyoung giật mình mà đâm phải kim vào tay mình.

-Nàng không sao chứ Miyoung ? – Taeyeon vội ngậm lấy ngón tay Miyoung vào miệng mình mà hút giữ ầu không tuôn ra nữa.

-Tae làm thiếp giật mình.

-Ta xin lỗi, ta không biết nàng sẽ phản ứng lại như thế. Nếu không thì tay nàng đâu có bị chảy máu như thế này – Mặt Taeyeon xụ xuống.

-Thiếp không sao mà – Miyoung mỉm cười vuốt ve mặt Taeyeon – Nhưng mà Tae vào lúc nào thế, sao thiếp không biết ?

-Ta vào cũng được một lúc rồi. Tại nàng quá chú tâm đó thôi. Mà nàng đang thuê gì đó ? – Taeyeon tò mò cầm lấy chiếc khăn đỏ lên và nhìn thấy những nét thuê còn nguệch ngoạc chưa rõ hình dạng.

-Bí mật – Miyoung giật lại chiếc khăn – Chờng nào xong thiếp sẽ cho Tae xem.

-Nhưng ta nhớ nàng nào biết thuê thừa ?

-Thiếp học nó từ Soonkyu đó – Miyoung trả lời Taeyeon và tiếp tục thuê.

-Ta có chuyện này muốn nói với nàng – Mặt Taeyeon nghiêm túc.

Thấy vậy nên Miyoung đặt những thứ mình đang làm xuống rồi nhìn Taeyeon chờ đợi.

-Ta đã điều tra ra được nguyên nhân cái chết của phụ mẫu mình rồi.

-Thật sao, tốt quá, vậy việc đó là do Hoàng thúc Hwang Suk Min làm đúng không ?

-Ngoài hẳn ta ra, còn có một người mà nàng không ngờ đến nữa.

-Là ai ? – Miyoung tò mò.

-Park Hoàng hậu.

Miyoung tròn mắt, ngạc nhiên với lời Taeyeon vừa nói. Vì theo nàng biết từ nhỏ đến lớn Hoàng hậu đối xử với nàng cũng không tệ.

-Vậy nguyên nhân là gì mà Hoàng hậu lại cùng với Hoàng thúc giết hại Kim gia ?

-Là tại vì phụ thân ta phát hiện được một sự thật có liên quan đến Park Hoàng hậu – Taeyeon dừng một chút rồi quan sát biểu hiện của Miyoung – Ta nghĩ nàng nên bình tĩnh trước khi ta nói vì việc này có liên quan đến cái chết của Mẫu hậu quá cổ của nàng.

Sau khi kể lại mọi chuyện mà mình điều tra được cho Miyoung nghe, Miyoung dường như vẫn không thể nào tin nổi sự thật kinh khủng này. Phụ hoàng và Mẫu hậu của nàng đều bị Park Hoàng hậu âm thầm hạ độc mà chết. Sau một lúc suy nghĩ không hiểu được nguyên do nên Miyoung lên tiếng hỏi.

-Theo Taeyeon tại sao Hoàng hậu lại làm chuyện này ?

-Ta nghĩ bà ta có thể vì quyền lực và danh vọng nên có thể làm bất cứ điều gì và Hwang Suk Min đã lợi dụng điểm này của bà ta.

-Thật đáng sợ – Miyoung gật gù đồng tình với ý kiến này của Taeyeon vì hiện giờ Park Hoàng hậu đã ngồi đến ngôi vị Hoàng Thái Hậu.

-Ngày mai ta sẽ dâng bằng cáo trạng đó lên Hoàng thượng. Hoàng thái hậu chắc chắn không thoát được tội đầu còn Hwang Suk Min ta không dám chắc có buộc tội hẳn được hay không – Taeyeon đưa tay vuốt cằm suy nghĩ.

-Tại sao ? – Miyoung ngạc nhiên chờ đợi Taeyeon giải thích.

-Vì hẳn có thể chối là mọi việc đều do Hoàng hậu ép buộc hẳn làm.

-Vậy chứng cứ mà Taeyeon có được từ việc hẳn tạo phản thì sao ? Những thứ đó cũng đủ buộc tội hẳn rồi mà – Miyoung nghiêng đầu.

-Những chứng cứ đó ta đã đưa cho Phụ hoàng của nàng rồi và chúng đều đã không cánh mà bay sau khi người băng hà.

-Nhưng Hoàng huynh Suk Hee làm sao có thể hạ lệnh xử tội Mẫu hậu của chính mình được chứ ?

-Ta nghĩ trước mặt bá quan văn võ cộng với những bằng chứng đó thì Hoàng thượng phải xử theo luật định thôi. Vì luật lệ Soshi của ta có câu “Quân tử phạm pháp cũng đồng tội như dân” mà.

-Vậy còn sự việc của Hoàng thúc, Taeyeon tính sao ?

-Đợi xong việc của Hoàng hậu trước rồi ta sẽ tiếp tục thu thập chứng cứ mới để buộc tội hắn ta – Taeyeon siết chặt tay thành quyền.

-Vậy là mọi sự đều sẽ được sáng tỏ vào ngày mai – Miyoung phấn khích.

-Phải. Cuối cùng thì ta đã sắp trả thù được cho phụ mẫu mình rồi – Taeyeon mỉm cười.

-Vậy Tae có định nhận lại thân phận tôn tử Kim gia của mình không ?

-Có một việc, làm ta không dám nhận, đó là ta sợ mình sẽ bị bại lộ thân phận nữ nhi nếu sự việc bị Hwang Suk Min tìm hiểu sâu vào.

-Nếu như vậy thì chắc Tae buồn lắm ? – Miyoung cảm thông nắm lấy tay Taeyeon.

-Không sao mà – Taeyeon mỉm cười vuốt ve mặt Miyoung – Ta vẫn là hài tử của họ đó thôi. Với lại việc công khai nguồn gốc như vậy thì cũng chỉ là giúp ta có thêm một chức danh là hậu duệ của Tướng quân mà thôi. Mà ta với nàng đã cùng hứa với nhau là sau khi xong mọi chuyện chúng ta sẽ cùng nhau ngao du sơn thủy mà nên mấy cái công danh này đối với ta chỉ là hư vô mà thôi.

-Thiếp thật là mong cho đêm nay trôi qua thật nhanh – Miyoung ôm lấy Taeyeon.

-Ta cũng vậy – Sau đó Taeyeon hít một hơi thật sâu rồi nở nụ cười nửa miệng.

-Thôi được rồi để chuyện đó qua một bên đi, bây giờ không còn sớm nữa, chúng ta phải đi ngủ thôi – Taeyeon bế Miyoung nằm gọn trong lòng mình – Chúng ta phải ăn mừng ọi việc sắp kết thúc rồi chứ !!!

-A, bỏ thiếp xuống – Tuy nói vậy nhưng Miyoung vẫn choàng tay ôm lấy cổ Taeyeon.

-Không bỏ – Taeyeon lè lưỡi trêu chọc.

Miyoung thấy vậy nên chồm tới cắn vào lưỡi Taeyeon.

-Aaaaa sao nàng cắn ta ? – Taeyeon vội đặt Miyoung xuống giường và xem xét lại lưỡi mình.

-Tại cái lưỡi của Tae vô cùng đáng ghét.

-Nàng cắn như vậy thì đêm nay làm sao nó có thể làm tốt nhiệm vụ của nó được chứ ? – Mặt Taeyeon trở nên gian tà.

-Yahhhh Kim Taeyeon – Miyoung trợn mắt.

-Sao nàng lại phản ứng như vậy ? Ta chính là thấy nàng rất thích nhiệm vụ của nó đó nga ~ – Taeyeon nằm hẳn lên người Miyoung.

-Tae là một tên biến thái không hề biết xấu hổ – Mặt Miyoung lúc này phỉếm hồng vì ngại ngùng cho nên Taeyeon thừa dịp tiếp tục chọc ghẹo.

-Nàng xem mặt nàng kia, nó đỏ bừng lên hết vì nóng hết rồi đó. Để ta giúp nàng cởi bớt y phục ra cho nó dễ chịu hơn a

~Đai lưng của Miyoung bị Taeyeon giải khai một cách nhanh chóng đến nỗi làm cho nàng chưa kịp nói một lời nào.

-Tae.....hmmm

Lúc Miyoung định lên tiếng thì đã bị đôi môi Taeyeon ngậm lấy môi nàng mà mút chặt.

Miyoung đánh nhẹ vào vai Taeyeon một cái rồi vòng tay mình ra sau đầu Taeyeon và hôn đáp trả lại. Miyoung chủ động trượt lưỡi vào miệng Taeyeon và khi gặp được bằng hữu của nó, chiếc lưỡi của Miyoung nhẹ nhàng di chuyển lên xuống vuốt ve, âu yếm nơi mà mình vừa cắn khi nãy. Tuy nhiên chưa được bao lâu thì chiếc lưỡi quý quýet của Taeyeon đã quấn chặt lấy lưỡi Miyoung làm cho cuộc chiến lưỡi của cả hai trở nên quyết liệt hơn.

Tay Taeyeon trên vai Miyoung đẩy y phục của nàng xuống, để lộ hẳn một bên vai trần trắng mịn cùng với chiếc áo yếm hồng nhạt thoát ẩn thoát hiện. Taeyeon mút nhẹ môi Miyoung một cái rồi di chuyển nụ hôn xuống chiếc cổ thanh tú của nàng. Taeyeon cười nhếch miệng trước khi liếm cắn vào đó tạo ấn ký của riêng mình.

-Uhmnnnnnnnn

Taeyeon trải nụ hôn xuống thấp hơn, hôn vào phần xương quai xanh gợi cảm của Miyoung. Đôi tay từ tốn cởi hẳn bộ y phục của Miyoung xuống. Taeyeon đưa tay xoa nắn hai bên ngực Miyoung rồi ngậm lấy một bên mà bú mút say sưa trong khi đó Miyoung cũng bắt đầu cởi y phục của Taeyeon. Miyoung mỉm cười trước sự đáng yêu của Taeyeon nên đưa tay nâng mặt Taeyeon lên nói lại nụ hôn với mình.

Một tay Taeyeon vẫn còn đang chơi đùa trên ngực Miyoung còn tay khác thì trượt xuống giữa hai chân Miyoung, vuốt ve chỗ nhạy cảm đang ẩm ướt của nàng.

-Mmmm .... Hmnnnn

Điều này làm cho Miyoung rên lên không ngừng trong miệng Taeyeon, thân thể nàng bắt đầu rạo rực khi Taeyeon cứ dạo chơi ở bên ngoài mà không chịu tiến vào bên trong.

-Đừng mà Tae...

Thấy người bên dưới mình vặn vẹo cơ thể khó chịu nên Taeyeon thôi không đùa giỡn nữa mà nhẹ nhàng đẩy hai ngón tay mình vào sâu bên trong hang động đang rỉ nước ngày một càng nhiều kia.

-Tae...Mmmmm...Tae...Tae... – Miyoung rên lên tên Taeyeon theo mỗi nhịp đẩy bên trong nàng.

Nghe Miyoung kêu lên tên mình một cách đầy khiêu khích như vậy càng làm cho Taeyeon thích thú mà đưa thêm ngón thứ ba vào rồi xoay tròn và đẩy càng nhanh hơn. Miyoung đưa tay ôm chặt lấy tấm lưng trần của Taeyeon để cố ổn định cơ thể đang ngày càng động tình của mình.

Âm thanh rên rỉ của Miyoung hòa với tiếng ra vào của ngón tay Taeyeon ở bên dưới nàng càng làm cho căn phòng trở nên nóng bức hơn bao giờ hết.

Thấy người dưới thân mình nẩy hông lên xuống ngày càng nhanh, Taeyeon biết Miyoung sắp đạt đến cao triều nên thúc đẩy ngón tay càng nhanh và mạnh hơn nữa. Miệng Taeyeon vẫn ngậm chặt vào ngực Miyoung mà bú mút.

-Arrrrrrhhhhhhh

Miyoung co giật mạnh rồi đổ ập người xuống giường thở hổn hển.

Lúc này Taeyeon mới chịu buông tha cho ngực Miyoung và trườn lên hôn vào môi nàng. Tay Taeyeon vẫn còn giữ nguyên ở bên trong Miyoung mà không chịu rút ra ngoài.

Taeyeon đưa tay còn lại vuốt ve gương mặt lấm tấm mồ hôi của Miyoung và chỉnh những sợi tóc đang dính vào mặt nàng. Ổn định lại nhịp thở, Miyoung chậm chậm mở mắt ra và thấy Taeyeon đang trườn mền nhìn mình nên Miyoung lên tiếng hỏi.

-Sao vậy ?

-Nàng đẹp lắm Miyoung à – Taeyeon cúi xuống hôn lên trán Miyoung – Ta yêu nàng Miyoung.

-Thiếp cũng yêu Taeyeon nhiều lắm.

Miyoung vòng tay ôm lấy người Taeyeon. Khi dịch chuyển người một chút thì lúc này Miyoung mới phát hiện ra là tay Taeyeon vẫn còn đang ở trong mình nên ngại ngừng nói.

-Đáng ghét. Sao chưa chịu lấy tay ra nữa ?

-Ta thích ở trong nàg như thế này hơn – Tay Taeyeon nghịch xoay tròn bên trong.

-Yahh... Hmmm Tae

Miyoung rên lên khi Taeyeon đụng phải những điểm nhạy cảm của nàg.

-Một lần nữa nha – Taeyeon thì thầm vào tai Miyoung và không quên thổi nhẹ vào đó một cái làm cho Miyoung rùng mình.

Vì cơ thể bị Taeyeon kích thích trở lại nên làm cho Miyoung cảm thấy vô cùng xấu hổ khi phải gật đầu đồng ý yêu cầu của Taeyeon. Taeyeon cong khoe môi rồi đưa ba ngón tay tiến sâu vào bên trong, ra sức chọc phá thúc đẩy làm cho bên dưới Miyoung co giật liên hồi. Và một lần nữa, cơ thể Miyoung lại đổ ập xuống giường mà thở dốc sau khi được Taeyeon làm cho nàg đạt đến khoái cảm.

Taeyeon chậm chậm rút tay ra rồi nhanh chóng trườn người xuống giữa hai chân Miyoung ném những thứ mật ngọt mà Miyoung dành ỉnh, cố gắng không bỏ sót một giọt nào.

Sau khi chắc chắn rằng khe suối của Miyoung đã sạch sẽ, Taeyeon chồm người lên áp môi mình vào môi Miyoung để cho nàg cùng mình thưởng thức mùi vị của chính nàg.

Sau đó Taeyeon rời nụ hôn và mỉm cười nhìn gương mặt phỉếm hồng của Miyoung rồi nằm xuống cạnh nàg, ôm nàg vào lòng. Mặc dù đây không phải là lần đầu tiên cả hai âu yếm nhau như vậy nhưng lần nào Miyoung cũng ngại ngùng như thế càng làm Taeyeon thêm yêu điểm này ở nàg.

-Thiên a ~ Tại sao Miyoung của ta lại khả ái đến như vậy a ~ – Taeyeon siết chặt cái ôm làm cho cơ thể trần của cả hai dính chặt nhau hơn.

-Còn Tae thì vô cùng đáng ghét đó biết chưa – Miyoung đánh nhẹ vào lưng Taeyeon.

-Ta biết, ta biết mình đáng ghét vì lúc nào cũng làm cho nàg thở hổn hển, xụi lơ dưới thân ta như thế này – Taeyeon đưa tay trượt dọc từ lưng Miyoung xuống mông nàg mà vuốt ve.

-Nè... nè, lại nữa rồi – Miyoung đưa gương mặt phụng phịu nhìn Taeyeon.

Taeyeon cúi xuống trao cho Miyoung một nụ hôn thật sâu đồng thời đưa tay xoa nắn mông Miyoung và vỗ nhẹ vào đó vài cái.

-Tae chỉ giỏi trò này thôi – Miyoung bĩu môi.

-Nhưng mà nàg cũng thích mà, nếu không nàg đã đẩy ta ra từ lâu rồi – Taeyeon cong khoe môi.

-Hứ, không thèm nói chuyện với Tae nữa – Miyoung nằm xoay mặt vào trong và quay lưng về phía Taeyeon. Chỉ chờ có thế Taeyeon đưa môi mình trải những nụ hôn phía sau cổ Miyoung và lưng nàg đồng thời vòng tay lên phía trước xoa nắn đôi núm đang nhấp nhô kia. Miyoung giật nảy người khi Taeyeon đang hôn vào mông nàg và bắt đầu liếm láp chúng.

-Yahhh... Kim Taeyeon. Nằm đàng hoàng lại ngủ cho thiếp – Miyoung nhanh chóng xoay người lại lần nữa trước khi Taeyeon có thể còn làm gì đó tiến xa hơn nữa với mông của nàg. Taeyeon trưng bộ mặt cười ngố của mình lên với Miyoung.

-Uhhmm... ngủ thôi, ngủ thôi. Ta sẽ không phá nàg nữa – Taeyeon trườn lại lên phía trên nằm đối mặt với Miyoung – Theo nguyện vọng của nàg muốn đêm nay trôi qua thật nhanh thì ta đã thực hiện thành công rồi đó.

Miyoung nghe vậy nên nhìn ra hướng cửa sổ thì thấy trời bắt đầu sáng. Miyoung trừng mắt nhìn Taeyeon nhưng về mặt Taeyeon lại như kiêu : “Ta chỉ chiều theo nàg vì thế ta vô tội”.

-Còn không mau ngủ nhanh nữa. Tae định không ngủ mà đi thượng triều luôn à – Miyoung nheo mắt nhìn Taeyeon.

-Nếu nàg muốn thì ta có thể thức tới sáng mà – Nhìn về mặt đáng yêu của Miyoung nên Taeyeon hôn vào môi nàg một cái chốc – Đùa thôi, ít ra ta cũng nên chớp mắt một chút.

Taeyeon ôm Miyoung vào lòng, lần này thực sự cả hai đều chìm sâu vào giấc ngủ. Xem ra đêm nay sẽ là đêm mở đầu cho những giấc ngủ ngon sau này của Taeyeon và Miyoung vì mọi chuyện đều đã được phơi bày sáng tỏ.

27. Chap 25.1

CHAP 25.1

Sáng ngày hôm sau ở buổi thượng triều, dưới sức ép của các bá quan văn võ mà đứng về phía của Tiên Đế, Hoàng thượng bất đắc dĩ mới hạ lệnh tạm giam Thái hậu vào lãnh cung chờ định tội sau.

Đúng như Taeyeon dự đoán, Hwang Suk Min đã lấy cớ Thái hậu ép buộc hắn để giảm nhẹ tội. Vì có sự bênh vực của những tên quan theo phe hắn nói giúp vào nên hắn ta hầu như không bị phạt nặng gì cả.

Sau khi bãi triều mọi người rời đi hết, Hwang Suk Min bước lại gần Taeyeon và nhếch môi thì thầm.

-Muốn buộc tội bắt giữ ta, không phải là chuyện dễ dàng đâu, hiệp khách Dukong à – Những chữ cuối hắn nói một cách thật chậm rãi để chắc chắn rằng Taeyeon hiểu những gì hắn nói.

Nói rồi hắn vỗ vai Taeyeon và cười lớn bỏ đi để lại một Taeyeon đang đứng đó, bất ngờ vì câu nói của hắn.

-Ta đã bị hắn phát hiện rồi sao ?!! – Taeyeon kinh ngạc.

Lãnh cung

-Mẫu hậu, tại sao người lại làm như vậy chứ ? – Suk Hee buồn bã hỏi.

-Ta làm tất cả đều vì con cả thôi.

-Người rõ ràng cũng biết thần nhi không thể sống lâu được mà còn để thần nhi làm Hoàng thượng làm gì ?

-Con không được nói vậy, bệnh tình của con nhất định sẽ được chữa khỏi – Thái hậu lớn giọng.

-Từ nhỏ đến giờ người đã mời biết bao vị thần y mà thần nhi nào có khá hơn được gì. Thà để Hoàng đệ Suk Ho làm Hoàng thượng thì đâu có xảy ra cố sự như ngày hôm nay. Người lại bị buộc tội ở trong lãnh cung lạnh lẽo này.

-Vì con. Điều gì ta cũng có thể làm. Dù chỉ làm Hoàng đế một ngày ta vẫn muốn con được ngồi trên cái ngai vàng đó.

-Thần nhi nhất định sẽ tìm cách để cứu người ra.

-Con hãy lệnh Hwang Suk Min đến đây gặp ta.

-Đến thời khắc này rồi tại sao người còn muốn gặp hắn ta ? Hắn chính là kẻ đã đổ hết mọi tội lỗi cho người trước mặt bá quan văn võ trong đại điện – Mặt Suk Hee đỏ lên vì tức giận.

-Ta muốn nhờ hắn giúp ta thoát ra khỏi đây và giúp con củng cố ngôi vị.

Suk Hee chỉ biết thở dài bất lực. Từ nhỏ đến giờ hắn chưa bao giờ cãi lại lời Mẫu hậu của hắn. Ngay cả hắn không thích chuyện triều chính mà vẫn phải chấp nhận nó. Hắn biết việc hắn có thể sống đến được ngày hôm nay âu cũng là một kỳ tích. Hoàng cung tranh đấu này, hắn thực sự không muốn can hệ vào.

Phủ Hwang Suk Min

Sau khi đi gặp Thái hậu về, Hwang Suk Min cùng với Taeyeon bí mật bàn chuyện trong phòng, không cho ai vào. Yuri chỉ có thể đứng từ xa nhìn vào cánh cửa đang được đóng chặt kia. Nhưng Yuri áp tai vào lại

không hề nghe thấy bất cứ thanh âm nói chuyện nào. Vì vậy Yuri lấy tay khoét một lỗ nhỏ nhìn vào và ngạc nhiên là không có bất cứ ai ở bên trong cả.

-Chính mắt ta nhìn thấy hai người bọn họ cùng bước vào trong mà. Chẳng lẽ ...

Ở bên trong, Taeyeon ngạc nhiên với số lượng châu báu trong mật thất của Hwang Suk Min.

-Đại nhân, những thứ này là ...

-Là của Suju quốc gửi cho ta. Hoàng đế bên đó muốn chúng ta trong ứng ngoại hợp cùng nhau tấn công Soshi để cho chúng không kịp trở tay.

-Vậy khi nào bên Suju quốc sẽ tấn công ?

-Bắt đầu tuần sau. Chính vì vậy hiện giờ ta không thể nào để Hoàng thượng buộc tội được.

-Vậy hạ thần sẽ đi báo với quan viên ở biên ải để tới lúc đó bọn chúng sẽ mở cửa thành đón tiếp binh lính Suju.

-Nhưng trước tiên ta cần người làm một chuyện – Hwang Suk Min vuốt râu rồi nhếch miệng cười – Giết chết Thái hậu cho ta.

-Tại sao ? – Taeyeon ngạc nhiên. Vì theo hần biết Thái hậu đã bị bắt giam vào lãnh cung, không có ảnh hưởng gì đến sự nghiệp của Hwang Suk Min cả.

-Bà ta dám đe dọa ta. Nếu như vậy thì ta sẽ không thể trụ ở đây lâu được. Vì vậy ...

-Thần hiểu rõ rồi thưa đại nhân.

Ngày hôm sau

Cả kinh thành chấn động khi nghe tin Thái hậu vì uất ức nên treo cổ tự vẫn trong lãnh cung. Hoàng thượng vô cùng thương xót nên đại lễ tang ba ngày, không thượng triều. Suk Ho, Taeyeon cùng với Miyoung đều vô cùng bất ngờ trước sự việc này. Taeyeon không ngờ Thái hậu lại hành động như vậy vì theo Taeyeon biết bà ta là một người không dễ dàng kết thúc mạng sống của mình như vậy.

-Nhất định là do Hwang Suk Min làm – Taeyeon khẳng định.

-Nguy rồi Taeyeon – Yuri từ bên ngoài chạy vào.

-Có chuyện gì vậy ? – Suk Ho ngồi kế bên Taeyeon lên tiếng.

-Ta thấy Hwang Suk Min cùng với Taeyeon đã đến một khu rừng hẻo lánh cách kinh thành 500 dặm và nơi đó có hơn một vạn tinh binh.

-Vậy ý người là hần ta sắp tạo phản ? – Suk Ho mở to mắt.

-Phải.

-Nhưng với số lượng binh lính như vậy thì không phải là đối thủ của Soshi chúng ta.

-Người làm rồi Suk Ho – Taeyeon sau một hồi im lặng lên tiếng – Hần ta không chỉ dùng một vạn lính đó thôi không đâu. Hần ta còn nhờ thế lực của binh lính Suju nữa.

-Sao người biết ?

-Ta vô tình biết được khi đột nhập phủ của hần.

-Vậy người chính là Dukong – Suk Ho vội nói ra suy nghĩ của mình. Vì từ lúc về đây hần đã bí mật điều tra thân thể Taeyeon.

-Bây giờ điều đó không còn quan trọng nữa. Quan trọng là tình hình chiến sự ở cả hai nước sắp xảy ra – Taeyeon nghiêm trọng đáp.

-Sau khi Hoàng thượng băng hà rồi tới Thái hậu tự vẫn, triều đình Soshi luôn u ám. Chính vì thế lòng quân của Soshi cũng đang suy sụp dần. Đây chính là điều bất lợi lớn nhất của chúng ta – Yuri lên tiếng.

-Yul ta nghĩ đã đến lúc người nên lộ thân phận nội gián của mình rồi. Chúng ta cần bắt Hwang Suk Min gấp – Taeyeon đề nghị.

-Theo ta được biết tối nay trong phủ hắc ta sẽ có cuộc gặp gỡ bí mật với sứ thần Suju. Chúng ta cứ ập đến bắt tại trận.

-Được quyết định vậy đi – Cả Taeyeon và Suk Ho đều đồng tình.

Tối hôm đó, mọi chuyện đều diễn ra đúng kế hoạch. Quân lính của Suk Ho tràn vào bắt gặp trực tiếp Hwang Suk Min đang trao thư tín với sứ thần Suju. Tuy nhiên trước sự bảo vệ của Taeyeon cùng các binh lính trong phủ thì Hwang Suk Min đã kịp chạy thoát.

Sứ thần Suju bị bắt tại chỗ. Chỉ chờ có thế triều đình Suju lấy cớ triều đình Soshi bắt giam sứ thần trái phép nên ra lệnh cho quân lính tiến vào biên cương, tấn công Soshi. Không để cho Soshi kịp thời lên tiếng giải thích. Còn Hwang Suk Min đã hội ngộ với một vạn binh lính đó tấn công vào kinh thành.

Lúc này Suk Ho, Taeyeon và Yuri mới biết rằng đây chính là cái bẫy tạo ra để cho họ bắt tại trận cuộc gặp gỡ bí mật đó để rồi tiện bề tấn công Soshi. Thân phận của Yuri đã bị Hwang Suk Min phát hiện từ hôm hắc cùng Taeyeon bí mật nói chuyện trong mật thất. Từ đó dẫn dụ Yuri thấy được quyền uy của hắc để rồi báo lại cho Suk Ho cùng Taeyeon.

-Ván cờ này chúng ta đã thua hắc rồi – Suk Ho lên tiếng.

-Hắc ta đã sắp xếp tất cả mọi chuyện một cách chính xác – Taeyeon thêm vào.

-Thù trong giặc ngoài. Chúng ta phải làm sao đây ? – Yuri lo lắng.

-Chúng ta phải bàn bạc với Hoàng thượng. Đây là chuyện triều đình. Chúng ta không thể tự quyết được – Suk Ho đề nghị.

Ngày hôm đó Hoàng thượng cho thượng triều gấp. Triệu tập đầy đủ bá quan văn võ còn lại. Mặc dù tình thần bị suy sụp sau cái chết của Thái hậu và bệnh tình đang trở nên nặng hơn nhưng Suk Hee vẫn cố gắng hết sức. Vì hắc biết cơ ngơi Soshi mà tổ tiên của hắc lập ra không thể bị hủy diệt dưới thời của hắc như vậy được.

Vì tính nguy hiểm cũng như an toàn cho thần dân Soshi nên cuộc chiến này, Suk Ho sẽ là người trực tiếp đối đầu với quân lính Suju ở biên cương vì Suk Ho lớn lên ở đó nên khá hiểu tình hình chiến sự của Suju. Còn Taeyeon và Yuri cùng nhau nhận trọng trách đánh bại một vạn tinh binh của Hwang Suk Min ở bên ngoài kinh thành.

Vì 10 vạn quân lính Suju tràn vào biên cương quá đông mà binh lính Soshi lại ít hơn rất nhiều nên trận chiến này vô cùng khó khăn. Chính vì vậy quân lính của Soshi đa số đều được điều ra biên cương cùng với Suk Ho để hỗ trợ. Taeyeon và Yuri quân số chỉ vốn vẹn 5000 người nhưng 5000 người này có thể được xem là những cấm vệ quân giỏi nhất trong kinh thành.

Tối hôm đó tại phủ Phò mã Miyoung giúp Taeyeon thu dọn y phục để chuẩn bị sáng mai đánh trận. Nhìn thấy Miyoung cẩn thận sắp xếp ỉn, Taeyeon thấy thật ấm áp. Nhìn dáng người chạy tới chạy lui vì quên thứ này thiếu thứ kia của Miyoung khiến Taeyeon bật cười.

-Ta đi đánh giặc mà nàng làm như ta đi luôn không về vậy. Không cần chuẩn bị nhiều thứ như vậy đâu.

-Không được. Thiếp sợ lúc Tae cần dùng thứ này, lúc cần dùng thứ kia thì sao. Nói chung mấy món này đều cần thiết hết.

-Ta cũng đâu có đi xa lắm đâu. Chỉ cách kinh thành 500 dặm thôi mà – Hai tay Taeyeon đặt lên bàn, chống cằm và nhìn Miyoung.

-Nhưng chỗ đó toàn là rừng núi. Khá là bất tiện – Miyoung nheo má Taeyeon rồi quay lại tiếp tục việc mình đang làm dang dở.

-Ta mà đem theo đồng đồ này thế nào binh lính và Yuri cũng cười ta à xem – Taeyeon lăm bằm.

-Tae nói gì đó ? – Miyoung nheo mắt nhìn Taeyeon.

-Không có gì. Ta nói ta là người hạnh phúc nhất trên đời này khi có một vị thê tử vừa xinh đẹp vừa giỏi giang như nàng đây – Taeyeon cười và đứng dậy ôm lấy Miyoung từ phía sau.

-Đéo miệng quá đi – Miyoung nắm tay Taeyeon đang để trên bụng mình và tựa người ra phía sau.

-Ta sẽ cố gắng đánh bại Hwang Suk Min thật nhanh để về với nàng.

-Chỉ cần Tae bình an vô sự trở về là thiếp vui rồi – Miyoung hôn vào má Taeyeon.

Taeyeon nhắm mắt ôm chặt Miyoung. Tận hưởng cảm giác chỉ có hai người như thế này.

Hậu viên SooHoo

Yuri đến gặp Sooyeon để thông báo cho nàng một tiếng. Sau vụ việc của Kang Jin Jun thì tình cảm của Yuri và Sooyeon đã trở lại bình thường. Tuy nhiên Yuri vẫn chưa có những hành động quá phận của mình đối với Sooyeon.

-Ngày mai là Yul đi ? – Sooyeon hỏi.

-Ừ. Chỉ cần lần này ta hoàn thành xong nhiệm vụ thành công thì ta sẽ chính thức mang sính lễ qua cầu thân với nàng – Yuri vuốt ve tóc Sooyeon.

-Yul đã nói là phải giữ lời đó, nhất định phải toàn thây về đây cho thiếp. Nếu mất một sợi tóc nào thì đừng có hòng mà mong thiếp nhận lời cầu thân. Nghe rõ chưa – Sooyeon lên giọng.

-Nàng không nói dễ nghe được một chút nào sao ? – Yuri bĩu môi.

-Được thôi – Sooyeon đưa tay vuốt mặt Yuri rồi nói : “Yul đi cẩn thận nga ~ Nhớ bảo trọng sức khỏe nữa a ~” bằng giọng hết sức ngọt ngào.

-Thôi, ta nghe không quen tai một chút nào – Yuri co rút các ngón tay lại.

-Vậy tại Yul không muốn nghe đó nha, chứ không phải lỗi của thiếp – Sooyeon trở lại chất giọng lạnh lùng của mình.

-Thôi không còn sớm nữa, ta phải về phủ của mình chuẩn bị cho sáng mai đây – Yuri đứng dậy rời khỏi ghế.

-Không tiễn – Sooyeon không thèm nhìn Yuri dù chỉ một cái.

Thấy Yuri lăm lũi bước ra mà không dám phản kháng lại với mình lời nào nên làm cho Sooyeon bật cười. Rồi nàng cũng đứng dậy đuổi theo Yuri trước khi Yuri kịp bước ra khỏi phòng mình. Sooyeon xoay người Yuri lại và tặng cho Yuri một nụ hôn phớt lên môi.

-Thiếp ở đây chờ Yul – Sooyeon mỉm cười ngọt ngào làm Yuri bất động ngẩn nhìn đến khi phục hồi lại ý thức thì Yuri mới biết Sooyeon vừa mới hôn mình nên tươi cười nâng mặt Sooyeon lên và hôn nàng thật sâu.

Sooyeon ngạc nhiên khi thấy Yuri rời khỏi nụ hôn khá sớm nên lên tiếng hỏi : “Sao vậy ?”

-Nếu tiếp tục thế này ta e rằng mình sẽ làm chuyện quá phận với nàng mất thôi.

-Lần trước Yul cũng suýt chút nữa là làm rồi. Tại sao lần này lại sợ chứ ?

-Lần trước một phần là do rượu nên ta không thể kiềm chế được mình. Nhưng ta muốn chúng ta sẽ làm chuyện đó sau khi ta chính thức rước nàng về phủ của ta.

-Hôm nay Yul ngoan vậy – Sooyeon châm chọc.

-Tại ta sợ phụ thân nàng sẽ giết ta mất nếu ta dám đụng đến nữ nhi của hắc – Nói rồi Yuri lẻ lười chạy ra khỏi phòng – Ngủ ngon Sooyeon.

Sáng hôm sau tại phủ Phò mã, Miyoung giúp Taeyeon chỉnh trang lại y phục tướng quân và nàng cũng không quên đưa cho Taeyeon chiếc khăn mà mình đã khâu bấy lâu nay. Chiếc khăn hình đôi chim uyên ương cùng bay lượn với nhau cũng như ngay góc khăn có dòng chữ Kim Taeyeon - Hwang Miyoung.

Taeyeon cảm động khi thấy những nét khâu đó và cầm tay Miyoung lên quan sát những đầu ngón tay vì khâu thừa mà bị thương của Miyoung.

-Nàng vất vả rồi – Taeyeon hôn vào các ngón tay Miyoung.

-Vì đây là lần đầu khâu làm nên nó không đẹp lắm.

-Không đâu. Nó đẹp lắm. Trên đời này chỉ có một mà thôi. Vì vậy ta sẽ luôn giữ nó bên mình – Taeyeon cẩn thận xếp khăn lại rồi bỏ vào bên trong người và vỗ vỗ vào tim mình, nơi chiếc khăn đang nằm ở đó – Nằm ở đây là ấm nhất.

Miyoung ôm chầm lấy Taeyeon, đầu tựa vào ngực Taeyeon. Taeyeon bất ngờ khi Miyoung lại ôm mình chặt và lâu như vậy nên cũng không vội rời ra mặc dù bên ngoài binh lính đang chờ. Nhẹ vuốt mái tóc Miyoung, Taeyeon lên tiếng hỏi với chất giọng yêu thương.

-Sao vậy ?

-Thiếp không biết. Tự nhiên thiếp có linh cảm không tốt – Miyoung nghẹn ngào nói.

-Nàng khóc rồi sao ? – Taeyeon ngạc nhiên.

-Không có – Miyoung sụt sịt mũi.

-Ta sẽ nhanh chóng về với nàng mà. Nàng đừng lo.

-Nhưng quân số của Tae chỉ có 5000 người trong khi Hwang Suk Min lại có tới một vạn.

-Các vị tướng quân ta lúc xưa quân số ít vẫn thắng đó thôi. Thắng thua quan trọng là chiến lược chứ không phải binh lực mạnh hay yếu.

Taeyeon cúi xuống hôn vào môi Miyoung từ biệt : “Bây giờ không còn sớm nữa, ta phải đi đây. Nàng ở phủ nhớ ăn uống đầy đủ đó biết chưa”.

Taeyeon bước ra cửa phủ thì thấy 5000 binh lính cùng với Yuri đang đứng chờ mình ở bên ngoài. Tất cả mọi người đều trong tư thế sẵn sàng chiến đấu để bảo vệ đất nước. Taeyeon xoay lại vẫy tay với Miyoung rồi leo lên ngựa cùng với Yuri tiến nhanh ra khỏi thành. Trận chiến này Taeyeon thật sự cũng không chắc mình đánh thắng hay thua nhưng để Miyoung an tâm thì Taeyeon chỉ còn cách nói dối như vậy thôi. Vì Hwang Suk Min cũng không phải là tên gốc rễ cho Taeyeon dễ dàng đánh bại được.

Nếu trận này mà thua thì đồng nghĩa với việc binh lính của Hwang Suk Min sẽ tiến vào hoàng cung. Lúc ấy Hoàng thượng bị bắt chỉ còn là vấn đề thời gian. Không những thế tính mạng của Miyoung cũng sẽ nguy hiểm.

-Taeyeon người nghĩ chúng ta có thể thắng không ? – Yuri lên tiếng hỏi.

-Ta cũng không biết. Chúng ta cứ cố gắng hết sức của mình thôi – Taeyeon đưa tay đặt vào tim mình – Ta nhất định sẽ sống sót trở về với nàng.

-Chúng ta nhất định phải thắng vì ta còn phải về để thành thân với Sooyeon – Yuri siết chặt dây cương.

-Ừ. Chúng ta nhất định sẽ thắng. Cố lên – Taeyeon mỉm cười với lòng quyết tâm của Yuri.

Sau đó cả hai cùng đội kỵ binh thúc ngựa nhanh tiến về phía núi, nơi đóng quân của Hwang Suk Min. Còn về phía Suk Ho cũng đang cùng 10 vạn binh lính tiến ra ngoài biên ải chống lại đội quân của Suju. Trong kinh thành, bá tánh bắt đầu hoảng loạn, thu dọn hành trang để chạy đến nơi an toàn khi chiến tranh xảy ra.

28. Chap 25.2

CHAP 25.2

Phủ Phò mã

Chỉ mới xa Taeyeon ba ngày thôi mà Miyoung bắt đầu cảm thấy nhớ nhung và thấy từng ngày trôi qua thật lâu. Vì đã hứa với Taeyeon là sẽ ăn uống đầy đủ nên Miyoung cố gắng không bỏ bữa nào mặc dù nàng thấy thức ăn vô cùng nhạt nhẽo. Nàng muốn cùng Soonkyu ra ngoài đi dạo cũng chẳng được vì kinh thành đang rất là hỗn loạn.

Đang lúc buồn chán không có việc gì làm thì nô tài chạy vào báo với nàng là có một vị công tử tự xưng là bằng hữu của nàng và đang chờ ở đại sảnh. Lúc này Miyoung mới để ý là từ lúc mình được gả cho Taeyeon thì hầu như nàng không gặp gỡ với một nam nhân nào cả. Vì vậy Miyoung liền nhanh chóng bước ra để xem người muốn gặp mình là ai.

-Seo In Guk ? – Miyoung ngạc nhiên.

Seo In Guk lớn hơn Miyoung 2 tuổi, phụ thân của hắn là Tể tướng trong triều nên từ nhỏ hắn hay vào cung chơi với Công chúa và Hoàng tử. Lúc đó mọi người ai cũng cho rằng sau này lớn lên Seo In Guk nhất định sẽ trở thành Phò mã đương triều. Vì Seo In Guk và Miyoung là thanh mai trúc mã, lớn lên cùng nhau và một điều nữa là Miyoung cũng rất quý Seo In Guk.

Vào 3 năm trước, phụ thân của Seo In Guk qua đời nên hắn được Hoàng thượng giao trọng trách đảm nhiệm công việc mà phụ thân hắn còn đang làm dang dở. Đó là tiếp tục xây dựng cây cầu bắc ngang sông Geum và xây dựng bờ đê chống lũ lụt hoành hành. Hắn nghĩ đây có lẽ là thử thách mà Hoàng thượng muốn hắn thực hiện để chứng minh năng lực trước khi gả Miyoung cho hắn. Vì vậy trong 3 năm đó, hắn đã rất cố gắng hoàn thành nhiệm vụ được giao phó.

Theo dự tính của hắn thì công việc này chỉ cần 2 năm là có thể làm xong. Tuy nhiên khi mọi việc sắp hoàn thành thì hắn nghe tin Miyoung được gả cho Kim Taeyeon – một người mà hắn chưa nghe danh lần nào. Thất vọng, chán nản nên nhiệm vụ được giao này của hắn đã phải trì trệ hơn 1 năm nay mới có thể hoàn thành xong.

Seo In Guk vừa trở về kinh thành thì hay tin Taeyeon phải ra ngoại thành đối đầu với Hwang Suk Min nên nhân dịp này hắn muốn gặp lại Miyoung, người nữ nhi mà đến giờ hắn vẫn còn rất thương yêu.

-Bái kiến Miyoung Công chúa – Seo In Guk tươi cười – Đã lâu không gặp. Người vẫn khỏe chứ ?

-Ta vẫn khỏe. Lâu lắm rồi ta mới gặp lại huynh đó – Miyoung mỉm cười.

-Lúc Công chúa xuất giá thì thần lại đang ở rất xa kinh thành nên không thể đến dự được. Thật là đáng tiếc mà.

Nghe Seo In Guk nói vậy Miyoung mới để ý rằng từ lúc gặp gỡ Taeyeon nàng hầu như quên mất sự hiện diện của hắn. Nhắc đến Taeyeon nàng lại bắt đầu cảm thấy nhớ Phò mã của nàng nữa rồi.

-Hình như thần không được người hoan nghênh thì phải ? – Seo In Guk thấy gương mặt ủ rũ của Miyoung nên lên tiếng hỏi.

-À không phải. Ta mừng còn không hết nữa chứ khi được gặp lại huynh, một người ta xem như là ca ca ruột của mình vậy.

Seo In Guk cảm thấy nhói đau khi nghe hai từ ca ca đó. Hắn cũng biết từ nhỏ chỉ có hắn là đơn phương yêu thích Miyoung chứ nàng không hề có một chút tình cảm yêu thương nào với hắn cả.

-Thần thấy người buồn vì người đang nhớ đến Phò mã thì đúng hơn – Seo In Guk tinh ý nói.

-Quả không hổ danh là Seo In Guk, lại bị huynh hình thấu tim gan của ta nữa rồi – Miyoung gạt đầu cười.

-Thần đây thật muốn biết Kim Taeyeon là người như thế nào mà có thể chiếm được trái tim Công chúa một cách nhanh chóng như vậy – Seo In Guk cảm thấy không phục khi 10 năm của hắn lại chẳng bằng 1 năm của Taeyeon.

-Cũng không hẳn là nhanh đâu, ta thấy rất chậm đó chứ – Miyoung mỉm cười rạng rỡ khi nhớ lại kỷ niệm của mình cùng với Taeyeon. Và ánh mắt hạnh phúc đó của Miyoung đều lọt hết vào tầm mắt ghen tị của Seo In Guk.

-Vậy thần đây cũng không ngại nếu được nghe Công chúa kể về người đó – Seo In Guk nghĩ hắn cần phải biết rõ Taeyeon so với hắn có điểm nào hơn.

Một tuần sau

Trận chiến ở biên cương do Suk Ho chỉ huy chống lại Suju vẫn diễn ra quyết liệt. Cả hai bên đều ngang tài ngang sức. Tuy nhiên Suk Ho đã thành công trong việc đẩy lùi được quân Suju ra khỏi lãnh thổ Soshi. Tướng quân Lee Hyuk Jae của Suju biết nếu hắn vẫn duy trì binh lính như vậy thì sẽ không phải là cách hay. Hắn chỉ có thể trông chờ vào Hwang Suk Min đánh chiếm được kinh thành trước, lúc ấy Soshi như rắn mất đầu, lòng quân hoang mang. Như thế mới thuận lợi cho hắn tấn công Soshi.

Trong khi đó bên Hwang Suk Min lại trông chờ vào binh lực của Suju. Hắn muốn cả hai đều phải tấn công Soshi cùng một lúc. Binh lính của hắn chiếm đóng ở đây mỗi ngày hầu như đều có người tử vong do bị binh lính của Taeyeon tập kích bất ngờ.

Khi nhận được báo cáo trả lời là Lee Hyuk Jae đồng ý cả hai cùng tấn công thì lúc ấy trận chiến sống còn giữa hai bên bắt đầu diễn ra kịch liệt. Trận bên phía Taeyeon và Yuri thì đang vô cùng thuận lợi khi tiêu diệt được quân của Hwang Suk Min nhờ những trận đánh úp của Taeyeon và vũ khí mà Yuri gọi là thuốc nổ.

Ban đầu Taeyeon cũng không tin tưởng khả năng của vũ khí này cho lắm nhưng sau khi thấy Yuri chế tạo và cho nổ thử thì ngay lập tức Taeyeon đã rút lại suy nghĩ của mình. Vì vậy quân lính của Taeyeon như cá gặp nước cứ thế mà tiến lên.

Lúc này quân số của Hwang Suk Min từ 1 vạn chỉ còn lại chưa tới phân nửa. Vì vậy trận chiến cuối cùng này hai bên đối đầu trực tiếp, chiến đấu hết mình. Taeyeon một mình cưỡi ngựa tiến thẳng vào vị trí của Hwang Suk Min trong khi Yuri đang đối phó với Taeyeon.

Taeyeon thật không muốn binh lính cả hai sát hại lẫn nhau vì bọn họ đều là bá tánh của Soshi quốc nên Taeyeon chỉ còn có cách giết chết Hwang Suk Min trước để cho bọn chúng tự hiểu mà đầu hàng, quy phục triều đình, làm lại từ đầu, tránh được thương vong không đáng có.

Nhìn thấy Taeyeon đang hùng dũng tiến về phía mình nên làm cho Hwang Suk Min có cảm giác sợ hãi. Hắn liên tục ra lệnh cho binh lính áp sát tấn công vào Taeyeon. Trong mắt Taeyeon lúc này chỉ có một mình Hwang Suk Min mà thôi nên những người khác tấn công vào đều bị Taeyeon làm một kiếm bị thương và bỏ lại phía sau.

Đến khi không còn ai để cản bước Taeyeon nữa thì Hwang Suk Min đành phải rút kiếm đối đầu với Taeyeon. Tuy nhiên hắn ta lại đang cố giấu đi vẻ sợ hãi của mình, vẫn tỏ ra là một Vương gia lắm liệt.

-Lâu quá không gặp người, Kim Taeyeon – Chất giọng của hắn đối với Taeyeon bây giờ không có một chút gì gọi là uy hiếp cả.

-Để người phải đợi lâu rồi – Taeyeon vung kiếm chém thẳng vào người hắn.

Hwang Suk Min đưa kiếm lên đỡ nhưng không ngờ sức kiếm của Taeyeon vô cùng mạnh làm cho kiếm của hắn gãy làm đôi. Vì không kịp phản ứng lại nên hắn đã bị Taeyeon chém nhanh một kiếm vào cổ làm cho hắn ngừng được mùi máu sộc thẳng vào mũi mình. Nhìn vẻ mặt của Taeyeon khi tấn công mình làm cho Hwang Suk Min nhớ đến một người đã bị hắn giết từ lâu. Nên trong lúc hoảng sợ khó thở hắn thì thào.

-Kim Taeyoung ?

-Ta là Kim Taeyeon, là nữ nhi của Kim Taeyoung – Nói rồi Taeyeon một kiếm đâm thẳng vào tim hắn – Nhất đầu là giúp cho bá tánh Soshi bị người chen ép còn nhất này là trả thù cho Kim gia của ta.

Taeyeon ẩn kiếm mạnh hơn nữa xuyên thẳng qua người Hwang Suk Min làm cho hắn chết ngay tại chỗ với đôi mắt vẫn còn sự ngạc nhiên và sợ hãi. Taeyeon rút kiếm ra và một giọt nước từ trong khóe mắt Taeyeon âm thầm chảy xuống.

-Cuối cùng hài nhi đã trả được thù cho phụ mẫu rồi.

Quân lính của Hwang Suk Min thấy chủ tướng của mình đã tử trận nên hoảng sợ bỏ chạy còn một số khác thì đầu hàng vô điều kiện. Trận chiến này quân lính của Taeyeon và Yuri thắng lớn làm cho kinh thành lấy làm vui mừng.

Tin tức Taeyeon thắng trận làm cho binh lính của Suk Ho vô cùng hồ hởi và tăng thêm lòng quân. Vì vậy Suk Ho dễ dàng dẫn quân đánh bại 10 vạn binh lính Suju và giết chết tướng Lee Hyuk Jae của chúng. Không những thế Suk Ho còn chiếm được một phần đất đai của Suju quốc xem như là phần mà Suju phải chịu vì cả gan đánh chiếm Soshi. Hoàng đế Suju Lee Teuk lập tức viết chiếu thư xin cầu hòa Soshi và cũng chấp nhận mất phần lãnh thổ đó xem như là quà chuộc tội của mình.

Doanh trại của Taeyeon và Yuri

Sau chiến thắng vang dội ấy, Taeyeon và Yuri cho phép binh lính mở tiệc ăn mừng trước khi xuất quân trở về kinh thành. Vì quá vui mừng khi trả thù được cho phụ mẫu của mình nên Taeyeon có hơi quá chén. Không nhận thức được gì cả và để Yuri vất vả lắm mới dìu được Taeyeon vào lại trong lều.

Bên ngoài các ca kỹ vẫn đang nhảy múa hát hò cùng với binh sĩ và Yuri cũng chung vui vào buổi tiệc đó nên không để ý có một ca kỹ khác đang lén đột nhập vào trong lều của Taeyeon. Nữ nhân này tên là Hyun Ah, nàng ta là người của kỹ viện SooHoo. Ngưỡng mộ và đem lòng yêu mến Taeyeon từ lâu nên nhận dịp này nàng ta muốn được một lần cùng Taeyeon một chỗ.

Khi Hyun Ah tiến đến và cúi xuống hôn Taeyeon thì Taeyeon lại nhận nhầm thành người đó là Miyoung. Vì cả hai diện mạo cũng khá giống nhau và do men rượu nên Taeyeon đã sinh ra ảo giác. Cảm giác nhớ nhung Miyoung bấy lâu được Taeyeon kiềm nén, nay đã có dịp được bộc phát nên Taeyeon mút mạnh lấy môi Hyun Ah làm cho nàng ta cũng khá bất ngờ.

Nhanh chóng xoay người lại và đặt Hyun Ah dưới thân mình Taeyeon ra sức hôn lấy hôn để nàng ta. Y phục của Hyun Ah đang bị Taeyeon cởi dần ra. Đến khi để lộ cặp thỏ ngọc trắng nõn thì Taeyeon cúi đầu xuống ngậm chặt. Taeyeon có hơi nhúm mày khi cảm giác nơi này không hề quen thuộc thì đúng lúc ấy chất giọng thân quen chứa đầy sự giận dữ vang lên làm Taeyeon sực tỉnh khỏi cơn mê mẩn.

-KIM TAE YEON – Gương mặt Miyoung tối sầm lại và giàn giụa nước mắt.

-Miyoung ? – Taeyeon ngạc nhiên với sự xuất hiện của nàng. Và điều Taeyeon còn ngạc nhiên hơn nữa khi nhận ra sự việc mình đang làm với Hyun Ah – Ta đang làm gì thế này ?!

Miyoung nắm chặt tay mình đến nỗi chuyển sang trắng bệch, gương mặt đầy sự tức giận. Sau khi nghe tin Taeyeon thắng trận nên nàng đã bí mật chạy đến để tạo cho Taeyeon sự bất ngờ. Lúc vào đến doanh trại nàng thấy Yuri đang say sưa uống với binh lính mà không thấy Taeyeon đâu. Nghĩ là Taeyeon ở trong lều nên nàng bí mật đi vào để rồi trông thấy cảnh tượng mà nàng không muốn nhìn một chút nào.

-Đáng lẽ ta không nên ở đây để cản trở cuộc vui của Tae đúng không ? Vậy ta sẽ để hai người tiếp tục – Miyoung xoay bước chạy nhanh ra khỏi lều và nàng đụng phải Yuri trong lúc chạy ra khỏi đó.

-Công chúa, sao người lại khóc ? – Yuri ngạc nhiên.

Mặc kệ câu hỏi của Yuri, Miyoung vẫn tiếp tục chạy thoát ra khỏi đó, nàng muốn những hình ảnh mà nàng thấy lúc này đều biến mất khỏi tâm trí của nàng. Điều mà Yuri thấy được tiếp theo là gương mặt tội lỗi của Taeyeon từ trong lều chạy ra, kêu tên Miyoung liên tục và đang cố đuổi theo nàng ấy. Tò mò không biết có chuyện gì xảy ra trong lều thì Yuri bước vào trong và bắt gặp Hyun Ah đang mặc lại y phục vào người.

Đến bây giờ thì Yuri đã hiểu chuyện gì đang xảy ra, Yuri chỉ biết lắc đầu và cầu mong Taeyeon thoát được tội tử này từ Miyoung.

Miyoung cứ chạy mãi chạy mãi đến khi không còn nghe thấy tiếng Taeyeon đuổi theo phía sau mình nữa thì nàng mới ngồi bệt xuống đất khóc nức nở. Trái tim nàng đau nhói khi thấy cảnh tượng người mình yêu thương lại đang mặn nồng ân ái với người nữ nhi khác. Còn gì đau hơn khi phải chứng kiến cảnh tượng ấy.

Đưa tay siết chặt lấy trái tim đang rỉ máu của mình, nàng chỉ biết cầu xin nó đừng đau đớn như thế. Bỗng nhiên nàng nghe thấy một tiếng nói lạnh lùng trầm khàn cất lên từ phía sau lưng nàng.

-Xin chào Công chúa – Miyoung vội xoay mặt lại thì thấy gương mặt lạnh lẽo của Taeyeon đang nhìn mình. Gương mặt hắc dắc ý khi không ngờ lại gặp được Miyoung ở đây. Hắn đang định chờ cơ hội để lên vào doanh trại giết chết Taeyeon để trả thù cho Hwang Suk Min. Nhưng bây giờ lại gặp Miyoung nên hắn lại có một suy nghĩ khác đó là hắn sẽ giết chết Miyoung. Hắn biết Taeyeon rất thương yêu Miyoung nên còn gì đau lòng hơn khi thấy người mình yêu bị giết chết.

Nhìn thấy Taeyeon đang siết chặt lấy thanh kiếm thì Miyoung hoảng sợ lập tức chạy nhanh khỏi hắn.

-CỨU MẠNG.

Taeyeon nghe thấy tiếng Miyoung hét hoảng kêu cứu như vậy thì dự cảm có chuyện chẳng lành nên nhanh chóng chạy theo nơi phát ra âm thanh đó.

Miyoung cứ cố chạy và nàng không thể chạy được nữa khi nhận ra phía trước mặt nàng là một vực thẳm sâu hút.

-Ta xem Công chúa còn dám chạy thoát nữa không – Nói rồi Taeyeon cười lớn.

Taeyeon chuẩn bị vung kiếm lên chém vào Miyoung thì Taeyeon ập đến dùng tay mình giữ chặt lấy thanh kiếm của hắn. Miyoung đang nhắm mắt chờ đợi mũi kiếm đó đâm vào người nàng thì nàng nghe tiếng của Taeyeon vang lên và điều nàng mở mắt ra thấy chính là những giọt máu từ trong tay Taeyeon đang chảy xuống nền đất lạnh lẽo.

-Taeyeon à – Miyoung run rẩy.

-Nàng không sao chứ ? – Taeyeon hơi xoay đầu hỏi thăm Miyoung.

-Thiếp không sao – Miyoung vẫn nhìn chăm chăm vào bàn tay bị thương của Taeyeon – Tay Tae đang chảy máu kìa.

Tức giận vì không chém được Miyoung, lại bị Taeyeon giữ chặt lấy kiếm của mình nên Taeyeon rút mạnh kiếm ra khỏi tay Taeyeon làm cho Taeyeon nhăn mặt vì đau đớn. Chuyển đối tượng sang Taeyeon, hắn liên tục vung những đường kiếm xuống hông lấy mạng Taeyeon. Taeyeon cố gắng xoay sở để tránh né thanh kiếm của hắn.

Nhặt lấy nhánh cây gần đó để đánh với hắn. Taeyeon mà Taeyeon biết là một người khôn ngoan và vô cùng mạnh mẽ nên khi thấy hắn chém mình với những chiêu kiếm không định hình thì Taeyeon biết hắn cũng đang trong tình trạng vô cùng hoảng loạn.

Taeyeon dễ dàng trong việc tung một cước vào đầu hắn rồi xoay người đạp một cước khác vào trong bụng hắn. Taeyeon nhanh chóng chụp lấy tay hắn cướp lấy kiếm của hắn và đâm một nhát vào tim hắn trước khi hắn kịp phản ứng.

Taeyeon quỳ rạp người xuống thở dốc, máu từ hai lòng bàn tay đang chảy xuống ngày càng nhiều. Thấy Taeyeon đã chết nên Taeyeon chạy lại xem xét tình hình của Miyoung.

-Không làm nàng sợ chứ ? Ta xin lỗi nàng. Ta sẽ giải thích với nàng chuyện lúc nãy.

Thấy Miyoung không nói gì nghĩ là nàng vẫn chưa tha thứ ỉn nên Taeyeon lên tiếng.

-Ta...

-TAEYEON CẢN THẬN !!! – Miyoung hét hoảng kêu lên và điều mà Taeyeon thấy được là gương mặt hoảng sợ của Miyoung cùng với thanh kiếm lạnh lẽo đang xuyên qua người mình.

-Ta sẽ liều chết với ngươi – Taeyeon đẩy thanh kiếm đó sâu hơn nữa và ép Taeyeon về phía vực thẳm. Vì Taeyeon là người luyện võ công đã lâu, nội lực cầm cự trước khi chết của hắn khá cao. Chưa kể Taeyeon chỉ đâm vào mà không rút kiếm ra ngay nên Taeyeon cũng không bị mất máu quá nhiều. Nhất kiếm đó của Taeyeon chỉ lấy đi 8 phần mạng sống của hắn mà thôi.

Vì không thể để Taeyeon ở lại làm hại đến Miyoung nên Taeyeon chụp lấy người hắn để cả hai đều rơi xuống vực sâu muôn trượng.

-KHÔNG TAEYEON – Miyoung kêu lên thảm thiết.

-Vĩnh biệt Miyoung – Taeyeon nhắm mắt lại khi cả người mình đang rơi tự do xuống bên dưới.

-Sau khi việc này kết thúc ta muốn cùng nàng ngao du sơn thủy, không màn thế sự nữa. Nàng có đồng ý không ?

-Thiếp đồng ý, chỉ cần được ở bên cạnh Taeyeon đối với thiếp ở đâu cũng đều rất tuyệt vời.

-Chúng ta sẽ cùng nhau sống đến răng long đầu bạc, mãi mãi không xa rời.

-Ta có lỗi với nàng. Ta đã không giữ được lời hứa của mình. Ta yêu nàng Miyoung à.

Chap này đến đây là hết :3 chúc các bạn ngủ ngon a ~

29. Chap 26

CHAP 26

-KHÔNGGGG TAEYEON ÀHHHH ... Xin đừng rời bỏ thiếp – Miyoung khóc lóc thảm thiết.

-Tae hãy chờ thiếp, thiếp sẽ nhảy xuống cùng Tae – Miyoung hoảng loạn đứng dậy.

-KHÔNG ĐƯỢC CÔNG CHÚA – Yuri vội chạy đến, kịp thời ngăn cản Miyoung.

-Thả ta ra – Miyoung vùng vẫy – Ta muốn xuống dưới với Taeyeon.

-Người không được như vậy, nếu lỡ Taeyeon còn sống ở dưới thì sao ? Chúng ta hãy cùng nhau xuống dưới tìm có được không ? – Yuri cố an ủi. Mặc dù Yuri biết vực sâu vạn trượng này rất khó mà sống sót. Nhưng trước mắt nàng cần phải làm cho Miyoung bỏ ý định đại dột đó.

-Ngươi nói thật không ? Taeyeon vẫn có thể còn sống sao ? – Miyoung nắm lấy tay Yuri hi vọng.

-Phải. Bây giờ chúng ta về doanh trại huy động binh lính nhanh chóng đi tìm Taeyeon.

Chiều hôm sau

Sau gần một ngày tích cực tìm kiếm ở dưới đáy vực, binh lính vẫn không tìm thấy dấu vết gì. Mọi người gần như từ bỏ hi vọng. Nhìn gương mặt phờ phạc của Miyoung và tay chân bị trầy xước của nàng làm Yuri cảm thấy vô cùng lo lắng. Cho dù Yuri có khuyên bảo thế nào thì Miyoung cũng nhất quyết không chịu về lại doanh trại nghỉ ngơi để cho binh lính ở đây tiếp tục tìm kiếm.

Trong lúc gần như từ bỏ hi vọng thì một binh sĩ lên tiếng, báo tìm thấy một xác người không rõ hình hài đang nằm kế con suối. Miyoung run rẩy hoảng sợ cầu mong người đó đừng là Taeyeon của nàng.

Đến nơi thì thật sự thì thể đó đã bị các loài thú dữ trong vùng núi này ăn thịt đến nỗi dị dạng. Mọi người kiểm tra thì nhận định kẻ này là nam nhân và Miyoung thở phào nhẹ nhõm chắc chắn hẳn là Taeyeon. Binh lính cũng ngạc nhiên khi Yuri và Miyoung có thể biết chính xác thi thể này là ai mà không cần dò xét gì nhiều.

-Thưa Công chúa và Tướng quân, vùng núi này rất nhiều loài thú dữ, điển hình là xác của Taeyeon đã bị chúng ăn hơn nửa. Vì vậy chúng thần e rằng xác của Phò mã cũng đã bị chúng ăn sạch hết cả rồi.

-CÂM MIỆNG. Người không được nói như vậy. Taeyeon nhất định còn sống – Miyoung la mắng.

-Bẩm báo, thần tìm được thứ này – Một binh sĩ khác đem lại cho Miyoung và Yuri một chiếc khăn tay dính đầy máu bị rách hơn phân nửa nhưng vẫn còn có thể đọc rất rõ được chữ Kim Taeyeon.

-Người tìm được nó ở đâu ? – Miyoung hoảng sợ.

-Ở chỗ bên kia – Binh sĩ đó chỉ tay về phía xa.

Từng bước đi run rẩy của Miyoung khi chậm chậm tiến lại gần đó. Nàng cầu mong Taeyeon không phải như binh sĩ kia nói là đã bị thú dữ ăn mất. Nàng không muốn như vậy. Vừa đi nàng vừa khấn cầu thần linh phù hộ. Nhưng khi đến nơi thì chỉ thấy chỗ đó là một vũng toàn máu, máu dính trên cả các nhánh cây xung quanh.

-Tae...Yeon...à – Miyoung choáng váng.

-CÔNG CHÚA !!!! – Yuri kêu lên khi Miyoung đột ngột ngất đi.

Một tuần sau

Sau khi cuộc chiến kết thúc, mọi thứ trong kinh thành đều trở nên an bình như nó từng có trước đây, thậm chí nó còn tốt hơn nữa. Duy nhất chỉ trong phủ Phò mã, Miyoung vẫn nằm yên trên giường như một cái xác không hồn, không chịu đi đâu cả. Không khí u ám bao trùm xung quanh phủ, làm cho chúng nô tài cũng đáng tiếc ối tình đẹp của Công chúa và Phò mã.

Yuri và Sooyeon cũng như Suk Ho đã nhiều lần đến an ủi Miyoung nhưng cũng không thể làm được gì. Họ chỉ biết lắc đầu bất lực. Miyoung hầu như không thèm ăn gì cả, thuốc uống vào nàng đều ỏi hết cả ra. Thân người ốm yếu, xanh xao làm ọi người đều thương xót.

Hiện giờ mọi người hầu như đều phải canh chừng Miyoung suốt ngày đêm vì cách đây vài hôm nàng đã thất cổ tự vẫn nhưng may mắn là Soonkyu phát hiện kịp thời. Hiện tại đôi mắt Miyoung đã sưng húp lên vì nàng khóc quá nhiều.

-Công chúa à, người nên ăn chút gì đi. Nếu người cứ thế này thì Phò mã ở dưới suối vàng cũng không vui đâu – Soonkyu khuyên bảo.

-Người cứ mặc kệ ta, ta muốn mình chết đi để có thể gặp lại Taeyeon – Miyoung thều thào.

-Người đừng nghĩ như vậy, Phò mã đã mất, ai ai cũng đau buồn nhưng người phải kiên cường lên mà sống tiếp chứ, người phải sống luôn cả phần của Phò mã nữa. Để có như vậy khi xuống suối vàng Phò mã có thể mỉm cười tự hào về người chứ – Soonkyu mặc kệ tôn ti trật tự mà lên tiếng nói lớn, nàng không muốn thấy Miyoung như vậy.

Nước mắt Miyoung lại tiếp tục tuôn rơi, nàng khóc đến sức cùng lực kiệt. Tuy nhiên Miyoung đã chịu suy ngẫm về những lời nói của Soonkyu.

Thấy Miyoung gật đầu đồng ý ăn cháo nên Soonkyu vô cùng mừng rỡ và đút cho nàng từng muỗng.

-Tae thấy không, thiếp đang ăn đây. Tae có vui không ? – Miyoung ghen ngào nói.

Soonkyu cũng không kiềm được nước mắt. Nàng cũng hận tại sao lão thiên gia lại trêu ngươi chia cắt cho hai người họ, để cho họ âm dương cách trở.

Cuối cùng Miyoung cũng đã ăn hết chén cháo đó, tuy chỉ là chén nhỏ nhưng Soonkyu rất vui mừng. Ngay khi Soonkyu vừa cho Miyoung uống thuốc xong thì đúng lúc đó Seo In Guk xin diện kiến. Cả tuần nay Miyoung không hề muốn gặp hần nhưng hôm nay nàng lại đồng ý cho hần vào. Vì vậy hần vô cùng bất ngờ.

-Ta xin lỗi mấy ngày nay không tiếp huynh.

-Thần không bận tâm chuyện đó, thấy người như thế này so với lần trước thần gặp, làm thần rất đau lòng.

-Ta thật xấu hổ khi gặp huynh với bộ dạng này.

-Thấy người đã chịu ăn uống lại, thần rất vui. Hi vọng người có thể mau chóng hồi phục.

Một tháng sau

Tuy Miyoung vẫn còn ốm yếu nhưng cơ bản nàng đã chịu ăn, tuy mỗi bữa nàng chỉ ăn được chút ít. Cũng nhờ Seo In Guk đưa nàng đi dạo xung quanh kinh thành nên làm cho nàng khuây khỏa đôi chút. Trước mặt mọi người Miyoung vẫn ra vẻ bình thường, đôi khi nàng cũng cười vài cái trước câu chuyện vui nào đó của Seo In Guk nhưng đêm đến nàng lại lặng lẽ khóc thầm trong phòng. Làm sao nàng có thể quên được Taeyeon đây chứ !!

Soonkyu cũng biết điều đó nhưng nàng nghĩ cứ để cho Miyoung được là chính mình còn hơn cứ giả vờ mạnh mẽ trước mặt mọi người nên cũng không vào quấy rầy, khuyên bảo.

Seo In Guk thấy Miyoung chịu cười nói với mình nên rất phấn khích, hẳn hi vọng Miyoung có thể mau chóng quên đi Taeyeon thì lúc ấy hẳn mới có cơ hội chinh phục lại Miyoung. Hắn không bận tâm người đời sẽ gièm pha như thế nào nếu hắn lấy Miyoung, một vị Công chúa đã trở thành góa phụ. Hắn biết bản thân hắn sẽ rất khó khăn để cướp lấy trái tim của Miyoung từ Taeyeon nhưng hắn quyết tâm sẽ cố hết mình. Vì hắn yêu Miyoung còn hơn cả bản thân hắn.

Về tình hình triều chính thì sau khi Suk Ho và Yuri lập đại công trở về thì đều được phong quan tiến chức. Riêng Suk Ho thì Hoàng thượng đang có một đặc ân đặc biệt dành cho hắn. Vì Hoàng thượng Suk Hee biết bệnh tình của mình ngày càng trở nặng, sự việc binh đao loạn lạc vừa qua đã làm cho hắn không còn trụ vững được nữa.

Suk Hee tự thấy bản thân mình không xứng đáng làm Hoàng thượng khi ngôi vị này là do Mẫu hậu hắn rắp tâm chiếm đoạt. Không những thế hắn thấy mình không hề hứng thú với chuyện triều chính. Từ lúc hắn lên ngôi đến nay đất nước chưa được một ngày nào yên và không đem lại lợi ích gì cho bá tánh.

Chính vì vậy nhân dịp này, khi Suk Ho chiếm được tình cảm của vô số bá tánh nên hắn quyết định thoái vị nhường ngôi lại cho Suk Ho, trở thành Thái thượng hoàng, để những năm cuối cùng của hắn có thể làm những việc mà hắn thích đó là vẽ tranh phong cảnh khắp mọi nơi.

Lúc đầu Suk Ho không đồng ý với việc này nhưng khi nghe được tâm tình của Suk Hee thì Suk Ho đành phải miễn cưỡng đồng ý. Ngay khi Suk Ho lên ngôi vua, người liền phong cho Yuri lên làm Đại tướng quân, nắm giữ mọi binh quyền. Dẹp bỏ bớt thế lực của Hwang Suk Min còn sót lại. Quyết tâm cải cách triều chính.

Phủ Đại tướng quân Kwon Yul

Không khí trong phủ vô cùng náo nhiệt. Mọi người ai cũng nói đây đúng là song hỉ lâm môn khi Yuri vừa được phong chức cao vừa lấy được một thê tử vô cùng xinh đẹp. Thật ra lúc đầu Hoàng thượng định ban cho Yuri nữ nhi của Nhị vương gia làm thê tử. Bởi Hoàng thượng muốn Yuri trở thành người của hoàng gia nhưng Yuri nhất quyết từ chối. Vì vậy Hoàng thượng cũng thôi không ép buộc nữa vì Jung Ji Hoo, phụ thân của Sooyeon cũng từng là người có công một thời trong triều. Cho nên về tình về lý Sooyeon cũng rất xứng với Yuri.

Lễ thành thân của Yuri được vô số lời chúc mừng từ mọi người. Yuri hào phóng đãi tiệc một ngày một đêm cho toàn bá tánh đến dự. Đặc biệt còn có sự tham dự của Hoàng thượng như người chủ trì cho buổi lễ.

Bên ngoài vô cùng nhộn nhịp nhưng bên trong phòng tân nường, Sooyeon đang vô cùng hồi hộp và lo lắng. Lúc này trong phòng nàng còn có Miyoung kể bên.

-Chúc mừng Kwon phu nhân – Ánh mắt Miyoung tràn đầy ý cười.

-Công chúa người đừng chọc ta mà – Sooyeon bẽn lẽn đáp.

-Yuri đang bị chuốc say ở ngoài kia kìa. Dự là đêm nay sẽ khó quên a ~ – Miyoung tiếp tục trêu ghẹo.

Thấy mặt Sooyeon đỏ còn hơn cả hỉ phục nên Miyoung mới thôi không chọc nữa.

-Thấy người lo lắng quá nên ta tạo không khí cho người đỡ căng thẳng vậy thôi. Để ta ra ngoài chặn đám người kia lại, cho Yuri vào trong đây với người. Ta sợ nàng ấy bị say đến ngủ quên luôn thì lỡ mất đêm động phòng đáng giá này.

Miyoung cười lớn rồi ly khai khỏi phòng. Nhưng khi vừa ra ngoài thì mắt nàng đã rưng rưng. Nàng nhớ lại đêm động phòng của nàng và Taeyeon. Taeyeon đã ngủ quên, phải để nàng gọi mới thức dậy được. Rồi cả việc nàng lấy dao đe dọa biến Taeyeon thành thái giám. Nghĩ tới đó thôi đã làm cho nàng cảm thấy nhớ Taeyeon vô cùng. Vội vàng lấy tay lau nước mắt, Miyoung nhanh chóng tiến ra ngoài đại sảnh để gọi Yuri vào trong.

Sooyeon đang chờ đợi trong phòng thì nghe tiếng Yuri ở ngoài cửa.

-Được rồi... hức hức... được rồi. Tới phòng của ta rồi. Mọi người ... lui ra hết đi – Yuri say xỉn lèm nhèm nói.

-Người đi còn không vững nữa là, để tiểu nhân dìu người vào bên trong.

-Ta đi được – Yuri quờ quạng – Buông ta ra.

Sooyeon ở trong đây chỉ biết thở dài ngao ngán, Yuri của nàng lại xỉn đến như vậy ư ?! Khi nghe thấy tiếng mở cửa phòng nàng cố gắng liếc nhìn Yuri qua tấm khăn hỉ che đầu. Nhưng nàng lấy làm lạ khi thấy từng bước đi vô cùng từ tốn và chững chạc của Yuri.

-Sooyeon àhh ~ – Yuri vén khăn che đầu của Sooyeon lên, điều này làm cho Sooyeon bất ngờ.

-Nàng đẹp lắm – Yuri ngắm nhìn ngũ quan trên gương mặt Sooyeon.

-Không phải Yul đang say sao ? – Sooyeon ngạc nhiên.

-Ta chỉ giả vờ say để bọn họ buông tha cho ta thôi – Yuri mỉm cười.

-Thế mà thiếp cứ tưởng ...

-Tưởng ta sẽ làm hỏng mất đêm động phòng này à – Nụ cười của Yuri trở nên gian tà.

-Không có – Sooyeon cúi đầu xấu hổ.

-Để ta giúp nàng – Yuri đưa tay tháo mũ đội đầu của Sooyeon xuống – Sao nó nặng vậy ?

-Ừ thì mũ của tân nương là như thế mà

~~Nặng vậy mà bắt nàng đội lâu như vậy ư ? Ta xót a ~ – Yuri nhăn mặt – Biết vậy ta vào đây sớm hơn rồi.

-Không sao đâu – Sooyeon vuốt ve mặt Yuri.

-Bắt đầu thôi – Yuri hăng hái đưa tay cởi y phục của Sooyeon xuống.

-Yahh, Yul từ từ thôi, làm gì gấp gáp thế ?!! – Sooyeon bật cười với hành động của Yuri.

-Sao cái này khó cởi xuống vậy ? – Yuri mất bình tĩnh – Rườm rà quá.

-Nè, Kwon Yuri – Sooyeon nghiêm giọng khi thấy Yuri đang có hơi hướng mạnh tay – Yul định xé y phục của thiếp à ?

-Ừ – Yuri ngẩng đầu nhìn Sooyeon.

-Yahh, đây là hỉ phục đó !!!

-Thì xé đi cũng đâu có sao. Giữ lại làm gì. Chẳng lẽ nàng định để dành cho lần thành thân khác à ? – Yuri mím môi.

Sooyeon trợn mắt : “Không thềm nói chuyện với Yul nữa, thiếp đi ngủ”.

Nói rồi Sooyeon nằm xuống giường xoay lưng về phía Yuri.

-Chúng ta chưa làm gì mà, ai cho nàng ngủ chứ – Yuri xoay người Sooyeon lại và nằm đè lên phía trên.

-Vậy giờ làm đi – Sooyeon nắm cổ áo Yuri kéo xuống. Hai đôi môi tự động tìm lấy nhau.

Yuri mút nhẹ môi dưới của Sooyeon chờ đợi rồi đẩy lưỡi vào bên trong, quần lấy lưỡi của Sooyeon. Yuri ngậm lấy lưỡi của Sooyeon đưa đẩy và mút mát. Đôi tay Yuri vẫn đang cố tìm cách cởi bỏ y phục của Sooyeon xuống. Mắt kiên nhẫn nên Yuri đưa tay xé chúng ra làm Sooyeon la lên.

-Yahhh Kwon Yuri.

-Nếu nàng muốn thì ngày mai ta sẽ cho người làm lại bộ khác giống bộ này.

Nói rồi Yuri nhanh chóng cởi sạch sẽ y phục của Sooyeon xuống. Một thân thể trắng muốt làm cho Yuri say mê ngây ngốc ngắm nhìn. Khi không còn gì che chắn nên Sooyeon ngại ngùng lấy tay che trước ngực mình và hai chân cũng khép nép lại. Nàng chính là không muốn bày ra những điểm nhạy cảm của mình trước mặt Yuri.

-Yul à – Sooyeon lên tiếng nhắc nhở khi thấy Yuri bất động.

-À, uhmmm – Yuri nuốt khan rồi nhanh chóng cởi luôn y phục của mình xuống.

Thân thể trần tiếp xúc với nhau làm cho cả hai bắt đầu bồi hồi với những cảm xúc khó tả. Yuri cúi đầu xuống hôn lên môi Sooyeon. Nụ hôn càng ngày càng trở nên cuồng nhiệt, tay Yuri lúc này cũng đã yên vị trên đôi bông đào đầy câu dẫn của Sooyeon.

-Hmmm

Yul à – Sooyeon rên lên khi Yuri nhẹ nhàng xoa nắn ngực nàng.

Mút mạnh môi Sooyeon một cái rồi Yuri di chuyển nụ hôn xuống xương quai xanh cuốn hút của nàng. Yuri liếm nhẹ lên đó làm cho Sooyeon co rút người lại. Yuri hôn mạnh lên nơi mình vừa liếm đó và mỉm cười hài lòng khi một dấu đỏ đang dần hiện lên.

Yuri di chuyển nụ hôn xuống thấp hơn, ngậm lấy đỉnh núi đang căng cứng của Sooyeon mà bú mút. Tay Yuri lần mò xuống giữa hai chân Sooyeon và vuốt ve hai bên đùi non của nàng. Sooyeon lập tức rên rỉ khi tay Yuri đột ngột lướt nhẹ qua nơi tư mật của nàng.

-Nàng ướt hết rồi Sooyeon à – Yuri cười nhếch môi.

Sooyeon cứng người khi cảm nhận được hai ngón tay Yuri đang dần tiến vào bên trong nàng. Bối rối nên Sooyeon đưa hai tay nâng nâng đầu Yuri lên nối tiếp lại nụ hôn.

-Làm nhẹ thôi – Sooyeon nói giữa nụ hôn.

Yuri gạt đầu rồi nghiêng vai mình về phía Sooyeon : “Nếu đau quá nàng hãy cắn vào vai ta”.

Yuri đẩy tay sâu vào bên trong, tấm màn mỏng rách toang, máu từ đó tuôn ra thấm ướt khăn giường thành một màu đỏ thẫm. Vì đau đớn ập đến nên Sooyeon cắn lấy vai Yuri đến nỗi muốn bật máu nhưng Yuri cũng không hề phản nản gì. Yuri đưa tay còn lại chỉnh lại những lọn tóc dính trên gương mặt đầm mồ hôi của Sooyeon, rồi cúi đầu xuống hôn vào môi nàng lần nữa.

-Ta yêu nàng Sooyeon à

~Sooyeon mỉm cười và vuốt nhẹ lên đầu răng, nơi mình vừa cắn Yuri : “Thiếp cũng yêu Yul”.

Yuri tiếp tục đẩy ngón tay vào sâu hơn và thúc đẩy ra vào hàng động chặt hẹp đang rỉ nước của Sooyeon. Cả người Sooyeon cong lên theo từng nhịp đẩy ấy. Vùng bụng bên dưới nàng co thắt dữ dội và người nàng co giật ngày càng nhanh khi Yuri tiếp tục đưa thêm một ngón vào. Ba ngón tay cùng nhau khuấy động bên trong nàng.

-Yullllllll ahhhhhhh

~~Sooyeon rên lớn lên khi nàng được Yuri chạm đến nơi cực khoái rồi cả người nàng đổ ập xuống giường thở hổn hển. Gương mặt nàng lấm lem mồ hôi vì mất sức. Thậm chí nàng không để ý đến việc miệng Yuri

đang làm sạch ở nơi tư mật của nàng. Tuy nhiên nàng mở mắt ngạc nhiên khi Yuri hôn nàng để cho nàng tự cảm nhận được mùi vị của chính mình. Một nụ hôn ôn nhu tràn đầy tình yêu.

Rời khỏi nụ hôn, Yuri ôm Sooyeon vào lòng : “Kwon phu nhân của ta vừa rồi cảm thấy như thế nào ?”

-Yahhhh – Sooyeon dụi mặt vào vai Yuri, che đi gương mặt xấu hổ của mình.

-Ha ha ha – Yuri cười lớn và siết chặt cái ôm – Ta yêu nàng Sooyeon.

---

1 năm sau

Dưới sự trị vì của Suk Ho, bá tánh của Soshi quốc đều có cuộc sống no ấm và hạnh phúc. Lúc ấy trong kinh thành náo nhiệt, có hai nữ tử gương mặt thanh tao, xinh đẹp, cả hai đều vận y phục trắng thanh khiết như tiên nữ giáng trần đang dạo bước cùng nhau.

-Sao hôm nay Yoong lại muốn vào kinh thành ?

-Chỗ của chúng ta sống hai người quen rồi, đột nhiên giờ thêm một người nữa. Ta thật không quen a

~Nên giờ Yoong muốn vào kinh thành để tìm người thân cho tỷ tỷ à ?

-Ừ. Vì tỷ ấy mà suốt một năm nay ta với nàng toàn phải cố gắng im lặng khi ân ái vào mỗi tối – Yoona bĩu môi.

-Yahh, Yoong muốn chết sao ? Chúng ta đang đi ngoài đường đó – Seohyun đánh nhẹ vào tay Yoona.

-Nhưng mà tỷ ấy đâu rồi – Yoona ngó quanh.

-Tỷ ấy kìa, chắc vì lần đầu đến kinh thành nên tỷ ấy phần khích vì thấy nhiều thứ mới lạ.

-Tỷ tỷ, chúng ta đi thôi – Yoona gọi theo hướng người kia đang mua những cây trâm cài tóc.

-Tỷ đến liền đây – Một nữ nhân xinh đẹp vận y phục màu lam nhạt, gương mặt ngây ngô, đáng yêu bước tới chỗ Yoona và Seohyun.

Cùng lúc đó ở phía đối diện là Miyoung cùng Seo In Guk đang đi đến nơi Yoona và Seohyun đang đứng chờ nữ nhân kia.

Chap này chắc mọi người đọc xong ngủ ngon nè ha :”>

Còn chap sau hẹn mọi người vào đêm giao thừa , mừng 1 Tết mình up nha :v

Fic sắp end rồi đó :)

30. Chap 27.1

Happy Lunar New Year

Chúc mọi người có 1 năm mới vui vẻ, an lành và tràn đầy hạnh phúc nha

Hi vọng sang năm mới TaeNy có nhiều moments hơn nữa cho Locksmiths chúng ta toàn bộ bị tiểu đường :))

CHAP 27.1

Seo In Guk đang hớn hờ trò chuyện cùng với Miyoung, sau một năm trời cố gắng, hắn cảm thấy rất vui mừng vì hình như Miyoung đang dần mở lòng với hắn hơn sau khi Taeyeon mất. Ngày hôm nay hắn đã

hẹn được Miyoung cùng hắn ra ngoài để đi chèo thuyền nhưng xem ra hắn phải hủy bỏ chuyến đi này rồi vì Miyoung đang đứng sững người bất động nhìn vào người nữ nhi có khuôn mặt ngây ngô, đáng yêu kia.

Người nữ nhi đang vận y phục lam nhạt đó ngạc nhiên khi thấy Miyoung đang nhìn mình với ánh mắt tha thiết. Yoona và Seohyun đứng kế bên cũng lấy làm lạ nhưng sau đó Yoona nhanh chóng thông suốt được vấn đề và thì thầm vào tai Seohyun.

-Xem ra chúng ta không cần phải đi đâu xa nữa vì người thân của tỷ ấy đang đứng trước mặt tỷ ấy kìa.

Seohyun nghe vậy cũng gật gù đồng ý nhưng sau đó ánh mắt nàng nhanh chóng chuyển đến Seo In Guk, người cũng đang bất động nhìn vào nàng và Yoona. Seohyun run rẩy lên tiếng.

-Ca ca.

Lúc này Yoona mới để ý đến Seo In Guk, nàng vội nuốt khan một cái rồi nhanh chóng nắm tay Seohyun kéo chạy đi. Khó khăn lắm Yoona và Seohyun mới có thể lẩn trốn, thoát khỏi sự tìm kiếm của Seo gia cũng như Im gia nên lần này Yoona nhất quyết không để cho cả hai bị bắt lại lần nữa.

Vì chuyến đi vào kinh thành đợt này chủ yếu là tìm người thân cho vị tỷ tỷ kia nên khi nhận thấy có vẻ Miyoung chính là người thân đó thì Yoona xem như mình đã hoàn thành nhiệm vụ. Nên nàng không ngần ngại mà bỏ lại người tỷ tỷ kia, người cũng đang bất động chìm đắm vào ánh mắt của Miyoung.

-Hai đứa đứng lại cho ta – Seo In Guk gọi với theo.

Sau đó hắn quay người lại nói gấp với Miyoung : “Xin lỗi nàng, ta phải đi bắt muối muối của ta về, hẹn nàng dịp khác chúng ta sẽ đi chèo thuyền”.

Thấy Miyoung không phản ứng gì với lời mình nói mà chỉ nhìn chăm chăm vào vị cô nương trước mặt nên hắn vội liếc sơ qua nàng ta một cái rồi nhanh chóng đuổi theo Yoona và Seohyun trước khi mất dấu hẳn.

Lúc này giữa kinh thành tấp nập trong mắt Miyoung và người nữ nhi vận lam y đó chỉ nhìn thấy nhau. Người nữ nhi đó không hiểu vì sao bản thân mình như mất hết khí lực khi nhìn vào ánh mắt hút hồn và đang dần đắm lẹ của người đối diện. Bỗng nàng nhận ra trái tim mình tại sao lại đau nhói lên như vậy khi thấy những giọt nước mắt đó.

-Đừng khóc – Người nữ nhi đó rút rờ đưa tay mình lên lau lẹ trên gương mặt Miyoung.

Nàng càng ngạc nhiên hơn khi Miyoung không những không ngừng khóc mà còn khóc nhiều hơn và ôm chầm lấy nàng, liên tục gọi nàng là “Taeyeon”.

-Taeyeon àh ~ Thiếp nhớ Tae nhiều lắm – Miyoung siết chặt cái ôm.

-Thì ra ta tên Taeyeon sao ? – Người nữ nhi đó gật gù vì cuối cùng nàng cũng biết tên thật của mình.

Miyoung nghe vậy liền sững sốt rời khỏi cái ôm và nhìn chăm chăm vào Taeyeon. Nhìn thấy ánh mắt ngây ngô, không hiểu chuyện của Taeyeon thì Miyoung tin chắc là lời Taeyeon vừa nói là sự thật. Và điều quan trọng hơn hết là nàng không nhìn thấy ánh mắt chan chứa tình cảm mà Taeyeon khi xưa đã từng dành ình trong ánh mắt của Taeyeon hiện giờ.

-Tae nhận ra thiếp là ai không ? – Miyoung e dè hỏi.

-Không – Taeyeon nhanh chóng lắc đầu.

-Tae đi theo thiếp – Miyoung nhanh chóng kéo tay Taeyeon đi về phủ của Yuri.

Vừa đi Taeyeon vừa hỏi Miyoung : “Cô nương là ai vậy ?”

-Là nương tử của Tae.

Taeyeon nghe vậy liền sững sốt dừng bước, không cho Miyoung kéo mình đi nữa.

-Ta là nữ nhi thì làm sao có nương tử được a

--Im lặng và mau đi theo thiếp – Miyoung cố gắng kéo Taeyeon đi tiếp.

Taeyeon bĩu môi bất mãn nhưng vẫn để mặc cho Miyoung dẫn mình đi đâu thì đi. Dù chỉ mới gặp Miyoung lần đầu nhưng Taeyeon cảm thấy bản thân mình rất tin tưởng nàng và dường như đã thân quen từ lâu.

Khi đến phủ của Yuri, nhìn thấy tấm bảng trước cửa đề chữ “Phủ Đại tướng quân Kwon Yul”, Taeyeon ngạc nhiên lên tiếng : “Sao cô nương lại dẫn ta đến đây ? Ta không hề có tội gì cả”.

Đúng lúc ấy, Yuri và Sooyeon vừa mới trở về phủ và cũng bất động khi nhìn thấy sự hiện diện của Taeyeon.

-TAEYEON – Yuri và Sooyeon đồng thanh.

-Ở đây không tiện, chúng ta vào trong rồi hãy nói – Miyoung lên tiếng nhắc nhở.

Sau khi bắt mạch và kiểm tra lại tình trạng cơ thể của Taeyeon thấy tất cả đều ổn trừ một việc là Taeyeon không thể nhớ những sự việc trước kia thì Sooyeon đi đến một kết luận.

-Taeyeon, tỷ ấy bị mất trí nhớ – Sooyeon thở dài nhìn Miyoung.

-Vậy làm sao để hồi phục ? – Miyoung gấp rút hỏi.

-Về việc này ta nghĩ tùy vào Taeyeon mà thôi, rõ ràng 1 năm qua tỷ ấy đã không nhớ ra chúng ta – Sooyeon buồn bã nói.

-Taeyeon à – Miyoung tiếp tục rơi lệ.

Không muốn nhìn thấy Taeyeon và Miyoung khó khăn lắm mới trùng phùng mà bây giờ lại như người xa lạ nên Yuri đưa ra chủ kiến : “Công chúa người hãy dẫn Taeyeon đến những nơi mà nàng ấy từng trải qua, biết đâu những cảnh xưa cũ ấy có thể giúp Taeyeon nhớ lại”.

-Yul nói đúng đó Công chúa, ta nghĩ người nên thử cách này để giúp Taeyeon – Sooyeon gật đầu đồng ý với Yuri.

-Được rồi. Ta sẽ cố gắng – Miyoung gật đầu và nắm chặt tay mình lại, quyết tâm sẽ làm cho Taeyeon nhớ ra mình và mọi chuyện.

Phủ Phò mã

Trước khi Taeyeon và Miyoung trở về, Yuri đã kịp chặn lại để cho Taeyeon thay sang y phục nam nhân. Vì không thể nào để Taeyeon với bộ dạng nữ nhi như thế này mà bước vào phủ Phò mã được. Do một năm qua Taeyeon chỉ mặc y phục nữ nhi nên khi đổi qua như vậy có chút không quen. Ngay cả Miyoung cũng không quen với bộ dạng nam nhi mà đáng đi thì lại thùy mị như nữ nhi của Taeyeon hiện giờ được. Có lẽ thời gian một năm qua sống chung với Yoona và Seohyun đã làm cho Taeyeon bị ảnh hưởng tính cách đó không ít.

Nhưng Miyoung thừa nhận một điều rằng Taeyeon thật sự rất xinh đẹp trong y phục nữ nhi. Điều mà bấy lâu nay nàng không hề nhận ra. Nếu không phải do Taeyeon là Phò mã và được nhiều người biết đến thì Miyoung đã cho Taeyeon giữ nguyên y phục như ban đầu, một nữ nhi khả ái để cho nàng thỏa sức nhìn ngắm.

Lúc bước vào phủ Taeyeon vô cùng ngạc nhiên khi mọi người liên tục chào đón mừng rỡ mình. Thậm chí có những người còn rơi cả nước mắt. Tất cả bọn họ đều liên tục nói những câu như : “Phò mã còn sống”, “Phò mã không chết”, “Phò mã đã trở về”. Điều này làm cho Taeyeon vô cùng cảm động mặc dù bản thân không thể nhớ mọi chuyện trong quá khứ.

-Hình như ta rất được lòng mọi người – Taeyeon thì thầm vào tai Miyoung.

-Ừ, mọi người ở đây ai cũng đều yêu quý Tae vì Tae đối xử với tất cả bọn họ đều rất tốt – Miyoung mỉm cười.

Taeyeon gật đầu rồi quan sát quan cảnh xung quanh, Taeyeon cảm thấy nơi này cũng khá quen thuộc nhưng Taeyeon thật sự không nhớ là bản thân mình từng sống ở đây. Bỗng dưng Taeyeon nhớ mang máng hình

ảnh mình bước vào trong phủ và đang cố tìm kiếm, nhìn ngắm một người nữ nhi vận một bộ y phục hồng nhạt vô cùng cầu dẫn.

-Hình như ta từng chảy máu mũi ở nơi đây thì phải – Taeyeon bất giác đưa tay lên sờ mũi mình.

Nghe Taeyeon nói vậy nên Miyoung kinh ngạc nhìn Taeyeon : “Taeyeon nhớ lại rồi sao ?”

Taeyeon chậm chậm lắc đầu : “Ta vẫn không nhớ gì hết”.

Miyoung thấy việc dẫn Taeyeon đi đến những nơi thân quen, nhiều kỷ niệm có hiệu quả như vậy nên nàng quyết định sẽ dẫn Taeyeon đến tất cả những nơi mà nàng cùng Taeyeon đã trải qua.

-Từ từ cũng được, thiếp sẽ giúp Tae khôi phục lại ký ức của mình – Miyoung đưa tay xoa nhẹ lưng Taeyeon.

Sau đó Miyoung đưa Taeyeon vào phòng ngủ của hai người họ. Khi bước vào phòng những mảng ký ức không rõ liên tục ùa về trong đầu Taeyeon làm cho Taeyeon không kiềm được mà đưa hai tay ôm chặt lấy đầu mình.

-Đau đầu quá – Taeyeon kêu lên.

Miyoung thấy vậy liền chạy đến ôm chầm lấy Taeyeon : “Tae đừng cố gắng quá. Từ từ cũng được mà. Thiếp sẽ không ép Tae đâu”.

-Ta có một thắc mắc – Taeyeon sau khi bình tĩnh lại hỏi.

-Ừ, Tae cứ nói – Miyoung rời khỏi cái ôm và nhìn Taeyeon chờ đợi.

-Nàng biết ta là nữ nhi, vậy tại sao lại yêu ta ?

-Vì Taeyeon là Taeyeon, một người mà thiếp không thể nào thiếu trong cuộc sống, thiếp yêu mọi thứ từ con người Tae bất kể Tae là nam nhân hay nữ nhân – Miyoung từ tốn giải thích.

Không biết tại sao nhưng Taeyeon cảm thấy bản thân mình rất cảm động khi nghe những câu đó từ miệng Miyoung.

-Thiếp sẽ đưa Tae đến một nơi – Sau một hồi im lặng Miyoung lên tiếng.

-Đi đâu ? – Taeyeon nghiêng đầu nhìn Miyoung.

Chùa Shindok

Sau khi đưa Taeyeon đến chào chủ trì và cúng bái Phật tổ xong, Miyoung đưa Taeyeon đến con suối năm xưa, nơi nàng và Taeyeon có nọ hôn chính thức đầu tiên. Cũng là nơi mà nàng bắt đầu rung động trước Taeyeon.

Cũng gần 3 năm rồi nàng với Taeyeon mới quay trở lại đây, mọi thứ vẫn như lúc xưa khi Taeyeon dẫn nàng đến con suối này. Yên bình và thơ mộng. Cùng nhau tháo đôi hài của mình ra, Taeyeon và nàng ngồi cạnh nhau ngâm chân dưới dòng suối mát lạnh ấy.

-Tae có ấn tượng gì với nơi này không ?

Vẫn như cũ, Taeyeon lắc đầu : “Ta xin lỗi, ta không nhớ”.

-Nơi này là nơi chúng ta ... hôn nhau – Mặt Miyoung phấp hồng.

Taeyeon ngạc nhiên, vội xoay nhìn vào gương mặt Miyoung. Nhìn thấy bộ dạng Miyoung cực kì khả ái như vậy làm cho Taeyeon cảm giác trái tim mình xao xuyến.

-Vậy bây giờ chúng ta có thể hôn lại không ? – Taeyeon xấu hổ cúi đầu nói. Thực sự Taeyeon cũng muốn biết mùi vị của nọ hôn là như thế nào khi Taeyeon nhiều lần bắt gặp Yoona lén lút hôn trộm Seohyun vào những lúc không có mình.

-Ồ... hmmm... ừ – Miyoung ngập ngừng, bối rối trước lời đề nghị đột ngột của Taeyeon.

Taeyeon ngẩng đầu lên nhìn Miyoung rồi chậm chậm nhắm mắt chờ đợi. Miyoung thấy vậy nên ngại ngùng từ từ tiến lại gần và hôn nhẹ vào môi Taeyeon một cái rồi rời ra. Quá ngán ngủi, không động lại một chút cảm giác gì nên Taeyeon vội mở mắt nhìn Miyoung.

-Ngày hôm đó chúng ta chỉ hôn nhẹ vậy thôi sao ? – Taeyeon thắc mắc.

Lần này tới lượt Miyoung xấu hổ cúi đầu : “Không phải, chúng ta hôn lâu hơn”.

-Vậy thì làm lại nha – Taeyeon cười khúc khích.

Miyoung bẽn lèn gật đầu mà không dám nhìn lên. Nàng không biết tại sao nàng lại cảm thấy xấu hổ chỉ vì một nụ hôn như vậy. Khi xưa nàng với Taeyeon còn làm nhiều điều hơn thế cơ mà.

Lần này tới lượt Taeyeon chủ động, nâng mặt Miyoung lên, Taeyeon đưa môi mình áp lên môi Miyoung và ngậm mút lấy nó. Taeyeon không biết tại sao lưỡi mình lại đang muốn chu du vào trong vòm miệng của người kia nên Taeyeon nhẹ cắn môi dưới của Miyoung để đợi sự chấp thuận.

Miyoung hiểu ý, liền nhẹ hé miệng và Taeyeon lập tức đẩy lưỡi vào trong. Cảm giác vừa lạ lẫm vừa quen thuộc khi cùng chơi đùa với chiếc lưỡi của Miyoung làm Taeyeon thích thú. Taeyeon càng hôn càng phần khích nên không để ý đến biểu hiện khó thở của Miyoung.

Mặc dù rất nhớ nụ hôn này nhưng Miyoung buộc lòng đẩy Taeyeon ra vì nàng không thể nào thở được nữa. Taeyeon có hơi luyến tiếc khi phải rời ra sớm như vậy nhưng khi thấy Miyoung đang thở dồn dập thì Taeyeon đã hiểu.

-Ta xin lỗi – Taeyeon tươi cười.

-Không sao mà – Miyoung cười lại với Taeyeon.

-Khi cười nàng thật sự rất đẹp đó Miyoung, ta thích nhất là điểm này của nàng – Taeyeon đưa tay vuốt ve đôi mắt cười của Miyoung.

-Tae có nhớ thêm được điều gì hay không ?

-Có – Taeyeon gật đầu.

-Thật sao ? Là gì vậy ? – Miyoung mừng rỡ.

-Là nụ hôn này.

-Hả ?!?!

-Ta không biết. Khi hôn nàng như thế này ta cảm giác rất quen thuộc. Chính vì vậy chúng ta hôn lại một lần nữa có được không ?!

-Tại sao nhiều thứ Tae lại không nhớ mà đi nhớ đến chuyện này chứ ? – Miyoung bĩu môi một cái.

Tuy nói vậy nhưng Miyoung vẫn nhắm mắt và nghiêng người về phía Taeyeon. Chỉ chờ có thế Taeyeon tiếp tục hôn lấy đôi môi kiều diễm, ướt át kia. Tuy hôn Taeyeon nhưng Miyoung vẫn không thể không phì cười trước tình hình hiện giờ. Taeyeon của nàng vẫn là giống như lúc trước, đó là cái tật được một lại muốn hai và không bao giờ cảm thấy đủ.

Rời khỏi nụ hôn ngọt ngào đó Miyoung lên tiếng nhắc nhở : “Dù sao đây cũng là chùa chiền, chúng ta không nên phá giới ở đây”.

-Nàng nói phải a ~ – Taeyeon gãi đầu ngại ngùng.

Sau khi mất dấu Yoona và Seohyun, Seo In Guk đã phái binh lính rà soát khắp nơi, chính vì vậy hắn không có thời gian để đến gặp Miyoung. Sau 3 ngày không tìm thấy được tung tích gì của Yoona và Seohyun nữa, hắn chợt nhớ lại buổi gặp mặt kì lạ giữa Miyoung và một vị nữ nhân mặc y phục lam ấy, người mà có quen biết với Seohyun nên hắn vội đến phủ Phò mã.

Khi đến nơi hần trông thấy Miyoung đang cùng ăn cơm với một nam nhân. Vì người này quay lưng về phía hần nên hần không nhìn thấy được mặt. Tuy nhiên Seo In Guk có dự cảm không lành về người này.

-Công chúa, thần đến rồi – Seo In Guk lên tiếng chào Miyoung.

Nghe có người đến nên Taeyeon xoay người lại và Seo In Guk cả kinh, bất động nhìn chằm chằm vào Taeyeon.

-Ta quên nói với huynh là Taeyeon vẫn còn sống – Miyoung cười nói.

-À, ra là vậy – Seo In Guk nở nụ cười gượng gạo nhìn cả hai, hần tự thấy mình sắp thành người thừa thải trong tình huống này rồi. Ngồi xuống bàn sau khi nhận lời mời dùng bữa của Miyoung, Seo In Guk cẩn trọng nhìn Taeyeon. Hần ta cảm thấy có điều gì đó không ổn ở đây.

-Công chúa nói người vô tình gặp Taeyeon ở ngoài đường sao ? – Seo In Guk nhìn Taeyeon.

-Phải – Miyoung vẫn chưa để ý sự khác lạ trong ánh mắt của Seo In Guk.

-Nếu ta đoán không lầm vị cô nương mặc y phục lam hôm ấy và đi cùng với muội muội Seohyun ta chính là Phò mã Kim Taeyeon đây – Seo In Guk nở nụ cười nửa miệng nhìn Miyoung và Taeyeon.

Miyoung hoảng hồn vội đáp lại : “Xin huynh hãy ăn nói cẩn trọng một chút”. Nàng không ngờ Seo In Guk lại nhìn ra người đó chính là Taeyeon.

-Chẳng lẽ ta nói sai sao ? – Hần nhìn Miyoung một cái rồi nhìn tới Taeyeon – Vậy ta đây rất muốn cưới y phục của Taeyeon Phò mã ra để kiểm chứng một chút. Chúng ta đều là nam nhân hết thì có gì đâu mà ngại đúng không ? – Seo In Guk tiến về phía Taeyeon.

-Không cần, không cần, người đó chính là ta – Taeyeon vội nói.

-Xin huynh hãy giữ kín bí mật này giúp ta – Miyoung nhìn Seo In Guk với ánh mắt khẩn thiết.

Lúc đầu Seo In Guk rất bàng hoàng với ý nghĩ Taeyeon và Miyoung cả hai đều là nữ nhi nhưng lại là phu thê, tuy nhiên sau đó hần đã bình tĩnh trở lại và lợi dụng sự việc này để uy hiếp Taeyeon.

-Muốn ta giữ kín bí mật cũng được nhưng ta cần Phò mã đây dẫn ta đến chỗ của Seohyun.

-Ta không ngờ huynh là hạng người này – Miyoung nhìn Seo In Guk với ánh mắt khinh thường.

-Ta chỉ là bất đắc dĩ mới làm như vậy thôi.

-Được rồi, ta sẽ dẫn người đến chỗ của Yoona và Seohyun – Taeyeon lên tiếng.

-Taeyeon – Miyoung ngăn cản Taeyeon.

-Không sao đâu – Taeyeon thì thầm vào tai Miyoung.

-Vậy chúng ta mau đi – Seo In Guk hối thúc.

-Đi thôi – Taeyeon nắm tay Miyoung bước đi để lại Seo In Guk đứng nhìn với ánh mắt ghen tức.

Trên đường đi Taeyeon cố tình dẫn Seo In Guk đi vòng vòng, cố kéo dài thời gian để suy nghĩ tìm cách đối phó. Còn Miyoung thì thật sự cũng muốn biết chỗ Taeyeon ở trong suốt một năm qua là ở đâu, cũng như việc muốn đa tạ hai vị ân nhân đã cứu mạng Taeyeon.

Khi đi ngang qua con sông So Nyuh bỗng Taeyeon nảy ra một ý tưởng, chỉ cần làm cho Seo In Guk té xuống sông là Taeyeon có thể trì hoãn việc đi tìm Seohyun. Nghĩ vậy nên Taeyeon cố tình đi gần lại mép sông và đợi cơ hội để ra tay.

Nhưng ma xui quỷ khiến làm sao Taeyeon chưa kịp đẩy Seo In Guk xuống thì chính mình đã bị trượt chân mà ngã xuống sông trước con mắt ngạc nhiên của Miyoung lẫn Seo In Guk.

-Taeyeon, Tae không sao chứ ? – Miyoung ở trên bờ hét xuống.

Thấy bộ dạng chật vật của Taeyeon ở dưới sông làm cho Miyoung cảm thấy khó hiểu, biểu hiện đó của Taeyeon cho thấy rằng nàng ấy không biết bơi.

-Tae không thể bơi sao ? – Miyoung hoảng hồn. Vì lần trước Taeyeon chính là người đã cứu nàng khỏi đám sơn tặc khi cả hai cùng nhảy xuống sông cơ mà.

-Chẳng lẽ Tae bị mất trí nhớ nên quên luôn việc mình biết bơi hay sao ? – Miyoung trầm nghĩ.

Vì vậy Miyoung vội vàng nhảy xuống sông để cứu Taeyeon. Vì lúc trước do nàng không biết bơi nên Taeyeon đã bỏ ra cả tháng trời để hướng dẫn cho nàng. Và đây là cơ hội để nàng thực hành cứu lại Taeyeon.

Với sự giúp đỡ của Seo In Guk mà Miyoung đã kéo được Taeyeon đang bất tỉnh lên bờ. Nhìn gương mặt trắng bệch của Taeyeon khiến Miyoung trở nên run rẩy.

-Không được Taeyeon, Tae mau tỉnh lại đi, chúng ta chỉ mới vừa gặp lại nhau thôi mà, Tae còn chưa nhớ ra thiếp là ai nữa mà – Miyoung cố gắng lay lay người Taeyeon.

-Phải rồi, lúc trước Tae từng cứu ta như thế này – Miyoung vội ép môi mình vào môi Taeyeon, truyền hơi thở vào đó để giúp Taeyeon có thể tỉnh dậy.

Miyoung cứ liên tục làm như vậy mà không để ý rằng lần thổi ngạt này, môi nàng đã bị môi Taeyeon ngậm lấy và mút chặt. Đến khi lưỡi Taeyeon chạm phải đầu lưỡi nàng thì nàng mới giật mình, rời ra và thấy gương mặt xanh xao của Taeyeon đang mỉm cười triu mến nhìn mình.

-Tae tỉnh rồi – Miyoung mừng rỡ ôm lấy Taeyeon.

-Ừ, ta tỉnh rồi – Taeyeon nhẹ xoa lưng Miyoung.

Seo In Guk, người đứng chứng kiến cảnh tình cảm mùi mẫn của cả hai từ nãy đến giờ, giả vờ húng hắng vài cái để Taeyeon và Miyoung chú ý đến sự hiện diện của mình.

-Người tỉnh rồi thì chúng ta tiếp tục đi tìm Seohyun nào.

-Huynh còn nói được nữa sao, không thấy sắc mặt Taeyeon hiện giờ à ? – Miyoung lớn tiếng.

Đây là lần đầu tiên Seo In Guk thấy Miyoung lại nổi giận như vậy nên cũng không dám phản kháng gì thêm, cho nên hần vội lên tiếng.

-Vậy chúng ta hồi phủ, ngày mai rồi hẵng đi cũng chưa muộn.

Miyoung dìu Taeyeon đứng lên và nàng cũng không để ý thấy Taeyeon đang lè lưỡi và cười nhếch môi chọc tức Seo In Guk. Được Miyoung ôm mình như thế nên Taeyeon cũng vòng tay lại ôm lấy người Miyoung, như khẳng định chủ quyền trước mặt Seo In Guk : “Nàng ấy là nữ nhân của ta”.

Về đến phủ Phò mã, thấy mình là kẻ dư thừa nên Seo In Guk nhanh chóng cáo từ. Hần không muốn nhìn thấy một thời khắc tình tứ nào của Taeyeon và Miyoung nữa. Hần biết công sức hẳn theo đuổi Miyoung từ đó đến giờ đã tan thành mây khói khi Taeyeon trở về. Nhưng hẳn tuyệt nhiên sẽ không để Taeyeon có thể dễ dàng đến với Miyoung như vậy được. Hần nhất định sẽ khai báo với Hoàng thượng về thân phận nữ nhi của Taeyeon. Bất quá hẳn không cần tìm Seohyun nữa, vì dù sao hẳn cũng không muốn Seohyun làm mất mặt gia tộc của mình.

Nữ cải nam trang, làm quan trong triều, không những thế còn lấy Công chúa làm thê tử. Tội này quả nhiên không hề nhỏ. Chỉ cần nhiều đây thôi thì hẳn tin cũng đủ để cho Hoàng thượng xử Taeyeon tội chết.

Hẹn gặp mọi người vào ngày 7/2 (mùng 8 tết) mình sẽ up chap 27.2 - END ^__^

31. Chap 27.2 - End

Đôi lời lảm nhảm của mình :))

Cám ơn tất cả các bạn trong thời gian qua đã ủng hộ cho Hiệp Khách Phò Mã. Với một người lần đầu tiên viết fic như mình mà được mọi người ủng hộ như vậy mình rất cảm kích

10/7/2013 - 7/2/2014 quả là một thời gian dài ha :) thực sự lúc đầu viết fic mình vẫn sợ mình không đủ tâm huyết viết đến khi fic end, cho nên đến khi mình viết xong chap 10, mình mới dám up fic lên đây ^^

Mà thật ra lúc mình bắt tay vào viết chap 1 là ngày 2/4/2013 đó =)))))) đủ hiểu thấy mình viết lâu cỡ nào :))))

Lý do bản thân mình chọn thể loại cổ trang vì mình thích thể loại này cũng như fic TaeNy cổ trang rất ít mà fic đã end thì lại càng ít hơn. Nếu muốn nói ra là hiếm (mình không tính mấy fic bị cover từ Bách Hợp nha --). Cho nên nó đã làm động lực ình ngày hôm nay hoàn thành xong Hiệp Khách Phò Mã mà không bị drop fic nữa chừng :)))

Một lần nữa cảm ơn các bạn, những readers thường xuyên vote và ments, cũng như những readers tuy không ments nhưng các bạn vẫn thường xuyên vote từng chap ình. Kể cả những silent readers nữa. Cảm ơn tất cả các bạn rất rất nhiều

Cám ơn các bạn đã đọc xong mấy dòng lảm nhảm của mình =)) mọi người đọc chap cuối vui vẻ nha :x

---

CHAP 27.2 – END

Phủ Phò mã

Sau khi giúp Taeyeon thay bộ y phục khác, Miyoung ép buộc Taeyeon nằm nghỉ dưỡng sức mặc cho Taeyeon cứ bảo rằng mình đã ổn. Sự thật sau khi chứng kiến Taeyeon bất tỉnh dưới sông, Miyoung cảm tưởng mình như bị chết đi lần thứ hai vậy. Cho nên nàng tuyệt đối sẽ không để Taeyeon xảy ra bất cứ chuyện gì nữa. Không cần Taeyeon nhớ lại cũng được, chỉ cần có Taeyeon bên cạnh là nàng có thể yên tâm rồi. Tình cảm Taeyeon dành cho nàng trước kia thì nàng sẽ cố gắng tạo dựng lại từ từ.

-Tae nằm nghỉ ngơi đi, thiếp sẽ đích thân xuống bếp nấu cho Tae món mà Tae thích nhất – Miyoung hôn vào trán Taeyeon.

Để gì chịu Miyoung hôn trán mình nên Taeyeon chu mỏ đòi hỏi thêm : “Chỗ này nè”.

Bật cười trước hành động vói vỉnh của Taeyeon nên Miyoung cúi xuống tặng cho Taeyeon một nụ hôn thật sâu. Khi thấy Taeyeon nhắm mắt ngủ thì Miyoung mới rời khỏi phòng và xuống bếp. Trong một năm qua, khi không có Taeyeon bên cạnh, nàng đã học hỏi được rất nhiều thứ.

Sau một canh giờ vất vả làm xong những món ăn, Miyoung mỉm cười hài lòng đem khay thức ăn vào phòng và đánh thức Taeyeon dậy. Phì cười khi trông thấy bộ dạng ngủ khó coi của Taeyeon : “Thật là giống một tiểu hài tử mà”.

Tuy bộ dạng Taeyeon ngủ như vậy nhưng Miyoung không hề biết Taeyeon đang có một giấc mộng chẳng hề tốt đẹp gì với mình. Vì vậy khi nàng kêu Taeyeon dậy thì thấy gương mặt cau có của Taeyeon như vừa bị cướp mất một miếng mồi ngon, nhưng khi thấy người kêu mình dậy là Miyoung thì biểu hiện trên mặt Taeyeon chuyển qua một trạng thái khác. Gian tà hơn.

-Tất cả món này là nàng nấu sao Miyoung ? – Taeyeon có hơi bất ngờ trước tay nghề của Miyoung.

-Phải, Tae ăn thử xem – Miyoung cười bên lên.

-Tay nghề của nàng tiến bộ rất nhanh đó Miyoung, ta nhớ lúc xưa nàng nấu chẳng ra hồn một món nào cả – Taeyeon vừa vui vẻ ăn vừa nói.

Nhận ra không khí đột nhiên im lặng và câu nói của mình có chút không ổn, cũng như gương mặt Miyoung đang nghiêm túc nhìn mình nên Taeyeon lấp liếm : “Thì mấy bữa trước nàng kể với ta là lúc xưa nàng không biết nấu ăn đó”.

Thấy gương mặt Miyoung từ căng thẳng trở nên thất vọng một chút, biết lời nói dối của mình đã thành công nên Taeyeon cười thầm : “Nàng vẫn còn ngơ như xưa Miyoung à, nàng nào có kể với ta về việc nấu ăn gì đâu”.

Chẳng mấy chốc tất cả món ăn Miyoung nấu Taeyeon đã ăn hết sạch sẽ. Nhìn lại dáng vẻ Miyoung đang dọn dẹp lại bàn ăn làm Taeyeon nhớ lại giấc mơ khi nãy. Không kiềm lòng được nên Taeyeon lên tiếng.

-Nàng lại đây ngồi, ta có chuyện muốn nói – Taeyeon vừa nói vừa kéo Miyoung trở lại giường.

-Có việc gì sao ? – Miyoung nhìn Taeyeon chờ đợi.

-Thật ra ta ... – Taeyeon định nói với Miyoung là mình đã nhớ lại tất cả nhưng đột nhiên Taeyeon lại nghĩ ra một ý nghĩ khác nên vội nói – Nàng nói ta với nàng đều là phu thê đúng không ?

Thấy Miyoung gật đầu nên Taeyeon nói tiếp : “Vậy việc hai phu thê thường làm mỗi tối chắc là chúng ta cũng có làm phải không ?” Taeyeon nghiêng người lại gần Miyoung.

Lúc này Miyoung đã hiểu ý tứ trong câu nói của Taeyeon nên mặt tức khắc phỉếm hồng, cúi đầu ngại ngùng đáp một tiếng “Phải”, thanh âm rất nhỏ nhưng cũng đủ Taeyeon nghe thấy.

-Vậy giờ chúng ta làm thử đi – Taeyeon cố trưng ra gương mặt ngây thơ nhất của mình.

-Erhhh – Miyoung cả kinh nhìn Taeyeon.

-Không phải nàng nói muốn giúp ta nhớ lại mọi thứ sao ?

-Nhưng chuyện đó thì có liên quan gì đến việc này chứ ? – Miyoung tròn mắt.

-Tại sao không liên quan chứ – Gương mặt Taeyeon ra vẻ hiểu chuyện – Vì nàng nói việc này là việc chúng ta hay làm mà, biết đâu bây giờ làm lại ta có thể nhớ ra được thì sao ?!!

Nhìn gương mặt lưỡng lự và phỉếm hồng của Miyoung thì Taeyeon biết mình đã sắp thành công. Nên Taeyeon đưa tay tự cởi y phục của mình trước con mắt ngạc nhiên của Miyoung.

-Tae-Tae...làm...gì...vậy ? – Giọng Miyoung hồi hộp.

-Thì làm việc mà phu thê hay làm. Ta thực sự, thực sự rất muốn nhớ ra nàng đó Miyoung à – Taeyeon nghiêng người hôn phớt lên môi Miyoung.

Chẳng mấy chốc Taeyeon đã cởi xong y phục của mình và nằm xuống giường nhìn Miyoung chờ đợi. Tự nhiên khi thấy gương mặt khó xử của Miyoung làm Taeyeon muốn trêu ghẹo Miyoung thêm một chút nữa.

-Sao nàng không cởi y phục ra đi – Taeyeon lên tiếng nhắc nhở cái con người đang ngồi yên bất động kia.

-Ồ...hả...uhmm

~Nhìn Miyoung chậm chạp cởi y phục làm Taeyeon cảm thấy bản thân mình vô cùng khó chịu, Taeyeon thật muốn nhảy vào giúp Miyoung xé tan bộ y phục đó đi càng nhanh càng tốt nhưng Taeyeon đã kịp kiềm chế bản thân mình lại.

-Nếu mình làm như vậy thì hỏng kế hoạch hết !!!

Sau khi thấy Miyoung đã không còn một mảnh vải che thân giống như mình nên Taeyeon cười như không cười nói : “Ta không biết phải làm thế nào cả nên nàng hãy hướng dẫn ta đi a”.

Miyoung nhẹ gật đầu, bối rối, ngượng ngùng nằm lên phía trên người Taeyeon. Từ xưa nàng toàn là người nằm dưới và Taeyeon là người dẫn dắt nàng nhưng hiện tại thì ngược lại nên làm cho Miyoung có cảm giác không quen và không biết phải bắt đầu từ đâu.

Da thịt tiếp xúc thân mật với nhau làm cho cả hai tránh không khỏi cảm xúc bồi hồi. Taeyeon không kiềm được mà vòng tay ôm lấy thân thể trắng muốt của Miyoung vuốt ve. Đã một năm trời trôi qua nên Miyoung thật sự rất nhớ cái ôm gần gũi này của Taeyeon. Tất cả cảm xúc đều vẫn như xưa.

Không đợi Miyoung cúi xuống hôn mình mà Taeyeon đã rướn người lên hôn lấy Miyoung. Nụ hôn làm cho Miyoung mù mị đến khi hoàn hồn thì nàng đã nằm dưới thân của Taeyeon từ lúc nào.

-Đợi nàng chậm chạp như vậy ta thật chịu không nổi a

~Taeyeon thì thâm vào tai Miyoung rồi ngậm lấy nó hôn liếm. Tay Taeyeon cũng đã yên vị lên hai khớp mềm mại của Miyoung mà xoa nắn. Taeyeon liên tục rải những nụ hôn lên khắp cơ thể Miyoung và để lại đó vài vết đỏ ửng.

Taeyeon cố gắng xê dịch cơ thể sao cho bên dưới cả hai tiếp xúc vào nhau càng nhiều càng tốt. Taeyeon biết bản thân mình cũng đã không chịu được nữa rồi. Sau đó Taeyeon bắt đầu di chuyển lên xuống làm cho cả hai cùng bật ra những tiếng rên rỉ khoái lạc. Miyoung vòng tay ôm lấy cổ Taeyeon, liên tục phả những tiếng kích thích đó vào tai Taeyeon nên làm cho Taeyeon càng nhấp nháy lên xuống nhanh hơn nữa.

-Tae à

~Miyoung à

~Aaaaaaarrrrrrhhhhh

~Cả hai đều chạm đến sự khoái lạc cùng một lúc và Taeyeon đổ ập lên người Miyoung thở hổn hển. Tay Miyoung trên lưng Taeyeon đang vẽ những vòng tròn vô định rồi đột nhiên Miyoung ngừng hẳn, đẩy Taeyeon sang một bên và trừng mắt nhìn Taeyeon.

Taeyeon đang nằm trên cơ thể mềm mại của Miyoung thì bỗng nhiên bị tiếp xúc với mặt giường thô cứng nên ngạc nhiên, ủy khuất nhìn Miyoung.

-Sao nàng đẩy ta xuống ?

-Tae nhớ lại từ lúc nào ? – Miyoung ngồi dậy khoanh tay nhìn Taeyeon.

-Nàng nói gì ta không hiểu – Taeyeon giả ngơ.

-Có nói không hả Kim Taeyeon ? – Miyoung đưa tay nhéo lỗ tai Taeyeon.

-Đau ta, ta nói, ta nói mà – Taeyeon kêu la, Taeyeon sợ nhất là khi Miyoung nhéo tai mình. Đau muốn khóc a.

Taeyeon xụ mặt đưa tay sờ sờ tai mình rồi bĩu môi nói : “Sau khi được nàng cứu từ sông lên”.

-Vậy tại sao lúc đó không nói ra ? – Miyoung nghiêm mặt.

Nhìn thấy đáng vẻ Miyoung như vậy nên Taeyeon sợ sệt nói : “Tại ta muốn xem khi nào nàng mới nhận ra việc ta đã nhớ lại thôi. Giống như hiện giờ đây”. Nói xong Taeyeon cười một cái rõ vui.

-Còn cười được nữa. Tae có biết thiếp buồn như thế nào không ? – Miyoung òa khóc.

Thấy vậy nên Taeyeon hoảng hốt ôm chầm lấy Miyoung : “Là ta sai, đáng lẽ ta không nên đùa giỡn với nàng như vậy”.

-Taeyeon đáng ghét – Miyoung dụi mặt, đánh vào vai Taeyeon.

Được một lúc, thấy Miyoung đã thôi không khóc nữa nên Taeyeon lên tiếng hỏi : “Nàng nhận ra ta nhớ lại từ khi nào ?”

-Nhờ vào câu Tae nói lỡ lời khi ăn cơm đó. Lúc này thiếp ngẫm lại và mới biết mình đã bị Tae lừa như một đứa ngốc – Lần này tới lượt Miyoung bĩu môi.

-Đừng khóc nữa mà – Taeyeon định hôn vào môi Miyoung nhưng đã bị nàng né tránh.

-Không thân mật gì nữa hết, nghiêm cấm Tae lại gần thiếp.

-Đừng mà Miyoung – Taeyeon nhăn nhó, cố đưa ra gương mặt tội nghiệp hết mức có thể.

Thấy dùng cách năn nỉ này không ổn nên Taeyeon chuyển sang cách khác. Đó là cưỡng ép. Taeyeon tin cơ thể Miyoung rất là nhạy cảm nên chẳng mấy chốc nàng sẽ đồng ý thôi.

-Tae bỏ cái ý tưởng đó đi nha – Miyoung cảnh cáo.

-Nàng biết ta nghĩ gì sao ? – Taeyeon sừng sốt.

-Tae thử mà làm cách đó đi, vĩnh viễn thiếp sẽ không cho Tae đụng đến thiếp.

-Nàng nghĩ nàng chịu đựng được sao Miyoung ?!! – Taeyeon cười gian.

-Một năm qua không có Tae thiếp vẫn sống tốt đấy thôi.

Bị Miyoung nói trúng tâm đen của mình nên Taeyeon cố gắng tìm cách khác gỡ gạc, ra vẻ mình là người chịu nhiều ủy khuất : “Phải rồi. Một năm qua không có ta, nàng vẫn tốt là nhờ cái tên Seo In Guk chứ gì !!!”

-Taeyeon, Tae nghĩ thiếp như vậy sao ?!! – Miyoung sững sốt.

-Bởi vì nàng không thêm gần gũi ta nữa, là bởi vì nàng thích nam nhân – Nói đến đây bỗng dưng Taeyeon thấy tim mình khó chịu.

Miyoung nghe vậy liền thẳng tay tát Taeyeon một cái : “Tae nghĩ thiếp là hạng người gì chứ ?”

-Hình như mình đùa hơi lỗ rồi !! – Taeyeon thầm nghĩ.

-Ta xin lỗi nàng Miyoung à, ta biết một năm qua, nàng đã sống rất đau khổ nhưng ta hứa từ nay ta sẽ ở bên cạnh nàng mãi mãi, một khắc cũng không chia lìa. Ta sẽ dùng hết cuộc đời của mình để bù đắp cho nàng, sẽ luôn làm cho nàng vui vẻ. Ta yêu nàng Hwang Miyoung – Taeyeon nhìn sâu vào mắt Miyoung chân thành nói. Miyoung nghe vậy không cầm được nước mắt và ôm chầm lấy Taeyeon.

-Cho dù nàng có bỏ ta theo nam nhân khác thì ta vẫn chỉ yêu một mình nàng – Taeyeon siết chặt cái ôm.

-Đứa ngốc, Tae nói gì vậy. Hwang Miyoung thiếp suốt đời này chỉ yêu một mình Kim Taeyeon mà thôi. Mãi mãi là nữ nhân của Tae – Nói rồi Miyoung kéo Taeyeon cùng nằm xuống với nàng.

Sáng hôm sau, Miyoung tỉnh giấc, không thấy Taeyeon bên cạnh mình nên nàng vô cùng hoảng hốt. Nàng sợ sự việc tối hôm qua, tất cả đều là một giấc mơ nhưng khi thấy cơ thể trần của mình chỉ chút những vết hôn ngân thì nàng mới yên tâm mà thở phào một cái. Vội mặc lại y phục, Miyoung ra khỏi phòng tìm kiếm Taeyeon.

-Soonkyu, người có thấy Taeyeon ở đâu không ?

-Sáng sớm nay nô tỳ có thấy Phò mã ra khỏi phủ nhưng chưa kịp hỏi thì người đã đi mất.

-Ừ, được rồi – Miyoung ngồi xuống, thắc mắc không biết Taeyeon đã đi đâu.

Vì khí trời dễ chịu nên Miyoung đã ngủ quên mất khi đang ngồi trong hậu viên chờ Taeyeon về. Đến khi cảm giác có người đang bế mình lên thì Miyoung vội mở mắt.

-Ta làm nàng thức à – Taeyeon mỉm cười.

-Tae đi đâu từ sáng giờ vậy ? – Miyoung đứng xuống và dụi dụi mắt.

-Ta đi dạo một vòng kinh thành đó mà.

Thấy Miyoung vẫn còn chưa tin mình lắm nên Taeyeon nói sang chuyện khác : “Chắc nàng chưa ăn trưa đúng không ? Chúng ta ăn thôi”.

-Để thiếp đi làm cho Tae vài món – Miyoung vừa định bước đi đã bị Taeyeon kéo ngồi vào lòng.

-Để trù phòng làm được rồi. Nàng đã làm cho ta “ăn” suốt nguyên buổi tối hôm qua rồi còn gì – Taeyeon hôn nhẹ lên cổ Miyoung.

-Yahhhh – Miyoung đỏ mặt.

-Ăn xong ta đưa nàng đi gặp Yoona và Seohyun, hai vị ân nhân của ta.

Ở nơi nào đó trong rừng sâu

Seohyun đang đứng nấu ăn thì Yoona từ sau bước đến ôm chầm lấy Seohyun, nũng nịu nói : “Nhanh đi Hyunie, Yoong đói lắm rồi a”.

-Từ từ đợi thiếp, Yoong ra ngoài ngồi đi. Đứng đây cản trở quá.

-Không thích – Yoona vẫn ôm chặt Seohyun – Nàng có biết là khó khăn lắm chúng ta mới có được nơi riêng tư như thế này không.

-Không biết giờ tỷ tỷ ấy sao nữa. Một tuần rồi tỷ ấy không đến đây. Thiếp lo quá.

-Chẳng lẽ nàng muốn chúng ta trở lại kinh thành tìm tỷ ấy để cho bị bắt nữa à ?

Đúng lúc ấy Taeyeon và Miyoung bước vào : “Xin lỗi đã để cho hai muội lo lắng”.

-Tỷ tỷ – Seohyun chạy lại ôm Taeyeon.

-Nè, nè Hyunie nàng buông tỷ ấy ra đi – Yoona cảm thấy khó chịu khi nhìn thấy bộ dạng nam trang của Taeyeon hiện giờ. Bên cạnh Taeyeon còn có Miyoung, một người xinh đẹp nhưng theo Yoona nhận xét thì vẫn thua Seohyun của nàng.

Sau màn chào hỏi qua lại và kể lại hết mọi chuyện trong quá khứ, Yoona lên tiếng : “Thì ra Taeyeon tỷ cũng giống như chúng ta, thích nữ nhi, vì vậy nàng không nên ôm tỷ ấy nữa nghe chưa”. Yoona nhìn Seohyun cảnh cáo.

Seohyun phớt lờ câu nói của Yoona mà nói chuyện với Miyoung : “Không biết mẫu thân của muội ở Seo gia có mạnh khỏe không ?”

-Muội yên tâm, cách đây không lâu ta có ghé thăm thì thấy bà rất tốt – Miyoung tươi cười nói.

-Nàng hối hận vì bỏ trốn theo ta sao Hyunie – Yoona nhìn Seohyun với ánh mắt buồn bã.

-Yoong đừng nghĩ bậy – Seohyun vuốt ve mặt Yoona.

-Hai muội yên tâm, việc hai muội ở nơi này ta tuyệt đối sẽ không để ai biết đâu – Taeyeon nói.

-Nhưng còn Seo In Guk thì sao, hắn sẽ không để cho Taeyeon yên đâu – Miyoung lo sợ.

-Không thì hai tỷ cứ ở đây với tụi muội, sẽ rất an toàn mà – Seohyun lên tiếng.

-Không sao đâu. Mọi việc ta đều đã có dự định – Taeyeon cười tự tin.

Ngày hôm sau ở buổi thượng triều Seo In Guk cười đắc thắng khi chỉ tội Taeyeon nữ cải nam trang làm bại hoại thanh danh của Soshi quốc trước mặt Hoàng thượng và bá quan văn võ. Có nhiều ý kiến khác nhau về việc định tội Taeyeon, bởi vì suy cho cùng Taeyeon cũng lập khá nhiều công trạng. Nhưng tất cả đều bị Seo In Guk chuyển đến tội danh khi quân phạm thượng của Taeyeon.

-Khẩn xin Hoàng thượng hãy buộc Taeyeon tội tử – Seo In Guk chấp hai tay phía trước khỏi tấu Hoàng thượng.

-Trẫm ... – Hoàng thượng nhìn Taeyeon với ánh mắt khó xử.

-Việc này nếu để truyền ra ngoài há chẳng phải để người đời chê cười sao, khi người mà Hoàng thượng đã ban hôn cho Công chúa lại là một nữ nhân chứ !! – Một viên quan khác lên tiếng.

-Việc ô uế này nếu để con cháu đời sau biết thì còn gì là thể diện nữa thưa Hoàng thượng – Thêm một người nữa ủng hộ Seo In Guk.

-Hoàng thượng, người đừng làm như vậy mà – Đúng lúc đó Miyoung chạy vào chính điện vì nàng nghe tin Taeyeon đang bị buộc tội.

-Miyoung, nàng vào đây làm gì ? – Taeyeon kinh ngạc.

-Công chúa yên tâm, trẫm tự biết cách xử lý.

-Thứ cho thần nói thẳng, Công chúa người biết Taeyeon là nữ nhi đã lâu, vậy tại sao người không khai báo chứ ? – Seo In Guk nhìn thẳng vào Miyoung.

-Ta ...

-Là bởi vì người đã yêu Taeyeon, hai người đều là nữ nhi mà lại yêu nhau. Chính vì điều này đã làm loạn luân phép nước thừa Hoàng thượng.

-Triều đình Soshi làm gì có luật cấm hai nữ nhi yêu nhau chứ ? – Yuri đứng đó bất mãn lên tiếng.

-Không có nhưng đây là luân lý thường tình và bọn họ đã phạm phải luân lý đó.

-Thôi được rồi. Tất cả im hết cho trẫm – Hoàng thượng đập mạnh tay xuống ngai vàng.

Sau khi tất cả đều im lặng thì Hoàng thượng khó khăn nói : “Trẫm ... ra lệnh ... xử tên Kim Taeyeon không còn xuất hiện trên cõi đời này nữa. Như vậy các khanh hài lòng chưa ?”

-Hoàng thượng anh minh – Seo In Guk và những người theo phe hấn đồng loạt hô to.

-Không được, người không thể ra lệnh như vậy được – Miyoung kêu la thảm thiết – TAEYEON À.

Vì quá xúc động mà Miyoung đã ngất đi, làm cho Taeyeon và Hoàng thượng vô cùng lo lắng.

Phủ Phò mã

-KHÔNG THỂ ĐƯỢC – Miyoung hoảng hồn bật dậy thì thấy mình đang nằm trong phòng với Taeyeon ngồi bên cạnh, đang nắm lấy tay mình cũng vừa tỉnh giấc do bởi tiếng la của mình.

-Nàng tỉnh rồi sao – Taeyeon lấy ống tay áo lau mồ hôi trên gương mặt Miyoung và chỉnh lại vài sợi tóc vướng lên đó.

-Taeyeon à – Miyoung vội ôm lấy Taeyeon – Thiếp vừa có giấc mơ đáng sợ. Hoàng thượng, người đã xử Tae tội chết.

-Đó là thật, không phải nàng mơ đâu Miyoung à.

Miyoung rời cái ôm, nhìn chằm chằm vào Taeyeon : “Vậy tại sao Tae vẫn còn ở đây với thiếp ?”

-Thật ra, sau khi nàng ngất đi, còn có một chuyện xảy ra nữa.

-*Flashback*-

-Được rồi Kim Taeyeon hãy mang Công chúa trở về phủ đi – Hoàng thượng thần nhiên nói.

-Tuân lệnh – Taeyeon bế Miyoung lên.

-Hoàng thượng, người đã buộc tội Kim Taeyeon rồi thì tại sao lại thả nàng ta đi ? – Seo In Guk khó hiểu.

-Tất cả các khanh đã chấp nhận lời buộc tội đó của trẫm thì phải thi hành chứ !!

-Thần không hiểu – Seo In Guk cau mày.

-Lee ngự sử, khanh lại đây.

Tất cả mọi người trong triều đều thắc mắc, không hiểu ý định của Hoàng thượng là gì, ngoại trừ Taeyeon. Bởi vì ngày hôm trước Taeyeon đã bí mật đến gặp Hoàng thượng để đề phòng chuyện ngày hôm nay sẽ xảy ra.

-Tất cả những sự kiện lịch sử nào mà có tên Kim Taeyeon trong đó, đều hãy xóa bỏ sạch sẽ hết cho trẫm. Trên đời này sẽ không còn một người nào có tên là Kim Taeyeon liên quan đến triều đình Soshi này nữa và về sau cũng thế.

-Hoàng thượng, người ... – Seo In Guk hấn không thể thốt ra một lời nào nữa. Ván cờ này, hấn đã thua Taeyeon mất rồi. Hấn đã quá chủ quan khi không để ý đến lời xử tội Taeyeon của Hoàng thượng một cách cẩn thận.

-Trẫm đã nguyện ý các khanh làm cho tên Kim Taeyeon biến mất trên cõi đời này rồi đó – Nói rồi Hoàng thượng cười lớn và bãi triều trước ánh nhìn bất lực của Seo In Guk.

-*End Flashback*-

-Tại sao Taeyeon lại không báo cho thiếp biết trước một tiếng chứ ? – Miyoung trách móc.

-Nếu ta không làm vậy thì làm sao có thể khiến cho tên Seo In Guk đó nghĩ là hắn đã thắng thế và chủ quan mà đồng ý với lệnh xử của Hoàng thượng chứ – Taeyeon tươi cười nói.

-Báo hại thiếp hoảng sợ mà ngắt xỉu đi mất – Miyoung đánh vào vai Taeyeon.

-Nhờ nàng mà kế hoạch này rất là thành công đó Miyoung à.

-Vậy bây giờ chúng ta phải làm gì ? – Miyoung thắc mắc.

-Rời khỏi phủ Phò mã này và ngao du sơn thủy thôi – Taeyeon phấn khởi.

—————BONUS—————

Thư phòng Hoàng thượng

Lee ngự sử sau khi hoàn thành việc xóa bỏ hết tên Taeyeon lên tiếng : “Vậy những công trạng của Phò mã tạo lập chúng ta phải xử lý thế nào thưa Hoàng thượng ?”

-Người cứ thay thế tên Kwon Yul vào đó là được rồi. Dù sao Kwon tướng quân cũng là bằng hữu thân thuộc của Taeyeon.

-Thần hiểu rõ thưa Hoàng thượng.

Tại phủ Tướng quân Kwon Yul hiện có hai con người đang quần quýt lấy nhau trên giường.

-Arhhhh .... Arhhhhhhh ..... arhhhhh

-Yulllllll àhhhhh

~

Sooyeon thở dốc sau khi được Yuri cho nàng chạm đến thiên đường.

-Nàng tuyệt lắm Sooyeon à – Yuri cũng nằm kế bên Sooyeon mà thở hổn hển.

Sau một hồi lâu khôi phục lại khí lực, Yuri lên tiếng : “Sooyeon, nàng biết không. Ta mới phát hiện ra điều này”.

-Điều gì ? – Sooyeon tròn mắt nhìn Yuri chờ đợi.

-Nàng biết tại sao ta lại có tên Yul không ? – Thấy Sooyeon lắc đầu nên Yuri nói tiếp – Là bởi vì trong sách sử của Hàn Quốc có một vị Đại tướng quân tên là Kwon Yul, mà ta tên Kwon Yuri. Vì vậy mọi người hay gọi ta là Yul.

-Vậy bây giờ ngẫm lại xem ra người đó cũng chính là Yul rồi – Sooyeon cười lớn.

-Cũng nhờ Hoàng thượng lấy hết công trạng của Taeyeon chuyển vào người ta nên ta mới trở nên oai phong trong sách sử như thế. Vậy nàng nói xem, có phải ta nên đi nói với Taeyeon một tiếng đa tạ không nhỉ ?

Ở đâu đó ngoài kinh thành

-Hắt xì – Taeyeon đưa tay dụi dụi mũi.

-Đã bảo với Tae là đừng ngâm nước lâu quá rồi mà – Miyoung lên tiếng trách móc.

-Không sao, chúng ta tiếp tục nào. Phải phá vỡ kỷ lục 26 lần liên tiếp kia chứ !!!

-Thôi Tae bệnh rồi, để lần khác đi.

-Ta chưa bệnh mà Miyoung, nàng đã hứa với ta là hôm nay chúng ta sẽ làm 27 lần mà

~Miyoung bước ra khỏi dục dũng và lau khô người rồi tiến về phía giường. Trông thấy bộ dạng ủy khuất của Taeyeon mà không nhịn được cười nên lên tiếng : “Được rồi. Tae lại đây. Lần thứ 27”

Nghe vậy Taeyeon hớn hở chạy về phía Miyoung : “Ta sẽ làm cho nàng sáng mai không thể bước xuống giường được luôn a” Taeyeon cười lớn.

END.

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/hiep-khach-pho-ma>